

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 2152/C1/1771

Data: 28.07.2025

Prin contestația nr. 22465/19.05.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 32498/19.05.2025, formulată de SRL, în calitate de Lider al Asocierii SRL - SRL, cu sediul în municipiul, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare, reprezentată legal prin administrator, împotriva rezultatului procedurii, emis de către SA, cu sediul în municipiul, str., în calitate de entitate contractantă, în cadrul procedurii de licitație deschisă, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Servicii de consultanță de tip Owner's Engineer în vederea implementării unei unități de cogenerare de înaltă eficiență, pe gaze naturale în amestec cu hidrogen, la CTE” - cod CPV: 79400000-8, s-a solicitat:

- anularea, în parte, a raportului procedurii nr. 19.340/07.05.2025, în ceea ce privește modul de evaluare a propunerii sale tehnice, sub aspectul aplicării factorilor de evaluare tehnici, și în ceea ce privește modul de evaluare a ofertei declarate câștigătoare a procedurii, sub aspectul admisibilității acesteia, precum și a părților din raportul procedurii care stabilesc ca fiind câștigătoare a procedurii de atribuire Asocieria -
- anularea înscrisurilor care stau la baza elaborării raportului procedurii, cu referire la procesele verbale privind evaluarea ofertelor;
- anularea înscrisurilor subsecvente raportului procedurii, cu referire la comunicările de rezultat transmise ofertanților;
- reluarea activității de evaluare cu:
 - o stabilirea inadmisibilității ofertei ilegal declarate câștigătoare a procedurii;
 - o acordarea punctajului ofertei sale în acord cu cele ce rezultă din înscrisurile depuse în cadrul ofertei.

Prin adresa nr. 1762/29.05.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 35670/30.05.2025, ... SRL, în calitate de Lider al Asocierii -, cu sediul în municipiul, în, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare, reprezentată legal prin administrator, formulează cerere de intervenție, solicitând următoarele:

- admiterea în principiu a cererii sale de intervenție voluntară, astfel cum aceasta a fost formulată și motivată, cu consecința permiterii accesului la dosarul achiziției, în vederea fundamentării apărărilor sale;

- respingerea cererii de acces formulată de contestator la întreg dosarul de achiziție, deoarece acestuia i s-a permis deja accesul la dosar în fața entității achizitoare, precum și cu respectarea confidențialității actelor și informațiilor declarate, motivate și probate de acesta;

- respingerea cererii de repunere în termen formulată de contestator, ca urmare a respingerii cererii de acces la dosarul achiziției în fața CNSC;

- admiterea excepției lipsei dovezii calității de reprezentant legal al liderului asocierii contestatorului și, pe cale de consecință, anularea contestației;

- admiterea excepției inadmisibilității contestației/necompetenței generale a CNSC cu privire la soluționarea ultimului petit din contestație, în ceea ce privește constatarea ex novo a pretensei inadmisibilități a ofertei sale;

- în principal, respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de Asocieria SRL - SRL, și constatarea caracterului vădit nefondat al criticilor aduse actelor și măsurilor entității contractante, atât cu privire la oferta sa, cât și cu privire la oferta contestatorului, și, pe cale de consecință, să constatați legalitatea și temeinicia acestora, cu menținerea lor;

- în subsidiar, constatarea nelegalității actelor entității prin care a fost declarată conformitatea ofertei Asocierii SRL -

- SRL, cu consecința firească a respingerii acesteia, de vreme ce aceasta nu întrunea cerința minimă cu privire la experții propuși;

- menținerea ca temeinice și legale a actelor entității privind rezultatul procedurii prin care oferta sa a fost declarată câștigătoare.

În luarea deciziei **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

Prin contestația nr. 22465/19.05.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 32498/19.05.2025, formulată de SRL, împotriva raportului procedurii nr. 19.340/07.05.2025 și a comunicării rezultatului procedurii nr. 19.346/08.05.2025, se solicită cele prezentate în preambul.

Contestatorul susține că își justifică existența unui interes legitim în promovarea prezentei contestații prin efectul potențial al unei reevaluări corecte, care ar duce la:

- constatarea inadmisibilității ofertei nelegal desemnate câștigătoare și atribuirea contractului în favoarea intervenientului;
- sau, în ipoteza menținerii în competiție a ofertei concurente, reevaluarea legală a punctajului intervenientului ar conduce la clasarea acestuia pe locul 1.

Menționează că oferta desemnată câștigătoare a obținut 91,44 puncte, în timp ce oferta sa a obținut 90,60 puncte. Subliniază că oferta sa a avut cel mai bun preț, primind punctajul maxim (40 puncte) la factorul financiar. Oferta acestuia a fost de 17.146.080 lei, comparativ cu 17.842.436,63 lei, ofertată de concurent.

În opinia sa, chiar și în absența constatării inadmisibilității ofertei câștigătoare, revenirea la evaluarea anterioară aplicării nejustificate a unei decizii CNSC emisă într-o altă procedură, ar conduce la obținerea unui punctaj de 93,40 puncte pentru contestator, față de 91,44 puncte ale ofertei concurente.

În opinia sa, aplicarea corectă a criteriilor de atribuire, fără transmiterea unor solicitări de clarificare și chiar în condițiile menținerii efectelor deciziei CNSC, ar determina o creștere a punctajului cu cel puțin 1,80 puncte pentru contestator, conducând astfel la un scor final de 92,40 puncte și, implicit, la atribuirea contractului în favoarea acestuia.

Mai mult, consideră că dacă s-ar admite și aspectele privind aplicarea eronată a deciziei CNSC, refuzul ilegal al solicitării de clarificări pentru documentele experților și nepunctarea eronată a experienței acestora, pe baza înscrisurilor deja existente, punctajul corect ar fi de 97,60 puncte, determinând atribuirea contractului către contestator.

Astfel, apreciază că și o admitere parțială a contestației ar trebui să conducă, în condiții de legalitate, la atribuirea contractului în favoarea sa. În opinia sa, din această perspectivă, rezultă fără echivoc îndeplinirea condiției de interes procesual legitim pentru promovarea prezentei contestații.

În continuare, ... SRL face o scurtă prezentare a situației de fapt, menționând că entitatea contractantă, ... SA, a inițiat procedura de atribuire a contractului având ca obiect „Servicii de consultanță de tip Owner’s Engineer în vederea implementării unei unități de cogenerare de înaltă eficiență, pe gaze naturale în amestec cu hidrogen, la CTE”, prin publicarea în platforma SEAP a anunțului de participare nr. CN1073031/09.09.2024, transmis și către JOUE sub nr. 539561/2024.

Menționează că la data de 21.11.2024 a avut loc deschiderea ofertelor, iar ulterior, la data de 08.05.2025, entitatea contractantă i-a transmis comunicarea de rezultat nr. 19.346/08.05.2025, prin care l-a informat că oferta sa a fost declarată admisibilă, dar necâștigătoare, fiind clasată în urma ofertei depuse de Asociera
-, desemnată câștigătoare a procedurii.

Contestatorul precizează că, la aceeași dată, respectiv 08.05.2025, prin adresa nr. 137, a solicitat entității contractante accesul la dosarul achiziției publice, însă, deși i s-a permis consultarea documentelor la sediul entității contractante, în data de 12.05.2025, acest acces a fost limitat – acesta nefurnizându-i copii ale înscrisurilor solicitate și a interzis orice formă de fotocopiere ori fotografiere a acestora.

Analizând documentele puse la dispoziție, în limita accesului permis, contestatorul susține că a constatat existența unor erori de evaluare ce contravin prevederilor aplicabile din legislația specială în domeniul achizițiilor publice, precum și documentației de atribuire. Aceste erori au generat, în mod cumulativ, un rezultat denaturat al competiției între ofertanți, viciind astfel legalitatea rezultatului procedurii.

În legătură cu solicitarea privind accesul la dosarul achiziției, având în vedere că entitatea contractantă a interpretat în mod restrictiv obligația sa legală privind asigurarea „accesului neîngrădit” la dosarul achiziției publice, limitând acest drept prin interdicția neprevăzută de lege de a fotocopia înscrisurile din dosar, contestatorul solicită Consiliului, în temeiul art. 19 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să dispună acordarea efectivă a accesului la dosarul achiziției, în vederea garantării dreptului la apărare și a protecției interesului legitim.

Contestatorul consideră că doar prin fotocopierea documentelor poate fi efectuată o analiză temeinică și aprofundată a modului în care s-a desfășurat procedura de evaluare. Pe această cale, contestatorul își rezervă dreptul de a formula, în concluziile scrise, precizări suplimentare referitoare la criticile expuse în prezenta contestație, precizări care nu contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, întrucât vor reprezenta completări și argumentări ale motivelor deja formulate.

..... SRL susține că din cuprinsul punctului 2.4.8 din raportul procedurii, a observat că ofertantul desemnat câștigător a declarat ca fiind confidențiale următoarele documente:

- propunerea tehnică în integralitatea sa;
- propunerea financiară în integralitatea sa;
- documentele-suport aferente DUAE.

Cu toate acestea, neavând acces la declarația de confidențialitate a ofertantului și nici la anexele justificative ale acesteia (motive și dovezi privind caracterul confidențial al informațiilor), contestatorul solicită Consiliului să dispună accesul la acele părți din ofertă care, potrivit legii, nu pot beneficia de protecția caracterului confidențial.

În opinia sa, oferta nu poate beneficia de un regim de confidențialitate aplicat în bloc, în special în ceea ce privește dosarul de eligibilitate (DUAE și anexele sale), care, în lipsa unor justificări legale, nu poate fi exceptat de la accesul liber al ofertanților.

Acesta își fundamentează solicitarea pe dispozițiile art. 231 alin. (5) și alin. (6), precum și pe cele ale art. 70 alin. (1) și (4) din Legea nr. 99/2016, pe care le invocă în susținere.

Apreciază că simpla declarare a caracterului confidențial, fără prezentarea de probe, nu generează în sarcina entității contractante obligația de a restricționa accesul la respectivele informații.

Invocă practica ANAP și jurisprudența CNSC cu privire la analiza confidențialității ofertelor.

Evidențiază că se impune a verifica motivarea și probele furnizate de ofertant prin declarația de confidențialitate, urmând ca acordarea sau refuzul acordării accesului să constituie consecința acestei analize și nu un reflex automat, determinat de simpla receptare a unei declarații de confidențialitate pur formală, neînsoțită de o motivare corespunzătoare și de dovezi credibile.

De asemenea, precizează că, potrivit prevederilor legale, documentele de eligibilitate nu pot face obiectul obligațiilor de protecție a confidențialității, în condițiile în care legiuitorul stabilește în mod expres că declarațiile de confidențialitate, și probele aferente, pot viza în mod exclusiv „informații din propunerea tehnică (și) elementele din propunerea financiară și/sau fundamentări/justificări de preț/cost.”

Prin urmare, în opinia sa, DUAЕ și anexele acestora, precum și documentele suport, nu au și nu pot legalmente avea caracter confidențial.

De asemenea, menționează că procesele verbale de evaluare și solicitările de clarificare, fiind acte emise de comisia de evaluare și nu de ofertant, nu pot face obiectul vreunei obligații de protecție a confidențialității.

În susținere, invocă jurisprudența Consiliului.

Acesta solicită repunerea în termen, pentru ipoteza în care, în urma analizării efective a dosarului achiziției la sediul Consiliului, se va constata existența unor motive suplimentare de inadmisibilitate a ofertei desemnate câștigătoare, acesta solicită admiterea cererii de repunere în termen, în ceea ce privește formularea criticilor referitoare la această ofertă.

Contestatorul susține că formularea unor critici suplimentare față de acte ori documente necunoscute până la acest moment este imposibilă, întrucât nu a avut acces nici la conținutul acestora și nici la certitudinea existenței lor. În aceste condiții, dreptul la apărare nu poate deveni efectiv decât după ce contestatorul ia cunoștință de respectivele înscrisuri.

Menționează că lipsa cunoașterii acestor documente nu poate fi imputată contestatorului, care a formulat în termen cerere de acces la dosar și a delegat reprezentanți la sediul entității contractante în acest scop. Cu toate acestea, volumul documentelor puse la dispoziție a fost

extrem de redus, iar fotocopierea sau fotografierea acestora a fost interzisă în mod nelegal.

În consecință, apreciază că neîndeplinirea obligației de a permite accesul complet și efectiv la documentație este imputabilă exclusiv entității contractante.

În sprijinul cererii de repunere în termen, contestatorul invocă Decizia CNSC nr. 2945/C11/2023.

Contestatorul susține că, potrivit art. 186 alin. (1) din Codul de procedură civilă, repunerea în termen este admisibilă în situația în care întârzierea este cauzată de motive temeinic justificate. În cazul de față, imposibilitatea de a accesa documentele care ar fi putut fundamenta critici suplimentare reprezintă un astfel de motiv justificat, aflat în afara sferei de control a contestatorului.

Prin urmare, contestatorul solicită ca, în măsura în care accesul efectiv la documentele dosarului achiziției va evidenția noi motive de inadmisibilitate, să fie admisă repunerea în termen, cu posibilitatea formulării completărilor corespunzătoare.

Cu privire la inadmisibilitatea ofertei declarate câștigătoare a procedurii, contestatorul precizează următoarele:

În cadrul procedurii în cauză, entitatea contractantă a desfășurat în paralel mai multe proceduri de atribuire cu obiect similar. Una dintre acestea vizează atribuirea contractului pentru „Servicii de consultanță de tip Owner’s Engineer în vederea implementării unor capacități de cogenerare de înaltă eficiență, utilizând motoare termice, în CTE”.

Menționează că, în acea procedură, evaluarea ofertelor s-a finalizat cu desemnarea ofertei contestatorului ca fiind câștigătoare. Ulterior, ca urmare a Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, emisă în acea procedură, deși având în vedere un context diferit, Comisia de evaluare din prezentul caz a decis, eronat, să reevalueze doar oferta contestatorului, fără a extinde reevaluarea asupra tuturor ofertelor depuse, inclusiv asupra ofertei desemnate câștigătoare.

Precizează că, în opinia sa, această abordare este fundamental greșită și în contradicție cu principiul tratamentului egal. Dacă o decizie CNSC este considerată relevantă pentru reevaluare, atunci ea trebuie aplicată în mod egal tuturor ofertelor vizate de circumstanțe similare, nu doar unei singure oferte.

Totodată, precizează că în Decizia nr. 784/C5/419/24.03.2025, Consiliul a constatat că lipsa documentelor probatorii privind experiența expertului propus nu poate fi remediată prin clarificări, întrucât o astfel de intervenție ar transforma o ofertă neconformă într-una conformă, ceea ce contravine dispozițiilor legale privind clarificările în cadrul evaluării.

Sumarizând, acesta subliniază că prin această decizie, Consiliul arată:

- în ipoteza în care din înscrisurile inițial depuse în cadrul ofertei nu rezultă îndeplinirea unei cerințe minime aferente unui expert, este prohibită transmiterea unei solicitări de clarificare având ca obiect satisfacerea respectivei cerințe minime;

- Eventuala transmitere a unei astfel de Solicitări de clarificare „ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”

- „lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerințe a caietului de sarcini (...) nu poate fi acoperită pe calea clarificării ofertei,” subliniind totodată că, în speță, comisia de evaluare a procedat la reevaluarea ofertelor, ulterior receptării Deciziei CNSC nr. 784/ C5/ 419/ 24.03.2025, ca urmare a exercitării de către Conducătorul entității contractante a dreptului prevăzut de art. 133 alin. (3) din HG nr. 394/ 2016, însă, în mod eronat, această reevaluare a privit doar oferta sa, nu și oferta depusă de asocieria -

Menționează că în considerentele Deciziei CNSC nr. 784/C51419/ 24.03.2025 privesc în egală măsură și această ofertă, după cum urmează:

Prin Capitolul 9 - Cerințe privind prezentare ofertei tehnice din cadrul Caietului de sarcini entitatea contractantă a impus prezentarea unor experți principali, pentru care a stabilit anumite cerințe minime. Astfel, pentru expertul principal Inginer constructor autorizat ca și diriginte de șantier în domeniul Construcției civile, industriale și agricole și instalațiilor aferente acestora, entitatea contractantă a stabilit următoarea cerință minimă, astfel cum a fost modificată prin Clarificarea din oficiu nr. 44.166/ 07.11.2024: „Cerință minimă:

Specialistul propus a activat ca diriginte de șantier în cadrul unui contract de lucrări de execuție sau proiectare și execuție de construcții industriale cu grad de importanță B sau superior.”

Or, precizează că din studierea puținelor înscrisuri care i-au fost puse la dispoziție a constatat că în privința îndeplinirii cerinței minime aferente acestui expert Comisia de evaluare a transmis ofertantului ASOCIEREA - o Solicitare de clarificare prin care i-a cerut acestuia să clarifice modalitatea în care aceste expert satisface cerința minimă privind experiența ca diriginte de șantier pentru construcții industriale de categoria B.

Fără a cunoaște conținutul exact al acestei solicitări și răspunsul ofertantului, consideră că simpla transmitere a unei solicitări de clarificare, având un astfel de obiect, implică faptul că din înscrisurile inițial depuse de ofertant nu rezultă îndeplinirea cerinței.

Plecând de la premisa că transmiterea solicitării de clarificare este determinată de faptul că din înscrisurile inițial depuse de ofertant nu rezultă îndeplinirea cerinței, acesta fiind sigurul motiv posibil al însăși transmiterii unei astfel de solicitări de clarificare, și considerând ca reevaluarea ofertelor cu observarea considerentelor Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 nu poate privi doar oferta sa, ci toate

ofertele depuse în procedură, aşadar şi oferta depusă de Asocieria -, apreciază că se impunea ca, în cadrul activităţii de reevaluare, entitatea contractantă să constate că:

- Din înscrisurile iniţial depuse de ofertantul Asocieria - nu rezultă îndeplinirea cerinţei minime aferente expertului principal Inginer constructor autorizat ca şi diriginte de şantier;

- Anterior receptării Deciziei CNSC nr. 784/ C5/419/24.03.2025 Comisia de evaluare a transmis ofertantului o solicitare de clarificare în acest sens, iar ulterior Răspunsului şi în temeiul acestuia. Comisia de evaluare a decis asupra admisibilităţii acestei oferte;

- În aplicarea considerentelor Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/ 24.03.2025 însăşi transmiterea unei astfel de solicitări de clarificare este ilegală, iar stabilirea conformităţii ofertei în temeiul Răspunsului ofertantului este de asemenea ilegală întrucât:

- Transmiterea unei astfel de Solicitări este contrară considerentelor Deciziei CNSC: „Consiliul notează că autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situaţia expusă (...) conduită pe care consiliul o apreciază ca fiind corectă”;

- „lipsa documentelor care să probeze experienţa expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă”;

- „în lipsa informaţiilor si documentelor care să facă proba experienţei expertului juridic, de natura celor cerute de achiziţie prin caietul de sarcini, oferta este una neconformă pentru neîndeplinirea cerinţei minime referitoare la experienţa acestui expert, proba îndeplinirii acestor cerinţe fiind realizată, în cazul în care achiziţia ar fi cerut clarificarea situaţiei, abia prin actele prezentate ca urmare a aplicării de către autoritatea contractantă a dispoziţiilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016”;

- „prin solicitarea si acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”;

- „lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerinţe a caietului de sarcini şi care, potrivit legii, nu poate fi acoperită pe calea clarificării ofertei, fără a fi încălcată regula de la art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/ 2016, potrivit căreia: „(2) Entitatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariţia unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat”.

Or, menţionează că entitatea contractantă a procedat la reevaluarea ofertelor motivată de receptarea Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/ 24.03.2025 reevaluând numai oferta sa prin prisma considerentelor acestei Decizii a Consiliului, fără a observa că, odată

decisă relevanța acestei Decizii pentru activitatea de evaluare din cadrul acestei proceduri, această relevanță are a se întinde în privința tuturor ofertelor și nu doar în privința ofertei sale.

Consideră că, aplicând considerentele Deciziei CNSC numai ofertei sale și scutind oferta concurentă de aplicarea aceleiași decizii, entitatea contractantă a acționat cu încălcarea principiului tratamentului egal, astfel cum este acesta statuat prin prevederile art. 2 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 99/ 2016. Rigoarea reevaluării prin alinierea la considerentele Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 are a privi în mod egal toate ofertele din procedură și nu doar oferta sa.

Din punctul său de vedere, această modalitate de reevaluare vizând exclusiv oferta sa, cu ignorarea faptului că, în egală măsură, considerentele Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 au relevanță și în ceea ce privește situația ofertei concurente, exhibă practicarea unei evaluări cu încălcarea principiului tratamentului egal, materializată în dubla măsură aplicată ofertelor receptate.

Menționează că practica constantă a CJUE a definit principiul tratamentului egal în materia achizițiilor publice astfel: „principiul egalității de tratament impune ca situații comparabile să nu fie tratate diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care astfel de tratament este justificat în mod obiectiv”.

Susține că, în acest sens, al imperativului existenței unor situații comparabile tratate diferit pentru a putea fi juridic sustenabilă pretenția încălcării tratamentului egal, se pronunță în mod constant atât instanțele naționale, cât și cele ale Uniunii Europene, făcând trimitere la punctul 29 al Hotărârii CJUE pronunțate în cauza C-131/16.

În concluzie, situații comparabile au a nu fi tratate în mod diferit și situații diferite au a nu fi tratate în același mod, și, corelativ, încălcarea principiului tratamentului egal intervine la modul imperativ de fiecare dată când situații comparabile sunt tratate diferit.

Precizează că, în procedură există situații comparabile, evidențiind că din înscrisurile sale depuse inițial nu rezultă îndeplinirea cerințelor pentru acordarea punctajului aferent unor experți, iar din înscrisurile depuse inițial de concurentul său nu rezultă îndeplinirea unei cerințe minime aferentă unui expert.

Subliniază că aceste situații comparabile au fost tratate diferit, în sensul că:

- Ofertei sale nu i-au fost solicitate clarificări privind documentele experților și, ca urmare, în cadrul reevaluării derulate prin aplicarea Deciziei CNSC oferta sa a fost depunctată;
- Oferta concurentă a fost clarificată cu privire la un aspect mult mai important decât acordarea punctajului, anume satisfacerea unei cerințe minime.

Așadar, menționează că entitatea contractantă nu transmite solicitări de clarificare al căror obiect ar fi privit exclusiv acordarea

punctajului, însă transmite o solicitare de clarificare vizând îndeplinirea unei cerințe minime, în fapt, acestuia nu îi este transmisă o solicitare de clarificare al cărei singular efect ar fi fost creșterea punctajului, însă concurentului nostru i se transmite o solicitare care facilitează asanarea neconformității inițiale a ofertei.

Concluzionând, consideră că aplicarea în egală măsură a Deciziei CNSC și la oferta concurentă ar fi condus comisia de evaluare la concluzia inevitabilă că această ofertă cade sub incidența prevederilor art. 143 alin. (3) lit. a) din HG nr. 394/2016, care sancționează cu respingerea oferta care „nu satisface în mod corespunzător cerințele caietului de sarcini.”

Reevaluarea ofertei sale: depunerea ilegală a ofertei sale.

Cu privire la acest aspect, contestatorul menționează că, în cadrul evaluării inițiale, Comisia de evaluare a acordat ofertei contestatorului un punctaj total de 93,40 puncte, rezultat din punctajul tehnic de 53,40 puncte și punctajul maxim de 40 puncte aferent componentei financiare. În același timp, oferta Asocierii - a fost punctată cu un total de 91,44 puncte, rezultat din 53 puncte tehnic și 38,44 puncte financiar.

Menționează că, urmare a acestei evaluări, oferta sa a fost clasată pe locul I, iar entitatea contractantă a solicitat documentele-suport aferente DUAЕ, în vederea verificării îndeplinirii cerințelor de calificare, iar ca urmare a primirii Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, conducătorul entității contractante, în baza art. 133 alin. (3) din HG nr. 394/2016, a solicitat reevaluarea ofertelor cu luarea în considerare a considerentelor acestei decizii.

Contestatorul subliniază că în urma reevaluării, Comisia a menținut punctajul acordat ofertei declarate câștigătoare, însă i-a redus punctajul tehnic la 50,60 puncte, menținând punctajul financiar la 40 puncte, ceea ce a dus la un total de 90,60 puncte și, implicit, la reclasarea pe locul II.

Precizează că această depunere de 2,80 puncte a fost aplicată în legătură cu expertul juridic propus de SRL, considerând această depunere ca fiind fundamental nelegală din următoarele motive:

– ilegalitatea aplicării automate a unei decizii CNSC privind o altă procedură:

Precizează că decizia CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 a fost emisă într-o altă procedură de atribuire, cu alt obiect, alte cerințe, alte oferte și alte înscrisuri. Aplicarea automată a unei asemenea decizii într-o procedură distinctă este lipsită de temei legal și constituie o extindere inadmisibilă a efectelor unei hotărâri administrative-jurisdicționale.

Mai mult, evidențiază că entitatea contractantă avea obligația de a observa că decizia respectivă este contrară practicii constante a CNSC, a Curților de Apel și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, care impun autorităților contractante un rol activ, inclusiv obligația de a solicita clarificări înainte de luarea unor măsuri restrictive.

Menționează ca exemplu, cauza T-195/08 – Antwerpse Bouwwerken NV c. Comisia Europeană, Tribunalul de Primă Instanță de la Luxemburg și cauza C-157/96 – National Farmers' Union, subliniind că în această decizie, CNSC nu produce niciun fel de efecte în privința acestei proceduri, fiind pronunțată de consiliu în cadrul unei cu totul alte proceduri de atribuire, iar în măsura în care s-ar pretinde că are rol de îndrumare pentru entitatea contractantă, în mod egal trebuie să aibă rol de îndrumare și practica vădit contrară a unui instanțe superioare, cum este CJUE.

- Extinderea domeniului de aplicare a Deciziei CNSC

Sustine că, în cadrul acestei reevaluări Comisia de evaluare nu doar că nu a observat că însăși aplicarea acestei decizii CNSC implică la modul imperativ constatarea ilegalității asanării neconformității ofertei Asocierii - printr-o solicitare de clarificare, astfel cum mai sus am arătat, dar a procedat la reevaluarea ofertei sale cu extinderea efectelor deciziei CNSC dincolo de ceea ce rezultă din considerentele acesteia.

Astfel, consideră că decizia CNSC în discuție prohibește transmiterea de clarificări care ar avea efectul asanării unei inadmisibilități inițiale a ofertelor, determinată de înscrisurile inițial depuse de ofertant în cadrul ofertei, prin permisiunea acordată prin astfel de solicitări de a transmite noi înscrisuri care să facă proba îndeplinirii unei cerințe minime.

Așadar, consideră că decizia CNSC privește în mod exclusiv modul de satisfacere a cerințelor minime și nu modul de acordare a punctajului aferent factorilor de evaluare. Astfel cum rezultă din pasajele mai sus iterate ale Deciziei CNSC, considerentele acesteia privesc exclusiv conformitatea ofertelor, lipsind orice considerații privind condițiile acordării punctajului, lipsind orice considerente din care să rezulte eventuala ilegalitate a solicitării de clarificări aferente acordării punctajului.

În susținere, evidențiază următoarele aspecte:

- pagina 80 alineatul (2) din Decizie: „Din documentele depuse nu rezultă desfășurarea de către dna a activității care să conducă la îndeplinirea cerinței minime de conformitate a ofertei constând în participarea într-un proiect de tip EPC Contractor, în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.”

- pagina 80 alineatul (4) din Decizie: „În această situație, Consiliul stabilește că autoritatea contractantă a considerat în mod nelegal drept conformă și admisibilă oferta asocierii SRL - - SRL, în condițiile în care nu a fost în posesia actelor care să probeze îndeplinirea cerinței minime.”

- pagina 80 alineat ultim din Decizie: „Or, lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar

acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă. În plan alăturat, în lipsa informațiilor și documentelor care să facă proba experienței expertului juridic, de natura celor cerute de achiziitoare prin caietul de sarcini, oferta este una neconformă pentru neîndeplinirea cerinței minime referitoare la experiența acestui expert, proba îndeplinirii acestor cerințe fiind realizată, în cazul în care achizițtoarea ar fi cerut clarificarea situației, abia prin actele prezentate ca urmare a aplicării de către autoritatea contractantă a dispozițiilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016.

Prin urmare, este facil de observat că prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă, ceea ce reprezintă în mod evident crearea unui avantaj nepermis ofertantei în discuție. Consiliul subliniază că sarcina alcătuirii și prezentării ofertei aparține autoarei acesteia, autoritatea contractantă fiind ținută, în activitatea sa, de limitele stabilite de lege pentru evaluarea unei oferte. [...]

Consiliul reține că dispozițiile legale citate sunt de strictă interpretare, astfel încât nu pot acoperi situații ca cea existentă în cauza prezentă, în care eroarea de întocmire a ofertei îi aparține operatorului economic, în discuție nefiind niciun aspect neclar ori insuficient detaliat al ofertei, ci pur și simplu lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerințe a caietului de sarcini și care, potrivit legii, nu poate fi acoperită pe calea clarificării ofertei, fără a fi încălcată regula de la art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/ 2016, potrivit căreia: „(2) Entitatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat.”

Avantajul în acest caz este transformarea unei oferte neconforme (art. 143 alin. 3 lit. a din HG nr. 394/2016) într-una conformă”

În opinia sa, din pasajele reproduse ale Deciziei CNSC care constituie temeiul reevaluării ofertei sale rezultă cu deplină claritate următoarele:

✓ Decizia CNSC privește conformitatea ofertei și nu modul de acordare a punctajelor:

✓ Decizia CNSC prohibește transmiterea de clarificări care ar conduce la asanarea inadmisibilității unei oferte, însă nu prohibește clarificarea unei oferte în ceea ce privește modul de aplicare a factorilor de evaluare.

Or, evidențiază că, în activitatea de reevaluare, entitatea contractantă a procedat la depunctarea ofertei sale, deși decizia CNSC pe care o aplică privește exclusiv condițiile și limitele acțiunilor Comisiei de evaluare relative la conformitatea ofertelor.

În opinia sa, procedând de această manieră, Comisia de evaluare extinde efectele deciziei CNSC dincolo de ceea ce rezultă din considerentele acesteia.

Consiliul, prin Decizia în discuție, prohibește transmiterea de solicitări de clarificare având ca obiect conformitatea ofertelor, însă nu stabilește interdicția clarificării ofertei în ceea ce privește acordarea punctajelor.

De altfel, apreciază că însăși motivarea interdicției stabilite de Consiliu indică cu claritate că este lipsită de legătură cu factorii de evaluare: „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă.”

Prin urmare, contestatorul menționează că prohibirea clarificării ofertei vizează exclusiv conformitatea/neconformitatea ofertei și nu acordarea punctajului.

Acesta consideră că CNSC motivează această interdicție de clarificare prin „lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerințe a caietului de sarcini”, considerând că aceasta „nu poate fi acoperită pe calea clarificării ofertei”, și prin aceea că demersul „clarificării ofertei nu este nici formal, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă.” Așadar, apreciază că lipsește orice legătură cu condițiile acordării punctajului.

Mai mult și mai important, în opinia sa, însuși Consiliul arată prin această Decizie că stabilește această interdicție de clarificare ca urmare a faptului că nu constituie o eroare, o lipsă a ofertei „formală, [...] de confirmare.”

Per a contrario, evidențiază că atunci când este în discuție o eroare, o lipsă a ofertei „formală, [...] de confirmare”, clarificarea în continuare a ofertei ar urma a fi permisă.

Or, în opinia sa, în privința acordării punctajului ofertei sale se poate pretinde cel mult o lipsă a ofertei „formală, (...) de confirmare”, atât timp cât din CV-ul Expertului Juridic și din înscrisurile anexate rezultă implicarea în proiecte de o manieră ce atrage după sine acordarea punctajului maxim și astfel, pe cale de necesară consecință, clarificarea în continuare a ofertei devine legală și chiar obligatorie, chiar în limitele Deciziei CNSC în discuție.

În raport de cele mai sus expuse, contestatorul apreciază că activitatea de reevaluare care a condus la depunctarea ofertei sale se întemeiază pe o extindere a considerentelor deciziei CNSC la alte aspecte ale ofertei decât cele avute în vedere de consiliu în decizia sa. Pentru acest motiv, contestatorul apreciază ca fiind ilegală depunctarea ofertei sale și modificarea radicală a clasamentului ofertanților.

Mai grav, consideră că reevaluarea ofertelor cu aplicarea acestei Decizii CNSC a condus la:

- Neobservarea faptului că oferta concurentă a fost clarificată în privința unui aspect de maximă importanță: însăși conformitatea ofertei;

- Oferta sa a fost depunctată cu refuzul de a solicita clarificări aferente acordării punctajului.

Susține că, în activitatea de reevaluare, comisia a eșuat în a observa că modul de redactare/solicitare a cerințelor minime aferente prezentei proceduri și procedurii avute în vedere de Decizia CNSC sunt diferite.

Precizează că în cadrul evaluării inițiale Comisia de evaluare a acordat ofertei sale, pentru Expertul Juridic - dna., 2,80 puncte, luând în considerare 3 contracte.

Astfel, susține că, în reevaluare, comisia a luat în considerare doar contractul nr. 3620858/2024(208/2024) și l-a alocat îndeplinirii cerinței minime, iar contractele nr. 217/2024, nr. 23/2020 și nr. 100/2022, deși sunt încheiate de Societatea de avocatură și (contractul nr. 23/2020 fiind chiar semnat de doamna în calitate de avocat asociat) nu au fost luate în considerare întrucât nu ar include nominalizarea echipei de experți implicată în respectivele proiecte și nu au fost depuse dovezi din care să reiasă că expertul juridic declarat a fost implicat efectiv în realizarea proiectelor, aceste proiecte fiind doar menționate în CV-ul dnei

Așadar, consideră că motivul depunctării rezidă în aceea că din cele 3 contracte anterior luate în considerare nu ar rezulta implicarea efectivă a expertului în executarea respectivelor contracte, însă, Decizia CNSC pe care Comisia de evaluare pretinde că o aplică stabilește neconformitatea ofertei sale din respectiva procedură ca urmare a faptului că din aceste contracte nu rezultă tipul activităților juridice prestate de expert.

Totodată, subliniază că, tipul activității prestate de expert este relevant numai prin raportare la cerința minimă aferentă acelei proceduri și nu este relevantă pentru acordarea punctajului în cadrul prezentei proceduri.

Astfel, evidențiază că cerința minimă de calificare din respectiva procedură avea următoarea formulare (Secțiunea 9.1. din caietul de sarcini): „Expert juridic: [...] Cerința minimă: Expertul propus a participat în (un) Proiect de tip EPC Contractor (Contract la cheie - proiectare și execuție), în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.”

Așadar, consideră că, pentru îndeplinirea cerinței minime în cadrul respectivei proceduri era imperativ necesară probațiunea elaborării de contracte în cadrul proiectelor invocate.

Or, pentru acordarea punctajului în cadrul prezentei proceduri nu există obligația probării elaborării de contracte, astfel cum rezultă din modul de redactare a cerințelor pentru acordarea punctajului (Formularul nr. 3 din cadrul documentației de atribuire): „Foarte Bine: Specialistul propus a participat în cel puțin 4 proiecte de tip EPC Contractor, în care a desfășurat activități pentru derularea contractului/contractelor aferente proiectului.”

Comparând modul de redactare a cerinței minime din respectiva procedură avută în vedere de Decizia CNSC cu modul de redactare a cerinței aferente acordării punctajului în cadrul prezentei proceduri, contestatorul susține că rezultă următoarele:

- Cerința minimă care face obiectul Deciziei CNSC impunea la modul imperativ probațiunea redactării de contracte;
- Cerința aferentă acordării punctajului în prezenta procedură nu impune o astfel de condiție, ci impune exclusiv proba implicării expertului în proiectele invocate.

Așadar, subliniază că obiectul concret al contractelor invocate are impact numai în ceea ce privește satisfacerea cerinței minime din respectiva procedură, însă nu are impact în ceea ce privește acordarea punctajului în prezenta procedură.

Concluzionând, pentru acordarea punctajului aferent Expertului Juridic în prezenta procedură, în opinia sa este irelevantă activitatea de elaborare contracte, fiind relevantă exclusiv implicarea expertului în respectivele contracte.

Or, acesta evidențiază că decizia CNSC a vizat o cu totul altă cerință, cu o cu totul altă formulare și care impune cu totul alte condiții, motiv pentru care aplicarea automată a respectivei Decizii CNSC, care vizează o cerință profund diferită, din cadrul unei alte proceduri, la oferta sa din cadrul acestei proceduri, redactată pentru a satisface o cerință de punctare completamente diferită redactată, constituie o aplicare eronată la oferta noastră a unei Decizii CNSC care privește aspecte străine de prezenta procedură.

Referitor la punctajul inițial acordat ofertei sale pentru expertul juridic și respectiv modificarea acestui punctaj ulterior reevaluării, contestatorul precizează următoarele:

În cadrul evaluării inițiale, contestatorul a primit 2,80 puncte dintr-un total de 4 puncte posibile pentru expertul juridic, în considerarea a trei contracte depuse ca probă a experienței relevante. Ulterior, în urma reevaluării, Comisia a luat în considerare doar unul dintre aceste contracte – contractul nr. 3620858/2024 – considerând că celelalte nu ar face dovada implicării directe a expertului, respingându-le nejustificat.

În ofertă, contestatorul a prezentat următoarele contracte:

1. Contract nr. 3620858/2024 (208/2024) – Asistență juridică privind derularea unui contract EPC pentru o centrală de biomasă. Acest contract a fost admis ca satisfăcând cerința minimă.

2. Contract nr. 217/2024 – Asistență privind achiziția și derularea unui contract EPC pentru o centrală pe gaz natural. Acest contract a fost respins în reevaluare, deși în CV-ul expertului este menționat în detaliu.

3. Contract nr. 23/2020 – Asistență juridică în procedura de achiziție pentru re tehnologizarea AHE Vidraru. Contractul este semnat chiar de expertul propus, în calitate de avocat asociat. Deși clar atestă implicarea, nu a fost luat în considerare.

4. Contract nr. 100/2022 – Asistență privind contractul pentru CTE Iernut, inclusiv reprezentare juridică, redactare de revendicări și negociere de acte adiționale. Respins, de asemenea, fără justificare temeinică, deși activitățile sunt clar expuse în CV și susținute de obiectul contractului.

5. Contract nr. JA10106424 – Asistență juridică acordată companiei ENEL/ENDESA pentru atribuirea și derularea unui acord cadru de tip EPC în Spania. Deși din CV reiese clar implicarea expertului, acest contract nu a fost analizat deloc de comisie.

Susține că acest contract nu a fost luat în considerare pentru acordarea punctajului nici în cadrul evaluării inițiale, nici în cadrul reevaluării, deși din CV-ul expertului rezultă că în cadrul acestuia doamna expert juridic a desfășurat activități precum asistența Clientului în desfășurarea procedurii de achiziție și selecție pentru atribuirea a 4 contracte de tip EPC încheiate cu mai mulți antreprenori și integrarea acestora într-un acord cadru umbrelă de tip EPC pentru dezvoltarea proiectului fotovoltaic Campillo I, II și III în Spania cu o capacitate de 250 MW. De asemenea, doamna expert a asistat clientul în redactarea contractului umbrelă și adaptarea clauzelor contractului cadru FAC 1 la un contract cadru umbrelă pentru cele 4 contracte de tip EPC, precum și pe tot parcursul executării contractului umbrelă și a celor 4 contracte de tip EPC.

Menționează că respingerea în reevaluare a contractelor nr. 217/2024, nr. 23/2020 și nr. 100/2022 este motivată de Comisia de evaluare prin aceea că nu ar include nominalizarea echipei de experți implicată în respectivele proiecte și nu au fost depuse dovezi din care să reiasă că expertul juridic declarat a fost implicat efectiv în realizarea proiectelor, aceste proiecte fiind doar menționate în CV-ul dnei

Comisia de evaluare consideră că respingerea acestor contracte ar fi impusă de considerentele Deciziei CNSC pe care o pune în aplicare în activitatea de reevaluare.

Reiterează că, Decizia CNSC privește alte condiții ce au a fi îndeplinite de aceste contracte, funcție de modul diferit de redactare a cerinței în cadrul acelei proceduri de atribuire, și privește satisfacerea unei cerințe minime și nu a unor condiții aferente acordării punctajului.

Subliniază că, atât timp cât cerințele din cadrul prezentei proceduri nu privesc elaborarea de contracte EPC, ci doar implicarea expertului în respectivele contracte, iar avocatul coordonator este în mod necesar implicat în executarea contractelor încheiate de societatea civilă de avocatură, rezultă că simpla depunere a contractelor face proba îndeplinirii condițiilor de punctare.

În opinia sa, toate aceste contracte satisfac cerința de acordare a punctajului, astfel cum a fost redactată de entitatea contractantă: „Foarte Bine: Specialistul propus a participat în cel puțin 4 proiecte în

care a desfășurat activități pentru derularea contractului/contractelor aferente proiectului.”

Or, toate aceste contracte privesc „proiecte”, iar în cadrul acestora expertul a desfășurat „activități pentru derularea contractului/contractelor aferente proiectului.”

Precizează că entitatea contractantă respinge aceste contracte considerând că din acestea nu ar rezulta că expertul juridic propus, dna., ar fi prestat respectivele servicii juridice, însă, aceste contracte sunt toate încheiate de Societatea Civilă de avocați, iar unele dintre acestea sunt chiar semnate de dna.

Contestatorul susține că, prin oferta depusă, a probat faptul că doamna:

- și-a dat acordul pentru a participa la procedura și a semnat Declarația de disponibilitate,

- este avocat asociat în cadrul societății de avocați, calitate în care a semnat contractele de asistență juridică,

- a atestat prin CV desfășurarea activităților de asistență juridică în proiectele la care se refereau contractele de asistență juridică;

- în mod necesar, avocatul coordonator al societății civile este implicat în toate și oricare dintre contractele societății de avocatură.

Menționează că avocatul asociat al formei de exercitare a profesiei încheie anumite contracte de asistență juridică, iar ipoteza ca aceste contracte să fi fost executate de alte persoane este la modul peremptoriu exclusă, însăși forma de exercitare a profesiei de avocat implică desfășurarea activității în cadrul unei societăți de avocatură, însă nu societatea prestează respectivele servicii juridice, ci avocatul, societatea fiind, în sine, o abstracțiune.

Susține că, în fapt, contractele de asistență juridică depuse în susținerea experienței similare a Expertului Juridic desemnat dovedesc, în mod expres, că doamna Expert Juridic, în calitate de avocat partener în cadrul societății de avocatură, a participat în cadrul proiectelor ce făceau obiectul contractelor de asistență juridică.

În opinia sa, ceea ce pretinde entitatea contractantă prin respingerea acestor contracte este un act de deplină redundanță, prin care expertul juridic, care și-a declarat acordul pentru participarea la procedură, a emis declarație de disponibilitate, a furnizat ofertantului CV și înscrisuri probatorii, să emită în favoarea sa recomandări aferente unor contracte de asistență juridică semnate de însuși expertul respectiv.

Susține că această situație nu este prevăzută de Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, constituind o veritabilă adăugare la lege.

În susținere invocă dispozițiile art. 196 alin. (2) din Statutul profesiei de avocat, considerând, pe de o parte, că nominalizarea

avocatului în cadrul contractului va fi necesară și obligatorie, din perspectiva legii, exclusiv în ipotezele în care obiectul serviciilor juridice privește reprezentarea în instanță, și pe de altă parte, raportul juridic între prestatorul serviciilor juridice și clienții săi este realizat prin vehiculul abstracțiunii numite „societatea civilă profesională”, fără ca acest mod de intrare în raporturi juridice să însemne că serviciile juridice ar fi prestate de terți.

Consideră util să precizeze care sunt, potrivit art. 212 din Statutul profesiei de avocat, modalitățile de exercitare a profesiei de avocat:

- a) avocat titular al cabinetului individual;
- b) avocat asociat în cadrul cabinetelor asociate;
- c) avocat asociat în cadrul societății civile profesionale de avocați;
- d) avocat asociat în cadrul societății profesionale cu răspundere limitată;
- e) avocat colaborator;
- f) avocat salarizat în interiorul profesiei.

Subliniază că expertul juridic indicat de Asociere (doamna) este avocat asociat (numele său figurează în denumirea societății civile profesionale) și semnează personal contractele de asistență juridică ale societății de avocatură în cadrul căreia activează.

Ca urmare a întrunirii acestor elemente, consideră că reiese în afara oricărui dubiu că doamna este avocat coordonator al societății în care are și calitatea de asociat.

În opinia sa, avocatul coordonator este cel care coordonează, supervizează, verifică, revizuieste și își asumă, în final, răspunderea față de client cu privire la activitatea de asistență juridică desfășurată de societate.

Acesta consideră că, abstracțiunea „societatea civilă profesională” nu are ea însăși experiență juridică, fiind de domeniul evidenței absolute că experiența societății de avocați este în mod necesar experiența avocatului coordonator.

Susține că avocatul coordonator al societății civile este implicat în toate și oricare dintre contractele societății de avocatură.

Un astfel de formalism, rezidând în pretenția ca dna. Vornicu să-și fi emis sie însăși o astfel de adeverință, este, în opinia contestatorului, absurd și nu poate constitui motivul rezonabil și legal al depunerii ofertei sale.

Consideră absolut firesc ca un mandat încredințat unei societăți civile de avocatură să fie executat, în primul și în primul rând, de avocații asociați care, desigur, pot delega anumite sarcini, eventual, avocaților colaboratori (în măsura în care în cadrul societății respective există încadrat astfel de personal, întrucât nu există o astfel de obligație).

Apreciază că, doar dacă, în urma convenției dintre client și societatea de avocați, se stabilește că doar unii dintre avocații asociați sau colaboratori (dacă există) urmează să execute activitățile avocațiale, se pune problema nominalizării exprese în cuprinsul contractului de asistență juridică. În lipsa unei astfel de clauze rezultă că mandatul avocațial va fi dus la bun sfârșit de avocatul titular (asociat) care și semnează contractul de asistență juridică.

Altfel spus, făcând abstracție de cele consemnate în CV-ul doamnei (și care reprezintă o declarație pe proprie răspundere sau, cel puțin, o adeverință), contestatorul susține că există cel puțin o prezumție în sensul că un contract de asistență juridică este executat, în primul rând, de avocatul asociat.

De altfel, consideră că adeverința pe care dna. Vornicu ar fi putut să o emită, în calitate de propriul său angajator, și prin care să fi atestat aspectele de ordinul evidenței mai sus iterate, cu referire la prestarea serviciilor de asistență juridică ce fac obiectul contractelor depuse, nu ar avea vreo valoare juridică superioară CV-ului deja depus.

Atât astfel de adeverințe, cât și CV-ul, constituie nimic altceva decât înscrisuri sub semnătură privată, având aceeași valoare probatorie și astfel aceeași valoare juridică.

Susține că, în ceea ce privește contractele inițial admise și ulterior respinse, acestea probează experiența solicitată în cadrul factorului de evaluare, după cum urmează:

- în contractul de asistență juridică nr. 23/2020 încheiat cu Elecnor SA pentru proiectul „Retehnologizare AHE Vidraru” doamna Expert juridic a desfășurat activități precum: asistența Clientului cu privire la redactarea/negocierea și potențiala semnare a Contractului de tip EPC propus de autoritatea contractantă în cadrul procedurii de negociere competitivă.

- în contractul de asistență juridică nr. 100/2022 încheiat cu DuroFelguera SA pentru proiectul „Dezvoltarea CTE lernut prin construcția unei centrale termoelectrice noi cu ciclu combinate cu turbine cu gaz”, doamna Expert juridic a desfășurat activități precum asistență cu privire la procedura de atribuire, redactarea contractului, negocierea contractului care a reprezentat un Contract de tip Proiectare și Execuție, precum și asistență în perioada de derulare a Contractului (inclusiv, redactarea de revendicări contractuale și asistență și reprezentare în întreaga procedură a revendicărilor, asistență și reprezentare în procedura de obținere ordine Administrative, încheierea de acte adiționale, corespondență contractuală, etc.)

De altfel, susține că toate aceste aspecte rezultă cu claritate și în detaliu din CV-ul expertului propus. Pentru fiecare dintre cele 4 contracte depuse în probațiunea cerințelor, CV-ul expertului explicitează în detaliu activitățile derulate, după cum urmează:

- „Asistență juridică în legătură cu executarea contractului 13384/31/10/2016 pentru CTE Iernut încheiat între S.N.G.N. ROMGAZ și asocieria DURO FELGUERA și ROMELECTRO SA, inclusiv asistența privind revendicări/claimuri, aspecte privind modificarea contractului, executarea contractului și rezilierea contractului (Proiect de tip EPC Contractor - Contract la cheie - proiectare și execuție)”;

- „Asistență juridică în legătură cu procedura de achiziție pentru Finalizarea lucrărilor și punerea în funcțiune a obiectivului de investiții Dezvoltarea CTE Iernut prin construcția unei centrale termoelectrice noi cu ciclu combinat cu turbine cu gaze; asistență cu privire la procedura de atribuire, redactarea contractului, negocierea contractului (Contract la cheie - proiectare și execuție).”

- „Asistență juridică în legătură cu procedura de achiziție pentru contractul privind RETEHNOLOGIZAREA AHE VIDRARU, cu o valoare de 80.000.000 EUR. În ceea ce privește procedura de atribuire, negocierea în cadrul procedurii de negociere competitivă, asistență cu privire la redactarea/ negocierea și potențiala semnare a modelului de contract propus, respectiv Contractului la cheie „Retehnologizare AHE Vidraru”, condiții generale și condiții speciale (Proiect de tip EPC Contractor -Contract la cheie - proiectare și execuție).”

- „Asistență juridică acordată societății ENDESA/ENEL în legătură cu procedura de achiziție/selecție și executarea a 4 contracte tip EPC încheiate cu mai mulți antreprenori și integrarea acestora într-un acord cadru umbrelă de tip EPC pentru dezvoltarea proiectului fotovoltaic Campillo I, II, și III în Spania, cu o capacitate de 250MW (Proiect de tip EPC Contractor - Contract la cheie - proiectare și execuție).”

De asemenea, susține că din cadrul CV-ului expertului rezultă o serie vastă de alte proiecte și alte activități, care sunt similare activităților care urmează a fi derulate în cadrul contractului de atribuit prin prezenta procedură și care atestă dincolo de orice rezonabilă contestare o vastă competență și experiență profesională a expertului propus de Asocieria noastră.

Acesta apreciază ca profund eronată punctarea cu zero puncte a unui Expert Juridic cu vastă experiență relevantă, cu bun renume profesional, și care este Cercetător Asociat în cadrul King's College London, Centrul de Drept în Construcții și Soluționarea Litigiilor.

Pentru toate aceste motive consideră că respingerea în reevaluare a celor 3 contracte este ilegală și nu-și poate găsi suportul nici în considerentele Deciziei CNSC pe care Comisia afirmă că o aplică, aceasta privind o altă chestiune decât acordarea punctajului, cu referire la îndeplinirea cerințelor minime, și fiind emisă prin raportare la o cerință minimă având o cu totul altă formulare.

Mai mult, subliniază că însăși Decizia CNSC în discuție arată, indirect, astfel cum mai sus am probat, că în ipoteza unei lipse a ofertei

„formală, [...] de confirmare” clarificarea în continuare a ofertei ar urma a fi permisă.

Or, în privința acordării punctajului ofertei sale, consideră că se poate pretinde cel mult o lipsă a ofertei „formală (...) de confirmare”, atât timp cât din CV-ul Expertului Juridic și din înscrisurile anexate rezultă implicarea în proiecte de o manieră ce atrage după sine acordarea punctajului maxim și astfel, pe cale de necesară consecință, clarificarea în continuare a ofertei devine legală chiar în limitele Deciziei CNSC în discuție.

Concluzionând asupra celor de mai sus, consideră că punctajul acordat acestui expert în urma reevaluării, 0 puncte, este vădit ilegal.

Subliniază că menținerea punctajului inițial acordat, anterior derulării ilegalei reevaluări, ar implica acordarea unui punctaj de 2.80 puncte aferente acestui expert, conducând la totalizarea unui punctaj tehnic aferent ofertei sale de 53.40 puncte și a unui punctaj total de 93.40 puncte, determinând clasarea ofertei sale pe locul 1 (oferta concurentă are un punctaj total de 91.44 puncte)

Ilegalitatea depunțării Expertului Juridic fără solicitarea de clarificări.

În acest sens reiterează cele arătate anterior, respectiv că, din Decizia CNSC pe care entitatea contractantă pretinde că o aplică în reevaluare nu rezultă vreo interdicție de a solicita clarificări aferente acordării punctajului.

Acesta subliniază că decizia CNSC invocată prohibește exclusiv transformarea unei oferte neconforme într-o ofertă conformă prin transmiterea unei solicitări de clarificare și receptarea de documente suplimentare, însă, Decizia CNSC nu tratează clarificarea aspectelor ofertelor de care depinde acordarea punctajului.

Evidențiază că:

- Din înscrisurile depuse pentru acest expert, CV și contracte, rezultă implicarea acestuia în contracte care satisfac cerințele pentru a fi luate în considerare la acordarea punctajului;

- în cadrul ofertei a fost depus un CV. asumat prin semnătură de expert, din care rezultă implicarea efectivă a expertului în prestarea respectivelor servicii juridice;

- Acest CV constituie un înscris sub semnătură privată, care, până la proba contrarie, produce efecte;

- Vreo adeverință emisă de societatea de avocați, care să confirme un fapt de notorietate, anume implicarea avocatului coordonator în toate și oricare dintre contractele societății de avocați, nu ar avea vreo valoare superioară CV-ului, ambele fiind înscrisuri sub semnătură privată, cu efectele consacrate potrivit legii.

Însă, susține că în măsura în care Comisia de evaluare ar fi considerat că pentru acordarea punctajului ar fi necesare și alte informații sau documente, nici legea și nici Decizia CNSC pe care

pretinde că o aplică, nu ar fi împiedicat-o să ne solicite clarificarea acestor aspecte. Mai mult, reiterează că există o vastă practică atât a CNSC, cât și a CJUE, care dispune în sensul clarificării depline a ofertelor, înaintea luării oricăror decizii referitoare la acestea.

Consideră că, în măsura în care i s-ar fi solicitat, dacă entitatea contractantă ar fi considerat necesar, ar fi avut deplina disponibilitate și capacitate de a depune înscrisuri suplimentare care să facă proba unui fapt care, de altfel, nu are a fi demonstrat, fiind evident și atestat de legislația specială care reglementează profesia de avocat, anume faptul că avocatul coordonator este implicat în toate și oricare dintre contractele unei societăți de avocatură.

În ceea ce privește Ilegalitatea acordării punctajului pentru ceilalți experți din oferta sa, menționează următoarele:

Susține că inclusiv în cadrul evaluării inițiale oferta sa a fost nejustificat depunctată pentru inginer rezident și specialist punere în funcțiune, menționând că depunctarea nejustificată este determinată de următoarele aspecte:

- Evaluarea eronată a înscrisurilor depuse în cadrul ofertei;
- Lipsa solicitării de clarificări asupra unor aspecte de minoră neclaritate.

Pentru inginer rezident:

Cerințele aferente acordării punctajului pentru acest expert au fost redactate de entitatea contractantă prin Formularul nr. 3 după cum urmează:

„Pentru Inginerul rezident

Foarte Bine: Specialistul propus a deținut funcția de Inginer rezident (în implementarea proiectului sau servicii de consultanță pentru proiect) în cel puțin 4 proiecte pentru construcția de centrale cu turbine cu gaze. Punctaj: 6 p

Bine: Specialistul propus a deținut funcția de Inginer rezident (în implementarea proiectului sau servicii de consultanță pentru proiect) în 3 proiecte pentru construcția de centrale cu turbine cu gaze Punctaj: 4.2 p

Acceptabil: Specialistul propus a deținut funcția de Inginer rezident (pentru implementarea proiectului sau servicii de consultanță pentru proiect) în 2 proiecte pentru construcția de centrale cu turbine cu gaze.

Punctaj: 2.4p.”

Subliniază că, în acest sens, comisia de evaluare a acordat ofertei sale pentru acest expert un punctaj de 4.20 puncte, din 6 puncte disponibile, luând în considerare 3 (trei) contacte.

Contestatorul susține că pentru acest expert a depus în cadrul ofertei 5 (cinci) contracte, din care doar 3 (trei) au fost luate în considerare:

- Centrală de cogenerare și desalinizare Tanajib (940 MW și 5,25 MIGD capacitate în Tanajib, Regatul Arabiei Saudite, precizând că acest contract nu a fost luat în considerare experienței expertului, deși:

- în cadrul CV-ului expertului sunt precizate activități specifice unui Inginer rezident; Descrierea proiectului probează faptul că este un contract care are ca obiect centrale cu turbine cu gaz;

- CV-ul expertului precizează angajatorul ca fiind MOTT MACDONALD LIMITED, Biroul TAQA, Tanajib, Regatul Arabiei Saudite, iar Recomandarea depusă în cadrul ofertei este emisă de, care precizează expres că expertul a fost plasat în cadrul companiei MOTT MACDONALD LIMITED, ca Inginer Senior;

- Documentele depuse probează faptul că proiectul a vizat o centrală cu turbine cu gaz; Din CV-ul expertului, care constituie un înscris sub semnătură privată, cu efectele consacrate de lege acestuia, până la proba contrarie, rezultă că expertul a coordonat o echipă formată din 8 (opt) specialiști (3 ingineri supraveghetori și 5 inspectori), că proiectul este unul de anvergură, fiind finanțat de TAQA, Marubeni și Saudi Aramco, că proiectul a avut ca obiect o centrală de cogenerare și desalinizare de 940 MW, 1.084 TPC (capacitate de abur) și 5,25 MIGD (capacitate de desalinizare); proiectul include 3 turbine pe gaz, 3 HSRG și 2 turbine abur.

Prin urmare, în raport de documentele depuse în cadrul ofertei, contestatorul apreciază ca ilegală neluarea în considerare a experienței expertului propus a acestui contract, iar aplicarea corectă a documentației de atribuire la oferta noastră ar fi condus la punctarea în plus cu 1.80 puncte pentru acest expert, fără vreo solicitare suplimentară de clarificare.

Mai mult, consideră că, în ipoteza în care entitatea contractantă ar fi considerat că documentele depuse nu sunt suficiente, nicio prevedere legală și nici măcar Decizia CNSC pe care o pune în aplicare în reevaluare, nu ar fi împiedicat-o să îi solicite clarificări suplimentare privind experiența acestui expert. Astfel reiterează numeroasele decizii, invocate anterior, contrare ale Consiliului, ale Curților de Apel și ale CJUE ar fi obligat-o la acest demers de clarificare suplimentară, anterior dispunerii măsurii depunctării.

Or, susține că, în ipoteza în care astfel de clarificări i-ar fi fost solicitate, în deplin acord cu legea și cu practica judiciară invocată, ar fi transmis entității contractante certificatul de performanță (Anexa 4), prin care TANAJIB COGENERATION POWER COMPANY atestă dincolo de orice echivoc implicarea marcată de profesionalism a expertului propus în construcția Centralei de cogenerare și desalinizare Tanajib.

- Consultanț și Supervizor Inginer mecanic - supervizarea șantierului pentru construcția și punerea în funcțiune a turbinelor cu în calitate de reprezentant al proprietarului la o centrală electrică cu ciclu combinat de 2x450MW din Turakurgan (Namangan), Uzbekistan; Menționează că acest contract a fost luat în considerare a experienței expertului propus.

- Supervizarea, consilierea și controlul montajului și construcției turbinei cu gaz, cazanelor (HRSG, etc.- centrala cu turbina cu gaze Takoradi, Ghana. Menționează că acest contract nu a fost luat în considerare experienței expertului, deși:

- în cadrul CV-ului expertului sunt precizate activități specifice unui Inginer rezident;

- Descrierea proiectului probează faptul că este un contract care are ca obiect centrale cu turbine cu gaz;

- A depus în cadrul ofertei Contractul de angajare al expertului, din care rezultă că acesta a desfășurat activități în Ghana, în perioada declarată prin CV.

Acesta admite că în privința acestui contract documentele inițial depuse sunt insuficiente, însă apreciem că, totuși, aceste înscrisuri depuse constituie un început de dovadă privind implicarea expertului, motiv pentru care, pentru argumentele mai sus expuse, transmiterea unei solicitări de clarificare în acest sens s-ar fi impus, conducând la majorarea punctajului cu 1.80 puncte.

- Consultant și Supervizor /Expert Senior Mecanic - Supervizarea, coordonarea, consilierea și controlul montajului și construcției întregului echipament pentru 100 MW Ubungu PP (Turbine cu gaz, echipamente, conducte, pompe - Centrala de generare energie pe bază de gaz de 100 MW - Dar es Salaam, Tanzania; Menționează că acest contract a fost luat în considerare experienței expertului propus.

- Consultant și Supervizor /Manager Adjunct de Proiect - Supervizarea, coordonarea, consilierea și controlul montajului mecanic și construcțiilor întregii echipamente pentru CCPP Te-To (conducte, echipamente, pompe, Turbine cu gaz și abur, HRSG, Structura metalică și Bilanțul instalației) - CCPP Te-To 220MW. Centrală electrică de cogenerare cu ciclu combinat, putere: 220-240MWel, și 160 Mwtherm; Turbina cu gaz ALSTOM GT13E2 - 180 MWel., și Turbină cu abur ALSTOM 8CK76 - 160 Mwtherm cu combustibil gaz natural. - Skopje, Macedonia de Nord. Menționează că acest contract a fost luat în considerare experienței expertului propus.

Așadar, consideră că entitatea contractantă a luat în considerare doar 3 din cele 5 contracte depuse, acordând ofertei sale 4.20 puncte pentru acest expert, din 6 puncte disponibile, însă, cel puțin proiectul „Centrală de cogenerare și desalinizare Tanajib” ar fi trebuit luat în considerare, chiar și în ipoteza lipsei clarificării suplimentare a ofertei, înscrisurile inițial depuse fiind mai mult decât suficiente pentru punctare.

Concluzionând, susține că punctajul corect acordat pentru acest expert ar fi trebuit să fie de 6 puncte și nu 4.20 puncte, cât a acordat entitatea contractantă, atât în ipoteza lipsei oricărei clarificări suplimentare a ofertei, cât și în ipoteza transmiterii unei solicitări de clarificare.

Specialist punere în funcțiune:

Menționează că cerințele aferente acordării punctajului pentru acest expert au fost redactate de entitatea contractantă prin formularul nr. 3 după cum urmează:

„Foarte Bine: Specialistul propus a participat în cel puțin 4 proiecte pentru construcția de centrale cu turbine cu oaze în care a desfășurat activități de punere în funcțiune. Punctaj: 4 p

Bine: Specialistul propus a participat în 3 proiecte pentru construcția de centrale cu turbine cu gaze în care a desfășurat activități de punere în funcțiune. Punctaj: 2.8 p

Acceptabil: Specialistul propus a participat în 2 proiecte pentru construcția de centrale cu turbine cu gaze în care a desfășurat activități de punere în funcțiune. Punctaj: 1.6 p.”

Precizează că entitatea, prin comisia de evaluare, a acordat ofertei sale, pentru acest expert, un punctaj de 1.60 puncte, din 4 puncte disponibile, luând în considerare 2 (două) contacte.

Contestatorul susține că pentru acest expert a depus în cadrul ofertei 7 (șapte) contracte, din care doar 2 (două) au fost luate în considerare:

- „Servicii de management de Proiect și supervizare a lucrărilor pentru Proiectul: Construire Centrala Electrică cu Ciclu Combinat cu Turbine cu Gaze lernut.

Consideră că acest contract nu a fost luat în considerare experienței expertului, deși în cadrul CV-ului expertului sunt precizate activități specifice unui Specialist punere în funcțiune și descrierea proiectului probează faptul că este un contract care are ca obiect centrale cu turbine cu gaz.

În prezența informațiilor precise și detaliate din CV-ul expertului, apreciază că eroarea de neanexare a contractului expertului putea fi legal asanată prin transmiterea unei clarificări, căreia i-ar fi putut răspunde prin transmiterea Contractului de prestări servicii nr. 55/ 13.03.2024 (Anexa 5), din care rezulta dincolo de orice dubiu că expertul a activat în cadrul acestui proiect în calitate de Specialist punere în funcțiune.

Apreciază că netransmiterea unei solicitări de clarificare având acest obiect, în condițiile în care proiectul este precizat în cadrul CV-ului expertului, coroborat faptului că ofertantului - i-a fost transmisă o solicitare de clarificare privind o chestiune mult mai gravă decât punctajul, anume satisfacerea unei cerințe minime, pune în discuție în mod legitim încălcarea principiului tratamentului egal.

Evidențiază că luarea în considerare a acestui proiect, prin transmiterea unei solicitări de clarificare, ar conduce la punctarea ofertei sale cu un plus de 1.20 puncte.

- Inginer mecanic senior dedicat punerii în funcțiune - Câmpul petrolier West Quarna 2, Basra, Irak - centrală cu turbină gaz.

Menționează că acest contract a fost luat în considerare experienței expertului propus.

- Inginer Coordonator Punere în Funcțiune pentru Proiect: Centrala electrică în ciclu combinat (CCGT) Aliveri 416,95 MW (Grecia).

Menționează că acest contract a fost luat în considerare experienței expertului propus.

- Proiectul nr. 4 - Centrala în ciclu combinat (CCGT) Deir Azzour 724 MW.

Menționează că acest contract nu a fost luat în considerare experienței expertului, entitatea contractantă înlăturându-l apreciind că implicarea expertului a privit activități de proiectare.

- Proiectul 1- Proiectul de Dezvoltare El Sharara, Utilizarea Gazelor-Faza II, Ubari, Libia;

- Proiectul 2- Instalarea turbinei cu gaz noi (Siemens).- exploatarea petrolului în instalația NC- 115, Ubari, Libia;

- Proiectul 3 - Centrală El-Feel. - Instalarea a 4 seturi generatoare cu turbină de mare capacitate (GE-NP/MS 5001) cu o putere de 44,5 MW cu HRSG, Ubari, Libia.

Menționează că niciunul dintre aceste trei contracte nu a fost luat în considerare experienței expertului, deși:

- în cadrul CV-ului expertului sunt precizate activități specifice unui Specialist punere în funcțiune, aferente acestui proiect;

- Descrierea proiectului probează faptul că este un contract care are ca obiect centrale cu turbine cu gaz;

- A depus în cadrul ofertei Contractul de muncă al expertului, din care rezultă că acesta a desfășurat activități specifice în cadrul proiectului („inginer mecanic”), în „Zona de Operațiuni – Libia”, în perioada declarată prin CV;

- Înscrieri din care rezultă tipul și specificațiile tehnice ale centralei El-Feel (4 seturi generatoare cu turbină de mare capacitate (GE-NP/MS 5001) cu o putere de 44,5 MW cu HRSG) construită în Ubari, Libia;

Consideră că, în măsura în care entitatea contractantă considera că activitățile expertului din aceste proiecte nu rezultă cu claritate din contractul depus, nicio prevedere legală și nici măcar Decizia CNSC pe care o pune în aplicare în reevaluare, nu ar fi împiedicat-o să îi solicite clarificări suplimentare privind experiența acestui expert.

Mai mult, apreciază că netransmiterea unei solicitări de clarificare având acest obiect, în condițiile în care proiectul este precizat în cadrul CV-ului expertului, coroborat faptului că ofertantului

- i-a fost transmisă o solicitare de clarificare privind o chestiune mult mai gravă decât punctajul, anume satisfacerea unei cerințe minime, pune în discuție în mod legitim încălcarea principiului tratamentului egal.

Apreciază că transmiterea unei astfel de solicitări de clarificare i-ar fi permis să depună alte înscrisuri din care rezultă că expertul propus a

desfășurat activități specifice de Specialist punere în funcțiune. Luarea în considerare a acestui proiect, prin transmiterea unei Solicitări de clarificare, ar conduce la punctarea ofertei noastre cu un plus de 1.20 puncte.

Prin urmare, în opinia sa, clarificarea ofertei sub aceste aspecte ar fi condus la punctarea ofertei sale cu 4 puncte, pentru 4 proiecte depuse, în loc de 1.60 puncte incorect acordate.

Sumarizând, susține că punctajul tehnic corect acordat ofertei sale ar trebui majorat, după cum urmează:

EXPERT	PUNCTAJ SUPLIMENTAR FĂRĂ CLARIFICĂRI	PUNCTAJ SUPLIMENTAR DUPĂ CLARIFICĂRI	TOTAL PUNCTAJ SUPLIMENTAR
Inginer Rezident	1.80	1.80	1.80*
Specialist PIF		2.40	2.40

* pentru expertul Inginer rezident entitatea contractantă a acordat 4.20 puncte din 6 disponibile, deci majorarea punctajului nostru, prin raportare ori la contractul care trebuia punctat fără solicitare de clarificare ori la contractul pentru care era necesară o solicitare de clarificare, nu ar fi putut depăși cele 6 puncte maxim disponibile.

Așadar, în opinia sa, chiar în lipsa oricărei Solicitări de clarificare, punctajul său tehnic aferent experților ar trebui majorat cu 1.80 puncte, iar prin transmiterea unor solicitări de clarificare punctajul ar trebui majorat cu încă 2.40 puncte, totalizând astfel un plus de 4.20 puncte.

În concluzie, referitor la punctaj, contestatorul susține că entitatea contractantă procedează eronat cu privire la punctarea ofertei sale sub mai multe aspecte, după cum urmează:

1. Aplică o Decizie CNSC pronunțată într-o altă procedură și opusă unei vaste practici CONTRARE a Consiliului, Curților de Apel și CJUE;

2. Aplică această Decizie CNSC cu extinderea obiectului acesteia, în sensul că aceasta prohibește clarificarea ofertei în privința conformității sale, dat fiind că prin acest demers o ofertă neconformă ar deveni conformă, însă nu prohibește clarificarea ofertelor în ceea ce privește acordarea punctajului;

3. nu acordă punctaj unor experți, deși din chiar înscrisurile depuse rezultă îndeplinirea cerințelor pentru acordarea punctajului (depunctare incorectă cu 1.80 puncte pentru Inginerul rezident și 2.80 puncte pentru Expertul Jurist);

4. nu transmite necesare solicitări de clarificare care ar fi permis completarea înscrisurilor inițial depuse, care constituie un început credibil de probațiune a îndeplinirii cerințelor de acordare a punctajului (depunctare incorectă cu 2.40 puncte pentru Specialistul PIF și 1.80 puncte pentru Inginerul rezident).

Din punctul său de vedere, înlăturarea tuturor acestor aspecte ar conduce la următorul punctaj al ofertei sale:

Punctaj acordat conform raportului procedurii: 50.60

Punctaj suplimentar acordat prin revenirea la evaluare inițială 2.80

Punctaj suplimentar acordat prin punctarea experților, fără clarificarea ofertei 1.80

Punctaj suplimentar acordat prin punctarea experților, cu clarificarea ofertei 2.40

Total punctaj corect acordat 57.60

Consideră că oricare dintre majorările de punctaj de mai sus ar fi considerate legale, chiar una singură dintre categorii, ar conduce la atribuirea contractului în favoarea ofertei sale chiar și în ipoteza în care oferta neconformă a concurentului nostru ar fi menținută în concurs.

Pentru aceste motive, solicită admiterea contestației, astfel cum a fost formulată, și obligarea entității contractante la reevaluarea ofertelor, cu observarea celor de mai sus.

Prin adresa nr. 23466/26.05.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 34163/26.05.2025, entitatea contractantă transmite dosarul achiziției împreună cu punctul său de vedere față de contestația formulată de SRL, solicitând Consiliului respingerea contestației ca neîntemeiată.

..... SA face o scurtă prezentare a situației de fapt, precizând că procedura de achiziție a fost inițiată prin publicarea anunțului de participare CN1073031/09.09.2024, iar prin Ordinul ANAP nr. 2614/11.09.2024 privind aprobarea Deciziei de verificare nr. 14417/11.09.2024, această procedură a fost selectată în vederea exercitării controlului ex-ante, menționând că până la data limită de depunere a ofertelor, 20.11.2024, au depus oferta următorii operatori economici:

1	 SA	oferant
	CIGA ENERGY EPIC SA	Subcontractant
	DORNIER POWER AND HEAT	Terț și subcontractant
2	ASOCIEREA SRL	Oferant lider asociere
	 NV	asociat
	 SRL	asociat
3		Oferant lider asociere
	 DANMARK A/S	asociat

Menționează că ofertele au fost evaluate în raport cu cerințele minime din documentația de atribuire pe baza informațiilor și documentelor prezentate, iar în urma desfășurării procesului de

evaluare, comisia a constatat că ofertele prezentate de Asocierea (lider asociere) - N.V. (asociat) - SRL (asociat) SA și Asocierea SRL (lider asociere)-..... A.S.(asociat) au îndeplinit cerințele minime din documentația de atribuire și au fost declarate admisibile, iar oferta a fost respinsă în conformitate cu art. 143 alin. (1) din HG nr. 394/2016, fiind declarată neconformă, în conformitate cu art. 143, alin. (3), lit. a) din HG nr. 394/2016 cu toate completările și modificările ulterioare, deoarece oferta nu satisface în mod corespunzător cerințele caietului de sarcini (detalii în Procesul verbal nr. 02 din data de 21.02.2025).

Criteriul de atribuire a fost cel mai bun raport calitate-preț iar după parcurgerea tuturor etapelor de evaluare și aplicarea criteriului de atribuire, rezultatul final al procedurii este că oferta prezentată de Asocierea SRL (lider asociere)-..... A.S.(asociat) a fost desemnată ca ofertă câștigătoare pentru această procedură de atribuire, cu un punctaj de 91,44 puncte, față de un punctaj de 90,60 puncte, obținut de Asocierea (lider asociere) - N.V. (asociat) - SRL (asociat) SA.

Subliniază că verificarea tuturor ofertelor s-a făcut cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniul achizițiilor publice.

Detaliază desfășurarea etapelor procedurii în scopul facilitării înțelegerii măsurilor luate de comisia de evaluare față de criticile aduse de contestator.

Cu privire la critica privind accesul limitat la dosarul achiziției, entitatea contractantă menționează că informațiile din cadrul ofertelor declarate de ofertanți ca fiind confidențiale, clasificate sau protejate de un drept de proprietate intelectuală sunt următoarele:

- Ofertantul SA a declarat că următoarele informații din oferta prezentată trebuie tratate ca fiind confidențiale, clasificate, protejate de un drept de proprietate intelectuală:

- Propunerea tehnică;
- Propunerea financiară;
- DUAЕ, documentele de calificare și selecție
- Răspunsurile la clarificările ulterior emise de către entitatea contractanta la momentul evaluării ofertei.

Precizează că, prin adresa nr.CN1073031/00061/14.01.2025, s-au solicitat acestui ofertant clarificări privind prezentarea dovezilor ce determină caracterul confidențial al datelor/informațiilor declarate confidențiale, iar prin adresa cu nr. CN1073031/00065/16.01.2025 acesta a transmis răspuns, în termen.

- Ofertantul ASOCIEREA (lider asociere) - N.V. (asociat) - SRL (asociat) SA a declarat că următoarele informații din oferta prezentată trebuie tratate ca fiind confidențiale, clasificate, protejate de un drept de proprietate intelectuală:

- Propunerea tehnică;

- Propunerea financiară în integralitate cu excepția prețului oferat (onorarii negociate cu fiecare expert în parte; cheltuieli conexe estimate și marje de profit), răspunsurile la clarificări referitoare la formarea prețului oferat.

Aceasta precizează că prin adresa nr. CN1073031/00062/14.01.2025 s-au solicitat acestui ofertant clarificări privind prezentarea dovezilor ce determină caracterul confidențial al datelor/informațiilor declarate confidențiale, iar prin adresa nr. CN1073031/00064/16.01.2025, acesta a transmis răspuns, în termen.

- Ofertantul ASOCIEREA SRL (lider asociere)-..... A.S.(asociat) a declarat că următoarele informații din oferta sa trebuie tratate ca fiind confidențiale, clasificate, protejate de un drept de proprietate intelectuală:

- Propunerea tehnică;
- Propunerea financiară (în integralitatea ei, cu excepția prețului oferat, răspunsurile la clarificări referitoare la formarea prețului oferat
- Documentele suport pentru DUAE.

Menționează că, prin adresa nr.CN1073031/00063/14.01.2025, s-au solicitat acestui ofertant clarificări privind prezentarea dovezilor ce determina caracterul confidențial al datelor/informațiilor declarate confidențiale, iar prin adresa cu nr. CN1073031/00066/16.01.2025, acesta a transmis răspuns, în termen.

Menționează că, după transmiterea comunicărilor privind rezultatul procedurii, Asocierea SRL - NV și SRL a solicitat accesul la dosarul achiziției publice cu obiectul din referința (solicitare nr. 20970/09.05.2025) iar ELCEN a transmis acceptul, în baza prevederilor art. 231 din Legea nr. 99/2016.

În baza aceluiași dispoziții legale, au fost exceptate de la punerea la dispoziție spre consultare documentele/informațiile pe care SA și ofertantul desemnat câștigător le-au declarat ca fiind confidențiale, după cum au fost acestea enumerate mai sus.

În ceea ce privește prezentarea de dovezi în susținerea caracterului confidențial al informațiilor, în baza prevederilor art. 70 alin. (4) din Legea nr. 99/2016, comisia de evaluare a solicitat tuturor ofertanților clarificări privind acest aspect, aplicând astfel principiul tratamentului egal. În baza aceluiași principiu, comisia a consemnat primirea răspunsurilor conținând justificările aduse de către ofertanți. Aceste afirmații sunt consemnate în Raportul procedurii nr. 19340/07.05.2025.

În susținerea deciziei comisiei de evaluare, entitatea arată următoarele:

- Punerea la dispoziție a datelor cu caracter personal este contrară Regulamentului nr. 679/2016.

- Accesul la detalierea și justificarea elementelor ofertei financiare riscă să expună ofertanții la o încălcare a protecției confidențialității

privind onorariile experților propuși în ofertă, ofertanții și experții având interesul de a participa, cu aceleași angajamente negociate în mod confidențial, la alte proceduri de achiziție.

Entitatea contractantă susține că din această perspectivă a aplicat principiul tratamentului egal și a reținut ca având caracter de confidențialitate inclusiv partea din oferta contestatoarei care detaliază onorariile experților, așa cum a fost precizat și motivat în Declarația de confidențialitate a Asocierii SRL - NV și SRL.

- Obiectul procedurii în discuție presupune servicii intelectuale de complexitate ridicată, iar ofertele depuse în cadrul procedurii conțin elemente specifice care pot avea caracter de unicitate, și nicidecum informații disponibile în mod uzual în piață.

Evidențiază că, aplicând același principiu al tratamentului egal, comisia a reținut că, având caracter confidențial inclusiv partea din oferta contestatorului care detaliază metodologia și planul de lucru pentru realizarea proiectului, în baza precizărilor și motivării din Declarația de confidențialitate a Asocierii SRL - NV și SRL.

În susținere face trimitere la solicitarea de acces la dosarul achiziției publice, precum și la dispozițiile Legii nr.99/2016, entitatea contractanta susținând că a aplicat prevederile acestui act normativ și a permis accesul, considerând totodată că acuzația contestatorului, este complet nefondată. Astfel, susține că ofertanții au acces la dosar în baza prevederilor Legii 99/2016 iar numai după finalizarea procedurii, însă până la finalizarea procedurii, are obligația păstrării confidențialității documentelor, ca urmare producerea de copii nu este permisă.

Cunoscând prevederile Legii nr. 99/2016, precum și ale îndrumării ANAP în acest sens, susține că extinderea caracterului confidențial și asupra altor documente din dosarul achiziției s-a făcut numai în temeiul obligației de protecție a datelor cu caracter personal, subliniind că însuși contestatorul a declarat ca fiind confidențiale răspunsurile la clarificări.

Pentru a nu îngrădi dreptul legitim al Asocierii SRL - NV și SRL la formularea unei cai de atac, entitatea contractantă susține că a asigurat accesul contestatorului la informațiile esențiale cuprinse în DUAЕ. Totodată, precizează că au fost puse la dispoziția acestuia și procesele verbale întocmite de comisia de evaluare, precum și solicitările de clarificări, contrar criticii formulate în cuprinsul contestației.

Entitatea contractantă consideră că accesul contestatorului la dosarul achiziției s-a efectuat cu respectarea prevederilor legale mai sus invocate, punându-se la dispoziția acestuia dosarul de achiziție cu excepția documentelor declarate și probate de către ofertantul câștigător ca fiind confidențiale.

Cu privire la anularea raportului procedurii în ceea ce privește modul de evaluare a propunerii tehnice a contestatorului, sub aspectul aplicării factorilor de evaluare tehnici, entitatea contractantă precizează că:

În baza obligației prevăzută la art. 209 alin. (8) lit. a) din Legea nr. 99/2016, a stabilit, în cadrul documentației de atribuire în cauză, factori de evaluare obiectivi și cuantificabili care respectă dispozițiile art. 38 alin. (1)-(3) din HG nr. 394/2016. În opinia sa, s-a creat astfel posibilitatea verificării aplicabilității factorilor de evaluare în termeni reali, atât de către membrii comisiei de evaluare, cât și de potențialii ofertanți.

Corelativ, entitatea contractanta susține că a stabilit în caietul de sarcini cerințe minime obligatorii care să permită factorului de evaluare tehnic privind experiența personalului să fie asociat extinderii acestor cerințe, avantajul urmărit fiind proporțional cu valori superioare ale nivelurilor de experiență.

Totodată, menționează că în documentația de atribuire a fost stabilită și modalitatea de îndeplinire a acestor cerințe.

Menționează că, în baza cerințelor documentației de atribuire, comisia de evaluare a finalizat evaluarea celor trei oferte depuse, a întocmit și semnat raportul procedurii și l-a înaintat spre a fi semnat de către conducătorul entității contractante la data de 01.04.2025. Prin acest raport al procedurii, comisia de evaluare a concluzionat:

Ofertant	Document- oferta financiara	Valoare ofertata fara TVA lei	Punctaj		
			tehnice	financiar	total
ASOCIEREA (lider asociere) - N.V. (asociat) - SRL (asociat)	CN1073031/ 00055	17.146.080	53,4	40	93,4 0
ASOCIEREA SRL (lider asociere)-..... A.S. (asociat)	CN1073031/ 00053	17.842.436,6 3	53	38,44	91,4 4

Ca urmare a primirii Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 (înregistrata la ELCEN cu nr 15143/31.03.2025), uzând de dreptul legal prevăzut la art. 133 alin. (3) din HG nr. 394/2016, conducătorul entității contractante a returnat comisiei raportul procedurii spre reevaluare parțială din perspectiva analizării conformității propunerii tehnice a Asocierii - N.V.— SRL cu luarea în

considerare a aspectelor stabilite de CNSC în motivarea acestei decizii, cu mențiunea că s-a luat act de dispoziția conducătorului autorității contractante și a inițiat măsurile de reevaluare a ofertei contestatorului de la etapa de verificare tehnică.

În ceea ce privește rezultatul evaluării propunerilor tehnice ale ofertanților: asocierea SRL (lider) - AS și SA, acesta a rămas neschimbat, așa cum este consemnat în Procesul verbal nr. 02 din data de 21.02.2025.

Menționează că reevaluarea propunerii tehnice a Asocierii - N.V. - SRL s-a realizat pe baza informațiilor prezentate de ofertant în propunerea tehnică și a răspunsurilor la solicitările de clarificări, cu luarea în considerare a aspectelor stabilite de CNSC în motivarea Deciziei nr. 784/C5/419/24.03.2025 în care Consiliul stabilește că prezentarea contractelor de asistență juridică încheiate de către societatea civilă de avocați nu face proba desemnării în cadrul societății a doamnei ca avocat (jurist) implicat în activitatea contractelor și nici a activităților efective pe care aceasta le-a desfășurat, în cazul în care a participat la executarea contractelor respective.

Față de constatarea din motivarea deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, și anume că din documentele depuse nu rezultă desfășurarea de către doamna a activității care să conducă la îndeplinirea condiției minime de conformitate a ofertei, comisia de evaluare și-a menținut decizia de a stabili ca fiind conformă oferta Asocierii - N.V. - SRL în ceea ce privește respectarea cerinței minime din caietul de sarcini de către expertul juridic, deoarece prin prezentarea în cadrul ofertei a contractului nr. 3620858/ 2024 (208/2024), se face dovada îndeplinirii cerinței minime din caietul de sarcini: Expertul propus a participat în 1 (unul) Proiect de tip EPC Contractor în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului. Contractul nr. 3620858/ 2024 a fost depus de acesta odată cu oferta în cadrul prezentei proceduri și se face astfel dovada îndeplinirii cerinței minime din caietul de sarcini (în acest contract este nominalizată echipa de experți din care face parte doamna).

Menționează că, în urma reevaluării ofertei contestatorului au rezultat următoarele: Contractele nr. 217/2024, nr. 23/2020 și nr. 100/2022, deși sunt încheiate de Societatea de Avocați și (Contractul 23/2020 fiind chiar semnat de doamna în calitate de avocat asociat) nu includ nominalizarea echipei de experți implicată în respectivul proiect și totodată nu au fost depuse alte dovezi din care să reiasă că expertul juridic declarat a fost implicat efectiv în realizarea proiectelor, aceste proiecte fiind doar menționate în CV-ul doamnei

Drept urmare, susține că pentru expertul menționat s-a avut în vedere faptul că în ofertă există un contract de asistență juridică al Societății Civile de Avocați care o menționează pe doamna în echipa responsabilă de derularea Contractului (îndeplinind condiția minimă din caietul de sarcini), iar în celelalte contracte ale aceleiași Societăți, nu se regăsește mențiunea privind expertii implicați în derulare. Comisia a considerat că pentru aceste contracte nu poate fi acordat punctaj. Nominalizarea expertului în discuție în echipa care a derulat contractul ar fi fost dovada necesară și suficientă a experienței și în consecință ar fi susținut acordarea punctajului.

Astfel, având în vedere cele antemenționate, coroborat cu concluzia din motivarea deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025: „Consiliul notează că autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situația expusă a expertului juridic, conduită pe care Consiliul o apreciază ca fiind corectă”, reevaluarea ofertei tehnice a condus la obținerea unui altui punctaj ceea ce a condus la schimbarea clasamentului.

Cu referire la documentele din oferta depusă a căror conformitate contestatorul o susține în dovedirea experienței expertului juridic, arată că acestea sunt Declarația de disponibilitate și CV-ul.

Precizează ca declarația de disponibilitate nu poate fi considerată o dovadă a experienței similare acumulate, ci se referă la un moment viitor, este un angajament al persoanei privind disponibilitatea de a se implica în proiect. CV-ul este un document care prezintă experiența profesională, educația, abilitățile și alte informații relevante despre un candidat pentru un loc de muncă, nu reprezintă o declarație pe proprie răspundere, adică un document oficial prin care o persoană își asumă responsabilitatea pentru anumite afirmații sau fapte, având valoare juridică și care poate atrage răspunderea pentru informații false.

Consideră că în cazul doamnei nu se pune problema emiterii unei recomandări de la propriul angajator prin care să ateste aspectele referitoare la experiență, deoarece ar fi însemnat să își emită sie însăși o astfel de recomandare.

Fata de afirmația contestatorului că „este profund eronată punctarea cu zero puncte a unui Expert Juridic cu vastă experiență relevantă, cu bun renume profesional, și care este Cercetător Asociat în cadrul King's College London, Centrul de Drept în Construcții și Soluționarea Litigiilor”, entitatea susține că nu contestă vasta experiență a doamnei, dar din documentele depuse în cadrul ofertei, există un singur contract care să ateste experiența solicitată în cadrul procedurii. Culpă nu aparține comisiei de evaluare, ci ofertantului care nu a depus documentele necesare în acest sens.

Subliniază că extinderea domeniului de aplicare a Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 la prezenta procedură s-a bazat pe similaritatea

procedurilor, în condițiile în care cerința privind expertul juridic la procedura în cauză nu este profund diferită, față de cerința din procedura asupra căreia Consiliul s-a pronunțat, ci privește tocmai prezentarea de dovezi privind implicarea expertului juridic în contracte similare de servicii juridice.

Ca o concluzie, precizează că acordarea punctajului în urma reevaluării ofertei contestatorului s-a făcut cu luarea în considerare a celor dispuse prin Decizia CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 în baza documentele depuse în cadrul ofertei.

Referitor la criticile privind ilegalitatea acordării punctajului pentru ceilalți experți din oferta contestatorului, precizează următoarele:

❖ Punctarea inginerului rezident s-a făcut luând în analiză documentele din oferta aferentă acestuia, respectiv 3 proiecte, deoarece:

- proiectul declarat de contestator - Centrala de cogenerare și desalinizare Tanajib (940 MW și 5,25 MIGD capacitate în Tanajib, Regatul Arabiei Saudite - nu a fost luat în considerare experienței expertului, documentele prezentate în oferta fiind:

- o recomandare de la angajatorul care precizează plasarea expertului în cadrul companiei MOTT MACDONALD LIMITED, ca Inginer Senior specialitatea mecanică;

- o imagine de pe Google Maps cu poziționarea Centralei de cogenerare și desalinizare Tanajib și proprietarii acesteia. Între cele două documente nu s-a putut face nicio legătură, și cu atât mai mult nu a rezultat implicarea expertului în acest proiect, simpla menționare în CV nu reprezintă dovada experienței expertului.

- proiectul declarat de contestatoare „Supervizarea, consilierea și controlul montajului și construcției turbinei cu gaz, cazanelor (HRSG etc) - centrala cu turbina cu gaze Takoradi, Ghana” nu a fost luat în considerare experienței expertului, deși:

- în cadrul CV-ului expertului sunt precizate activități specifice unui inginer rezident;

- descrierea proiectului probează faptul că este un contract care are ca obiect centrale cu turbine cu gaz;

- din contractul de angajare al expertului rezultă că acesta a desfășurat activități în Ghana, în perioada declarată prin CV.

Cu toate acestea, menționează că în ofertă este prezentată doar o filă, fără nicio semnătură, netradusă, reprezentând un angajament pentru locația Ghana pentru activități de consultanță.

Reiterează faptul că, simpla mențiune în CV nu reprezintă dovada experienței dobândite, în lipsa documentelor suport, iar întreaga responsabilitate privind întocmirea documentației îi revine ofertantului care nu a depus documentele necesare în acest sens.

❖ Punctarea specialistului punere în funcțiune s-a făcut luând în analiza documentele din oferta aferente acestuia, respectiv 2 proiecte, deoarece:

- proiectul declarat de contestatoare „Servicii de management de Proiect și supervizare a lucrărilor pentru Proiectul: Construire Centrala Electrica cu Ciclu Combinat cu Turbine cu Gaze lernut” nu a fost luat în considerare experienței expertului deoarece, în documentele depuse în cadrul ofertei tehnice nu figurează niciun document referitor la Centrala electrică cu Ciclu Combinat de la lernut pentru acest expert.

- proiectul „Centrala în ciclu combinat (CCGT) Deir Azzour 724 MW” - nu a fost luat în considerare experienței expertului, deoarece implicarea acestuia a vizat activități de proiectare.

- Cele 3 proiecte aferente locației Ubari, Libia, respectiv:

- Proiectul 1 - Dezvoltare El Sharara, Utilizarea Gazelor-Faza II, Ubari, Libia
- Proiectul 2 - Instalarea turbinei cu gaz (Siemens) - exploatarea petrolului în instalația NC-115, Ubari, Libia;
- Proiectul 3 - Centrala El-Feel. - Instalarea a 4 seturi generatoare cu turbina de mare capacitate (GE-NPIMS 5001) cu o putere de 44,5 MW cu HRSG, Ubari, Libia

nu au fost luate în considerare experienței expertului, deoarece informațiile din oferta tehnică se limitează la:

- o pagină cu informații preluate de pe Google Maps, fără nicio legătură cu expertul propus;

- un contract de muncă al expertului din care rezultă că acesta a desfășurat activități specifice ca „inginer mecanic”, și nu specialist în puneri în funcțiune.

Totodată, reiterează că, pentru a putea fi punctate, documentele depuse în cadrul ofertei trebuie să reflecte experiența specialistului propus în acel domeniu.

În susținere, face trimitere la reținerile Consiliului din Decizia nr. 784/C5/419/24.03.2025: „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă”.

Aceasta consideră că, deși CNSC concluzionează aici privind stabilirea conformității ofertei, totuși, extinderea acestei concluzii și în ceea ce privește clarificări referitoare la modul de aplicare a factorilor de evaluare este pe deplin legală deoarece altfel ar fi încălcate dispozițiile art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/2016: „Entitatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat”.

Menționează că punctajul obținut prin aplicarea factorilor de evaluare în urma reevaluării ofertei contestatorului este de 50,6 puncte,

iar rezultatul reevaluării se regăsește în procesul verbal nr. 02/bis din 03.04.2025, care este parte a dosarului achiziției.

Precizează că ulterior a fost întocmit Procesul verbal nr. 03/bis din 04.04.2025 care privește reevaluarea conformității propunerii financiare a contestatorului numai în partea referitoare la clasamentul rezultat în urma reevaluării propunerii tehnice a acestuia.

În urma aplicării criteriului de atribuire și a algoritmului de calcul asociat, așa cum a fost stabilit în documentația de atribuire, a rezultat punctajul obținut de ofertele admisibile și următorul clasament:

Nr. crt.	Ofertant	Punctaj total	Clasament
1	ASOCIEREA SRL (lider asociere)-..... A.S.(asociat)	91,44	I
2	ASOCIEREA (lider asociere) - N.V. (asociat) - SRL (asociat)	90,60	II

Față de critica contestatorului privind modul nelegal în care comisia de evaluare a evaluat oferta sa, sub aspectul aplicării factorilor de evaluare tehnici, entitatea consideră că aceasta și-a îndeplinit atribuțiile cu respectarea prevederilor legale.

În consecință, apreciază că evaluarea comisiei a fost corect realizată, cu respectarea tuturor prevederilor legale, eroarea de întocmire a ofertei aparținând contestatorului.

..... SA evidențiază următoarele aspecte pe care le consideră relevante în argumentarea deciziei ELCEN de aplicare a celor stabilite de Consiliu prin Decizia nr. 784/C5/419/24.03.2025:

Pentru a răspunde provocărilor rezultate din poziția de importanță strategică, ... SA menționează că, atât din punct de vedere al asigurării necesarului de energie electrică, cât și al dependenței sistemului de încălzire centralizată din Municipiul de energia termică produsă în propriile centrale termoelectrice, compania și-a propus un amplu Program investițional ce are drept scop înlocuirea actualelor echipamente și instalații învechite și care nu mai corespund din punct de vedere al eficienței și fiabilității.

Menționează că demararea acestor investiții în capacități de bază de producere a energiei în cogenerare de înaltă eficiență, în soluții moderne, în vederea asigurării necesarului de energie primară și îmbunătățire a măsurilor de protecție a mediului, implică o serie de activități de anvergură, respectiv cca. 12 luni perioadă de pregătire și minim 4 ani de execuție, pentru fiecare proiect în parte.

Astfel, evidențiază că, pe lângă „Implementarea unei unități de cogenerare de înaltă eficiență, pe gaze naturale în amestec cu hidrogen, la CTE", un alt proiect prioritar al societății este

„Implementarea unor capacități de cogenerare de înaltă eficiență utilizând motoare termice, în CTE”.

Susține că decizia nr. 784/C5/419/24.03.2025 pronunțată de Consiliu este pronunțată ca urmare a contestației din cadrul procedurii „Servicii de consultanță de tip Owner's Engineer în vederea implementării unor capacități de cogenerare de înaltă eficiență, utilizând motoarele termice”, în CTE” și se referă la o procedură cu un obiect similar, așa cum afirmă contestatorul, și are același Cod CPV: 79400000-8.

Subliniază că oferta tehnică a contestatorului din procedura în cauză include același expert juridic – doamna, ca și în cazul ofertei depuse de acesta la procedura “Servicii de consultanță de tip Owner’s Engineer în vederea implementării unor capacități de cogenerare de înaltă eficiență, utilizând motoarele termice în CTE ”. Totodată, menționează că documentele depuse în susținerea respectării cerinței minime din caietul de sarcini, precum și pentru acordarea punctajului tehnic, aferente acestui expert, sunt identice în cele două proceduri.

O ultimă precizare a entității este aceea că, împotriva Deciziei CNSC nr. 784/C5/419 din data de 24.03.2025, ... SRL a formulat Plângere la Curtea de Apel, iar la data de 14.05.2025 Curtea de Apel a publicat soluția pe scurt prin care respinge Plângerea formulată de acesta împotriva Deciziei pronunțată de Consiliu.

Cu privire la anularea raportului procedurii în ceea ce privește modul de evaluare a ofertei declarate câștigătoare a procedurii, sub aspectul admisibilității acesteia, entitatea contractantă face următoarele precizări:

Referitor la cele menționate de contestator la „Cap IV. în admisibilitatea ofertei ilegal declarate câștigătoare a procedurii” (...) ulterior receptării de către entitatea contractanta a Deciziei CNSC nr. 784/ C5/419/24.03.2025, deși privea o alta procedura de atribuire, Comisia de evaluare a considerat că se impune reluarea evaluării, cu observarea modului de soluționare de către Consiliu a unor aspecte ale ofertelor apreciate de Comisia de evaluare ca fiind similare (...) odată considerată ca relevantă pentru evaluarea ofertelor în cadrul acestei proceduri, are a fi aplicată tuturor ofertelor și nu doar ofertei noastre.”, față de această ultimă remarcă a acestuia, precizează că:

Așa cum rezultă din procesul verbal nr. 02 din data de 21.02.2025, clarificările solicitate ofertantului Asocierea SRL (lider asociere) - A.S.(asociat) în etapa de evaluare tehnică referitoare la inginerul constructor sunt următoarele:

1. Prin CN1073031/00063/14.01.2025 s-au solicitat clarificări cu privire la următoarele aspecte: Pentru expertul principal Inginer constructor - din documentele prezentate nu reiese că lucrările

prezentate ca experiență relevantă sunt pentru construcții industriale de categoria B sau superior.

2. Prin CN1073031/00067/27.01.2025 s-au solicitat clarificări cu privire la următoarele aspecte: Pentru expertul principal Inginer constructor ați transmis pentru lucrările prezentate ca experiență relevantă pentru construcții industriale de categoria B sau superior o declarație de confirmare a categoriei de importanță a proiectelor, vă rugăm să transmiteți recomandări în susținerea experienței relevante, respectiv documente justificative.

3. Prin CN 1073031/00069/04.02.2025 s-au solicitat clarificări cu privire la următoarele aspecte: Pentru expertul principal Inginer constructor vă rugăm să ne transmiteți, pentru lucrările la care faceți referință, extrase relevante din documente tehnice privind construcția (precum autorizația de construire, proiectul de execuție, cartea tehnică a construcției, documentele de asigurare) din care să reiasă „categoria de importanță B sau superior a construcțiilor”, conform art. 5 + art. 7 din Regulamentul privind stabilirea categoriei de importanță a construcțiilor, aprobat prin HG nr. 675/2002.

Aceasta precizează că ofertantul Asocierea SRL (lider asociere)-..... A.S.(asociat) a răspuns în termen prin adresele nr. CN1073031/00066 postată în SEAP la data de 16.01.2025; nr. CN 1073031/00068 postată în SEAP la data de 30.01.2025; nr. CN 1073031/00070 postată în SEAP la data de 06.02.2025, astfel: Pentru expertul principal Inginer Constructor transmite că lucrările prezentate ca experiență relevantă sunt pentru construcții industriale de categoria B, prezentând în acest sens următoarele:

- declarație de confirmare a categoriei de importanță a proiectelor;

- prezintă în cadrul ofertei tehnice recomandări de la beneficiarii finali ETI EUROPEAN FOOD INDUSTRIES și Click Top Management SA cu privire la implicarea firmei prin domnul inginer ca diriginte de șantier (pentru construcții de clădiri industriale fabrică ETI și fabrica VELPITAR); recomandare emisă de ... pentru lucrările cu grad de importanță B și în care domnul inginer a activat ca diriginte de șantier (pentru lucrările de construcții: Hală producție și birouri Draexlmaier Hunedoara; Construcții și instalații hală producție Faurecia; Fabrică de pâine Velpitar și Fabrica de biscuiți ETI) și declarație pe proprie răspundere a expertului propus;

- prezintă extras din raportul UCC pentru anul 2024 la SE Craiova care arată că lucrarea pentru care s-a realizat supervizarea de către expertul inginer constructor ca diriginte de șantier este pentru grupul energetic nr. 1 de categoria B «Centrală Electrică și de Termoficare».

Precizează că expertul principal Inginer Constructor a fost calificat în cadrul Secțiunii factori de evaluare doar pentru 1 proiect, care reprezintă cerința minimă, dar nu a fost punctat.

Entitatea subliniază că a analizat răspunsurile la clarificări și a decis că oferta acestuia este conformă.

Totodată, susține că, în urma evaluării propunerii tehnice și a evaluării răspunsurilor la solicitările de clarificări, comisia de evaluare a concluzionat că oferta Asocierii SRL (lider asociere)-..... A.S.(asociat) a fost declarată admisibilă, concluzie rămasă neschimbată în procesul verbal nr. 02 bis din data de 03.04.2025, față de cum a fost consemnată în Procesul verbal nr. 02 din data de 21.02.2025.

Așadar, entitatea apreciază că această critică a contestatorului: „se impunea ca, în cadrul activității de reevaluare, entitatea contractantă să constate că din înscrisurile inițial depuse de ofertantul Asocieria-..... A.S. nu rezultă îndeplinirea cerinței minime aferente expertului principal Inginer constructor autorizat ca și diriginte de șantier” este nefondată. Reiterează că oferta tehnica depusă și, ulterior, răspunsurile la solicitarea de clarificare privind expertul inginer constructor, au confirmat îndeplinirea cerinței minime din caietul de sarcini.

Totodată, arată că afirmațiile contestatorului privind încălcarea tratamentul egal, aplicarea dublei măsuri și tratarea diferită a ofertelor, sunt total neîntemeiate deoarece comisia de evaluare a solicitat în mod transparent și egal, tuturor celor 3 ofertanți, inclusiv contestatorului, în etapa de analiză tehnică a ofertelor, clarificări față de documentele depuse, fapt care demonstrează buna credință a comisiei de evaluare de a clarifica toate aspectele din ofertele depuse, dând dovadă de tratament egal față de toți ofertanții:

În continuare, subliniază care sunt clarificările solicitate ofertantului Asocieria - N.V. - SRL în etapa de evaluare tehnică referitoare la inginerul constructor:

1. Prin CN1073031/00062/14.01.2025 s-au solicitat clarificări cu privire la următoarele aspecte: Pentru expertul principal Inginer constructor să se clarifice dacă lucrările prezentate ca experiență similară sunt pentru construcții industriale din categoria B sau superior; precizând că acesta a răspuns în termen, prin adresa nr. CN1073031/00064 postată în SEAP la data de 16.01.2025, astfel: Pentru expertul principal Inginer constructor Ion Ilinca confirmă ca lucrările prezentate ca experiență relevantă sunt pentru construcții industriale din categoria B, prezentând în acest sens următoarele:

- caiet de sarcini pentru achiziționarea serviciilor de diriginte de șantier pentru „Supraîncărcare Compartiment nr. 2, depozit de zgură și cenușa Valea Mănăstirii”, extras din Autorizația Integrată de Mediu

nr.74/2016, extras din caiet de sarcini întocmit de ISPE pentru lucrări de supraînălțare la Compartimentul nr. 1;

- pentru „Desulfurare umedă a gazelor de ardere - SE Rovinari”, extras din Memoriu Tehnic - Documentații AS Built, lucrări de arhitectură - ISPE SA;

- pentru „Capacități de producere a energiei termice pe gaze naturale SE Craiova II”, extras Anexa 4 Caiet de sarcini CE Oltenia.

În opinia sa, critica contestatorului privind încălcarea principiului tratamentului egal și a prevederilor art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/2016 este total nefondată.

În concluzie, subliniază că oferta Asocierii SRL (lider asociere)-..... A.S.(asociat) îndeplinește toate cerințele solicitate de entitatea contractantă prin documentația de atribuire, susținând că a acționat în mod legal comisia, prin declararea acesteia ca fiind câștigătoare a procedurii.

În considerarea celor de mai sus, solicită respingerea în totalitate a contestației ca fiind neîntemeiată, rezervându-și dreptul de a formula completări/precizări ulterioare în susținerea netemeinicii contestației formulate.

Prin adresa nr. 157/29.05.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 35651/30.05.2025, ... SRL, formulează răspuns față de punctul de vedere al entității contractante, stăruind față de solicitarea de admitere a contestației sale.

În prealabil, în legătură cu accesul la dosarul achiziției publice, acesta precizează că entitatea contractantă își motivează refuzul de a permite fotocopierea înscrisurilor aferente dosarului achiziției publice, invocând prevederile Legii nr. 544/2001.

Acesta susține că cererea sa a fost întemeiată pe excepția prevăzută de alin. (6) al art. 231 din Legea nr. 99/ 2016, iar diferendul dintre părți nu privește obligația sau lipsa obligației entității contractante de a furniza copii de pe aceste înscrisuri, ci interpretarea abuzivă dată de Comisia de evaluare acestor prevederi legale, în sensul interzicerii fotografierii înscrisurilor puse la dispoziție, în lipsa oricărui suport legal al unei astfel de conduite.

Contestatorul susține că orice demers de contestare judiciară a actelor entităților contractante implică la modul necesar o analiză temeinică a înscrisurilor aferente procesului de achiziție publică, iar demersul de copiere a înscrisurilor, impus de interzicerea fotografierii, implica inevitabil, dat fiind volumul imposibil de copiat în limitele a 3-4 ore, o selecție a înscrisurilor apreciate ca relevante de alte persoane decât avocații ofertantului.

Din punctul său de vedere, o analiză temeinică, singura aptă a garanta accesul liber și eficient la justiție, nu poate fi derulată întemeindu-se pe ciorne scrise de mână, ci exclusiv pe înscrisurile în sine din care rezultă conduita entității contractante.

Consideră că acest demers de indirectă îngrădire a accesului la dosarul achiziției, prin interzicerea fotocopierii, determină formularea de contestații care ar putea fi evitate, în măsura în care înscrisurile însele, și nu copii de mână, mai mult sau mai puțin acurate, ar fi disponibile echipei de avocați a ofertanților.

Totodată, apreciază că acest demers, constituie o adăugare la lege, menită a lipsi de conținut efectiv și eficient accesul neîngrădit la dosarul achiziției.

Cu privire la confidențialitatea ofertelor, contestatorul menționează că delegaților săi le-a fost pusă la dispoziție, spre consultare, Declarația de confidențialitate emisă de ofertantul concurent.

Acesta susține că i-a fost imposibil să evalueze temeinicia și legalitatea acestei Declarații și a justificărilor și probelor furnizate de ofertant, motiv pentru care am solicitat Consiliului să-i permită accesul la dosarul achiziției.

Cu privire la modul de acordare a punctajului aferent experților SRL în cadrul reevaluării dispuse de conducătorul entității contractante, subliniază că entitatea contractantă admite expres prin punctul său de vedere că reevaluarea ofertelor, determinată de emiterea în cadrul altei proceduri de atribuire („Servicii de consultanță de tip Owner's Engineer în vederea implementării unor capacități de cogenerare de înaltă eficiență, utilizând motoarele termice, în CTE”) a Deciziei CNSC nr. nr. 784/ C5/ 419/ 24.03.2025, „a condus la schimbarea clasamentului”, apreciind că aceasta este corectă potrivit art. 133 alin. (3) din HG nr. 394/2016.

Reiterează că, anterior pronunțării acestei decizii, comisia de evaluare a derulat și finalizat evaluarea ofertelor, stabilind oferta SRL ca fiind câștigătoare, întrucât a cumulat un punctaj de 93,40 puncte, față de 91,44 puncte ale ofertei concurente, însă, ulterior reevaluării dispuse în vederea aplicării considerentelor Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, comisia de evaluare a declarat câștigătoare oferta depusa de Asocieria -, menținând punctajul inițial acordat de 91,44 puncte, dar depunctând oferta SRL la 90,60 puncte.

Astfel, subliniază că, situația de fapt prezentată de entitatea contractantă prin punctul său de vedere este corectă și corespunde realității, însă, consideră că, ceea ce aceasta nu lămurește, este motivul aplicării discriminatorii și cu încălcarea principiului tratamentului egal a considerentelor Deciziei CNSC în cadrul activității de reevaluare.

În susținere invocă dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 99/2016: „(2) Principiile care stau la baza atribuirii contractelor sectoriale și a organizării concursurilor de soluții. a) nediscriminarea; b) tratamentul egal.”

Reiterează faptul că entitatea contractantă a procedat la reevaluarea ofertelor prin aplicarea considerentelor Deciziei CNSC în mod

discriminatoriu și cu încălcarea principiului tratamentului egal, în sensul apucării acestor considerente numai la oferta sa, cu refuzul de a observa că aceste considerente, în măsura în care privesc oferta sa vor privi în mod necesar și oferta concurentului său și în sensul aplicării selective a considerentelor deciziei CNSC, aplicând considerente care privesc oferta sa și ignorând considerente care privesc oferta concurentă, depusă de Asocierea -

Acesta consideră că entitatea contractantă, prin punctul său de vedere, nu explică motivele pentru care considerentele Deciziei CNSC ar putea fi aplicate numai parțial, adică numai anumite considerente și nu toate, și nici motivele pentru care aceste considerente, deși privesc ambele oferte aflate în concurs, ar trebui aplicate numai ofertei sale, scutind oferta concurentă de aceeași aplicare a aceleași Decizii CNSC.

În continuare, prezintă opinia sa față de modul în care entitatea contractantă a procedat la aplicarea selectivă a considerentelor Deciziei CNSC și a modulului în care aceasta a evitat în reevaluare să aplice aceleași considerente și la oferta concurentă.

Referitor la modul de acordare a punctajului aferent experților săi, fără a insista asupra aspectelor deja dezvoltate prin contestație și cărora entitatea contractantă nu le-a răspuns integral, prezintă, limitativ, două chestiuni ridicate de entitatea contractantă:

Menționează că entitatea contractantă susține că CV-ul experților nu poate fi luat în considerare ca un început de probă privind experiența acestora, și astfel, întemeindu-se pe acest CV nu ar fi putut continua evaluarea prin solicitări de clarificare, întrucât CV-ul „nu reprezintă o declarație pe proprie răspundere, adică un document oficial prin care o persoană își asumă responsabilitatea pentru anumite afirmații sau fapte, având valoare juridică și care poate atrage răspunderea pentru informații false.”, apreciind că opinia entității este profund eronată, din mai multe puncte de vedere.

În primul rând, susține că prin prevederile art. 180 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 99/2016 legiuitorul statuează asupra următorului caz de excludere, subliniind că, în opinia sa, legiuitorul nu distinge asupra formei actului în cadrul căruia ofertantul ar fi comunicat informații false referitoare la „îndeplinirea criteriilor de calificare și selecție.”

Prin urmare, e de părere că, oricare ar fi înscrisul în cadrul căruia ofertantul comunică informații false, sancțiunea este aceeași: excluderea ofertei.

Astfel, apreciază ca fiind pernicioasă afirmația entității contractante potrivit căreia comunicarea de informații false prin intermediul unor CV-uri nu ar „atrage răspunderea pentru informații false.”

În acest context normativ, a distinge funcție de forma înscrisului în care ar apărea informații false, CV-uri sau Declarații pe proprie răspundere, constituie o vădită adăugare la lege și o înfrângere flagrantă a principiului de drept de generală și imperativă aplicare potrivit căruia

ubi iex non distinguit nec nos distinguere debemus, entitatea contractantă operând cu distincții neprevăzute de lege.

În al doilea rând, consideră că potrivit prevederilor art. 272 din C.p.c. și art. 273 alin. (1) din C.p.c., rezultă că, pe de o parte, înscrisurile sub semnătură privată nu sunt supuse unor condiții speciale de formă și conținut, și, pe de altă parte, condiția singular statuată legal pentru validitatea lor rezidă în cerința ca aceste înscrisuri, oricum ar fi intitulate și pe orice suport ar fi emise, să fie semnate de cel care se obligă.

Prin urmare, contrar afirmațiilor entității contractante, CV-ul semnat de expert este un înscris sub semnătură privată.

Mai mult, invocând dispozițiile art. 322 alin. (1) din Codul penal, contrar afirmațiilor entității contractante, consideră că, falsificarea unui CV, care este un înscris sub semnătură privată, cu ocazia redactării acestuia, atrage răspunderea penală a făptuitorului.

Concluzionând asupra acestui aspect, susține că CV-urile experților sunt luate în considerare, iar conținutul acestora „face dovadă între părți până la proba contrară”, precizând că din acestea rezultă detalii consistente privind natura proiectelor în care aceștia au fost implicați, calitatea în care aceștia au fost implicați, activitățile concrete ale experților și experiența profesională a acestora.

Mai mult, chiar dacă entitatea contractantă ar fi valorizat aceste CV-uri doar ca un început de dovadă, odată existentă această dovadă și nefiind răsturnată de vreo procedură judiciară de înscriere în fals, nimic nu oprea entitatea contractantă să clarifice în continuare oferta sub aceste aspecte.

Cu privire la apărarea entității contractante, care admite textual prin punctul său de vedere că: „Fără nicio îndoială, în cazul dnei. (expert juridic) nu se pune problema emiterii unei recomandări de la propriul angajator prin care să ateste aspectele referitoare la experiență, deoarece ar fi însemnat să își emită sie însăși o astfel de recomandare.”, contestatorul apreciază că o astfel de recomandare emisă de SCA nu are valoare juridică superioară CV-ului expertului, fiind și aceasta un înscris sub semnătură privată, împrejurare care pune în discuție imposibilitatea de facto a probării experienței expertului, atât timp cât CV-ul este considerat ca nefiind probă, contractele de asistență juridică semnate chiar de către expert, asumate de beneficiari prin semnare, sunt considerate insuficiente întrucât nu conțin nominalizarea echipei de experți, iar o eventuală recomandare emisă de doamna Vornicu în favoarea sie însăși ar fi constituit, astfel cum admite entitatea contractantă, un deplin non sens, dincolo de faptul că ar fi avut exact același conținut ca și CV-ul.

Sintetizând, în opinia contestatorului, coroborarea CV-urilor experților cu înscrisurile depuse în cadrul ofertei, chiar fără solicitarea de clarificări suplimentare, și cu sporită măsură în ipoteza solicitării unor

clarificări, ar fi condus în mod necesar la punctarea superioară a ofertei sale și, ineluctabil, la clasarea ofertei sale pe primul loc, așa cum, de altfel, a și procedat inițial.

Referitor la susținerea entității contractante din punctul său de vedere, referitoare la aplicarea mecanică în cadrul acestei proceduri a Deciziei CNSC, pronunțată în cadrul unei alte proceduri de atribuire, ar fi urmarea similarității acestor proceduri, apreciind ca falsă afirmația SRL din contestație potrivit căreia cerința de calificare/punctare aferentă expertului jurist ar fi fost redactată diferit în cadrul prezentei proceduri de atribuire.

Cu titlu prealabil, susține că trebuie observat că Decizia CNSC privește modul de îndeplinire a cerinței minime aferente expertului juridic din respectiva procedură.

În opinia sa, pentru îndeplinirea cerinței minime în cadrul respectivei proceduri era imperativ necesară probațiunea elaborării de contracte în cadrul proiectelor invocate.

Însă, consideră că pentru acordarea punctajului în cadrul prezentei proceduri nu există obligația probării elaborării de contracte, astfel cum rezultă din modul de redactare a cerințelor pentru acordarea punctajului (Formularul nr. 3 din cadrul documentației de atribuire, modificat prin clarificarea din oficiu nr. 40867/18.10.2024).

Comparând modul de redactare a cerinței minime din respectiva procedură avut în vedere de Decizia CNSC, cu modul de redactare a cerinței aferente acordării punctajului în cadrul prezentei proceduri, în opinia sa, rezultă următoarele:

- Cerința minimă care face obiectul Deciziei CNSC impunea la modul imperativ probațiunea redactării de contracte;
- Cerința aferentă acordării punctajului în prezenta procedură nu impune o astfel de condiție, ci impune exclusiv proba implicării expertului în proiectele invocate.

Așadar, contestatorul subliniază că obiectul concret al contractelor invocate are impact numai în ceea ce privește satisfacerea cerinței minime din respectiva procedură, însă nu are impact în ceea ce privește acordarea punctajului în prezenta procedură.

Concluzionând asupra celor de mai sus, menționează că, pentru acordarea punctajului aferent expertului juridic în prezenta procedură este irelevantă activitatea de elaborare contracte, fiind relevantă exclusiv implicarea expertului în respectivele contracte.

Or, subliniază că decizia CNSC a vizat o cu totul altă cerință, cu o cu totul altă formulare și care impune cu totul alte condiții, motiv pentru care aplicarea automată, mecanică a respectivei Decizii CNSC, care vizează o cerință profund diferită, din cadrul unei alte proceduri, la oferta noastră din cadrul acestei proceduri, redactată pentru a satisface o cerință de punctare completamente diferit redactată, constituie o

aplicare eronată la oferta noastră a unei Decizii CNSC care privește aspecte străine de prezenta procedură.

Totodată, consideră că, dacă se poate admite că din conținutul contractelor depuse în probațiunea experienței expertului nu rezultă elaborarea de contracte EPC, aceste contracte, semnate chiar de expert în numele societății de avocatură, fac proba irefutabilă a participării expertului în respectivele proiecte.

Din punctul său de vedere, lipsa efectuării prin contractele depuse a probațiunii elaborării de contracte EPC conduce, astfel cum stabilește CNSC prin respectiva Decizie, la neîndeplinirea cerinței minime din acea procedură, considerând că astfel, nu conduce la depunere în prezenta procedură, atât timp cât condiția punctării rezidă în cu totul alt aspect: participarea expertului la executarea respectivelor contracte, indiferent dacă a elaborat sau nu contracte EPC.

În susținere, face trimitere la pagina 80 alineatul (2) din Decizia CNSC precizată anterior.

Așa fiind, ... SRL susține că aplicarea acestei Decizii CNSC la această procedură, nu poate conduce la depunere, din contractele depuse rezultând cu claritate participarea expertului juridic la executarea respectivelor contracte de asistență juridică, deși nu rezultă elaborarea de contracte EPC.

În ceea ce privește aplicarea selectivă a considerentelor deciziei CNSC, subliniază faptul că entitatea contractantă admite expres prin punctul său de vedere - pagina 5 alineatul (5) și (6), pagina 6 alineatul (2) și pagina 7 alineatul (6) - că două considerente ale deciziei CNSC au fost esențiale pentru derularea reevaluării:

Considerentul 1 - pagina 80 alineatul (2) din Decizie: „Din documentele depuse nu rezultă desfășurarea de către dna a activității care să conducă la îndeplinirea cerinței minime de conformitate a ofertei constând în participarea într-un proiect de tip EPC Contractor, în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/ contractelor aferente proiectului.”, contestatorul apreciind că în temeiul aplicării acestui considerent al Deciziei CNSC entitatea contractantă a procedat la reevaluarea ofertei sale prin reanalizarea înscrisurilor din cadrul ofertei inițiale referitoare la expertul juridic și a dispus depunerea ofertei sale, apreciind că este în continuare îndeplinită cerința minimă, dar nu sunt îndeplinite condițiile caietului de sarcini pentru punctarea acestui expert.

Subliniază că, urmare a acestui demers, oferta sa a fost depunctată cu 2,80 puncte, ceea ce a produs inversarea clasamentului ofertanților, oferta sa trecând pe locul 2.

Considerentul 2 - pagina 80 alineatul (4) și următoarele din Decizie: „În această situație, Consiliul stabilește că autoritatea contractantă a considerat în mod nelegal drept conformă și admisibilă oferta asocierii SRL - SRL,

în condițiile în care nu a fost în posesia actelor care să probeze îndeplinirea cerinței minime. (...)”

Alăturat acestor aspecte, Consiliul notează că autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situația expusă a expertului juridic, conduită pe care consiliul o apreciază ca fiind corectă. În condițiile în care, potrivit art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016, comisia de evaluare are obligația de a stabili care sunt clarificările și completările formale sau de confirmare, necesare pentru evaluare fiecărei oferte. Or, lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă. În plan alăturat, în lipsa informațiilor și documentelor care să facă proba experienței expertului juridic, de natura celor cerute de achizitoare prin caietul de sarcini, oferta este una neconformă pentru neîndeplinirea cerinței minime referitoare la experiența acestui expert, proba îndeplinirii acestor cerințe fiind realizată, în cazul în care achizitoarea ar fi cerut clarificarea situației, abia prin actele prezentate ca urmare a aplicării de către autoritatea contractantă a dispozițiilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016.

Prin urmare, este facil de observat că prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă, ceea ce reprezintă în mod evident crearea unui avantaj nepermis ofertantei în discuție. Consiliul subliniază că sarcina alcătuirii și prezentării ofertei aparține autoarei acesteia, autoritatea contractantă fiind ținută, în activitatea sa, de limitele stabilite de lege pentru evaluarea unei oferte. (...)

Consiliul reține că dispozițiile legale citate sunt de strictă interpretare, astfel încât nu pot acoperi situații ca cea existentă în cauza prezentă, în care eroarea de întocmire a ofertei îi aparține operatorului economic, în discuție nefiind niciun aspect neclar ori insuficient detaliat al ofertei, ci pur și simplu lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerințe a caietului de sarcini și care, potrivit legii, nu poate fi acoperită pe calea clarificării ofertei, fără a fi încălcată regula de la art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/2016, potrivit căreia: „(2) Entitatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat.”

Avantajul în acest caz este transformarea unei oferte neconforme (art. 143 alin. 3 lit. a din HG nr. 394/2016) într-una conformă.”

În temeiul acestui considerent, contestatorul susține că entitatea contractantă a procedat la reevaluare plecând de la premisa că îi este prohibit a solicita clarificări care ar determina răspunsuri care, în completarea înscrisurilor inițial depuse, ar conduce la îndeplinirea unei

cerințe minime sau la îndeplinirea unei cerințe aferente acordării punctajelor.

În opinia sa, aplicând această premisă la oferta sa Comisia de evaluare a stabilit că nu va solicita clarificări privind documentele experților săi, întrucât prin aceste clarificări ar contraveni deciziei CNSC.

Însă, acesta subliniază că, reevaluarea prin aplicarea acestor considerente s-a efectuat numai asupra ofertei sale, subliniind că în cadrul evaluării inițiale, aceasta a transmis solicitări de clarificare concurentului său și că numai prin răspunsurile receptate oferta acestuia a devenit admisibilă.

Contestatorul susține că, dacă temeiul reevaluării rezidă în aceste considerente ale Deciziei CNSC, astfel cum inechivoc admite entitatea contractantă prin punctul său de vedere, rezultă că:

- orice solicitare de clarificare care determină un răspuns prin care este asanată o neconformitate inițială a ofertei este ilegală;
- prin urmare, dacă se procedează la reevaluare în temeiul acestei Decizii CNSC ar urma ca din evaluarea inițială să fie înlăturate toate informațiile și înscrisurile comunicate de ofertanți prin răspunsuri, dat fiind că prin aceste răspunsuri s-a procedat la „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă.”

- consecință inevitabilă a celor de mai sus, reevaluarea nu se poate limita la oferta sa, ci are a proceda la reevaluarea ambelor oferte, cu înlăturarea din evaluare a înscrisurilor și informațiilor anterior transmise prin răspunsuri, care, în lumina considerentelor deciziei CNSC, sunt urmarea unui act ilegal de solicitare de clarificări.

Sub acest aspect precizează, însă, că entitatea contractantă, procedează la reevaluare exclusiv în ceea ce privește oferta sa, aplicând Decizia CNSC după cum urmează:

- aplică considerentul 1 la situația expertului juridic propus de contestator și depune oferta sa cu 2,80 puncte, inversând astfel clasamentul;

- aplică considerentul 2 numai la oferta sa, în sensul refuzului transmiterii de solicitări de clarificare privind situația celorlalți experți, determinând astfel o nepunctare a unor experți (indicați prin contestație) care au experiența profesională necesară cumulării unui punctaj superior celui acordat;

- nu observă că, anterior deciziei CNSC, în cadrul primei evaluări, a transmis concurentului său o serie de 3 (trei) solicitări de clarificare având ca obiect îndeplinirea unor cerințe minime și condițiile de acordare a punctajului;

- nu observă că, în lumina considerentului 2 al deciziei CNSC, aplicat numai ofertei sale, toate solicitările de clarificare anterior transmise concurentului său sunt ilegale întrucât pe calea răspunsurilor ofertantului s-a produs „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă.”

- nu observă că, dată fiind ilegalitatea solicitărilor anterioare de clarificare adresate ofertantului, reevaluarea implică la modul necesar și imperativ înlăturarea tuturor răspunsurilor și înscrisurilor transmise de concurentul său pe calea răspunsurilor.

Așadar, din punctul său de vedere, este peremptorie, transparentă, vădită, aplicarea selectivă a Deciziei CNSC în cadrul reevaluării, atât timp cât:

- Ofertei sale îi este aplicat atât considerentul 1, cât și considerentul 2 al Deciziei CNSC, cu consecința depunțării ofertei prin raportare la expertul juridic și lipsa acordării de punctaj suplimentar prin clarificarea situației celorlalți experți, urmare a constatării, în temeiul Deciziei CNSC, a ilegalității clarificării în continuare a ofertei;

- Ofertei concurentului său nu îi este aplicat considerentul 2 al Deciziei CNSC, deși în cadrul evaluării inițiale acestuia i-au fost transmise solicitări de clarificare ce au determinat răspunsuri prin care s-a produs „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă.”

De altfel, contestatorul subliniază că entitatea contractantă atestă ea însăși prin raportul procedurii că reevaluarea a privit exclusiv oferta sa și că oferta concurentului său nu a fost reevaluată prin prisma considerentelor deciziei CNSC, inserând extras din punctul 2.3 din cadrul raportului: „în data de 01.04.2025, conducătorul autorității contractante, în temeiul prevederilor art. 133 alin. (3) Ut. a) din HG nr. 394/2016, a returnat comisiei raportul procedurii spre reevaluare parțială din perspectiva analizării conformității propunerii tehnice a Asocierii SRL - NV -..... SRL, cu luarea în considerare a aspectelor stabilite de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor în motivarea Deciziei nr. 784/ C5/ 419/ 24.03.2025.”, precum și extras din punctul 2.4.2 din cadrul raportului: „Propunerea tehnică a Asocierii SRL - NV -..... SRL a fost reevaluată de comisia de evaluare (...) cu luarea în considerare a aspectelor stabilite de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor în motivarea Deciziei nr. 784/ C5/419/ 24.03.2025, iar rezultatul evaluării se regăsește în Procesul verbal nr. 02/bis din 03.04.2025 (...). În ceea ce privește rezultatul evaluării propunerilor tehnice ale ofertanților ASOCIEREA - și, acesta rămâne neschimbat așa cum este consemnat în Procesul verbal nr. 02 din data de 21.02.2025.”

Or, contestatorul susține că dispunerea în sine a reevaluării parțiale prin raportare exclusivă la una dintre oferte este vădit ilegală, în condițiile în care:

- Decizia CNSC care constituie cauza și temeiul reevaluării stabilește prin considerentul 2 că transmiterea de solicitări de clarificare care permit depunerea ulterioară de înscrisuri și care determină „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă” este ilegală;

- Anterior, în cadrul evaluării inițiale. Ambilor ofertanți le-au fost transmise solicitări de clarificare având ca obiect situația experților propuși.

Concluzionând asupra acestui aspect, contestatorul precizează că reevaluarea ofertelor s-a făcut cu încălcarea flagrantă a principiului tratamentului egal și a principiului nediscriminării, entitatea contractantă procedând la reevaluare exclusiv în ceea ce privește oferta sa și scutind oferta concurentă de reevaluare funcție de cele două considerente ale deciziei CNSC. Or, cel puțin din perspectiva considerentului 2 al Deciziei CNSC, ambele oferte se aflau în aceeași situație, în sensul că ambilor ofertanți le-au fost transmise anterior solicitări de clarificare având ca obiect situația experților propuși.

Din punctul său de vedere, dacă stabilește ca premisă a reevaluării că prin considerentul 2 al Deciziei, rezultă că reevaluarea tratează și situația acestor solicitări și acestor răspunsuri, prin înlăturarea lor din evaluarea ofertelor și reevaluarea ofertelor exclusiv în baza înscrisurilor existente în ofertă, cu ignorarea înscrisurilor transmise pe calea răspunsurilor.

De asemenea, evidențiază că, deși entitatea contractantă afirmă textual prin punctul său de vedere că în reevaluare a avut în vedere ambele considerente ale Deciziei CNSC, în fapt:

- a aplicat doar considerentul 1 ofertei sale, cu rezultatul depunctării expertului juridic;
- a aplicat considerentul 2 doar ofertei sale, refuzând să clarifice situația experților, cu consecința neacordării de punctaj;
- nu a aplicat considerentul 2 ofertei concurente, deși anterior, în cadrul evaluării inițiale, acestui ofertant i-au fost transmise solicitări de clarificare ce au determinat răspunsuri care, prin transmiterea de înscrisuri noi, au produs „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”, și deși considerentul 2 al deciziei CNSC atestă ilegalitatea acestui demers.

Față de aceste critici privind aplicarea selectivă a Deciziei CNSC și reevaluarea cu încălcarea flagrantă a principiului tratamentului egal și a principiului nediscriminării, apreciază că entitatea contractantă se apără afirmând că ar fi respectat principiul tratamentului egal întrucât în activitatea inițială de evaluare a transmis Solicitări de clarificare ambilor ofertanți. Or, o astfel de apărare se lovește de vădită irelevanță.

Sușține că, atât timp cât considerentul 2 al Deciziei CNSC stabilește că „autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situația expusă a expertului juridic, conduită pe care consiliul o apreciază ca fiind corectă”, rezultă că transmiterea de astfel de solicitări de clarificare este ilegală, indiferent dacă intervine în cadrul evaluării inițiale sau în cadrul reevaluării.

Așadar, dispunând reevaluarea fără a observa că, din perspectiva considerentului 2 al Deciziei CNSC, apreciază că solicitările de clarificare anterior transmise sunt ilegale, dat fiind că acestea au privit cerințele minime și condițiile de punctare a experților, iar „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă”, constituie în fapt, o neaplicare a deciziei CNSC pe care Comisia pretinde că o aplică și care pretinde că este temeiul dispunerii reevaluării.

Menționează că entitatea contractantă nu reevaluează solicitările anterioare și răspunsurile la acestea, deși tocmai decizia CNSC le califică ca fiind ilegale.

Prin urmare, cu prilejul reevaluării Comisia decide să facă o concesie ofertanților, scutindu-i pe aceștia de reevaluarea legalității solicitărilor și răspunsurilor anterioare.

În temeiul acestei concesii entitatea contractantă apreciază că a acționat cu respectarea principiului tratamentului egal.

..... SRL susține că, pe de o parte, această concesie este ilegală întrucât Consiliul, prin Decizia care constituie temeiul declarat al reevaluării, stabilește că aceste solicitări și răspunsuri, vizând „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului”, sunt ilegale, dat fiind că această lipsă nu poate fi considerată „formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă”.

Totodată, contestatorul susține că, pe de altă parte, această concesie favorizează exclusiv concurentul său.

Subliniază că, în fapt, entitatea contractantă argumentează în sensul neîncălțării principiului tratamentului egal și principiului nediscriminării prin aceea că a făcut această concesie ambilor ofertanți, dat fiind că în reevaluare nu a înlăturat Răspunsurile ambilor ofertanți.

În primul rând, apreciază că o astfel de concesie este ilegală, chiar de ar favoriza ambii ofertanți, entității contractante nefiindu-i permis să aplice Decizia CNSC numai cu privire la anumite aspecte, iar alte aspecte din cadrul evaluării inițiale, deși sunt în mod direct și explicit tratate de respectiva Decizie CNSC, să fie ignorate în reevaluare.

Consideră că, atât timp cât Consiliul stabilește prin considerentul 2 că în mod singular este legală conduita rezidând în nesolicitarea de clarificări vizând „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului”, entității contractante nu îi este permis să mențină în procedură răspunsuri anterioare care au vizat situația experților și care au condus la înscrisuri noi, adică la „acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei.”

În opinia sa, odată ce pretinde că procedează la reevaluare prin aplicarea considerentelor Deciziei CNSC, entității contractante nu îi este permis să aleagă căror aspecte ale procedurii le aplică Decizia CNSC și căror aspecte ale procedurii nu le aplică decizia CNSC.

Prin urmare, apreciază că aplicarea Deciziei CNSC ca temei al reevaluării ofertelor implică la modul necesar înlăturarea din evaluare a solicitărilor și răspunsurilor anterioare, atât timp cât acestea au vizat „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului”, iar prin răspunsuri s-a procedat la „acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei.”

În al doilea rând, contestatorul susține că această ilegală concesiune a favorizat doar concurentul său întrucât aplicarea Deciziei CNSC la solicitările și răspunsurile anterioare nu ar fi modificat situația ofertei sale, în timp ce aplicarea Deciziei CNSC la solicitările și răspunsurile anterioare ale concurentului său ar fi condus la constatarea inadmisibilității ofertei acestuia.

În ceea ce privește favorizarea ofertei concurente prin lipsa reevaluării tuturor solicitărilor de clarificare și a răspunsurilor anterioare și încălcarea principiului tratamentului egal, contestatorul susține că în etapa evaluării inițiale entitatea contractantă a transmis ambilor ofertanți solicitări de clarificare privind situația experților, însă, analiza conținutului acestor solicitări și a răspunsurilor ofertanților conduce la concluzia că numai în privința ofertei Asocierii
- Aceste clarificări au condus la „acoperirea (...) lipsei pe calea clarificării ofertei”, cu referire la „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului”, în timp ce în cazul ofertei sale aceste clarificări au avut, cel mult, un rol de confirmare, cu caracter formal.

Or, consideră că, atât timp cât reevaluarea solicitărilor și răspunsurilor anterioare, prin raportare la considerentul 2 al Deciziei CNSC ar fi condus la:

- lipsa de efecte în privința ofertei noastre;
- constatarea inadmisibilității ofertei concurente,

aplicarea în reevaluare a concesiunii de a nu reevalua aceste solicitări și răspunsuri constituie o favorizare vădită a concurentului său.

Sumarizând, susține că:

- Simpla existență a acestei concesiunii este ilegală, fiind în flagrantă contradicție cu Decizia CNSC pe care entitatea contractantă pretinde că o aplică;

- Acordarea acestei concesiunii nu valorează, așa cum afirmă entitatea contractantă, respectarea principiului tratamentului egal, ci contrariul, în condițiile în care prin exact această concesiune concurentul său este favorizat, fiind salvagardată admisibilitatea ofertei sale exact prin și exclusiv prin acordarea acestei pretinse concesiunii.

În continuare, reiterează o parte din susținerile sale regăsite în contestație și confirmate de entitatea contractantă prin punctul său de

vedere, cu privire la faptul că ofertantului asocierea
- i-au fost transmise 3 (trei) solicitări de clarificare privind situația experților, cu referire la expertul inginer constructor.

Acesta face trimitere la cerințe privind prezentare ofertei tehnice din cadrul caietului de sarcini – regăsite la capitolul 9 – prin care entitatea contractantă a impus prezentarea unor experți principali, pentru care a stabilit anumite cerințe minime, precizând că pentru expertul principal inginer constructor autorizat ca și diriginte de șantier în domeniul construcții civile, industriale și agricole și instalațiilor aferente acestora, entitatea contractantă a stabilit următoarea cerință minimă, astfel cum a fost modificată prin clarificarea din oficiu nr. 44.166/07.11.2024: „Cerință minimă: Specialistul propus a activat ca diriginte de șantier în cadrul unui contract de lucrări de execuție sau proiectare și execuție de construcții industriale cu grad de importanță B sau superior.”

Subliniază că, evaluând oferta concurentă, entitatea contractantă transmite solicitarea de clarificare nr. CN1073031/00063/14.01.2025. prin care arată că „pentru expertul principal Inger constructor, din documentele prezentate nu reiese că lucrările prezentate ca experiență relevantă sunt pentru construcții industriale de categoria B sau superior.”, iar ofertantul transmite răspunsul nr. CN1073031/00066/16.01.2025, prin care transmite, anexat răspunsului, o declarație de confirmare a categoriei de importanță a proiectelor.

Contestatorul afirmă că înțelege că răspunsul ofertantului nu este deplin concludent, dat fiind că, ulterior acestui răspuns, entitatea contractantă transmite o a doua solicitare de clarificare, nr. CN1073031/00067/27.01.2025 și, astfel cum însăși entitatea contractantă arată prin punctul său de vedere, susține că motivul transmiterii acestei a doua solicitări de clarificare, rezidă în aceea că prin primul răspuns ofertantul a „transmis pentru lucrările prezentate ca experiență relevantă pentru construcții industriale de categoria B sau superior o declarație de confirmare a categoriei de importanță a proiectelor”, pe care entitatea contractantă o consideră insuficientă, și solicită ofertantului să transmită „recomandări în susținerea experienței relevante, respectiv documente justificative”.

Totodată, acesta afirmă că înțelege tot din punctul de vedere al entității contractante că nici al doilea răspuns al ofertantului, nr. CN1073031/00068/30.01.2025, nu este concludent întrucât entitatea contractantă se vede obligată să transmită o a treia solicitare de clarificare, purtând nr. CN1073031/00069/04.02.2025, prin care, apreciind ca insuficiente în probațiunea îndeplinirii cerinței minime atât înscrisurile din ofertă, cât și înscrisurile transmise prin răspunsul nr. 1 și răspunsul nr. 2 al ofertantului, solicită acestuia să transmită „extrase relevante din documente tehnice privind construcția, precum autorizația de construire, proiectul de execuție, cartea tehnică a construcției,

documentele de asigurare, din care să reiasă categoria de importanță B sau superior a construcțiilor.”

Subliniază că prin al treilea răspuns, nr. CN1073031/00070/06.02.2025, ofertantul transmite:

- Recomandări de la beneficiarii finali;
- Extras din raportul UCC pentru anul 2024 la SE Craiova, care arată că lucrarea prezentată în ofertă este de categoria B.

Acesta menționează că, din punctul de vedere al entității contractante, nu înțelege dacă și recomandările de la beneficiari constituie înscrisuri noi, dar înțelege că, cel puțin declarația de confirmare a categoriei de importanță a proiectelor și extrasul din raportul UCC pentru anul 2024 la SE Craiova, care arată că lucrarea prezentată în ofertă este de categoria B, constituie înscrisuri noi prin care ofertantul face proba îndeplinirii cerinței minime.

Analizând situația acestor solicitări de clarificare și răspunsurile ofertantului și fără a avea acces efectiv la aceste înscrisuri, contestatorul înțelege că:

- din înscrisurile din cadrul ofertei nu rezultă îndeplinirea cerinței minime aferentă expertului inginer constructor;
- nici din înscrisurile transmise ca anexă la primele două răspunsuri ale ofertantului nu rezultă îndeplinirea cerinței minime;
- abia din coroborarea tuturor înscrisurilor transmise prin cele trei răspunsuri ar rezulta, finalmente, îndeplinirea cerinței minime.

Așadar, susține că, pe calea solicitărilor de clarificare și a răspunsurilor la acestea, precum și în temeiul înscrisurilor noi, transmise anexat răspunsurilor, este asanată o neîndeplinire a unei cerințe minime, a cărei îndeplinire nu rezultă din înscrisurile din cadrul ofertei.

În continuare, subliniază că, potrivit considerentului 2 al Deciziei CNSC care constituie temeiul, cauza și limitele reevaluării:

- „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă”,

- „în lipsa informațiilor și documentelor care să facă proba experienței expertului juridic, de natura celor cerute de achiziitoare prin caietul de sarcini, oferta este una neconformă pentru neîndeplinirea cerinței minime referitoare la experiența acestui expert, proba îndeplinirii acestor cerințe fiind realizată, în cazul în care achiziitoarea ar fi cerut clarificarea situației, abia prin actele prezentate ca urmare a aplicării de către autoritatea contractantă a dispozițiilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016”,

- „prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”;

- „lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerințe a caietului de sarcini și care, potrivit legii, nu poate fi acoperită pe calea clarificării ofertei, fără a fi încălcată regula de la art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/ 2016, potrivit căreia: „(2) Entitatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat.”

- „consiliul notează că autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situația expusă (...) conduită pe care consiliul o apreciază ca fiind corectă”.

Prin urmare, în condițiile în care, cumulativ:

i) din înscrisurile inițial depuse de ofertantul Asocieria - nu rezultă îndeplinirea cerinței minime aferente expertului principal Inginer constructor autorizat ca și diriginte de șantier, și

ii) aceste înscrisuri sunt transmise numai cu titlu de înscrisuri noi, inexistente în ofertă, transmise pe calea răspunsurilor, și

iii) Consiliul a stabilit ca ilegală atât transmiterea de solicitări de clarificare care ar viza „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului”, cât și „acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei” întrucât „prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”, rezultă dincolo de orice rezonabilă contestare că aplicarea considerentului 2 al deciziei CNSC la oferta concurentă ar fi condus la constatarea ineluctabilă a inadmisibilității acestei oferte.

În opinia sa, aplicarea considerentului 2 al Deciziei CNSC în activitatea de reevaluare ar fi impus:

- înlăturarea din evaluare a tuturor solicitărilor de clarificare și a tuturor răspunsurilor ofertanților având ca obiect îndeplinirea cerințelor minime aferente experților;

- înlăturarea din evaluare a tuturor înscrisurilor noi transmise de ofertanți ca anexe la răspunsuri în probațiunea îndeplinirii cerințelor minime aferente experților;

- evaluarea îndeplinirii cerințelor minime aferente experților exclusiv în baza înscrisurilor existente în oferta inițială.

Astfel, subliniază că, o astfel de reevaluare, singular legală în ipoteza în care reevaluarea este determinată de considerentele Deciziei CNSC, ar fi condus la constatarea inadmisibilității ofertei concurente.

Susține că nu aceeași este situația ofertei sale, care, considerând că aceasta îndeplinește cerințele minime aferente experților și în ipoteza evaluării întemeiate exclusiv pe înscrisurile inițial existente în ofertă.

Contestatorul precizează că, este adevărat că și lui i-a fost transmisă o solicitare de clarificare privind expertul inginer constructor, solicitare purtând nr. CN1073031/00062/14.01.2025, prin care entitatea contractantă i-a solicitat să clarifice categoria de importanță a

construcțiilor realizate în cadrul contractelor invocate. Precizează că i-a transmis entității contractante răspunsul nr. CN1073031/00064/16.01.2025, prin care:

- a indicat entității contractante paginile din ofertă la care se regăsesc înscrisuri referitoare la categoria de importanță a construcțiilor, după cum urmează:

- Pagina 2D151 din oferta tehnică: extras din caietul de sarcini, înscris care probează categoria de importanță a proiectului „Depozit de zgură și cenușă Valea Mănăstirii”;

- Pagina 2D148 din oferta tehnică: extras din memoriul tehnic - Documentații As build, Lucrări de arhitectură - bloc 3, înscris care probează categoria de importanță a proiectului „Desulfurarea umedă a gazelor de ardere - Unitatea nr. 4 de 330 MWh - Sucursala Electrocentrale Homari”;

- Pagina 2D149 din oferta tehnică: extras din anexa 4 la caietul de sarcini, înscris care probează categoria de importanță a proiectului „Capacități noi de producere a energiei termice pe gaze în cadrul SE Crama II”.

- a transmis, în completare:

- Caietul de sarcini, în integralitate, aferent proiectului „Depozit de zgură și cenușă Valea Mănăstirii”, din care a depus anterior în ofertă doar un extras relevant pentru proba categoriei B;

- Autorizația integrată de mediu nr. 74/2016 pentru activitățile desfășurate pe amplasamentul Sucursalei Electrocentrale Craiova I;

- Caiet de sarcini elaborat de proiectantul ISPE SA publicat în SEAP pentru lucrări de supraînălțare la Compartimentul nr. 1, anunț de participare nr. 162310;

- Memoriul Tehnic - Documentații As build, Lucrări de arhitectură - bloc 3, în integralitate, aferent proiectului „Desulfurarea umedă a gazelor de ardere - Unitatea nr. 4 de 330 MWh - Sucursala Electrocentrale Rovinari”, din care a depus anterior în ofertă doar un extras relevant pentru proba categoriei B.

În opinia sa, analizând răspunsul său rezultă următoarele:

- din înseși înscrisurile depuse în ofertă rezultă îndeplinirea cerinței minime. Înscrisurile care atestă categoria de importanță a construcțiilor găsindu-se la paginile 2D148, 2D149 și 2D151 din oferta tehnică;

- înscrisurile suplimentare transmise constituie transmiterea în integralitate a documentelor din cadrul cărora au fost depuse în ofertă extrase relevante care fac proba categoriei de importanță a construcțiilor;

- alte înscrisuri suplimentare transmise nu comunică pentru prima dată categoria de importanță a construcțiilor, ci confirmă conținutul unor înscrisuri deja existente în ofertă.

Prin urmare, apreciază că:

- evaluarea ofertei sa prin raportare exclusivă la înscrisurile existente inițial în ofertă, sau
- evaluarea ofertei sale cu luarea în considerare si a înscrisurilor transmise pe calea răspunsului,

conduce în mod necesar la aceeași concluzie: conformitatea ofertei.

Contestatorul subliniază că îndeplinirea cerințelor minime este probată prin înscrisuri existente în oferta inițială, cu consecința că înlăturarea în reevaluare a înscrisurilor transmise prin răspuns este lipsită de consecințe în privința ofertei sale.

În raport de cele mai sus expuse, apreciază ca lipsită de sustenabilitate juridică și factuală pretenția entității contractante potrivit căreia transmiterea de astfel de Solicitări ambilor ofertanți și concesia acordată ambilor ofertanți de a li se evalua oferta cu luarea în considerare a răspunsurilor la solicitările de clarificare, prohibită de Decizia CNSC, ar valora o aplicare ireproșabilă a principiului tratamentului egal.

Analiza de mai sus, precum și analiza efectivă a conținutului acestor oferte, conduce, în opinia contestatorului, la concluzia că această concesie acordată ofertanților ca în reevaluarea pretins întemeiată pe o decizie CNSC exact considerentele acestei decizii CNSC să nu fie aplicate, cu referire la calificarea expresă a acestui tip de solicitări de clarificare de către Consiliu, prin considerentul 2, ca fiind ilegale, nu are efecte egale în privința ambilor ofertanți.

De asemenea, subliniază că această concesie, în sine ilegală:

- nu produce niciun efect în privința ofertei sale, dat fiind că inclusiv în ipoteza înlăturării răspunsului oferta sa rămâne conformă în temeiul înscrisurilor existente în cadrul ofertei inițial depuse:
- salvgardează conformitatea ofertei concurente întrucât această ofertă devine conformă numai pe calea și numai în baza înscrisurilor transmise pe calea clarificărilor, fiind o ofertă neconformă în ipoteza evaluării bazată exclusiv pe conținutul inițial al ofertei.

Prin urmare, actul ilegal al Comisiei de evaluare, rezidând în neaplicarea considerentului 2 al deciziei CNSC întregii activități de evaluare, produce un avantaj concret și semnificativ concurentului său, permițându-i asanarea neconformității ofertei printr-un demers de clarificare calificat de Consiliu ca fiind ilegal prin exact acest considerent 2 al exact acestei Decizii CNSC pe care entitatea contractantă pretinde că o aplică în reevaluare.

Acesta subliniază că, acordând ofertanților această dispensă de la aplicarea considerentului 2 al Deciziei CNSC, entitatea contractantă nu doar că declară câștigătoare o ofertă neconformă, dar permite să subziste în procedură acte ilegale, despre care cunoaște că sunt ilegale, cu referire la Solicitățile de clarificare vizând „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului”. Neaplicând în reevaluare considerentul 2 al Deciziei CNSC, entitatea contractantă facilitează concurentului său

„acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei”, deși „Consiliul notează că autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situația expusă a expertului juridic, conduită pe care Consiliul o apreciază ca fiind corectă.”

În concluzie, ... SRL, precizează următoarele:

Confruntată cu decizia conducătorului entității contractante de a proceda la reevaluarea ofertelor prin aplicarea celor două considerente ale Deciziei CNSC, comisia de evaluare nu avea decât două ipoteze de lucru legale, după cum urmează:

- ipoteza nr.1: Premise:

- Decizia CNSC privește o altă procedură de atribuire, în cadrul căreia cerințele sunt redactate diferit, împrejurare în raport de care și ofertele sunt elaborate diferit;

- Deciziile CNSC sunt, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/ 2016, „obligatorii pentru părțile cauzei”, cu consecința lipsei de efecte a acestei Decizii CNSC în privința acestei proceduri de atribuire.

Conduita Comisiei de evaluare: Menținerea evaluării inițiale.

Consecințe: Prezervarea calității SRL de câștigător al procedurii de atribuire, oferta sa clasându-se pe primul loc, urmare a ofertării celor mai performante condiții de contractare și a celui mai mic preț.

- ipoteza nr. 2:

Premise:

- Deși Decizia CNSC privește o altă procedură de atribuire, în cadrul căreia cerințele sunt redactate diferit, iar ofertele sunt elaborate și ele diferit, dată fiind similaritatea obiectului procedurilor și, parțial, similaritatea documentației de atribuire, considerentele Deciziei CNSC au relevanță asupra evaluării în deplin acord cu legea a ofertelor din prezenta procedură;

- Chiar dacă Decizia CNSC privește o altă procedură de atribuire, jurisprudența instanței administrativ-jurisdicționale are a fi luată în considerare în activitatea de evaluare, astfel încât Comisia de evaluare să aibă confortul unei acțiuni deplin legale.

Conduita Comisiei de evaluare:

- Reevaluarea ofertelor funcție de considerentele Deciziei CNSC;

- Analiza temeinică a acestor considerente și constatarea faptului că:

- considerentul 1 este aplicabil doar ofertei sale, reprezentând concluziile Consiliului prin raportare la conținutul ofertei noastre relativ la expertul juridic;
- considerentul 2 este de generală aplicabilitate în activitatea de evaluare a ofertelor, statuând ilegalitatea solicitărilor de clarificare având ca obiect satisfacerea cerințelor minime și ilegalitatea evaluării îndeplinirii acestor cerințe prin raportare

la alte înscrisuri transmise de ofertant, altele decât cele existente în oferta inițială.

- Constatarea imperativului aplicării în reevaluare a ambelor considerente ale deciziei CNSC:

- Înlăturarea din evaluare a tuturor:

- o solicitărilor de clarificare având ca obiect satisfacerea cerințelor minime;
- o răspunsurilor la aceste solicitări;
- o înscrisurilor ulterior transmise de ofertanți pe calea răspunsurilor.

Consecințe:

- Aplicarea considerentului 1 al Deciziei CNSC la oferta sa, cu consecința depunctării ofertei cu 2,80 puncte;

- evaluarea ofertelor prin raportare exclusivă la înscrisurile inițial existente în ofertă, cu consecința constatării:

- o Admisibilității ofertei sale, dat fiind că din înscrisurile inițial depuse în ofertă și chiar în condițiile ignorării înscrisurilor ulterior transmise, oferta sa face proba îndeplinirii cerințelor minime;
- o inadmisibilitatea ofertei concurente, urmare a faptului că îndeplinirea cerințelor minime rezultă doar prin evaluarea unor înscrisuri ulterior transmise, nerezultând din înscrisurile inițial existente în ofertă, modalitate de asanare a inadmisibilității considerată ilegală de Consiliu prin chiar considerentul 2 al Deciziei care constituie cauza și care trasează limitele și condițiile reevaluării.

- Declararea ofertei sale ca fiind câștigătoare a procedurii de atribuire, ca singură ofertă admisibilă.

- ipoteza 3, pe care o aplică entitatea contractantă este profund ilegală întrucât:

Premise:

- Decizia CNSC determină condițiile evaluării ofertelor în cadrul prezentei proceduri, pentru motivele mai sus iterate;

- Comisia de evaluare procedează la aplicarea selectivă a considerentelor Deciziei, exclusiv prin raportare la oferta contestatorului și cu ignorarea efectelor considerentului 2 în privința ofertei concurente.

Conduita Comisiei de evaluare:

- Reevaluarea ofertelor funcție de considerentele Deciziei CNSC;

- Aplicarea considerentului 1 la oferta sa, cu consecința depunctării;

- ignorarea efectelor considerentului 2 al deciziei în privința solicitărilor de clarificare anterior transmise. calificate de consiliu ca fiind ilegale:

- aplicarea selectivă a deciziei CNSC, în sensul aplicării considerentului 1 și ignorării considerentului 2;

- Aplicarea Deciziei CNSC numai la oferta sa, cu eludarea efectelor Deciziei CNSC în privința evaluării ofertei concurente, cu consecința încălcării flagrante a principiului tratamentului egal și a principiului nediscriminării;

- Acordarea în favoarea concurentului său a permisiunii de a-și asana neconformitatea ofertei prin transmiterea ulterioară de înscrișuri în probațiune, deși considerentul 2 al Deciziei CNSC prohibește la modul inechivoc această conduită.

Consecințe:

- menținerea în procedură a unor acte de evaluare calificate de Consiliu ca fiind ilegale, prin considerentul 2 al Deciziei, despre care entitatea contractantă cunoaște că sunt ilegale, cu referire la Solicitățile de clarificare vizând „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului”.

- declararea ca fiind câștigătoare a procedurii a unei oferte inadmisibile și a cărei inadmisibilitate rezultă din chiar considerentele Deciziei CNSC care constituie faptul generator al dispunerii reevaluării;

- Prejudicierea intereselor legitime ale ofertei sale, prin împiedicarea accesului la încheierea contractului, urmare a reevaluării ofertelor cu ignorarea considerentului 2 al deciziei CNSC pe care entitatea contractantă o declară ca fiind cauza dispunerii reevaluării care a determinat modificarea clasamentului ofertanților.

Pentru toate motivele prezentate, coroborate criticilor formulate prin contestație, ... SRL stăruie în cererea sa de admitere a contestației astfel cum a fost formulată.

Prin adresa nr. 1762/29.05.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 35670/30.05.2025, ... SRL, în calitate de Lider al Asocierii -, în calitatea sa de ofertant declarat câștigător, formulează cerere de intervenție, solicitând cele precizate în preambul.

În prealabil, intervenientul invocă prevederile art. 17 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 101/2016, subliniind faptul că termenul de 10 zile pentru formularea cererii de intervenție voluntară, se calculează începând cu data publicării în SEAP a contestației, iar aceasta a fost publicată în SEAP la data de 19.05.2025.

Acesta invocă și dispozițiile art. 5 din Legea nr. 101/2016, în temeiul căruia apreciază că se instituie un mod de calcul al termenelor procedurale care derogă de la modul de calcul reglementat de dreptul comun la art. 181 alin. (1) punctul 2 din C.p.c., susținând că cererea sa de intervenție voluntară este formulată în termenul legal de 10 zile, fiind transmisă atât CNSC, cât și autorității contractante, precum și contestatorului, la data de 29.05.2025, prin intermediul serviciului poștal.

Cu privire la admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție voluntară, invocă dispozițiile art. 61 alin. (1) și alin. (3) C.p.c., menționând că la data de 09.09.2024 a fost publicat în SEAP anunțul de participare nr. CN1071972, prin care entitatea contractantă SA a publicat documentația de atribuire a procedurii privind atribuirea contractului având ca obiect „Servicii de consultanță de top Owner's Engineer în vederea implementării unei unități de cogenerare de înaltă eficiență, pe gaze naturale în amestec cu hidrogen, la CTE”.

..... SRL menționează că a depus în cadrul procedurii oferta pentru atribuirea contractului de servicii menționat mai sus, iar la data de 08.05.2024 i s-a comunicat prin comunicarea rezultatului procedurii nr. 19344 că: „(...) oferta depusă de dvs. a fost declarată câștigătoare”, astfel apreciind că are dreptul de a încheia contractul de servicii pentru obiectivul propus de entitatea contractantă, după cum prevăd dispozițiile în domeniul achizițiilor sectoriale.

Menționează că împotriva raportului procedurii nr. 19340/ 07.05.2025, precum și a deciziei entității contractante de declarare a ofertei sale ca fiind câștigătoare, ... SRL a formulat contestație, solicitând pe această cale anularea în parte a raportului procedurii și a înscrisurilor care stau la baza elaborării acestuia, cât și reluarea activității de evaluare cu stabilirea inadmisibilității ofertei declarate câștigătoare și acordarea punctajului ofertei SRL în acord cu înscrisurile depuse în cadrul ofertei.

Invocând prevederile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, intervenientul precizează că cererea de intervenție voluntară accesorie în interesul autorității contractante îndeplinește condițiile de admisibilitate în principiu, conform prevederilor art. 61 C.p.c., care reglementează formele cererii de intervenție voluntară.

De asemenea, menționează că potrivit art. 63 alin. (1) C.p.c. cu denumirea marginală „Intervenția accesorie”: „(1) Cererea de intervenție accesorie va fi făcută în scris și va cuprinde elementele prevăzute la art. 148 alin. (1), care se va aplica în mod corespunzător.”

Subliniază că prevederile din Legea nr. 101/2016 nu introduc alte condiții (de formă/fond) ale admisibilității de principiu a cererilor de intervenție, față de cele care rezultă din dispozițiile Codului de procedură civilă.

Sușține că sunt pe deplin întrunite exigențele formei scrise și cele ale conținutului unei asemenea cereri, astfel cum sunt reglementate la art. 148 C.p.c., precum și cele referitoare la coparticiparea procesuală pasivă care completează prevederile legii speciale în materia achizițiilor publice/sectoriale (art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016).

Sușține că interesul său pentru a formula cererea de intervenție voluntară rezidă în faptul că oferta sa este clasată pe locul I în urma finalizării evaluării propunerilor tehnice și financiare, potrivit raportului procedurii și comunicării rezultatului procedurii publicate în SEAP în data

de 08.05.2025, pasul următor, potrivit legii, fiind reprezentat de semnarea contractului de achiziție sectorială cu subscrisa.

Susține că interesul său este unul justificat, legitim, născut și actual, iar interesul său de a formula cu succes, sub aspectul admisibilității în principiu a cererii de intervenție voluntară, rezidă și în aceea că prin apărările comune celor formulate de către autoritatea achizitoare, urmărește să evite vătămarea drepturilor sale, printr-o eventuală soluție nefavorabilă pe care Consiliul o va pronunța în cauză, existând posibile efecte juridice subsecvente asupra propriului raport juridic ce urmează a fi încheiat cu entitatea.

În aceste condiții, invocă în continuare argumentele sale privind netemeinicia solicitărilor contestatorului.

Acesta invocă prevederile art. 61 alin. (1) și alin. (2) C.p.c., iar cu privire la petitul nr. 7 indicat în cererea sa, susține că, în măsura în care, CNSC ar constata pretinsa temeinicie a contestației SRL, să dispună asupra pretenției sale distincte, de constatare a nelegalității parțiale a actelor entității prin care a fost declarată conformă oferta contestatorului, deoarece aceasta nu întrunește condițiile minime cu privire la expertii propuși.

Intervenientul face trimitere și la dispozițiile art. 17 alin. (3) și alin (4) din Legea nr. 101/2016, susținând că cererea de intervenție voluntară principală este admisibilă, ceea ce conduce la analiza petitului nr. 7 pe fondul pretenției sale, precizând că, în mod practic, operatorul economic a cărui excludere este urmărită de un contestator poate solicita, la rândul său, excluderea aceluși contestator, prin intermediul cererii de intervenție formulate în temeiul dispozițiilor amintitului articol 17 al Legii nr. 101/2016 coroborat cu art. 61 alin. (1) și alin. (2) C.p.c., în solicitarea cererii sale, intervenientul făcând trimitere și la jurisprudența națională.

Acesta solicită Consiliului să-i permită accesul la studierea dosarului achiziției, în conformitate cu dispozițiile art. 19 din Legea nr. 101/2016.

..... SRL invocă excepția lipsei dovezii calității de reprezentant legal a liderului asocierii contestatoare, sens în care invocă următoarele prevederi legale:

- art. 68 din Legea nr. 101/2016;
- art. 80 alin. (1) C.p.c., cu denumirea marginală „Formele reprezentării”;
- art. 82 C.p.c., cu denumirea marginală „Lipsa dovezii calității de reprezentant”;
- art. 209 Cod civil.

Dat fiind că dispozițiile Legii nr. 101/2016 se completează în mod corespunzător cu prevederile C.p.c., în temeiul art. 82 C.p.c., acesta înțelege să invoce excepția lipsei dovezii calității de reprezentant legal al domnului, în calitate de administrator al SRL, liderul asocierii contestatoare, respectiv SRL - -

SRL, în contextul în care printre documentele menționate ca fiind atașate contestației nu a regăsit și dovada din care să reiasă calitatea de reprezentant legal a acestuia.

Susține că, în măsura în care lipsa dovezii calității de reprezentant legal nu este complinită într-un termen scurt acordat de CNSC, de către contestator, înțelege să susțină temeinicia excepției dilatorii, absolută și dirimantă a lipsei calității de reprezentant legal, cu consecința intervenirii sancțiunii nulității contestației.

În ceea ce privește excepția inadmisibilității contestației/necompetenței generale a CNSC, susține că, în temeiul art. 26 din Legea nr. 101/2016, soluțiile pe care le poate pronunța CNSC în calitate de autoritate jurisdicțională, cu privire la actul atacat de către contestatoare constau (i) fie în pronunțarea unei decizii de anulare în parte sau în integralitate a acestui act, (ii) fie în pronunțarea unei decizii prin care obligă autoritatea contractantă să emită un act/să adopte măsurile necesare restabilirii legalității, (iii) fie să anuleze procedura de atribuire, în situația în care nu este posibilă remedierea actului atacat.

Menționează că printre soluțiile pe care le poate pronunța CNSC, conform dispozițiilor legale, nu se numără și aceea de a dispune constatarea inadmisibilității unei oferte sau de a obliga autoritatea contractantă să stabilească inadmisibilitatea ofertei.

În opinia sa, cu toate că în petitul contestației, ... SRL nu solicită *expressis verbis* ca CNSC să constate „inadmisibilitatea ofertei” SRL, ci anularea raportului procedurii, a actelor care au stat la baza întocmirii acestuia și a actelor subsecvente, ultimul petit formulat are ca obiect solicitarea dispunerii de către CNSC a soluției privind obligarea autorității de a relua activitatea de evaluare cu „stabilirea inadmisibilității ofertei ilegal declarate câștigătoare a procedurii”.

De asemenea, evidențiază că, în cuprinsul ultimului paragraf de la pagina nr. 1 a contestației, acesta solicită Consiliului să constate pretinsa inadmisibilitate a ofertei sale, or, în mod evident, CNSC nu are competența nici să stabilească prin considerentele sau dispozitivul deciziei sale soluția de inadmisibilitate a unei oferte, nici să dispună măsura constând în aceea ca autoritatea să constate inadmisibilitatea unei oferte. Susține că CNSC se pronunță doar asupra legalității unui act administrativ și dispune măsuri în sarcina autorității achizitoare ca aceasta să refacă un act administrativ, dar în niciun caz cu pre - stabilirea soluției pe care aceasta trebuie să o dea.

Precizează că, CNSC, ca autoritate care desfășoară activitate jurisdicțională, în cadrul procedurii de soluționare a contestațiilor cu care a fost investită, nu se poate subroga competențelor autorităților achizitoare de a emite ea însăși acte administrative și de a stabili ex novo inadmisibilitatea unei oferte, după cum nu poate nici să dispună

măsura prin care impune autorității să constate de plano inadmisibilitatea unei oferte.

Prin urmare, intervenientul consideră că se impune respingerea ultimului petit al contestației ca inadmisibil/constatarea necompetenței generale a CNSC de a reține în considerentele deciziei sau de a dispune constatarea caracterului inadmisibil al ofertei sale, cu încălcarea dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 101/2016, precum și a principiului constituțional privind separația și echilibrul puterilor în stat și al controlului reciproc. Susține că CNSC nu poate decât să fie investită cu soluționarea unei contestații cu privire la un act administrativ, să se pronunțe cu privire la legalitatea acestuia, și să dispună măsuri pentru autoritate privind respectarea legalității, nu să constate inadmisibilitatea unei oferte, competență ce îi revine exclusiv autorității contractante.

Referitor la respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de SRL, intervenientul susține următoarele:

În prealabil, evidențiază că documentația de atribuire aferentă acestei proceduri a fost selectată pentru control de către Agenția Națională pentru Achiziții Publice (ANAP) în baza OUG nr. 98/2017, ceea ce presupune:

- verificarea conformității documentației cu legislația aplicabilă;
- verificarea deciziilor luate în procesul de evaluare a ofertelor și de atribuire a contractului;
- acordarea unui aviz conform sau, după caz, conform cu observații.

Ca atare, susține că procesul de evaluare a ofertelor a fost monitorizat direct de către ANAP, iar raportul procedurii a primit aviz conform necondiționat, ceea ce echivalează cu validarea corectitudinii evaluării de către Entitatea Contractantă. Prin avizul necondiționat emis se confirmă faptul că toate ofertele au fost analizate în mod nediscriminatoriu, în conformitate cu prevederile legale și cu documentația de atribuire.

Din punctul său de vedere, contestatorul nu poate ignora faptul că procedura a fost evaluată și validată de ANAP, o autoritate imparțială și competentă, în afara părților implicate.

Referitor la solicitarea contestatorului privind accesul la dosarul achiziției și confidențialitatea ofertei SRL (punctul II din cadrul contestației), acesta susține că, în cadrul documentației, a inclus declarația pe proprie răspundere privind partea/ părțile din propunerea tehnică și/sau din propunerea financiară declarate confidențiale, clasificate sau protejate de un drept de proprietate intelectuală, însoțit de o serie de anexe care să sunt constituite să dovedească și să susțină caracterul confidențial al propunerii tehnice, propunerii financiare și a răspunsurilor la solicitările de clarificări comunicate de SRL pe durata procedurii de atribuire.

Totodată, acesta enumeră anexele prezentate la declarație, precizând totodată că în cadrul ofertei au fost depuse, pentru fiecare expert în parte, declarațiile privind caracterul confidențial al informațiilor comunicate de aceștia (CV, diplome, referințe, metodologia pe baza căreia urmează să își desfășoare activitatea în cadrul proiectului, costul pe baza căruia s-a elaborat propunerea financiară).

Referitor la solicitarea de repunere în termen (punctul III din cadrul contestației) susține că o eventuală repunere în termen vine în flagrantă contradicție cu prevederile legale exprese, de strictă aplicare, în special cu dispozițiile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, care stabilesc în mod clar termenele imperative pentru formularea contestațiilor.

Apreciază că aceste termene nu pot fi derogate decât în condiții excepționale, riguros justificate, iar în speță nu ne aflăm în fața unei astfel de situații. Admiterea unei repuneri în termen în absența unui impediment obiectiv real și imputabil autorității contractante ar însemna o încălcare a principiului legalității și ar afecta grav securitatea și predictibilitatea procedurii de achiziție publică.

Prin urmare, intervenientul solicită respingerea cererii de repunere în termen ca fiind neîntemeiată și inadmisibilă din perspectiva cadrului legal aplicabil.

Menționează totodată faptul că în cadrul unei alte proceduri derulată de entitatea contractantă, respectiv „Servicii de consultanță de tip Owner's Engineer în vederea implementării unor capacități de cogenerare de înaltă eficiență, utilizând motoarele termice, în CTE” - invocată de altfel de contestatar în contestația sa, așa cum reiese din Decizia CNSC nr. 784/C5/419, ... SRL a formulat „apărări față de solicitarea contestatarii de repunere în termen în scopul formulării de noi critici ulterior studierii informațiilor confidențiale din cadrul ofertei sale”.

Acesta subliniază că SRL invocă de o manieră selectivă procedura precedentă - „Servicii de consultanță de tip Owner's Engineer în vederea implementării unor capacități de cogenerare de înaltă eficiență, utilizând motoarele termice, în CTE”, doar pentru acele aspecte care îi pot fi favorabile, eludând cu bună știință aspectele de similitudine care nu îi sunt în mod evident favorabile și pe care ea însăși le-a invocat în respectiva procedură.

Referitor la pretinsa inadmisibilitate a ofertei ilegal declarate câștigătoare (punctul IV din cadrul contestației), intervenientul susține că SRL face referire la Decizia CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, pronunțată în cadrul unei alte proceduri derulată de entitatea contractantă, respectiv „Servicii de consultanță de tip Owner's Engineer în vederea implementării unor capacități de cogenerare de înaltă eficiență, utilizând motoarele termice, în CTE”.

Un aspect deosebit de important, în opinia sa, este faptul că în cadrul procedurii la care contestatorul face referire, acesta a depus ofertă, în timp ce SRL nu a participat.

Apreciază că decizia mai sus menționată este obligatorie pentru entitatea contractantă în cadrul acelei proceduri de licitație, însă constituie jurisprudență relevantă pentru toate celelalte proceduri, cu atât mai mult cu cât sunt dezlegate aspecte identice cu cele din actuala procedură, entitatea dând dovadă de diligență în sensul de a se conforma liniilor diriguitoare trasate de Consiliu într-o speță similară, pentru a preîntâmpina pronunțarea unei decizii identice cu cea precitată.

Menționează că, urmare a emiterii deciziei CNSC, comisia de evaluare a acționat în mod corect, aplicând considerentele reținute în cuprinsul acesteia și în raport cu specificul prezentei proceduri. Această abordare este justificată de faptul că oferta depusă de operatorul economic SRL a fost utilizată ca element de referință comun în ambele proceduri, ceea ce impunea, într-adevăr, o analiză coerentă și unitară a aspectelor reținute de Consiliu.

Cu toate acestea, consideră că afirmațiile contestatorului potrivit cărora „decizia are a fi aplicată tuturor ofertelor” sunt eronate și lipsite de fundament, întrucât ignoră principiul fundamental al individualizării analizei fiecărei oferte în parte. Decizia CNSC produce efecte exclusiv în limitele sesizării și ale circumstanțelor de fapt și de drept reținute în cauza respectivă. Aplicarea automată și nediferențiată a considerentelor unei decizii la toate ofertele depuse într-o procedură distinctă ar fi nu doar nejustificată, ci și contrară normelor legale ce guvernează procesul de evaluare.

Prin urmare, afirmă că, susținerea contestatorului este lipsită de temei și conduce la o interpretare extensivă și nelegală a efectelor unei decizii pronunțate într-un alt cadru procedural. Comisia de evaluare a procedat corect, analizând situația factuală și juridică specifică prezentei proceduri, fără a extinde în mod artificial aplicabilitatea deciziei CNSC dintr-o procedură anterioară asupra tuturor ofertelor actuale, ci doar asupra ofertantului comun ambelor proceduri, luând în considerare că documentele prezentate în susținerea îndeplinirii cerințelor au fost aceleași.

Din punctul său de vedere, alegațiile contestatorului cu privire la oferta sa nu pot fi reținute, întrucât se întemeiază exclusiv pe supoziții, nefiind susținute de probe concrete sau de cunoașterea efectivă a conținutului documentelor vizate. Contestatorul însuși admite această lipsă de certitudine, afirmând că face aceste aprecieri „fără a cunoaște conținutul exact al acestei solicitări și răspunsul ofertantului”. Această recunoaștere demonstrează caracterul speculativ al afirmațiilor sale, care nu pot fundamenta în mod serios o critică validă în cadrul unei contestații.

Faptul că entitatea contractantă, prin comisia de evaluare, i-a solicitat clarificări privind documentele prezentate în ofertă, în opinia sa, demonstrează nu un tratament preferențial, ci tocmai o abordare riguroasă și responsabilă a procesului de evaluare. Comisia a acționat în deplină concordanță cu atribuțiile sale legale, exercitând prerogativele prevăzute de legislația în domeniul achizițiilor publice/sectoriale pentru a clarifica aspectele necesare unei evaluări obiective și corecte.

În continuare, invocă prevederile art. 221 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 99/2016, precum și cele ale art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016.

Precizează că în oferta sa a inclus pentru fiecare expert prezentat, pe lângă CV, recomandări pentru susținerea experienței specifice, așa cum a fost solicitat de către entitatea contractantă prin documentația de atribuire și răspunsurile la solicitările de clarificări. Astfel au fost depuse în susținerea experienței experților recomandări emise de către beneficiarii contractelor în care au fost implicați experții și/ sau recomandări emise de către angajatori, în măsura în care nu a fost vorba de angajatorul actual.

Prin urmare, evidențiază că prin solicitările de clarificări solicitate acestuia, comisia de evaluare a vizat exclusiv clarificarea unor aspecte menționate în documentele deja incluse în cadrul ofertei depuse și nu depunerea de noi documente așa cum s-ar fi întâmplat dacă ar fi fost solicitate clarificări contestatarei care, așa cum reiese din informațiile incluse în contestația formulată, nu a inclus în oferta depusă niciun document de natura celor solicitate de entitatea contractantă – „recomandări de la beneficiari sau orice alte documente similare” - așa cum a fost menționat de la început în documentația de atribuire sau recomandări de la angajatori dar nu de la angajatorii actuali ai experților propuși - așa cum a fost menționat prin răspunsul la solicitarea de clarificări nr. 12 inclusă în adresa nr. 42838/30.10.2024.

În ceea ce privește criticile referitoare la aplicarea Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, susține că este esențial de subliniat că aceasta a fost emisă în cadrul unei alte proceduri de achiziție, iar considerentele reținute de Consiliu vizau strict oferta operatorului SRL, singurul vizat în acea cauză. Prin urmare, susținerea contestatorului conform căreia respectivele considerente ar trebui extinse și asupra altor oferte, în alte proceduri, este nu doar lipsită de temei, ci și lipsită de logică juridică.

În opinia sa, pretinsa obligație a entității contractante de a aplica considerentele unei decizii CNSC la o ofertă depusă într-o procedură separată, de către un operator economic diferit, care nici măcar nu a participat la acea procedură anterioară, nu poate fi reținută, apreciind criticile contestatorului ca fiind lipsite de temei și trebuie respinse ca atare.

Menționează că efectele deciziei CNSC sunt limitate la obiectul și părțile contestației și sunt pronunțate într-un cadru procedural bine delimitat, cu privire la părțile concret implicate, cererile formulate, motivele invocate și faptele analizate în contextul respectivei contestații.

Prin urmare, consideră că o decizie care vizează oferta Asocierii SRL - NV -..... SRL nu poate produce efecte juridice sau consecințe indirecte asupra altei oferte, respectiv oferta SRL care nu a fost ofertant în cadrul respectivei proceduri, deci nu a fost contestată, nu a fost analizată de CNSC și nu a avut posibilitatea de a se apăra în cadrul contestației respective.

Mai mult, menționează că potrivit principiilor fundamentale ale procedurii contestațiilor în achiziții publice, fiecare ofertant are dreptul la o evaluare individuală și la apărare în cadrul procedurii. Susține că a pretinde că o decizie referitoare la un alt ofertant ar produce efecte automate asupra ofertei sale în lipsa oricărui cadru contradictoriu echivalează cu o încălcare gravă a dreptului la apărare, anulează caracterul individualizat al analizei ofertelor și generează un precedent periculos în materie de contestații.

Susține că fără un act administrativ distinct care să vizeze oferta SRL, și fără o procedură contradictorie și legal desfășurată, niciun efect juridic al deciziei CNSC nu poate fi extins asupra sa.

Intervenientul solicită ca această interpretare abuzivă să fie înlăturată în totalitate, iar analiza ofertei sale să se realizeze strict în raport cu documentația și dispozițiile legale incidente.

Apreciază că, în niciun caz nu se poate admite susținerea contestatarei potrivit căreia s-ar afla în prezența unor situații comparabile care au fost tratate diferit de către entitatea contractantă. Susține că o astfel de afirmație este profund eronată și denotă o neînțelegere a contextului procedural și juridic în care au fost emise deciziile și s-au desfășurat etapele evaluării.

Din punctul său de vedere, situația vizată de Decizia CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 privește exclusiv oferta operatorului economic SRL, în cadrul unei proceduri distincte, iar considerentele deciziei respective au fost aplicate, în mod firesc, doar acolo unde erau incidente - respectiv, în raport cu aceeași ofertă, depusă în cadrul prezentei proceduri. Așadar, aplicarea punctuală a considerentelor deciziei nu reprezintă o derogare de la principiul tratamentului egal, ci o dovadă de consecvență în evaluare, în raport cu un operator și o ofertă identice, analizate în contexte procedurale diferite.

În schimb, ... SRL susține că nu a fost parte în procedura analizată de CNSC prin decizia respectivă și, prin urmare, nu există niciun element comun care să permită o comparație între situația sa și

cea a operatorului SRL. Nu există identitate de ofertă, de documente analizate, nici de împrejurări de fapt sau de drept care să susțină ideea că ne aflăm în fața unor situații similare tratate diferențiat.

Acesta reiterează că solicitările de clarificări aferente ofertei sale au fost adresate anterior emiterii Deciziei CNSC.

Mai mult, consideră că potrivit art. 133 alin. (3) din Hotărârea de Guvern nr. 394/2016, conducătorul entității contractante are dreptul să returneze raportul procedurii comisiei de evaluare în vederea corectării sau chiar reevaluării parțiale a acestuia, deci inclusiv cu privire la un aspect particular, constând în aceea de a se verifica în ce măsură actul respectă exigențele unei hotărâri de practică, pronunțată într-o procedură similară.

Concluzionând, susține că oferta sa satisface în tot cerințele documentației de atribuire și prevederile legale incidente, iar contestația formulată nu indică, nici măcar sumar care ar fi motivele pentru care oferta nu ar satisface aceste cerințe. Alegațiile contestatarii sunt simple supoziții raportat la o decizie CNSC care nu se aplică având în vedere că nu am depus ofertă în cadrul procedurii I, deci deciziile Consiliului nu aveau cum să ni se aplice.

Cu privire la pretinsa depunere ilegală a ofertei Asocierii SRL - NV -..... SRL și netemeinicia solicitării de reevaluare a acesteia (punctul V din cadrul contestației), intervenientul precizează următoarele:

Referitor la „Ilegalitatea aplicării automate a unei decizii CNSC care privește o altă procedură de atribuire”, intervenientul susține că SRL își exprimă nemulțumirea față de Decizia emisă de CNSC, susținând că aceasta ar fi contrară practicii constante a Consiliului, precum și jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene. În sprijinul acestei afirmații, contestatara formulează o serie de argumente și oferă exemple care, în mod evident, vizează fondul deciziei respective.

Cu toate acestea, în opinia sa, criticile formulate de contestator nu sunt pertinente în cadrul prezentei contestații, întrucât vizează aspecte deja tranșate în mod definitiv și irevocabil. Mai mult decât atât, Decizia CNSC anterior emisă a fost atacată de contestator prin plângere la Curtea de Apel, iar instanța a respins cererea, menținând în întregime soluția Consiliului. În consecință, decizia respectivă produce efecte depline în cadrul procedurii și are autoritate de lucru judecat, neputând fi repusă în discuție în această etapă.

În acest context, afirmă că este inadmisibil ca, în cadrul unei contestații ulterioare, aferentă unei alte proceduri, contestatara să invoce motive de nelegalitate ale unei decizii rămase definitive. Aceste demersuri sunt nefondate procedural, neputând fi analizate în acest cadru.

Prin urmare, intervenientul solicită respingerea acestor susțineri ca inadmisibile și lipsite de relevanță în contextul prezentei contestații.

Referitor la „Extinderea domeniului de aplicare a Deciziei CNSC”, intervenientul precizează că:

Pentru a nu încărca inutil atenția, nu va relua argumentele deja prezentate privind extinderea domeniului de aplicare a deciziei CNSC, evidențiază următoarele aspecte:

În cadrul deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 Consiliul notează că autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii SRL - NV - SRL nicio clarificare privind situația expusă a expertului juridic, conduită pe care Consiliul o apreciază ca fiind corectă, în condițiile în care, potrivit art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016, comisia de evaluare are obligația de a stabili care sunt clarificările și completările formale sau de confirmare, necesare pentru evaluarea fiecărei oferte. Or, lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă (în lipsa documentelor care probează experiența) devine ofertă conformă.

Mai mult decât atât, evidențiază că CNSC reține diferența între cerința minimă a caietului de sarcini, de a cărei îndeplinire depinde conformitatea și admisibilitatea ofertei, și descrierea și algoritmul de acordare a punctajului în cadrul criteriului de atribuire ales, care trebuie să reflecte avantajul real pe care entitatea contractantă îl poate obține prin utilizarea factorului respectiv. În consecință, notează Consiliul, cele două noțiuni (cerința minimă de conformitate și factorul de evaluare) nu se suprapun, nu se confundă, rolul fiecăruia fiind expres reglementat și diferit în economia unei proceduri de achiziție publică/sectorială.

Raportându-se la cele reținute de CNSC în cadrul Deciziei invocate, apreciază că alegațiile contestatorului potrivit cărora decizia CNSC privește în mod exclusiv modul de satisfacere a cerințelor minime și nu modul de acordare a punctajului aferent factorilor de evaluare nu pot fi acceptate, precizând că, în cadrul deciziei, considerentele fac referire la cerința minimă și la conformitatea ofertei, în atare situație factorul de evaluare nemaiputându-se aplica, tocmai din acest motiv argumentația Consiliului nu a mers mai departe și asupra criteriului de atribuire, având în vedere că oferta Asocierii era neconformă.

Revenind la procedura în cauză, având în vedere că Asocierea SRL - NV - SRL a depus ofertă în cadrul ambelor proceduri, iar experții nominalizați au fost aceiași, în mod corect a procedat la reevaluarea ofertei SRL în cadrul prezentei proceduri, punând în aplicare considerentele din cadrul Deciziei CNSC emisă în procedura l.

Referindu-se la expertul juridic, menționează că SRL susține că „din CV-ul acestuia și din înscrisurile anexate rezultă implicarea în proiecte de o manieră ce atrage după sine punctajul maxim”, în opinia sa aceasta fiind o afirmație complet neadevărată, contrazisă în mod expres

de considerentele deciziei CNSC, care explică în detaliu de ce documentele prezentate de contestatară (aceleași în ambele proceduri) nu pot fi luate în calcul pentru îndeplinirea cerinței minime.

Acesta susține că reevaluarea ofertelor cu aplicarea Deciziei CNSC ar fi trebuit să conducă la descalificarea Asocierii SRL - NV -..... SRL, nu doar la depunerea acesteia.

iii. Referitor la punctul V3. în activitatea de reevaluare Comisia a eșuat în a observa că modul de redactare/ solicitare a cerințelor minime aferente prezentei proceduri și procedurii avute în vedere de Decizia CNSC sunt diferite și punctul V4 Punctajul acordat ofertei sale pentru Expertul juridic. Modificarea acestui punct al ulterior reevaluării

Intervenientul invocă cerința de conformitate solicitată prin caietul de sarcini în ceea ce privește expertul juridic propus de contestator în cadrul ofertei sale, precum și formularul 3 din secțiunea formulare - pentru expert, totodată făcând trimitere la răspunsul consolidat la solicitările trimise de operatorii economici interesați, publicat de entitatea contractantă în SEAP cu adresa nr. 42838/30.10.2024, arătând prin comparație că cerințele solicitate pentru expertul juridic în cadrul procedurii asupra căreia s-a emis Decizia CNSC, sunt: „Expertul propus a participat în 1 (un) Proiect de tip EPC Contractor (Contract la cheie - proiectare și execuție), în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului”.

În continuare, arată care au fost solicitările pentru acordare punctaj, regăsite la punctul „9. Pentru expert juridic”, precizând că în ambele proceduri, pentru demonstrarea îndeplinirii cerințelor ofertanții trebuiau să prezinte următoarele: (...) CV-urile experților principali și documentele relevante care să facă dovada îndeplinirii experienței/cerinței solicitate pentru fiecare expert, diplome, atestate, recomandări de la beneficiari, sau orice alte documente similare din care să rezulte îndeplinirea cerințelor privind profilul/experiența specialiștilor propuși. Experții principali vor semna o declarație de disponibilitate. Lipsa acestor documente din oferta tehnică (...) conduce la descalificare ofertei (...).”.

Intervenientul consideră că, prin afirmațiile sale, contestatorul dorește să inducă în eroare Onoratul Consiliu cu privire la faptul că cerințele minime aferente prezentei proceduri și procedurii avute în vedere de Decizia CNSC sunt diferite și vine cu propria interpretare asupra acestora.

Subliniază că, având în vedere cele de mai sus, comisia de evaluare a procedat și a justificat în mod corect menționând că pentru expertul juridic propus de contestator nu au fost depuse dovezi din care să reiasă că acesta a fost implicat efectiv în realizarea proiectelor, aceste proiecte fiind doar menționate în CV. Astfel, nu s-a demonstrat de către contestator faptul că expertul propus a fost implicat în proiectele

invocate, cum în mod total neadevărat încearcă să susțină. Din documentele prezentate nu reiese această implicare, ca atare nici cerința minimă nu este îndeplinită.

În opinia sa, alegațiile contestatorului, potrivit cărora Decizia CNSC ar fi vizat o cerință complet diferită, trebuie respinse, întrucât, așa cum s-a arătat anterior, acestea nu corespund realității și contravin celor reținute expres în considerentele deciziei respective.

Acesta susține că, potrivit celor menționate în cadrul contestației, coroborat cu informațiile din Decizia CNSC se desprind următoarele elemente:

În cadrul procedurii I, pentru expertul juridic, Asocierea SRL - NV - SRL a prezentat următoarele proiecte pentru îndeplinirea cerinței minime și pentru acordare punctaj:

1. Contract de asistență juridică 100/2022 în legătură cu Dezvoltarea CTE Iernut prin construcția unei centrale termoelectrice noi cu ciclu combinat cu turbine cu gaz;

2. Contract nr. 23/2020 Asistență juridică în legătură cu procedura de achiziție pentru contractul privind Retehnologizarea AHE Vidraru;

3. Contract nr. JA10106424 Asistență juridică acordată societății ENDESA/ENEL în legătură cu procedura de achiziție/selecție și executarea a 4 contracte tip EPC încheiate cu mai mulți antreprenori și integrarea acestora într-un acord cadru umbrelă de tip EPC pentru dezvoltarea proiectului fotovoltaic Campillo I, II și III în Spania, ce o capacitate de 250MW;

4. Contract nr. 3620858/2024 (208/2024) Asistență juridică privind derularea unui contract EPC pentru o centrală de biomasă pentru Genia Bioenergy S.L.

Totodată, menționează că, în cadrul procedurii în cauză, Asocierea Asocierii SRL - NV - SRL a prezentat aceleași 4 contracte și, în plus, contractul nr. 217/2024 - Asistență privind achiziția și derularea: Asistență juridică acordată beneficiarului în legătură cu un contract de tip FIDIC SILVER BOOK privind Engineering Procurement and Construction pentru o centrală pe gaz natural din Câmpia Turzii.

Susține că, potrivit Deciziei CNSC emisă în cadrul procedurii I, din cele 4 contracte prezentate nu rezultă îndeplinirea cerinței minime astfel cum a fost formulată, respectiv: „cerința minimă: Expertul propus a participat în 1 (un) Proiect de tip EPC Contractor (Contract ia cheie - proiectare si execuție), în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului”.

Precizează că, în oglindă, nici în cazul procedurii de față aceste contracte nu aveau cum să fie luate în considerare, având în vedere că din documentele prezentate nu reiese îndeplinirea cerinței minime astfel cum a fost solicitată, cu atât mai mult cu cât, comisia de evaluare intrase

în posesia Deciziei CNSC conform căreia, prin aceste contracte nu este îndeplinită cerința minimă, oferta fiind neconformă.

Apreciază că susținerile contestatorului potrivit cărora din CV-ul expertului propus rezultă că acesta a desfășurat activitățile în cadrul contractelor prezentate trebuie respinse, raportându-se strict la prevederile caietului de sarcini, pe care le inserează ca print screen.

În opinia sa, documentația de atribuire stabilește în mod clar faptul că simpla menționare a unor proiecte în CV nu este suficientă pentru demonstrarea experienței solicitate. Este necesar ca această experiență să fie susținută de documente doveditoare, precum: diplome, atestate, recomandări de la beneficiari sau orice alte documente similare din care să rezulte îndeplinirea cerințelor.

Consideră că simpla menționare în cadrul CV-ului a activităților desfășurate de expertul în cauză nu este suficientă pentru demonstrarea îndeplinirii cerințelor. CV-ul este, prin natura sa, un document declarativ. Fără alte documente-suport, comisia de evaluare nu are la dispoziție suficiente informații pentru a verifica dacă expertul a fost direct implicat în proiectele menționate, ce rol a avut, care au fost atribuțiile și responsabilitățile sale, dacă experiența invocată este relevantă și echivalentă cu cerințele din caietul de sarcini.

Subliniază că, acceptarea unor documente incomplete sau a unor simple declarații neînsoțite de dovezi ar fi contrară principiilor: tratării egale a tuturor ofertanților, transparenței în evaluare, și ar putea conduce la favorizarea nejustificată a unui ofertant în detrimentul altora care au respectat întocmai cerințele de documentare a experienței.

În susținere, menționează că, atât în practica autorităților contractante, cât și în deciziile CNSC și ale instanțelor, se retine constant că: „Menționarea proiectelor în CV, în lipsa unor documente din care să rezulte contribuția efectivă a expertului, nu poate constitui o dovadă suficientă pentru îndeplinirea cerinței”.

În concluzie, apreciază că, în acest sens, comisia de evaluare a acționat legal și temeinic atunci când a constatat că expertul juridic propus de contestatoare nu îndeplinește cerințele de calificare, în lipsa unor documente doveditoare. Consideră că decizia este justificată și în concordantă cu cerințele documentației de atribuire, fiind fundamentată pe o interpretare corectă și obiectivă a dovezilor sau a lipsei acestora).

Evidențiază că nici afirmația potrivit căreia în mod peremptoriu, doar avocatul asociat care semnează contractele de asistentă juridică este și cel care le execută efectiv nu poate fi reținută și trebuie înlăturată având în vedere următoarele:

Conform Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, formele colective de exercitare a profesiei (societăți civile, societăți profesionale cu răspundere limitată etc.) permit:

- distribuirea cauzelor și a activităților între avocații asociați, colaboratori sau salariați din cadrul acelei forme;

- delegarea atribuțiilor de către avocatul care a încheiat contractul către alți avocați din cadrul firmei.

Așadar, în opinia sa, faptul că un avocat asociat semnează un contract de asistență juridică, nu implică automat că el este și cel care execută efectiv toate activitățile juridice aferente acelui contract.

Acesta susține că nu există în legislația aplicabilă vreo dispoziție care să consacre vreo prezumție legală cp avocatul semnatar este unic executant al activităților derivate din contractul de asistență juridică, dimpotrivă, legislația și Statutul profesiei de avocat acceptă în mod expres ideea de lucru în echipă, astfel încât activitatea juridică poate fi realizată de orice avocat din forma de exercitare, cu respectarea mandatului și a regulilor de confidențialitate și loialitate.

Precizează că, în contextul unei proceduri de achiziție publică sau selecție de experți, nu este suficientă prezentarea unor contracte semnate de o anumită persoană pentru a demonstra experiența sa specifică. Este necesar ca implicarea efectivă să fie individualizată și dovedită prin documente precum recomandări, fișe de activitate, rapoarte de lucru etc. Altminteri, nu se poate exclude ipoteza participării altor avocați la executarea contractului, fapt uzual în cadrul societăților de avocatură.

În susținere, menționează că numeroase decizii ale CNSC și instanțelor confirmă că: „Simpla semnare a unor contracte nu constituie dovadă suficientă a implicării efective a persoanei respective în prestarea serviciilor, în lipsa altor documente doveditoare.” Prin urmare, evaluarea comisiei care solicită dovezi explicite și complete privind contribuția individuală este legală și justificată.

În opinia sa, calitatea de avocat coordonator implică responsabilitate generală, nu implicare tehnică directă. Este adevărat că avocatul coordonator are un rol de supervizare și asumare a răspunderii generale, însă acest rol este managerial și organizatoric, și nu implică automat o implicare tehnică directă în fiecare activitate juridică prestată de societate. În practică, activitățile juridice concrete sunt adesea delegate către alți avocați (asociați, colaboratori sau salariați), sub coordonarea generală a avocatului coordonator. Prin urmare, semnarea contractelor și asumarea globală a răspunderii nu echivalează cu prestarea directă și personală a serviciilor juridice solicitate prin caietul de sarcini.

Susține că, potrivit regulilor din domeniul achizițiilor publice entitatea contractantă nu evaluează forma de organizare sau rolul formal al unei persoane într-o societate profesională, ci experiența personală, directă și relevantă a expertului nominalizat pentru îndeplinirea contractului. Acest tip de experiență trebuie dovedit prin documente clare și individualizate, din care să rezulte că expertul a prestat efectiv activități specifice în cadrul proiectelor menționate.

Faptul că un avocat semnează contractul de asistență juridică nu demonstrează în mod concludent că el a redactat opinii, a întocmit acte, a asistat clientul în negocieri sau litigii. Astfel, rolul său managerial sau de reprezentare formală a societății nu suplinește lipsa dovezilor despre activitatea concretă desfășurată în cadrul proiectelor invocate.

În susținere, subliniază că, în practica CNSC și a instanțelor, s-a statuat constant că: „Existența unui contract semnat de un avocat, chiar și în calitate de asociat sau coordonator, nu este suficientă pentru a proba implicarea sa efectivă în activitățile care fac obiectul cerinței de calificare.” Este necesar ca fiecare expert să își demonstreze propria experiență în raport cu activitățile concrete și relevante.

Din punctul său de vedere, formularea din documentație - „a participat în proiecte în care a desfășurat activități pentru derularea contractului” - implică în mod clar că simpla menționare a unui proiect în CV sau semnarea contractului de către expert nu este suficientă și că este necesar ca expertul să fi desfășurat personal activități concrete și relevante pentru implementarea proiectului.

Consideră că această cerință presupune dovada unei contribuții substanțiale, nu doar asumarea formală sau managerială a responsabilității.

Pentru a permite comisiei să verifice obiectiv îndeplinirea cerinței, este necesar ca implicarea expertului să fie explicit documentată prin recomandări, fișe de activitate, rapoarte sau alte documente relevante, iar din aceste documente trebuie să rezulte tipul de activități desfășurate, rolul expertului în cadrul proiectului și perioada de implicare.

Susține că, fără aceste elemente, comisia nu poate concluziona în mod rezonabil că expertul a îndeplinit cerința din documentație.

Reiterează faptul că rolul de avocat asociat/coordonator nu garantează implicarea în activități juridice specifice; deși expertul are calitatea de avocat asociat sau chiar coordonator în cadrul unei societăți de avocatură, acest rol nu echivalează cu desfășurarea de activități concrete în toate proiectele contractate de societate. Într-adevăr, poate implica activități administrative, de supervizare sau management general, fără legătură directă cu implementarea tehnică/juridică a proiectelor. Prin urmare, este justificată solicitarea comisiei de a proba implicarea efectivă și personală a expertului în cadrul fiecărui proiect invocat.

Având în vedere că nu au fost depuse documente din care să rezulte clar și concret că expertul a desfășurat activități în derularea contractelor proiectelor respective, comisia a acționat în conformitate cu cerințele documentației de atribuire și a procedat legal și obiectiv atunci când a respins experiența invocată ca insuficient justificată.

Intervenientul reiterează faptul că, în lipsa documentelor justificative care să ateste participarea efectivă a expertului la activitățile

juridice din cadrul proiectelor invocate, cerința prevăzută de documentația de atribuire nu poate fi considerată îndeplinită.

Referitor la punctul V5. Ilegalitatea depunerii Expertului juridic fără solicitarea de clarificări, ... SRL face trimitere la adresa nr. 42838/30.10.2024 prin care a răspuns la o serie de clarificări privind documentația de atribuire, referitor la răspunsul la solicitarea nr. 12, inserat ca print screen, față de care apreciază că cerința entității contractante cu privire la documentele care pot fi prezentate pentru susținerea experienței specifice a experților propuși a fost extrem de clară: „recomandări de la beneficiari sau orice alte documente similare” - așa cum a fost menționat de la început în documentația de atribuire sau recomandări de la angajatori dar nu de la angajatorii actuali ai experților propuși - așa cum a fost menționat prin răspunsul la solicitarea de clarificări. În măsura în care un ofertant a înțeles să depună o ofertă a înțeles și rigoarea de a respecta această cerință, în caz contrar contractele/ proiectele pentru care nu se depun documente de natura celor solicitate de entitatea contractantă nu ar fi fost luate în considerare.

Consideră că din informațiile prezentate atât în contestația formulată de Asocieria SRL - SRL la prezenta procedură, cât și din informațiile din Decizia CNSC nr. 784/C5/419 din 24.03.2025, reiese faptul că pentru expertul jurist, contestatorul a inclus în oferte contractele încheiate de societatea de avocatură cu diferiți beneficiari și nu recomandări din partea respectivilor beneficiari.

Astfel, subliniază că ne aflăm în situația expusă în documentația de atribuire. „Lipsa acestor documente din oferta tehnică (CV-uri experți principali, documente relevante care să dovedească îndeplinirea cerințelor, declarație de disponibilitate) conduce la descalificarea ofertei.”, prin „documente relevante care să dovedească îndeplinirea cerințelor” fiind înțeles „diplome, atestate” - pentru dovada studiilor și respectiv „recomandări de la beneficiari sau orice alte documente similare din care să rezulte îndeplinirea cerințelor privind experiența experților propuși” și conform răspunsului la solicitarea de clarificări nr. 12, entitatea contractantă acceptă recomandări de la angajatori, dar nu de la angajatorul actual. Este dincolo de orice evidență faptul că un contract nu este similar cu o recomandare. Nici dacă respectivul contract ar fi inclus numele experților nu ar fi fost similar cu o recomandare - un contract reprezintă un angajament de a presta o activitate nu și dovada prestării respectivei activități. Nu există nicio dovadă că activitatea a fost efectiv prestată, pe ce perioadă, în ce condiții de calitate.

Prin urmare, concluzionează că entitatea contractantă aflată în fața unei oferte în care pentru un expert - în speță expertul juridic au fost depuse contracte, nu a făcut decât să aplice prevederile documentației de atribuire. Practic nu exista niciun element de clarificat - ceea ce a fost

în cadrul ofertei nu dovedea în niciun fel implicarea expertului propus în activități de tipul celor solicitate în respectivele contracte.

Mai mult decât atât, coroborând argumentațiile de mai sus cu cele de la punctul anterior (Referitor la punctul V3 în activitatea de reevaluare Comisia a eșuat în a observa că modul de redactare/ solicitare a cerințelor minime aferente prezentei proceduri și procedurii avute în vedere de Decizia CNSC sunt diferite și punctul V4 Punctajul acordat ofertei noastre pentru Expertul juridic. Modificarea acestui punctaj ulterior reevaluării) evidențiază că, odată cu reevaluarea ofertei contestatorului, comisia de evaluare ar fi trebuit să constate neconformitatea acestei oferte și să o respingă în consecință având în vedere neîndeplinirea cerinței minime privind expertul juridic propus.

Așa cum a arătat la punctul anterior, pentru expertul juridic propus, reiterează faptul că Asocieria SRL - SRL a prezentat în cadrul ofertei aceleași 4 contracte prezentate și în cadrul procedurii I (susținând că acestea nu satisfac cerințele minime solicitate prin documentația de atribuire, în deplină conformitate cu cele reținute de CNSC prin Decizia CNSC nr. 784/C5/419 din 24.03.2025) și, suplimentar, contractul nr. 217/2024 - Asistență privind achiziția și derularea: Asistență juridică acordată beneficiarului în legătură cu un contract de tip FIDIC SILVER BOOK privind Engineering Procurement and Construction pentru o centrală pe gaz natural din Câmpia Turzii.

Din punctul său de vedere, în mod firesc, acest contract ar fi putut fi luat în considerare pentru îndeplinirea cerinței minime, având în vedere că celelalte 4 au fost respinse în cadrul procedurii I, însă, conform celor precizate de contestator (pagina 22 din contestație) contract nr. 3620858/2024 (208/2024) asistență juridică privind derularea unui contract EPC pentru o centrală de biomasă pentru Genia Bioenergy S.L. a fost luat în considerare pentru îndeplinirea cerinței minime.

Având în vedere Decizia CNSC în urma căreia Comisia de evaluare a dispus reevaluarea ofertei Asocierii SRL - SRL, apreciază că acest contract a fost luat în calcul în mod eronat pentru îndeplinirea cerinței, singurul care ar fi putut să demonstreze această solicitare expresă a documentației de atribuire ar fi fost contractul prezentat suplimentar în cadrul acestei proceduri, respectiv, contractul nr. 217/2024 - Asistență privind achiziția și derularea: Asistență juridică acordată beneficiarului în legătură cu un contract de tip FIDIC SILVER BOOK privind Engineering Procurement and Construction pentru o centrală pe gaz natural din Câmpia Turzii.

Analizând argumentele prezentate de contestator cu privire la acest contract, susține că, și în acest caz, demonstrarea îndeplinirii cerinței s-a bazat exclusiv pe CV-ul expertului, fără a fi anexate documente justificative suplimentare, așa cum solicită în mod expres caietul de sarcini — respectiv recomandări sau alte documente emise de beneficiar.

Așadar, susținerea potrivit căreia toate aspectele relevante ar rezulta clar și detaliat din CV-ul expertului nu poate fi reținută și urmează a fi înlăturată, având în vedere considerentele deja expuse anterior.

În concluzie, referitor la acest aspect, intervenientul solicită admiterea tuturor argumentelor sale și constatarea neconformității ofertei depuse de Asocieria SRL - SRL, pentru toate motivele menționate mai sus.

Referitor la punctul VI. Pretinsa ilegalitate a punctajului pentru ceilalți experți din oferta sa, ... SRL menționează următoarele:

Contestatorul invocă faptul că oferta sa a fost nejustificat depunctată pentru experții: Inginer rezident; Specialist punere în funcțiune, menționând: „- Evaluarea eronată a înscrisurilor depuse în cadrul ofertei; Lipsa solicitării de clarificări asupra unor aspecte de minoră neclaritate.”, arătând totodată că pentru inginerul rezident, acesta menționează faptul că a inclus în oferta 5 contracte dintre care entitatea contractantă nu a luat în considerare la acordarea punctajului, următoarele contracte:

- Centrală de cogenerare și desalinizare Tanajib (940KW și 5,25 MIGD capacitate în Tanajib, Regatul Arabiei Saudite);
- Supervizarea, consilierea și controlul montajului și construcției turbinei cu gaz, cazanelor (HRSG, etc - centrala turbina cu gaze Takoradi, Ghana).

Din informațiile precizate în contestația formulată, apreciază că pentru contractul Centrală de cogenerare și desalinizare Tanajib (940KW și 5,25 MIGD capacitate în Tanajib, Regatul Arabiei Saudite), în cadrul ofertei, asocieria condusa de SRL a inclus:

- CV-ul expertului;
- o descriere a proiectului;
- o recomandare emisă de, din care reiese implicarea expertului în contract în calitate de „Inginer Senior”. Din informațiile publice existente (Power plant profile: Tanajib Cogeneration and Desalination power plant, Saudi Arabia) contractul Centrală de cogenerare și desalinizare Tanajib (940KW și 5,25 MIGD capacitate în Tanajib, Regatul Arabiei Saudite) este în derulare, astfel încât recomandarea emisă de este o recomandare emisă de un partener al angajatorului actual, fiind similară cu o recomandare emisă de angajatorul actual.

Subliniază că, așa cum a fost menționat prin răspunsul entității contractante la solicitarea de clarificări nr. 12, inclus în adresa nr. 42838/30.10.2024: „Nu se acceptă recomandări emise de actualul angajator al expertului”.

Totodată, precizează că SRL accentuează faptul că din documentele prezentate în ofertă reieșea faptul că proiectul a vizat o turbină pe gaz.

Din cele menționate în contestația formulată, în opinia intervenientului reiese faptul că poziția declarată a expertului în respectivul contract a fost de „inginer senior”, iar din cele menționate în contestație reiese faptul că atribuțiile expertului au fost menționate exclusiv în cadrul CV-ului depus, nefiind susținute de celelalte documente.

Totodată, menționează că, în cadrul contestației formulate, ... SRL precizează: „Or, în ipoteza în care astfel de clarificări ne-ar fi fost solicitate, în deplin acord cu legea și cu practica judiciară invocată, am fi transmis entității contractante Certificatul de performanță (Anexa nr. 4), prin care TANAJIB COGENERATION POWER COMPANY atestă dincolo de orice echivoc implicarea marcată de profesionalism a expertului propus în construcția centralei de cogenerare și desalinizare Tanajib.”, subliniind astfel că SRL precizează faptul că un document pe care îl deține menționează „implicarea marcată de profesionalism a expertului propus în construcția centralei de cogenerare și desalinizare Tanajib” și nu în „implementarea proiectului sau servicii de consultanță pentru proiect”, așa cum a fost solicitat prin documentația de atribuire pentru acordarea punctajului.

De asemenea, intervenientul evidențiază că, nici în corpul contestației SRL nu arată modalitatea concretă prin care în cadrul contractului centrală de cogenerare și desalinizare Tanajib (940KW și 5,25 MIGD capacitate în Tanajib, Regatul Arabiei Saudite), specialistul propus a deținut funcția de Inginer rezident (pentru implementarea proiectului sau servicii de consultanță pentru proiect).

În opinia sa, din informațiile precizate în contestația formulată reiese faptul că pentru contractul Supervizarea, consilierea și controlul montajului și construcției turbinei cu gaz, cazanelor (HRSG, etc - centrala turbina cu gaze Takoradi, Ghana), contestatarul a inclus în cadrul ofertei:

- CV-ul expertului;
- Descrierea proiectului care probează că este un contract care are ca obiect centrale cu turbine pe gaz;
- Contractul de angajare al expertului, „din care rezultă că acesta a desfășurat activități în Ghana, în perioada declarată prin CV”.

Astfel, subliniază că, în ofertă nu a fost inclus niciun document de natura celor solicitate de entitatea contractantă, respectiv „recomandări de la beneficiari sau orice alte documente similare din care să reiasă îndeplinirea cerințelor privind profilul/ experiența specialiștilor propuși” - așa cum se menționează în caietul de sarcini, capitolul 9.1, completat cu răspunsul entității contractante la solicitarea de clarificări nr. 12, inclus în adresa nr. 42838/30.10.2024: „recomandări emise de beneficiari sau angajatori, din care să rezulte îndeplinirea cerințelor privind profilul/ experiența specialiștilor propuși. Nu se acceptă recomandări emise de actualul angajator al expertului.”

Intervenientul precizează că inclusiv din cele menționate în cadrul contestației formulate reiese faptul că, în plus față de CV-ul expertului a fost inclus în ofertă un contract de angajare al expertului, „din care rezultă că acesta a desfășurat activități în Ghana, în perioada declarată prin CV”. Faptul că expertul a semnat un contract în care se menționează faptul că într-o anumită perioadă a desfășurat activități în Ghana nu poate însemna în niciun caz că în acea perioadă a fost implicat în calitate de Inginer rezident (pentru implementarea proiectului sau servicii de consultanță pentru proiect) în contractul Supervizarea, consilierea și controlul montajului și construcției turbinei cu gaz, cazanelor (HRSG, etc - centrala turbina cu gaze Takoradi, Ghana). Semnarea unui contract reprezintă un angajament pentru desfășurarea unei activități nu și desfășurarea efectivă a acelei activități. Nu există nicio dovadă ca activitatea a fost efectiv prestată, pe ce perioadă, în ce condiții de calitate. Astfel contractul prezentat nu ar fi putut să fie luat în considerare, cu atât mai mult cu cât în contractul respectiv nu sunt menționate nici responsabilitățile expertului.

Intervenientul susține că, din mențiunile formulate în cadrul contestației reiese faptul că pentru acest proiect ofertantul SRL nu a prezentat niciun document care să dovedească îndeplinirea cerinței pentru acordarea punctajului, respectiv: „specialistul propus a deținut funcția de Inginer rezident (pentru implementarea proiectului sau servicii de consultanță pentru proiect).”

Prin urmare, așa cum reiese din documentele prezentate în cadrul contestației, intervenientul susține că entitatea contractantă a avut o abordare riguroasă, în conformitate cu prevederile legislației privind achizițiile publice și cu cerințele documentației de atribuire.

Acesta menționează că pentru specialist punere în funcțiune: contestatorul menționează faptul că a inclus în oferta 7 contracte dintre care entitatea contractantă nu a luat în considerare la acordarea punctajului, următoarele contracte:

- Servicii de management de proiect și supervizare a lucrărilor pentru Proiectul: Construire Centrală Electrică cu Ciclu Combinat cu Turbine cu Gaze Iernul;
- Centrala în ciclu combinat (CCGT) Deir Azzour 724 MW;
- Proiectul 1 - Proiectul de Dezvoltare El Sharara, Utilizarea Gazelor - Faza II, Ubari, Libia;
- Proiectul 2 - Instalarea turbinei cu gaz noi (Siemens) - exploatarea petrolului în instalația NC - 115, Ubari, libia;
- Proiectul 3 - Centrală El - Feel. Instalarea a 4 seturi generatoare cu turbină de mare capacitate (GE-NP/MS 5001) cu o putere de 44,5 MW cu HRSG, Ubari, Libia.

Totodată, acesta precizează că, în contestația formulată, ... SRL menționează cerințele aferente acordării punctajului pentru specialistul punere în funcțiune, așa cum au fost acestea formulate prin

documentația de atribuire, fără a fi menționate și răspunsurile entității contractante la o serie de clarificări care au vizat experiența specifică a acestui expert, făcând trimitere la răspunsul la întrebarea nr. 27, de la solicitarea nr. 27, (adresa nr. 42838/30.10.2024), precum și la răspunsul la întrebarea nr. 77 (adresa nr. 42838/30.10.2024) al entității contractante, inserate ca print screen.

Astfel, subliniază că entitatea contractantă a menționat în mod clar că nu se acceptă pentru specialistul punere în funcțiune experiența în contracte de consultanță, întrucât pentru responsabilitățile ce îi revin, este important ca specialistul să fi desfășurat activități de punere în funcțiune.

Pentru contractul Servicii de management de proiect și supervizare a lucrărilor pentru Proiectul: Construire Centrală Electrică cu Ciclu Combinat cu Turbine cu Gaze Iernut, contestatorul menționează faptul că a inclus în oferta depusă:

- CV-ul expertului în care sunt precizate activități specifice unui specialist punere în funcțiune;
- Descrierea proiectului probează faptul că este un contract care are ca obiect centrale cu turbine cu gaz.

În opinia sa, din aceste informații reiese faptul că nu a fost depus niciun alt document în susținerea celor menționate în CV sau în prezentarea proiectului, respectiv nicio recomandare de tipul celor solicitate de entitatea contractantă prin documentația de atribuire și răspunsurile la solicitările de clarificări.

Menționează că pentru proiectul Centrala în ciclu combinat (CCGT) Deir Azzour 724 MW, Contestatorul menționează doar faptul că „Acest contract nu a fost luat în considerare experienței expertului, entitatea contractantă înlăturându-l apreciind că implicarea expertului a privit activități de proiectare.”, intervenientul apreciind că acesta nu combate în niciun fel această evaluare a entității contractante.

Pentru celelalte trei contracte: Proiectul 1 - Proiectul de Dezvoltare El Sharara, Utilizarea Gazelor - Faza II, Ubari, Libia; Proiectul 2 - Instalarea turbinei cu gaz noi (Siemens) - exploatarea petrolului în instalația NC -115, Ubari, libia; Proiectul 3 - Centrală El - Feel. Instalarea a 4 seturi generatoare cu turbină de mare capacitate (GE-NP/MS 5001) cu o putere de 44,5 MW cu HRSG, Ubari, Libia, subliniază că, ... SRL menționează că a inclus în cadrul ofertei:

- CV-ul expertului în cadrul căruia sunt precizate activitățile specifice unui Specialist punere în funcțiune, aferente acestui proiect
- descrierea proiectului probează faptul că este un contract care are ca obiect centrale cu turbine cu gaz.
- contractul de muncă al expertului, din care rezultă că acesta a desfășurat activități specifice în cadrul proiectului („inginer

mecanic”), în „Zona de Operațiuni - Libia”, în perioada declarată prin CV;

- înscrisuri din care rezultă tipul și specificațiile tehnice ale centralei El-Feel (4 seturi generatoare cu turbină de mare capacitate (GE-NP/MS 5001) cu o putere de 44,5 MW cu HRSG) construită în Ubari, Libia.

Acesta consideră că, din cele menționate în contestație reiese faptul că SRL nu a depus în cadrul ofertei niciun document în susținerea experienței specifice a expertului propus Specialist punere în funcțiune în cele trei contracte. Așa cum reiese din ceea ce însuși contestatorul a menționat în contestația depusă, prin ofertă a fost demonstrată cu înscrisuri exclusiv natura contractelor, nu și participarea expertului propus la activități de natura celor solicitate prin documentația de atribuire, inclusiv cum au fost acestea explicitate prin răspunsurile la solicitările de clarificări.

Menționează faptul că semnarea unui contract în care se specifică faptul că într-o anumită perioadă expertul a desfășurat activități în „Zona de Operațiuni – Libia”, în perioada declarată prin CV, nu poate însemna în niciun caz că în acea perioadă a fost implicat în calitate de specialist punere în funcțiune în cele trei contracte incluse în CV.

Intervenientul evidențiază că, din punctul său de vedere, semnarea unui contract reprezintă un angajament pentru desfășurarea unei activități nu și desfășurarea efectivă a acelei activități. Nu există nicio dovadă că activitatea a fost efectiv prestată, pe ce perioadă, în ce condiții de calitate. Astfel contractele prezentate nu ar fi putut să fie luate în considerare, cu atât mai mult cu cât în contractele respective nu sunt menționate nici responsabilitățile expertului.

În ceea ce privește afirmația contestatorului potrivit căreia entitatea contractantă ar fi trebuit să îi solicite clarificări, „în condițiile în care proiectul este precizat în cadrul CV-ului expertului, coroborat cu faptul că ofertantului - i-a fost transmisă o soliciytare de clarificare privind o chestiune mult mai gravă decât punctajul, anume satisfacerea unei cerințe minime, pune în discuție în mod legitim încălcarea principiului tratamentului egal”, intervenientul reiterează cele menționate la punctul referitor la inadmisibilitatea ofertei ilegal declarate câștigătoare (punctul IV din cadrul contestației) din prezenta.

În susținere, intervenientul depune o serie de înscrisuri pe care le consideră relevante în soluționarea cererilor sale, rezervându-și dreptul de a completa cererea de intervenție după studierea dosarului, solicitând astfel acces la dosarul achiziției.

Având în vedere cele prezentate, intervenientul reia solicitările sale prezentate în preambul.

Prin adresa nr. 172/10.06.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 38076/10.06.2025, ... SRL, transmite un punct de vedere față de

cererea de intervenție formulată de SRL, în calitate de Lider al Asocierii -, solicitând respingerea acesteia ca:

- inadmisibilă, în ceea ce privește criticile formulate de intervenient față de oferta sa;
- tardiv formulată, în ceea ce privește criticile formulate de intervenient față de oferta sa, acestea constituind, în fapt, o contestație împotriva rezultatului procedurii, formulată în afara termenului de decădere prevăzut de art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/ 2016;
- în subsidiar, nefondată, în ceea ce privește criticile formulate față de oferta sa;
- neîntemeiată, în ceea ce privește excepția necompetenței Consiliului de a se pronunța asupra inadmisibilității ofertei intervenientei;
- nefondată, în ceea ce privește excepția lipsei dovezii calității de reprezentant legal al Liderului Asocierii SRL -
- SRL;
- nefondată, în ceea ce privește criticile formulate față de propria ofertă a intervenientului.

Față de critica privind excepția lipsei dovezii calității de reprezentant invocată de intervenientul, contestatorul anexează certificatul constatator ONRC nr. 941068/ 17.03.2025, susținând că din acesta rezultă că dl., semnatarul contestației, are calitatea de administrator al Societății SRL, Liderul-ul Asocierii în participație SRL - NV -..... SRL, precum și faptul că mandatul acestuia produce efecte între data 08.06.2023 și data de 07.06.2033; precum și certificatul constatator ONRC nr. 1801689/21.05.2025, din care rezultă că dl. are calitatea de administrator al SRL inclusiv la momentul semnării contestației.

În susținerea soluționării excepției invocate, contestatorul invocă dispozițiile art. 10 lit. h) din Legea nr. 101/2016, cele ale art. 75 din Legea nr. 31/1990, precum și cele ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 101/ 2016.

Față de critica privind excepția inadmisibilității intervenției principale, excepția tardivității criticilor formulate prin cererea de intervenție față de oferta sa, respectiv afirmația intervenientul în sensul că este inadmisibilă oferta sa, relativă la îndeplinirea cerințelor minime aferente Expertului Juridic, ridicând astfel o „pretenție distinctă”, pe care o subsumează caracterului „principal” al intervenției sale, contestatorul, în temeiul prevederilor art. 26 raportat la art. 12 din Legea nr. 101/ 2016, cu referire la art. 245 din Codul de procedură civilă, invocă excepția inadmisibilității intervenției voluntare principale a Asocierii -

..... SRL solicită admiterea excepției și de respingere, ca inadmisibilă, a cererii de intervenție voluntară principală, susținând că, din economia dispozițiilor Legii nr. 101/2016 rezultă caracterul acesteia de lege specială, pe de o parte, și, pe de altă parte, prin trimiteri

repetate la Legea nr. 134/2010 privind C.p.c., rezultă caracterul de lege generală a legii procesual civile.

În opinia sa, în prezenta cauză, relevante sunt două dintre elementele conținutului constitutiv al raportului dintre legea generală și legea specială, respectiv faptul că legea specială nu definește procesul civil, situație în care se vor avea în vedere dispozițiile în materie din Codul de procedură civilă, în temeiul precizării făcute de legiuitor prin art. 2 din acesta, precizând că legea procesual civilă definește procesul civil ca o activitate desfășurată de organul judiciar sau jurisdicțional prevăzut de lege, împreună cu alte persoane sau organe care participă la judecată, în scopul realizării sau recunoașterii drepturilor subiective și a altor situații juridice deduse judecății, activitate care se desfășoară cu respectarea strictă a procedurii stabilite de lege, a regulilor de desfășurare a acestuia.

Astfel, evidențiază că legea determină căile procesuale, precum și căile de atac, corelativ obligației de a acționa, de către părțile interesate, dar și de către organele judiciare ori jurisdicționale, după caz, cu respectarea strictă a acestor reguli.

Susține că, întrucât rațiunea de a fi a acestor reguli constă în garantarea drepturilor materiale și procedurale, configurate de principiile fundamentale ale procesului civil, prin art. 245 și următoarele din C.p.c., a fost reglementată excepția procesuală, ca mijloc de invocare a eventualelor neregularități/neconformări regulilor de desfășurare a procedurilor judiciare ori jurisdicționale, după caz.

Strict cu referire la condițiile de exercițiu ale acțiunii/demersului judiciar ori administrativ-jurisdicțional, excepția inadmisibilității privește folosirea unui mijloc procesual ori a unei căi de atac neprevăzute de lege, ori folosirea acestora în alte condiții decât reglementate de lege. În acest context, strict cu referire la ceea ce interesează sub aspectul excepției de față, în discuție este lipsa condițiilor de fond a exercitării dreptului la acțiune al societății autoare a cererii de intervenție principală, așa cum se va arăta în continuare.

Cu privire la cel de al doilea element relevant al conținutului raportului dintre legea generală și legea specială, contestatorul menționează că, sub aspectul intervenției voluntare legea specială, prin art. 17 alin. (3), face trimitere la Legea nr. 134/2010, fără a reglementa norme derogatorii de la dispozițiile în materie ale Codului de procedură civilă referitoare la condițiile formulării cererii.

Drept urmare, apreciază că, norme aplicabile în procedura intervenției voluntare, vor fi incidente tot cele ale legii procesual civile.

Invocând prevederile art. 62 alin. (1) din C.p.c., susține că și admisibilitatea cererii de intervenție principală este dată de îndeplinirea cumulativă a condițiilor de exercitare reglementate prin art. 32 (și următoarele) din C.p.c.

Astfel, în opinia sa, calitatea procesuală activă în această materie este stabilită prin art. 2 din Legea nr. 101/2016 și privește „orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri”, acesta susținând că autorul cererii de intervenție principală a fost declarat câștigător al procedurii prin raportul procedurii.

Potrivit art. 61 alin. (2) din C.p.c., și jurisprudenței CNSC, apreciază că au calitate de parte în procesul administrativ - jurisdicțional în fața Consiliului, atât contestatorul, cât și cei care se asociază la contestație și autoritatea contractantă, iar ceilalți participanți la procedură nu au calitate de parte.

Susține că, în cadrul procedurii administrative-jurisdicționale reglementate de Legea nr. 101/2016, calitatea de parte revine exclusiv contestatorului care atacă un act pretins vătămător al autorității contractante, precum și autorității contractante în cauză. Orice cerere formulată de o parte intervenientă nu poate avea alt scop decât sprijinirea poziției uneia dintre părțile principale. Nu este permis, în temeiul legii, ca intervenientul să pretindă prin propria cerere un alt obiect decât cel vizat în mod direct de părțile dintre care s-a născut litigiul – respectiv între contestator și autoritatea contractantă.

De asemenea, acesta susține că, din punct de vedere legal, intervenția voluntară trebuie să vizeze în mod exclusiv susținerea scopului urmărit de către părțile litigiului – respectiv contestatorul și autoritatea contractantă – și nu poate constitui o cale de valorificare a unui drept propriu. Aceasta deoarece cererea de intervenție voluntară principală presupune existența unui drept propriu de revendicat, or intervenienta, fiind declarată câștigătoare a procedurii prin raportul procedurii, nu poate fi considerată parte vătămată și, în consecință, nu îndeplinește condiția privind calitatea procesuală activă.

Prin urmare, apreciază că excepția inadmisibilității cererii de intervenție principală este întemeiată și, urmare a caracterului cumulativ al condițiilor reglementate prin art. 32 din C.p.c., celelalte condiții nici nu mai au a fi examinate, subliniind totodată că nu este îndeplinită, în cererea de intervenție principală, nici condiția interesului.

Astfel, evidențiază că, prin art. 32 alin. (1) lit. d) din C.p.c., legiuitorul a statuat în sensul că o cerere poate fi formulată și susținută dacă autorul acesteia „justifică un interes”, iar prin art. 33 din interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual.

Cu referire la ceea ce interesează sub aspectul excepției de față, susține că interesul trebuie să fie născut și actual, adică să existe în momentul formulării cererii, în sensul că partea s-ar expune la un prejudiciu numai dacă nu ar recurge în acel moment la acțiune.

Reiterează că, fiind declarată câștigătoare prin raportul procedurii, autoarea cererii de intervenție nu justifică un drept propriu care ar putea fi realizat pe această cale.

În opinia sa, autoarea cererii inadmisibile nu poate invoca expunerea sa la un prejudiciu dacă nu ar formula cererea de intervenție principală, cu referire la soluția Consiliului în contestație, față de faptul că legiuitorul a avut în vedere și o atare situație, pe care a reglementat-o prin art. 29 din Legea nr. 101/ 2016, astfel apreciind că legiuitorul a stabilit căi procesuale/căi de atac atât cu privire la vătămarea produsă de actul autorității, cât și cu privire la cea generată de modificarea actelor autorității contractante prin decizia Consiliului.

În acest sens, evidențiază că, din punctul său de vedere, principiul legalității, ca principiu fundamental al procesului civil, exclude folosirea cailor procesuale și a căilor de atac în alte condiții decât cele prevăzute de legea procesual civilă, așa cum același principiu exclude o echipolență vizată de autorul cererii de intervenție voluntară principală între o cale procesuala și o cale de atac, fiecare dintre acestea precis determinate de legiuitor sub aspectul conținutului, funcției și ariei de aplicare, menționând că, acest aspect a fost statuat și jurisprudențial.

Contestatorul susține că dispozițiile invocate din Legea nr. 101/2016 nu consacră vreo excepție de la regula justificării interesului, cerință esențială pentru formularea validă a unei acțiuni civile. E de părere că, definiția noțiunii de „persoană vătămată”, așa cum este prevăzută la art. 2 lit. f) din legea specială, nu poate fi interpretată ca exonerând persoana interesată de obligația de a demonstra existența unui interes în cadrul procedurii administrativ-jurisdicționale.

Contestatorul a subliniat că situația avută în vedere de legiuitor vizează existența unui interes legitim în legătură cu o procedură de atribuire, interes care poate fi actual sau raportat la un moment anterior – respectiv momentul desfășurării procedurii – dar în niciun caz nu poate fi viitor sau nenăscut la data exercitării unei căi procesuale.

Contestatorul consideră că Legea nr. 101/2016 nu recunoaște posibilitatea formulării unor acțiuni judiciare ori administrativ-jurisdicționale care să aibă caracter pur teoretic sau speculativ, precum este cererea de intervenție principală formulată de o parte deja declarată câștigătoare. Astfel, intervenienta nu poate anticipa o soluție viitoare a Consiliului și să formuleze, în mod prematur, o cale procedurală împotriva unei decizii care nu a fost încă pronunțată. O asemenea conduită echivalează cu formularea unei plângeri împotriva unei decizii inexistente, pe o cale procesuală neprevăzută de lege, investind în mod nejustificat o altă autoritate decât cea competentă.

Susține că astfel, rezultă caracterul întemeiat al excepției și în raport de neîntrunirea condiției interesului.

Menționează că, intervenția principală a câștigătorului procedurii este inadmisibilă, în raport de neîntrunirea calității de parte vătămata,

care să îi justifice calitatea procesuală activă, precum și a condiției interesului.

În consecință, pentru motivele expuse, contestatorul solicită admiterea excepției și respingerea, ca inadmisibilă, a cererii de intervenție principală formulată de Asociera
-

Contestatorul menționează, sub un alt aspect, că intervenția principală formulată îmbracă caracterele unei contestații împotriva rezultatului procedurii, împrejurare în raport de care, pentru ipoteza calificării acestei căi procesuale inadmisibile (ca intervenție principală) ca fiind o contestație, astfel invocând excepția tardivității formulării acesteia.

Precizează că, prin intervenția principală intervenientul critică legalitatea unui act emis de entitatea contractantă, în cuprinsul căruia este reținută admisibilitatea ofertei SRL, cu referire la raportul procedurii nr. 19.340/07.05.2025, comunicat intervenientei la data de 08.05.2025.

Făcând trimitere la prevederile art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/ 2016, acesta consideră că, dacă actul entității contractante care produce o vătămare intervenientei prin statuarea admisibilității ofertei sale, astfel cum intervenientul pretinde, este raportul procedurii, calea de atac prevăzută de lege împotriva acestuia este contestația prevăzută de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 101/ 2016, iar termenul de decădere legalmente statuat este cel de 10 zile de la comunicarea respectivului act vătămător, astfel cum cu claritate rezultă din prevederile mai sus iterate ale art. 8 alin. (1) lit. a) din același act normativ.

..... SRL a subliniat că intervenientul a luat cunoștință despre actul pretins vătămător – raportul procedurii – la data de 08.05.2025, însă a ales să nu exercite în termenul legal nicio cale de atac prevăzută de lege și, ulterior, aceasta a încercat să depășească propria inacțiune culpabilă prin formularea unei cereri de intervenție principală, care reprezintă o cale de atac neprevăzută de lege, introdusă mult după expirarea termenului legal de decădere.

Contestatorul consideră că nu există niciun temei legal care să permită corectarea sau înlăturarea consecințelor procesuale ale inacțiunii culpabile a intervenientei prin echivalarea unei contestații formulate tardiv cu o cerere de intervenție principală, care este ea însăși inadmisibilă.

Pentru toate aceste motive, contestatorul solicită admiterea excepției tardivității unei astfel de contestații, pentru ipoteza recalificării de această manieră a căii procesuale inadmisibile a intervenientului, cu referire la cererea de intervenție principală.

În cadrul secțiunii privind excepția inadmisibilității contestației, respectiv a necompetenței generale a CNSC, excepție ridicată de intervenient, contestatorul a precizat că, prin contestația formulată, a

solicitat ca, prin decizia ce urmează a fi pronunțată în cauză, Consiliul să oblige entitatea contractantă la reluarea activității de evaluare, cu stabilirea inadmisibilității ofertei care a fost declarată câștigătoare în mod nelegal în cadrul procedurii.

Contestatorul susține că, în cererea de intervenție, la Capitolul IV, punctele 37–44, intervenientul a solicitat respingerea ca inadmisibil a capătului de cerere vizând reluarea evaluării, susținând că, potrivit „dispozițiilor legale, nu se numără și aceea de a dispune constatarea inadmisibilității unei oferte sau de a obliga autoritatea contractantă să stabilească inadmisibilitatea ofertei”.

Acesta precizează că, prin contestație nu a solicitat inadmisibilitatea ofertei SRL, ci să oblige entitatea contractantă să procedeze la reevaluarea ofertei SRL, cu observarea unor considerente ale deciziei CNSC care să constate:

- ilegalitatea raportului procedurii sub aspectul atestării, în conflict cu legislația incidentă și conținutul ofertei, a admisibilității ofertei intervenientului;
- imposibilitatea asanării lipsurilor ofertei intervenientului;
- în raport de aceste considerente, obligarea entității contractante la singura conduită legală posibilă, anume constatarea inadmisibilității ofertei intervenientului.

Susține că petitul formulat își găsește întemeierea juridică în exact prevederile legale invocate de intervenient în susținerea excepției ridicate, respectiv art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/ 2016, însă într-o interpretare diametral opusă interpretării subiectiv interesată dată de intervenient.

Astfel, evidențiază că prin prevederile art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 101/ 2016, citate de acesta, legiuitorul dispune: „(2) Cu respectarea principiului disponibilității, Consiliul examinează din punctul de vedere al legalității și temeiniciei actul atacat și poate: b) obliga autoritatea contractantă să emită un act/să adopte măsurile necesare restabilirii legalității, cu indicarea clară și precisă a operațiunilor care urmează a fi realizate de autoritatea contractantă.”, or, prin petitul împotriva căruia intervenientul ridică această excepție nu a cerut altceva decât ca, prin decizia care urmează a fi pronunțată în cauză, Consiliul să oblige entitatea contractantă:

- „să adopte măsurile necesare restabilirii legalității”, cu referire la anularea raportului procedurii în partea care stabilește admisibilitatea ofertei intervenientei;
- să procedeze la reevaluarea acestei oferte funcție de considerente ale deciziei CNSC care să conțină „indicarea clară și precisă a operațiunilor care urmează a fi realizate de autoritatea contractantă”, cu referire la:

i) înlăturarea din evaluarea acestei oferte a solicitărilor de clarificare și a Răspunsurilor la acestea având ca obiect îndeplinirea cerinței minime

aferente expertului Inginer Constructor, ilegale prin raportare la considerentele anterioarei decizii a Consiliului, pe care entitatea contractantă pretinde că o pune în aplicare cu prilejul reevaluării ofertelor, atât timp cât Consiliul a stabilit cert și inechivoc prin considerentele respectivei decizii că transmiterea de solicitări de clarificare care ar viza „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului”, cât și „acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei” este ilegală întrucât „prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”,

ii) reevaluarea îndeplinirii cerințelor minime aferente experților exclusiv în baza înscrisurilor existente în oferta inițială, cu înlăturarea tuturor înscrisurilor și informațiilor noi.

Contestatorul a subliniat că nu a solicitat Consiliului să pronunțe o decizie prin care să stabilească el însuși inadmisibilitatea ofertei depuse de intervenientă. În schimb, s-a cerut ca, având în vedere criticile formulate prin contestație, conținutul ofertei intervenientei și conduita ilegală anterioară a comisiei de evaluare, Consiliul să dispună în sarcina acestei comisii obligația reevaluării ofertei respective în condițiile expres menționate în considerentele viitoarei decizii ce urmează a fi pronunțată în cauză.

..... SRL a invocat Decizia CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, pe care entitatea contractantă susține că o aplică în cadrul reevaluării dispuse de conducătorul instituției, evidențiind că în această decizie, Consiliul reține în mod expres, prin considerentele sale, neconformitatea ofertei depuse de contestator în respectiva procedură. Astfel, se menționează că, în lipsa informațiilor și documentelor care să probeze experiența expertului juridic, conform celor solicitate prin caietul de sarcini, oferta este neconformă, întrucât nu se îndeplinește cerința minimă privind experiența acestuia. Susține că, astfel, s-a arătat că această cerință a fost probată abia ulterior, în cadrul procesului de clarificare, prin acte transmise ca urmare a aplicării art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016.

În concluzie, menționează că, prin solicitarea și acceptarea acestor documente suplimentare, autoritatea contractantă a determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă, ceea ce reprezintă, în mod evident, crearea unui avantaj nepermis pentru ofertantul respectiv.

Contestatorul a invocat în continuare această decizie, subliniind că, prin aceeași Decizie CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, Consiliul a obligat entitatea contractantă, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, ca în termen de 15 zile de la primirea deciziei, cu respectarea dispozițiilor legale aplicabile, să pună în aplicare aspectele de fapt și de drept stabilite de Consiliu în motivarea sa, în ceea ce

privește oferta depusă de asocierea SRL – NV – SRL.

Contestatorul susține că, prin petitul formulat în contestație – împotriva căruia intervenientul a ridicat excepția inadmisibilității – nu s-a solicitat altceva decât ceea ce Consiliul a reținut deja prin considerentele deciziei aplicate de entitatea contractantă în cadrul reevaluării. Mai exact, s-a cerut constatarea ilegalității conduitei entității contractante constând în calificarea ca admisibilă a ofertei intervenientului, precum și obligarea acesteia la reevaluarea ofertei respective, cu luarea în considerare a motivelor de inadmisibilitate explicate în decizia Consiliului. În consecință, apreciază că excepția invocată de intervenient este neîntemeiată și a solicitat respingerea acesteia.

Cu privire la aplicabilitatea în prezenta procedură a deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, încălcarea principiului tratamentului egal, contestatorul menționează că, în cadrul procedurii de atribuire având ca obiect contractul de „Servicii de consultanță de tip Owner’s Engineer în vederea implementării unor capacități de cogenerare de înaltă eficiență, utilizând motoare termice, în CTE”, rezultatul procedurii a fost anterior comunicat ofertanților și a făcut obiectului unei contestații, soluționate de Consiliu prin Decizia nr. 784/C5/419 din 24.03.2025.

Menționează că, anterior pronunțării Deciziei precizate anterior comisia de evaluare din cadrul procedurii evaluase deja ofertele și stabilise că oferta sa era câștigătoare, ulterior, însă, după recepționarea deciziei respective – deși aceasta viza o altă procedură de atribuire – comisia de evaluare a considerat că se impune reluarea procesului de evaluare, având în vedere modul în care Consiliul soluționase anumite aspecte considerate similare cu cele din procedura actuală.

Contestatorul susține că, anterior pronunțării Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, comisia de evaluare evaluase deja ofertele și stabilise că oferta sa era câștigătoare, iar, ulterior, însă, după recepționarea deciziei respective – deși aceasta viza o altă procedură de atribuire – comisia de evaluare a considerat că se impune reluarea evaluării, cu observarea modului de soluționare de către Consiliu a unor aspecte ale ofertelor apreciate de comisia de evaluare ca fiind similare.

Susține că, atât prin contestație, cât și prin răspunsul formulat față de punctul de vedere al entității contractante, că, în măsura în care considerentele Deciziei CNSC menționate sunt apreciate ca fiind relevante pentru legalitatea evaluării ofertelor în cadrul procedurii curente, atunci această decizie trebuie aplicată în mod unitar tuturor ofertelor, nu exclusiv asupra ofertei sale.

Contestatorul afirmă că, a probat prin contestație că, prin nesocotirea efectelor principiului tratamentului egal, entitatea contractantă a reluat activitatea de evaluare după receptarea acestei Decizii CNSC, însă a procedat exclusiv la reevaluarea ofertei sale, ignorând faptul că, în raport de considerentele acestei decizii si de

situația concretă a ofertei intervenientului, reevaluarea ofertelor prin prisma considerentelor deciziei CNSC avea a privi ambele oferte.

Evidențiază că, în cererea de intervenție formulată, ... SRL susține că Decizia CNSC se aplică în mod deplin și automat doar în privința ofertei SRL, în timp ce, în mod absolut și categoric, ar fi inaplicabilă în raport cu propria sa ofertă.

Contestatorul a susținut că intervenientul formulează o argumentație fluctuantă, contradictorie și lipsită de temei juridic atunci când afirmă că în privința ofertei SRL Decizia CNSC se aplică:

- în temeiul valorii acesteia de jurisprudență relevantă, ceea ce poate fi corect sau parțial corect, dar și

- în temeiul autorității de lucru judecat, ceea ce e profund eronat, fiind vădită lipsa îndeplinirii condițiilor prevăzute de legea procesual civilă pentru ca o decizie pronunțată în „procedura” să producă efectele autorității de lucru judecat în prezenta procedură de atribuire.

Susține că în privința ofertei SRL, Decizia CNSC nu se aplică:

- nici în temeiul valorii sale de jurisprudență, ceea ce e profund eronat, atât timp cât valoarea de îndrumare a jurisprudenței privește orice procedură de atribuire, orice entitate contractantă, orice ofertant, orice activitate de evaluare a ofertelor în condițiile în care cel puțin o parte din considerentele respectivei decizii CNSC NU sunt particularizate ofertei sale din acea procedură, ci au valoare și aplicabilitate generală în întreaga practică națională a achizițiilor publice, dar nu i se aplică

- nici în temeiul autorității de lucru judecat, ea nefiind parte în respectiva procedură administrativ- juridicțională, ceea ce e corect.

În opinia sa, decizia CNSC conține două considerente relevante pentru evaluarea ofertelor în cadrul prezentei proceduri de atribuire, după cum urmează:

- considerentul 1 [pagina 80 alineatul (2) din Decizie]:

„Din documentele depuse nu rezultă desfășurarea de către dna a activității care să conducă la îndeplinirea cerinței minime de conformitate a ofertei constând în participarea într-un proiect de tip EPC Contractor, în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/ contractelor aferente proiectului.”

- considerentul 2 [pagina 80 alineatul (4) și urm. din Decizie]

„În această situație, Consiliul stabilește că autoritatea contractantă a considerat în mod nelegal drept conformă și admisibilă oferta asocierii SRL - SRL, în condițiile în care nu a fost în posesia actelor care să probeze îndeplinirea cerinței minime.” [...]

Alăturat acestor aspecte, Consiliul notează că autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situația expusă a expertului juridic, conduită pe care Consiliul o apreciază ca fiind

corectă, în condițiile în care, potrivit art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016, comisia de evaluare are obligația de a stabili care sunt clarificările și completările formale sau de confirmare, necesare pentru evaluare fiecărei oferte. Or, lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă. În plan alăturat, în lipsa informațiilor și documentelor care să facă proba experienței expertului juridic, de natura celor cerute de achizitoare prin caietul de sarcini, oferta este una neconformă pentru neîndeplinirea cerinței minime referitoare la experiența acestui expert, proba îndeplinirii acestor cerințe fiind realizată, în cazul în care achizitoarea ar fi cerut clarificarea situației, abia prin actele prezentate ca urmare a aplicării de către autoritatea contractantă a dispozițiilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016.

Prin urmare, este facil de observat că prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă, ceea ce reprezintă în mod evident crearea unui avantaj nepermis ofertantei în discuție. Consiliul subliniază că sarcina alcătuirii și prezentării ofertei aparține autoarei acesteia, autoritatea contractantă fiind ținută, în activitatea sa, de limitele stabilite de lege pentru evaluarea unei oferte. [...]

Consiliul reține că dispozițiile legale citate sunt de strictă interpretare, astfel încât nu pot acoperi situații ca cea existentă în cauza prezentă, în care eroarea de întocmire a ofertei îi aparține operatorului economic, în discuție nefiind niciun aspect neclar ori insuficient detaliat al ofertei, ci pur și simplu lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerințe a caietului de sarcini și care, potrivit legii, nu poate fi acoperită pe calea clarificării ofertei, fără a fi încălcată regula de la art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/2016, potrivit căreia: „(2) Entitatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat.”

Avantajul în acest caz este transformarea unei oferte neconforme (art. 143 alin. 3 lit. a din HG nr. 394/2016) într-una conformă.”

Contestatorul apreciază că o analiză obiectivă, lipsită de partizanat, a conținutului celor două considerente reținute în Decizia CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 conduce în mod necesar la concluzii distincte în privința aplicabilității acestora.

Astfel, în opinia sa, considerentul 1 este particularizat ofertei contestatorului, întrucât reprezintă concluziile Consiliului asupra conținutului înscrisurilor depuse în cadrul ofertei acestuia, prin care s-a urmărit probarea îndeplinirii unei cerințe minime aferente unui expert propus.

Pe de altă parte, considerentul 2 are o valoare de aplicabilitate generală în materia achizițiilor publice, întrucât stabilește, în mod expres și la modul general, fără referire exclusivă la oferta contestatorului, că orice entitate contractantă are interdicția de a transmite solicitări de clarificare care ar putea determina ofertanții să transmită răspunsuri și documente ce completează oferta inițială, în vederea îndeplinirii unei cerințe minime.

Susține că, dacă entitatea contractantă ar fi respectat principiul tratamentului egal în activitatea de reevaluare a ofertelor, realizată în temeiul Deciziei CNSC, atunci ar fi trebuit să aplice considerentele acestei decizii în mod uniform tuturor ofertelor vizate, invocând valoarea de jurisprudență relevantă a acesteia.

Astfel:

- Tuturor ofertelor pentru care considerentul 1 este aplicabil – ceea ce se referă exclusiv la oferta contestatorului, dat fiind că acest considerent este particularizat și vizează conținutul înscrisurilor depuse de acesta în procedura respectivă;

- Tuturor ofertelor pentru care considerentul 2 este relevant – adică atât ofertei contestatorului, cât și celei a intervenientei, având în vedere că:

- anterior dispunerii reevaluării, ambii ofertanți au primit solicitări de clarificare referitoare la îndeplinirea unor cerințe minime aferente expertizelor propuși;

- acest considerent al Consiliului interzice expres transmiterea unor astfel de solicitări de clarificare și impune ca evaluarea cerințelor minime să se realizeze exclusiv pe baza documentelor incluse în oferta inițială, fără a lua în calcul alte înscrisuri ori informații transmise ulterior.

Precizează că valoarea jurisprudențială a considerentului 2, care are aplicabilitate generală în domeniul achizițiilor publice, constă în următoarele:

- orice Solicitare de clarificare care determină un Răspuns prin care este asanată o neconformitate inițială a ofertei este ilegală;

- prin urmare, dacă se procedează la reevaluare în temeiul acestei decizii CNSC ar urma ca din evaluarea inițială să fie înlăturate toate informațiile și înscrisurile comunicate de ofertanți prin Răspunsuri, dat fiind că prin aceste răspunsuri s-a procedat la „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă.”

- consecință inevitabilă a celor de mai sus, reevaluarea nu se poate limita la oferta sa, ci are a proceda la reevaluarea ambelor oferte, cu înlăturarea din evaluare a înscrisurilor și informațiilor anterior transmise prin răspunsuri, care, în lumina considerentelor deciziei CNSC, sunt urmarea unui act ilegal de solicitare de clarificări.

În acest context, de domeniul evidenței absolute, contestatorul apreciază că intervenientul argumentează că această Decizie CNSC nu

ar fi aplicabilă și ofertei sale, nici ca jurisprudență, ceea ce, în opinia contestatorului este eronat, nici în temeiul autorității de lucru judecat, ceea ce e corect în aceeași măsură în care nici ofertei sale nu îi este aplicabilă în temeiul puterii lucrului judecat.

Contestatorul susține că intervenientul formulează o pretenție vădit nefondată, prin care, în ciuda caracterului clar și explicit al considerentelor Deciziei CNSC – care interzic transformarea unei oferte neconforme într-una conformă și sancționează completarea pur formală a lipsurilor prin intermediul clarificărilor – solicită ca aceste reguli să nu fie aplicabile propriei sale oferte.

Apreciază că, deși Consiliul a arătat că proba îndeplinirii cerințelor minime nu poate fi realizată ulterior, prin acte transmise ca urmare a solicitărilor de clarificare formulate de autoritatea contractantă în baza art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016, intervenientul pretinde că, în cazul său, această interdicție clară, precum și obligația legală de a evalua doar pe baza documentelor din oferta inițială, să nu fie aplicate, ceea ce contravine principiilor de legalitate și tratament egal.

Subliniază că, poziția exhibată de intervenient este aceea că jurisprudența relevantă este, desigur, aplicabilă, dar numai nouă, nu și intervenientului, în privința căruia jurisprudența are a nu produce niciun fel de efecte.

Or, în opinia sa, tocmai în această conduită a entității contractante, susținută de intervenient, rezidă vădita încălcare a principiului tratamentului egal, existând în procedură, în pofida argumentelor juridic și factual nesustenabile ale intervenientului, situații comparabile, tratate diferit.

Acesta explică faptul că, din punctul său de vedere, prin situații comparabile a ofertelor înțelege:

- ofertei Asocierii sale îi este aplicabil considerentul 1 și considerentul 2 al Deciziei CNSC;
- ofertei intervenientului îi este aplicabil considerentul 2 al Deciziei CNSC.

De asemenea, afirmă că, prin tratament diferit înțelege:

- ofertei sale îi este aplicată decizia CNSC, în temeiul valorii acesteia de jurisprudență relevantă, singurul temei posibil întrucât, nu se poate pune în discuție la modul serios vreo autoritate de lucru judecat;
- ofertei intervenientei nu îi este aplicată decizia CNSC, deși în cadrul evaluării inițiale acestuia i-au fost transmise solicitări de clarificare ce au determinat răspunsuri prin care s-a produs „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă” și deși considerentul 2 al deciziei CNSC prohibește la modul absolut și cu valoare de generală aplicabilitate transmiterea unor astfel de solicitări și evaluarea ofertelor în baza altor înscrisuri decât cele existente în oferta inițială.

Totodată, contestatorul afirmă că, prin avantaj produs intervenientului, ca urmare a acestei aplicări selective a deciziei CNSC,

care pare să aibă valoare jurisprudențială numai în privința sa, deși considerentul 2 are în mod vădit aplicabilitate generală în practica achizițiilor publice, înțelege:

- prin aplicarea considerentului 1 la oferta sa s-a produs o depunere care a inversat clasamentul;

- prin aplicarea considerentului 2 la oferta sa s-a refuzat clarificarea în continuare a situației experților, care ar fi putut produce, prin transmiterea altor informații și înscrisuri (astfel cum intervenientă a procedat), creșterea punctajului de o manieră care să determine clasarea ofertei sale pe primul loc, având în vedere că în clasamentul final între oferte există o diferență infimă de punctaj (0,84 puncte);

- prin neaplicarea considerentului 2 la oferta intervenientului, entitatea contractantă a eșuat în a observa că:

- din înscrisurile inițial depuse de ofertantul Asocieria - nu rezultă îndeplinirea cerinței minime aferente expertului principal Inginer constructor autorizat ca și diriginte de șantier, și

- aceste înscrisuri sunt transmise numai cu titlu de înscrisuri noi, inexistente în ofertă, transmise pe calea răspunsurilor, și

- Consiliul a stabilit ca ilegală atât transmiterea de solicitări de clarificare care ar viza „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului”, cât și „acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei” întrucât „prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”.

Aplicarea considerentului 2 al Deciziei CNSC în activitatea de reevaluare ar fi impus:

- înlăturarea din evaluare a tuturor solicitărilor de clarificare și a tuturor răspunsurilor ofertanților având ca obiect îndeplinirea cerințelor minime aferente experților;

- înlăturarea din evaluare a tuturor înscrisurilor noi transmise de ofertanți ca anexe la răspunsuri în probațiunea îndeplinirii cerințelor minime aferente experților;

- evaluarea îndeplinirii cerințelor minime aferente experților exclusiv în baza înscrisurilor existente în oferta inițială.

În opinia sa, aplicarea considerentului 2 al Deciziei CNSC în activitatea de reevaluare și la oferta intervenientului ar fi condus la constatarea ineluctabilă a inadmisibilității acestei oferte.

Acesta subliniază că, stabilind că jurisprudența este aplicabilă doar ofertei sale, exonerând intervenientul de consecințele aplicării și la oferta acesteia a exact aceleași jurisprudențe aplicate ofertei sale, entitatea contractantă a produs intervenientei un avantaj concret, cuantificabil în însăși atribuirea contractului întrucât doar prin aplicarea selectivă a considerentelor deciziei CNSC și doar prin evitarea aplicării acestor

considerente și la oferta intervenientului, s-a produs inversarea clasamentului și lipsa constatării inadmisibilității ofertei intervenientei.

În opinia sa, caracterul peremptoriu al ilegalității acestei conduite a entității contractante este amplu ilustrat de încercarea deconcertantă a intervenientului de a produce o aparență de temeinicie juridică a acestui vădit derapaj ilegal de la însăși considerentele deciziei CNSC pe care entitatea contractantă pretinde că o aplică în reevaluare, demers a cărui deplină artificialitate este trădat de numeroasele fluctuații și contradicții flagrante, efecte inevitabile ale unei construcții argumentative marcate de un transparent partizanat, determinat de interes și nu de exercitarea cu bună credință a drepturilor procesuale.

Evidențiază că, prin punctul 69 al cererii sale de intervenție acesta arată că nu i s-ar aplica considerentele deciziei CNSC întrucât „decizia CNSC produce efecte exclusiv în limitele sesizării și ale circumstanțelor de fapt și de drept reținute în cauza respectivă.”, contestatorul apreciind ca nefiind adevărat, în condițiile în care, intervenientul admite expres faptul că această decizie are valoarea de îndrumare a jurisprudenței, iar considerentul 2 al deciziei CNSC nu este circumstanțiat unei anumite oferte, ci are valoare de generală aplicabilitate, în sensul că reține că, în orice procedură, organizată de orice entitate contractantă și cu referire la orice ofertă, va fi prohibită transmiterea de solicitări de clarificare al căror efect va consta în „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”, urmare a faptului că s-ar permite efectuarea „probei îndeplinirii acestor cerințe [...], în cazul în care achizițarea ar fi cerut clarificarea situației, abia prin actele prezentate ca urmare a aplicării de către autoritatea contractantă a dispozițiilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016”, nicio „limită a sesizării” și nicio „circumstanță de fapt și de drept reținute” în decizia CNSC nu va putea exonera oferta intervenientului de efectele acestei jurisprudențe relevante.

Față de cele arătate de intervenient, respectiv regăsite la punctul 67 al cererii sale de intervenție, contestatorul se întreabă cum anume s-a conformat entitatea contractantă „liniilor diriguitoare trasate de Consiliu” în condițiile în care a refuzat aplicarea considerentului 2 al acestei decizii, deși acest considerent are valoare de generală aplicabilitate, în orice procedură de atribuire și privind orice ofertă.

În continuare, evidențiază că prin punctul 66 al intervenției, acesta arată că: „dacă nu a depus ofertă în cadrul acelei proceduri, considerentele din cadrul Deciziei CNSC nu au cum să i se aplice.”, aspect considerat fals de către contestatorul, întrucât, în opinia sa, desființează flagrant cele susținute prin punctul 67 al cererii sale de intervenție, intervenientul se răzgândește și arată prin punctul 66 că decizia CNSC nu mai „constituie jurisprudență relevantă pentru toate celelalte proceduri”, ci se va aplica, în opinia sa profund eronată (în fapt, doar translucid de interesată, fiind cert că este complet imposibil ca

aceasta să fie opinia sinceră a intervenientului), doar ofertanților care au depus ofertă în cadrul procedurii vizate de decizia CNSC.

În limitele acestei logici viciate, profund infestată de subiectivism, considerentul 2 al deciziei CNSC se va aplica numai ofertanților care au depus ofertă în cadrul „procedurii”

Prin urmare, în practica viitoare a achizițiilor publice din România, ulterioară acestei decizii CNSC cu valoare jurisprudențială:

- Ofertanților care au depus o ofertă în cadrul „procedurii”, la orice viitoare procedură de achiziție vor participa, nu li se vor putea solicita clarificări privind îndeplinirea cerințelor minime, pentru ca prin acest demers să nu se producă „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”;

- oricăror altor operatori economici, alții decât cei care au depus o ofertă în cadrul „procedurii”, la orice procedură de achiziție vor participa, li se va permite clarificarea ofertelor în privința îndeplinirii cerințelor minime și li se va permite efectuarea „probei îndeplinirii acestor cerințe [...], în cazul în care achizițtoarea ar fi cerut clarificarea situației, abia prin actele prezentate ca urmare a aplicării de către autoritatea contractantă a dispozițiilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016”.

Contestatorul a arătat că, prin punctul 77 al cererii de intervenție, ... SRL susține că Decizia CNSC nr. 784/CS/419/24.03.2025 a fost emisă într-o altă procedură de achiziție și că respectivele considerente ale Consiliului vizau exclusiv oferta operatorului SRL, singurul vizat în acea cauză. În consecință, intervenientul afirmă că susținerea SRL privind aplicarea acelor considerente și altor oferte, în alte proceduri, ar fi nu doar lipsită de temei, ci și lipsită de logică juridică.

Menționează că SRL a calificat această susținere ca fiind falsă, arătând că - considerentul 2 al deciziei CNSC nu este raportat exclusiv la situația concretă a ofertei SRL, nu este limitat la un anumit conținut ori particularitate a ofertei analizate în speță, ci reprezintă un considerent cu caracter de generală aplicabilitate.

Din punctul său de vedere, acest considerent stabilește în mod clar că este interzisă formularea de solicitări de clarificare privind îndeplinirea cerințelor minime, în cadrul oricărei proceduri de achiziție și pentru orice ofertă, întrucât un astfel de demers conduce la transformarea unei oferte neconforme într-una conformă.

Mai grav, contestatorul evidențiază că intervenientul formulează acest argument în contradicție directă cu propriile sale susțineri din punctul 67 al cererii de intervenție, în care aceasta admitea textual că decizia CNSC „constituie jurisprudență relevantă pentru toate celelalte proceduri”.

În concluzie, apreciază că intervenientul oscilează între poziții contradictorii: pe de o parte susține că decizia se aplică general în

temeiul caracterului său de jurisprudență relevantă, pe de altă parte afirmă că se aplică exclusiv ofertanților din „procedura”, iar în final pretinde că nu este aplicabilă altor oferte, în alte proceduri – această abordare fiind dictată de conveniența și direcția argumentativă de moment, și nu de o fundamentare juridică coerentă.

Contestatorul a arătat că, prin punctul 78 al cererii de intervenție, intervenientul susține că nu poate fi invocată o pretinsă încălcare a principiului tratamentului egal, întrucât nu ar exista identitate de situații, motivând că Asocierea - nu a depus ofertă în procedura analizată de Consiliu în decizia invocată și că, în aceste condiții, comisia de evaluare nu ar fi putut aplica considerentele unei decizii care nu vizează deloc oferta sa.

Susține că a calificat această susținere ca fiind falsă, arătând că identitatea de situații există în mod clar. Astfel, menționează că în decizia CNSC citată, Consiliul a reținut în mod expres:

- că autoritatea contractantă nu a solicitat nicio clarificare cu privire la situația expertului juridic, conduită pe care Consiliul a apreciat-o ca fiind corectă;

- că lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipsuri pe calea clarificării nu este permisă, deoarece doar în acest mod o ofertă neconformă ar deveni conformă;

- că, în lipsa documentelor cerute prin caietul de sarcini, oferta este neconformă pentru neîndeplinirea cerinței minime, iar proba acestei îndepliniri, în cazul transmiterii ulterioare a actelor prin clarificări, este nelegală;

- iar acceptarea unor astfel de documente ar însemna crearea unui avantaj nepermis în favoarea ofertantului.

A subliniat că, în procedura de față:

- din documentele depuse inițial de intervenientă nu rezultă îndeplinirea cerinței minime privind expertul principal – inginer constructor autorizat ca diriginte de șantier;

- documentele necesare au fost transmise exclusiv ulterior, ca înscrisuri noi, inexistente în oferta inițială, prin intermediul răspunsurilor la clarificări;

- iar Consiliul a calificat ca nelegală atât solicitarea unor clarificări în această privință, cât și acceptarea documentelor probante care acoperă lipsa inițială, întrucât aceasta ar determina transformarea unei oferte neconforme într-una conformă.

Prin urmare, contrar afirmațiilor nefondate ale intervenientului, menționează că situația ofertei sale din prezenta procedură este identică cu situația avută în vedere de Consiliu atunci când a stabilit interdicția transmiterii de clarificări care vizează completarea documentelor lipsă privind expertii.

În ceea ce privește întrebarea retorică a intervenientei, referitoare la modul în care comisia de evaluare ar fi putut aplica o decizie care „nu vizează deloc oferta subscrisei”, contestatorul precizează că a răspuns prin propriile susțineri ale intervenientului formulate în punctul 67 al cererii de intervenție, unde aceasta a afirmat că decizia CNSC constituie jurisprudență relevantă pentru toate celelalte proceduri.

Acesta a arătat că, prin punctele 80 și 81 ale cererii de intervenție, intervenienta revine asupra poziției exprimate la punctul 67 și contrazice propria susținere anterioară potrivit căreia decizia CNSC ar constitui jurisprudență relevantă pentru toate celelalte proceduri. Astfel, în punctele menționate, intervenienta neagă orice valoare jurisprudențială a respectivei decizii, afirmând că:

- „Efectele deciziei CNSC sunt limitate la obiectul și părțile contestației”;

- „O decizie care vizează oferta Asocierii nu poate produce efecte juridice sau consecințe indirecte asupra altei oferte, respectiv asupra ofertei, care nu a fost ofertant în cadrul respectivei proceduri”.

Reiterează că, în opinia sa, considerentul 2 al deciziei CNSC reprezintă o dezlegare de principiu, cu caracter de generală aplicabilitate, referitoare la limitele clarificării ofertelor în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor minime.

Prin urmare, devine complet irelevant cadrul procesual în care decizia CNSC a fost pronunțată, deoarece, în temeiul valorii sale jurisprudențiale, modul în care Consiliul a soluționat chestiunea de drept referitoare la clarificări se aplică tuturor și oricăror oferte, în cadrul tuturor și oricăror proceduri de atribuire desfășurate ulterior.

Consideră că această aplicabilitate generală se impune cu atât mai mult cu cât intervenienta însăși a admis textual, în punctul 67 al cererii sale, valoarea de jurisprudență relevantă a acestei decizii.

..... SRL a indicat că, prin punctul 83 al cererii de intervenție, intervenienta afirmă: „Fără un act administrativ distinct care să vizeze oferta și fără o procedură contradictorie și legal desfășurată, niciun efect juridic al deciziei CNSC nu poate fi extins asupra noastră.”

Această susținere este, în opinia contestatorului, în contradicție flagrantă cu propriul argument formulat de intervenientă la punctul 67, unde se admitea că decizia CNSC „constituie jurisprudență relevantă pentru toate celelalte proceduri”.

Totodată, subliniază că intervenientul alternează poziția juridică în funcție de interesul momentului, respectiv când este vorba de aplicarea deciziei la oferta contestatorului, aceasta este considerată pe deplin aplicabilă, obligatorie și imperativă, întrucât ar constitui jurisprudență relevantă, sau când se discută despre aplicarea aceleiași decizii asupra propriei oferte, intervenienta susține că decizia nu mai are nicio valoare, iar jurisprudența este brusc înlocuită cu invocarea autorității de lucru

judecat, tocmai pentru a argumenta inaplicabilitatea considerentelor deciziei asupra sa.

În concluzie, precizează că, dacă decizia CNSC are într-adevăr valoare jurisprudențială, atunci aceasta trebuie aplicată tuturor ofertelor aflate în situația avută în vedere de Consiliu prin considerentul 2 – respectiv situația în care o neconformitate a ofertei este acoperită ulterior prin clarificări și răspunsuri ilegale.

În opinia sa, această aplicare nu depinde de existența unei autorități de lucru judecat, întrucât aplicabilitatea deciziei derivă din caracterul său de jurisprudență relevantă, și nu din îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru recunoașterea autorității de lucru judecat.

Totodată, contestatorul a arătat că, prin punctul 84 al cererii de intervenție, intervenienta formulează solicitarea ca „această interpretare abuzivă să fie înlăturată în totalitate”, iar analiza ofertei sale să se realizeze „strict în raport cu documentația și dispozițiile legale incidente”, precizând că, în principiu, este de acord cu această abordare, însă a subliniat că analiza în raport cu dispozițiile legale incidente implică, în mod necesar, și verificarea modului în care autoritatea contractantă a respectat, în reevaluare, dispozițiile art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016.

Susține că, în decizia CNSC aplicată în cadrul reevaluării – decizie cu valoare de jurisprudență pe care intervenienta a admis-o, fie și oscilant – Consiliul a statuat în mod expres și neechivoc că: „în lipsa informațiilor și documentelor care să facă proba experienței expertului juridic, oferta este una neconformă pentru neîndeplinirea cerinței minime referitoare la experiența acestui expert, proba îndeplinirii acestor cerințe fiind realizată, în cazul în care achizitoarea ar fi cerut clarificarea situației, abia prin actele prezentate ca urmare a aplicării de către autoritatea contractantă a dispozițiilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016”.

De asemenea, susține că exact aceeași situație se regăsește și în cazul ofertei intervenientului, întrucât din documentele depuse inițial nu rezultă îndeplinirea cerinței minime referitoare la expertul principal – Inginer constructor autorizat ca diriginte de șantier, și, deoarece documentele relevante au fost transmise ulterior, exclusiv prin răspunsuri, sub forma unor înscrisuri noi, inexistente în oferta inițială.

Or, Consiliul a statuat, cu valoare de jurisprudență pe care intervenienta a recunoscut-o textual, că exercitarea de către comisia de evaluare a dreptului de a solicita astfel de clarificări, în temeiul art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016, în asemenea condiții, este nelegală.

Subliniază caracterul disonant și contradictoriu al poziției intervenientului, care solicită ca valoarea jurisprudențială a deciziei CNSC să fie înlăturată doar în ceea ce privește propria ofertă, dar să fie menținută în cazul ofertei contestatorului. Astfel, intervenientul pretinde,

în mod vădit, un tratament preferențial, contrar principiului tratamentului egal.

De asemenea, contestatorul a arătat că, prin punctul 87 al cererii de intervenție, intervenientul susține că, nefiind parte în procedura analizată de Consiliu prin decizia invocată, nu există niciun element comun care să permită o comparație între situația sa și cea a operatorului SRL, afirmând că nu ar exista identitate de ofertă, de documente analizate sau de împrejurări de fapt ori de drept care să susțină ideea unor situații similare tratate diferențiat.

Apreciază ca fiind falsă această susținere, reiterând că, așa cum s-a arătat anterior, faptul că intervenientul nu a depus ofertă în respectiva procedură este lipsit de relevanță în analiza aplicabilității jurisprudenței.

În ceea ce privește elementul comun care permite comparația între situația intervenientului și cea a operatorului SRL, acesta susține că acest element există în mod evident.

Evidențiază că, în cadrul „procedurii”, ... SRL a invocat faptul că, înainte de respingerea ofertei pentru neîndeplinirea unei cerințe minime aferente unui expert – neprobate prin documentele depuse inițial – entitatea contractantă ar fi avut obligația să solicite clarificări.

Referitor la această susținere, Consiliul a reținut, prin considerentele sale:

- că „autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situația expusă”, conduită pe care a apreciat-o ca fiind corectă;

- că „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine conformă”.

Pe baza acestor constatări, Consiliul a stabilit – cu valoare de jurisprudență admisă expres de intervenientă – următoarele:

- Orice solicitare de clarificare privind îndeplinirea unei cerințe minime, în situația în care îndeplinirea cerinței nu rezultă din oferta inițială, este nelegală;

- Evaluarea îndeplinirii cerințelor minime trebuie să se facă exclusiv pe baza documentelor existente în oferta inițială, fără a lua în considerare informațiile și documentele transmise ulterior prin răspunsuri.

Subliniază că oferta intervenientului se află exact în această situație, întrucât din documentele inițiale nu rezultă îndeplinirea cerinței minime, iar aceasta a fost considerată îndeplinită doar în baza unor înscrisuri noi transmise ulterior, pe calea clarificărilor.

Mai mult, susține că, în cauză, există și un tratament diferențiat, întrucât, în cadrul reevaluării, entitatea contractantă a aplicat Decizia CNSC exclusiv ofertei contestatorului, deși situația concretă a ofertei

intervenientei reclama în mod imperativ aplicarea considerentului 2 al aceleiași decizii.

În continuare, susține că, prin punctul 91 al cererii de intervenție, ... SRL susține în mod eronat că, prin argumentele prezentate, contestatorul și-ar fi exprimat nemulțumirea față de Decizia CNSC, criticând fondul acesteia și susținând că ar fi contrară practicii constante a Consiliului și jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE).

Apreciază că această afirmație este neîntemeiată, afirmând că, în realitate, nu a fost criticat fondul deciziei, ca într-o cale de atac, ci s-a arătat că entitatea contractantă, confruntată cu existența unei decizii CNSC ce are valoare jurisprudențială, avea obligația să analizeze și jurisprudența CJUE, inclusiv cea contrară, și să realizeze o analiză proprie, nu o aplicare mecanică a deciziei CNSC.

De asemenea, subliniază că nu a formulat „argumente și exemple” generale, ci a citat concret practica CJUE la care făcea referire, precum și practică contrară chiar din deciziile Consiliului, demonstrând astfel că decizia CNSC invocată nu reflectă o practică unitară.

De asemenea, susține că, prin punctul 92 al cererii de intervenție, intervenientul afirmă că nu ar fi pertinente criticile formulate, întrucât acestea ar viza aspecte tranșate definitiv și irevocabil, decizia CNSC având efecte depline și autoritate de lucru judecat.

Față de acest aspect, contestatorul menționează că a replicat că, în primul rând, nu a formulat critici asupra deciziei CNSC, fiind pe deplin conștient că prezenta contestație vizează rezultatul unei alte proceduri, iar nu o plângere împotriva respectivei decizii.

În al doilea rând, susține că s-a remarcat faptul că intervenientul revine asupra propriei poziții exprimate în punctul 69, unde afirmase că „decizia CNSC produce efecte exclusiv în limitele sesizării și ale circumstanțelor de fapt și de drept reținute în cauza respectivă”. Or, în punctul 92, aceasta susține că decizia produce efecte depline în cadrul procedurii.

Acesta subliniază că aceste „efecte depline” trebuie să se extindă și asupra ofertei intervenientului, în temeiul valorii jurisprudențiale a deciziei, așa cum a fost recunoscută de entitatea contractantă ca temei al reevaluării și admisă expres de intervenientă.

Precizează că, decizia CNSC produce efecte în cadrul acestei proceduri doar în temeiul valorii sale jurisprudențiale și nu în temeiul autorității de lucru judecat, eronat afirmată de intervenientă prin punctul 92 al Cererii sale de intervenție.

Entitatea contractantă receptând decizia CNSC a decis că aceasta are valoare jurisprudențială relevantă pentru procedură și a procedat la reevaluarea ofertelor.

În opinia sa, conduita entității contractante este, în această privință, criticabilă doar prin aceea că practică contrară a Consiliului și a CJUE este în mod egal disponibilă.

Consideră că nu există un temei legal al acestor critici, decizia privind aplicarea unei practici sau a alteia, în prezența practicii judiciare neunitare, aparținând entității contractante, însă, în opinia sa, conduita entității contractante este deplin criticabilă cu privire la modul de aplicare în reevaluare a acestei jurisprudențe odată stabilită ca relevantă, în sensul că entitatea contractantă a aplicat considerentele apreciate ca fiind relevante ale acestei decizii CNSC numai la oferta sa, deși situația concretă a ofertei intervenientului, raportată la considerentele deciziei CNSC, ar fi impus aplicarea acestei decizii CNSC și la oferta intervenientului.

Contestatorul susține că Decizia CNSC pusă în aplicare în cadrul reevaluării nu are autoritate de lucru judecat în raport cu prezenta procedură și cu raporturile juridice născute între părți prin depunerea ofertelor în cadrul acestei proceduri.

În ceea ce privește efectele lucrului judecat, făcând trimitere la art. 431 alin. (1) din C.p.c., susține că, în cauză, lipsește identitatea de obiect, fiind vorba despre două proceduri de achiziție distincte.

Or, menționează că, identitatea de obiect lipsește, fiind în discuție două proceduri de achiziție diferite, și, prin urmare, decizia CNSC pusă în aplicare în reevaluare are simplu efect jurisprudențial și nu beneficiază de autoritatea de lucru judecat.

Cu privire la inadmisibilitatea ofertei SRL, contestatorul arată că prin punctele 45–47 din cererea de intervenție, acesta a încercat să justifice legalitatea conduitei entității contractante invocând faptul că „procesul de evaluare a ofertelor a fost monitorizat direct de către ANAP, iar raportul procedurii a primit aviz conform necondiționat, ceea ce echivalează cu (...)”, în opinia contestatorului, un asemenea argument nu poate fi primit, întrucât în favoarea ANAP și a avizelor conforme emise de această instituție nu operează o prezumție absolută de legalitate.

În sprijinul acestei afirmații, contestatorul a invocat prevederile art. 23 din OUG nr. 98/2017 privind funcția de control ex ante al procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, potrivit cărora deciziile Consiliului prevalează față de avizele ANAP.

Prin urmare, consideră că nu există o prezumție de legalitate absolută în privința avizelor conforme emise de ANAP: „Avizul conform al ANAP nu afectează caracterul obligatoriu al deciziilor pronunțate și al măsurilor dispuse de Consiliu/instanța competentă în legătură cu procedurile de atribuire, conform prevederilor Legii nr. 101/2016.”

De asemenea, contestatorul a invocat prevederile art. 14 alin. (8) din același act normativ, subliniind că, în temeiul acestor dispoziții, în

opinia sa, legiuitorul recunoaște expres posibilitatea instanței de judecată de a constata ilegalitatea avizului ANAP.

Așa fiind, consideră că emiterea de către ANAP a unui Aviz conform necondiționat în cadrul acestei proceduri de atribuire nu poate fi văzută ca o probă irefutabilă a legalității conduitei entității contractante, așa cum interesat sugerează intervenienta.

Apreciază că toate apărările intervenientului care se întemeiază pe diverse motive pentru care decizia CNSC nr. 784/C5/ 419/ 24.03.2025 nu ar fi aplicabile ofertei sale, cum ar fi lipsa depunerii unei oferte în cadrul respectivei proceduri, au a fi înlăturate date fiind motivele pe larg expuse de acesta din cadrul prezentei, în condițiile în care însuși intervenientul, prin punctul 67 al cererii sale de intervenție, admite textual că: „Decizia CNSC pre-citată este obligatorie pentru entitatea contractantă în cadrul acelei proceduri de licitație, însă constituie jurisprudență relevantă pentru toate celelalte proceduri (...).”

Acesta evidențiază că tocmai valoarea jurisprudențială a acestei decizii CNSC a invocat-o prin contestație, menționând că, în opinia sa, decizia CNSC nu are caracter obligatoriu în cadrul prezentei proceduri, nebeneficiind de autoritate de lucru judecat, în lipsa identității de obiect, însă entitatea contractantă a ales în mod expres să o valorifice în cadrul procedurii, cu titlu de jurisprudență relevantă, determinând în temeiul acesteia o reevaluare a ofertelor, ulterior finalizării evaluării care a stabilit oferta noastră ca fiind câștigătoare a procedurii.

Comisia de evaluare a procedat la reevaluarea ofertelor, ulterior receptării Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, ca urmare a exercitării de către Conducătorul entității contractante a dreptului prevăzut de art. 133 alin. (3) din HG nr. 394/ 2016.

Prin urmare, în opinia sa, premisa reevaluării ofertelor rezidă în aceea că decizia CNSC are valoare jurisprudențială relevantă pentru această procedură de atribuire.

În acest cadru-premisă, stabilit chiar de entitatea contractantă, contestatorul menționează că a formulat criticile privind inadmisibilitatea ofertei intervenientului, considerând că însăși aplicarea deciziei CNSC conduce în mod firesc la constatarea inadmisibilității ofertei.

Susține că lipsa constatării acestei inadmisibilități a ofertei este urmarea faptului că entitatea contractantă, deși a stabilit că decizia CNSC are valoare jurisprudențială relevantă pentru prezenta procedură, a omis a observa că și în privința ofertei intervenientului decizia CNSC are aceeași valoare jurisprudențială relevantă, alegând, cu violarea principiului tratamentului egal și a principiului nediscriminării, să aplice această decizie CNSC numai la oferta contestatorului.

Odată stabilită relevanța acestei decizii CNSC pentru evaluarea ofertelor în cadrul prezentei proceduri, apreciază că toate ofertele în privința cărora considerentele deciziei CNSC au relevanță au a fi reevaluate prin prisma considerentelor acestei decizii.

Acesta a arătat că, deși considerentul 2 al deciziei CNSC, anterior invocat, se aplică nu doar ofertei sale, ci oricărei oferte care a fost clarificată în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor minime – iar evaluarea nu se realizează exclusiv în baza înscrisurilor din oferta inițială –, inclusiv în cazul ofertei intervenientei, entitatea contractantă a recunoscut prin propriul Raport al procedurii că reevaluarea a privit exclusiv oferta contestatorului, în timp ce oferta intervenientei nu a fost reevaluată în lumina considerentelor deciziei CNSC.

Astfel, evidențiază că în cuprinsul punctului 2.3 din raportul procedurii, se menționează expres: „În data de 01.04.2025, conducătorul autorității contractante, în temeiul prevederilor art. 133 alin. (3) din HG nr. 394/2016, a dispus reevaluarea ofertei depuse de Asocieria SRL – NV – SRL, cu luarea în considerare a aspectelor stabilite de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor în motivarea Deciziei nr. 784/C5/419/24.03.2025.”

De asemenea, menționează că punctul 2.4.2 din același Raport indică: „Propunerea tehnică a Asocierii SRL – NV – SRL a fost reevaluată de comisia de evaluare [...] cu luarea în considerare a aspectelor stabilite de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor în motivarea Deciziei nr. 784/C5/419/24.03.2025, iar rezultatul evaluării se regăsește în Procesul-verbal nr. 02/bis din 03.04.2025.”

În schimb, referitor la ceilalți ofertanți – ASOCIEREA - și –, rezultatul evaluării propunerilor tehnice a rămas neschimbat, conform Procesului-verbal nr. 02 din 21.02.2025.

Prin urmare, subliniază că decizia CNSC a fost aplicată exclusiv ofertei sale, deși situația intervenientei era identică și impunea, în mod imperativ, reevaluarea și a ofertei acesteia în temeiul aceluiași considerente, potrivit principiului tratamentului egal și al aplicării unitare a jurisprudenței relevante.

Sușține că, dispunerea în sine a reevaluării parțiale prin raportare exclusivă la una dintre oferte este vădit ilegală, în condițiile în care:

- Decizia CNSC care constituie faptul generator și temeiul reevaluării stabilește prin considerentul 2 că transmiterea de solicitări de clarificare care permit depunerea ulterioară de înscrisuri și care determină „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă” este ilegală;

- Anterior, în cadrul evaluării inițiale, ambilor ofertanți le-au fost transmise solicitări de clarificare având ca obiect situația experților propuși.

Derulând reevaluarea numai în ceea ce privește oferta sa, menționează că, entitatea, prin comisia de evaluare:

- nu observă că, anterior deciziei CNSC, în cadrul primei evaluări, a transmis concurentului nostru o serie de 3 (trei) solicitări de

clarificare având ca obiect îndeplinirea unor cerințe minime și condițiile de acordare a punctajului;

- nu observă că, în lumina considerentului 2 al deciziei CNSC, aplicat numai ofertei sale, toate solicitările de clarificare anterior transmise concurentului său sunt ilegale întrucât pe calea răspunsurilor ofertantului s-a produs „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă.”

- nu observă că, dată fiind ilegalitatea solicitărilor anterioare de clarificare adresate ofertantului, reevaluarea implică la modul necesar și imperativ înlăturarea tuturor răspunsurilor și înscrisurilor transmise de concurentul său pe calea răspunsurilor și evaluarea ofertei exclusiv în temeiul înscrisurilor inițial existente în ofertă.

Contestatorul a concluzionat că conduita entității contractante este una ilegală, chiar în cadrul pe care aceasta l-a definit singură prin recunoașterea valorii jurisprudențiale a deciziei CNSC, întrucât:

- a aplicat doar considerentul 1 ofertei contestatorului, având drept consecință depunctarea expertului juridic;

- a aplicat considerentul 2 exclusiv ofertei contestatorului, refuzând clarificarea situației experților, ceea ce a dus la neacordarea punctajului;

- nu a aplicat considerentul 2 și în cazul ofertei intervenientei, deși, în cadrul evaluării inițiale, acestea i-au fost transmise solicitări de clarificare care au generat răspunsuri însoțite de înscrisuri noi, care au avut ca efect „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”;

- cu toate acestea, considerentul 2 al deciziei CNSC atestă clar că un astfel de demers este ilegal.

Subliniază că, în opinia sa, atât timp cât considerentul 2 al Deciziei CNSC stabilește că „autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situația expusă a expertului juridic, conduită pe care consiliul o apreciază ca fiind corectă”, rezultă că transmiterea de astfel de solicitări de clarificare este ilegală, indiferent dacă intervine în cadrul evaluării inițiale sau în cadrul reevaluării.

Disponând reevaluarea fără a observa că, din perspectiva considerentului 2 al Deciziei CNSC, contestatorul menționează că solicitările de clarificare anterior transmise sunt ilegale, dat fiind că acestea au privit cerințele minime și condițiile de punctare a experților, iar „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă”, constituie în fapt, o neaplicare a deciziei CNSC pe care Comisia pretinde că o aplică și care pretinde că este temeiul dispunerii reevaluării.

Or, entitatea contractantă nu reevaluează solicitările anterioare și răspunsurile la acestea, deși tocmai decizia CNSC le califică ca fiind ilegale.

Contestatorul a precizat că, în opinia sa, faptul că astfel de solicitări de clarificare au fost transmise anterior atât intervenientului, cât și Asocierii sale, este lipsit de relevanță din perspectiva legalității.

Consideră că, odată ce entitatea contractantă a stabilit relevanța jurisprudențială a Deciziei CNSC pentru evaluarea ofertelor din cadrul acestei proceduri, aceasta avea obligația să înlăture din evaluare toate solicitările de clarificare și răspunsurile anterioare, precum și înscrisurile transmise ulterior pe baza acestora.

În opinia sa, dacă ar fi procedat de o astfel de manieră, singular legală, entitatea contractantă ar fi constatat:

- lipsa de efecte în privința ofertei sale, sau, cel mult, o depunere, cerințele minime continuând a fi îndeplinite și prin raportare la înscrisurile depuse în cadrul ofertei inițial depuse:

- inadmisibilitatea ofertei concurente, dat fiind că în cazul ofertei intervenientei îndeplinirea cerințelor minime aferente Inginerului Constructor nu rezultă din înscrisurile inițial depuse în ofertă, iar probațiunea îndeplinirii acestor cerințe minime în privința acestui expert s-a făcut exclusiv prin înscrisuri noi, transmise prin răspunsurile la cele 3 (trei) solicitări de clarificare transmise de entitatea contractantă.

Contestatorul a arătat, de asemenea, că, prin punctul 71 al cererii de intervenție, intervenientul susține că se impune respingerea criticilor formulate de contestator cu privire la oferta sa, motivând că acestea „se întemeiază exclusiv pe supoziții, nefiind susținute de probe concrete sau de cunoașterea efectivă a conținutului documentelor vizate”, calificând această afirmație drept falsă, precizând că are cunoștință atât din analiza înscrisurilor limitate puse la dispoziție de entitatea contractantă, cât și din cuprinsul punctului de vedere formulat de aceasta, că entitatea contractantă a transmis ofertantului Asocieria
- trei solicitări de clarificare referitoare la situația expertului Inginer Constructor.

Astfel, contestatorul a precizat că:

- prima solicitare, nr. CN1073031/00063/14.01.2025, transmisă de entitatea contractantă, preciza că „pentru expertul principal Inginer Constructor, din documentele prezentate nu reiese că lucrările prezentate ca experiență relevantă sunt pentru construcții industriale de categoria B sau superioară”;

- în primul răspuns, nr. CN1073031/00066/16.01.2025, ofertantul a transmis o declarație de confirmare a categoriei de importanță a proiectelor, anexată răspunsului;

- acest răspuns nu a fost considerat concludent, motiv pentru care entitatea contractantă a transmis a doua solicitare, nr. CN1073031/00067/27.01.2025, în care, potrivit propriului punct de vedere, autoritatea aprecia că declarația transmisă anterior era insuficientă, solicitând în completare „recomandări în susținerea experienței relevante, respectiv documente justificative”;

- în al doilea răspuns, nr. CN1073031/00068/30.01.2025, ofertantul nu a clarificat suficient cerința, ceea ce a determinat entitatea contractantă să formuleze o a treia solicitare de clarificare, nr. CN1073031/00069/04.02.2025, în care, considerând că nici documentele din ofertă, nici cele din răspunsurile anterioare nu dovedesc îndeplinirea cerinței minime, a solicitat „extrase relevante din documente tehnice privind construcția (autorizație de construire, proiect de execuție, cartea tehnică a construcției, documente de asigurare), din care să reiasă categoria de importanță B sau superioară”;

- În al treilea răspuns, nr. CN1073031/00070/06.02.2025, ofertantul a transmis:

- Recomandări din partea beneficiarilor finali;

- Extras din raportul UCC pentru anul 2024, referitor la SE Craiova, care atestă că lucrarea prezentată în ofertă este de categoria B.

Prin urmare, contestatorul a concluzionat că afirmația intervenientei privind lipsa cunoașterii faptelor și a probelor este neîntemeiată, în condițiile în care întreaga succesiune a solicitărilor și răspunsurilor este confirmată chiar de documentele puse la dispoziție de entitatea contractantă, precum și de punctul de vedere oficial al acesteia.

Așadar, acesta afirmă că știe faptul că:

- din înscrisurile din cadrul ofertei nu rezultă îndeplinirea cerinței minime aferentă expertului inginer constructor;

- nici din înscrisurile transmise ca anexă la primele două răspunsuri ale ofertantului nu rezultă îndeplinirea cerinței minime;

- abia din coroborarea tuturor înscrisurilor transmise prin cele trei răspunsuri ar rezulta, finalmente, îndeplinirea cerinței minime.

..... SRL cunoaște, că, pe calea solicitărilor de clarificare și a răspunsurilor la acestea, precum și în temeiul înscrisurilor noi, transmise anexat răspunsurilor, este asanată o neîndeplinire a unei cerințe minime, a cărei îndeplinire nu rezultă din înscrisurile din cadrul ofertei.

Potrivit considerentului 2 al Deciziei CNSC care constituie temeiul, cauza și limitele reevaluării, contestatorul subliniază următoarele aspecte:

- „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă”,

- „în lipsa informațiilor și documentelor care să facă proba experienței expertului juridic, de natura celor cerute de achiziitoare prin caietul de sarcini, oferta este una neconformă pentru neîndeplinirea cerinței minime referitoare la experiența acestui expert, proba îndeplinirii acestor cerințe fiind realizată, în cazul în care achizițtoarea ar fi cerut clarificarea situației, abia prin actele prezentate ca urmare a aplicării de către autoritatea contractantă a dispozițiilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016”:

- „prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”;

- „lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerințe a caietului de sarcini și care, potrivit legii, nu poate fi acoperită pe calea clarificării ofertei, fără a fi încălcată regula de la art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/ 2016, potrivit căreia: „(2) Entitatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat.”

- „Consiliul notează că autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situația expusă (...), conduită pe care consiliul o apreciază ca fiind corectă”.

Prin urmare, în condițiile în care, cumulativ:

- din înscrisurile inițial depuse de ofertantul intervenient nu rezultă îndeplinirea cerinței minime aferente expertului principal Inginer constructor autorizat ca și diriginte de șantier, și

- aceste înscrisuri sunt transmise numai cu titlu de înscrisuri noi, inexistente în ofertă, transmise pe calea răspunsurilor, și

- Consiliul a stabilit ca ilegală atât transmiterea de solicitări de clarificare care ar viza „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului”, cât și „acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei” întrucât „prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă”,

acesta consideră că rezultă dincolo de orice rezonabilă contestare că aplicarea considerentului 2 al deciziei CNSC la oferta concurentă ar fi condus la constatarea inadmisibilității acestei oferte.

Precizează că față de aceste critici și față de apărările intervenientului, regăsite la punctul 72 al cererii sale de intervenție, contestatorul evidențiază că, însuși Consiliul, prin DECIZIA CNSC, stabilește că solicitarea de clarificări care ar avea ca obiect îndeplinirea cerințelor minime este ilegală întrucât „prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă.”

În acest context, expres și inechivoc al deciziei CNSC și în prezența cadrului premisă stabilit de entitatea contractantă, potrivit căruia decizia CNSC are valoare jurisprudențială relevantă pentru prezenta procedură, contestatorul nu înțelege pe ce anume se poate întemeia opinia intervenientului potrivit căreia Solicitarea de clarificări, expres prohibită prin decizia CNSC, ar putea constitui o conduită legală a entității contractante, care ar fi „acționat în deplină concordanță cu atribuțiile sale legale.”

Continuând această argumentare vădit lipsită de temeinicie și chiar de legătură cu cauza, susține că intervenientul invocă prin punctele 73 și 74 ale cererii sale de intervenție prevederile art. 221 alin. (1) și (2) din

Legea nr. 99/2016 și prevederile art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016, subliniind că, prin decizia despre care entitatea contractantă pretinde că ar constitui fundamentul jurisprudențial al reevaluării, Consiliul arată că: „potrivit art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016, comisia de evaluare are obligația de a stabili care sunt clarificările și completările formale sau de confirmare, necesare pentru evaluare fiecărei oferte. Or, lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă.”

Prin urmare, în opinia sa, prin chiar considerentele acestei decizii Consiliul stabilește lipsa de incidență a prevederilor legale invocate de intervenient întrucât:

- art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016 privește exclusiv „clarificările și completările formale sau de confirmare”, iar
- lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare.”

Contestatorul arată că prin punctele 75 și 76 din cererea sa de intervenție intervenientul arată că ar fi inclus în cadrul ofertei inițiale recomandări privind experiența experților propuși și că „prin solicitările de clarificări solicitate subscrisei Comisia de evaluare a vizat exclusiv clarificarea unor aspecte menționate în documentele deja incluse în cadrul ofertei depuse și nu depunerea de noi documente.” însă, din analiza puținelor înscrisuri puse la dispoziție de entitatea contractantă, din cuprinsul punctului de vedere al acesteia, și din conținutul solicitărilor de clarificare rezultă contrariul, în sensul că: „pentru expertul principal Inginer constructor, din documentele prezentate nu reiese că lucrările prezentate ca experiență relevantă sunt pentru construcții industriale de categoria B sau superior.”

Mai mult, din punctul său de vedere, nici din cele două prime răspunsuri ale ofertantului nu rezultă îndeplinirea cerinței minime aferente expertului Inginer Constructor, entitatea contractantă fiind obligată să mai transmită încă două solicitări de clarificare prin care a solicitat intervenientei să transmită „recomandări în susținerea experienței relevante, respectiv documente justificative”, dat fiind că anexat primului răspuns a „transmis pentru lucrările prezentate ca experiență relevantă pentru construcții industriale de categoria B sau superior o declarație de confirmare a categoriei de importanță a proiectelor.”

Menționează că prin a treia solicitare de clarificare entitatea contractantă a solicitat intervenientului să transmită „extrase relevante din documente tehnice privind construcția, precum autorizația de construire, proiectul de execuție, cartea tehnică a construcției, documentele de asigurare, din care să reiasă categoria de importanță B

sau superior a construcțiilor” și, în acest context, raportat la acest conținut al solicitărilor repetate de clarificare și la înscrisurile noi transmise de ofertant, astfel cum chiar entitatea contractantă confirmă, afirmă că are certitudinea că:

- din înscrisurile inițial depuse de intervenientă nu rezultă îndeplinirea cerinței minime aferente expertului principal Inginer constructor autorizat ca și diriginte de șantier;
- aceste înscrisuri sunt transmise numai cu titlu de înscrisuri noi, inexistente în ofertă, transmise pe calea răspunsurilor.

Prin urmare, apreciază că afirmația intervenientului potrivit căreia clarificările ar fi vizat aspecte ale înscrisurilor inițial depuse și nu ar fi condus la depunerea de înscrisuri noi este flagrant contrazisă de chiar cuprinsul punctului de vedere al entității contractante, constituind o afirmație gratuită, care pune în discuție exercitarea cu rea credință a drepturilor procesuale, contrară prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, potrivit căreia: „(2) Părțile au obligația de a expune situația de fapt la care se referă pretențiile și apărările lor în mod corect și complet, fără a denatura sau omite informațiile care le sunt cunoscute.”

Precizează că prin punctul 88 al cererii sale de intervenție, intervenientul induce ideea legalității solicitărilor de clarificare care i-au fost transmise întrucât acestea „au fost adresate anterior emiterii deciziei CNSC”, iar „ulterior, ca urmare a concluziilor CNSC și pentru punerea în aplicare a acestora raportat la aceleași documente prezentate în ambele proceduri, Comisia de evaluare nu a mai solicitat clarificări, în conformitate cu cele dispuse de Consiliu.”

Așadar, din nou, apreciază că intervenientul pretinde un tratament preferențial.

Astfel, reiterează că, considerentul 1 al deciziei CNSC, care privește oferta sa, are a fi aplicat retroactiv, de vreme ce entitatea contractantă a revenit prin reevaluare la o evaluare finalizată anterior, pe care a modificat-o, iar considerentul 2, care privește ambele oferte, ar fi preferabil să nu fie aplicat deloc, sau, dacă insistă, să fie aplicat doar pentru viitor. Or, însuși actul de dispunere a reevaluării ofertelor, după finalizarea evaluării inițiale, implică la modul necesar, prin raportare la această procedură de atribuire, o aplicare retroactivă a considerentelor deciziei CNSC, în temeiul căreia este infirmată o evaluare anterioară, din trecut, și este dispusă o evaluare în viitor.

Fiind certă aplicarea considerentelor deciziei CNSC la acte anterioare ale Comisiei de evaluare, emițându-se noi procese de evaluare, acesta menționează că intervenientul nu explică motivele pentru care această aplicare pentru trecut, la acte anterioare ale procedurii, a considerentelor deciziei CNSC ar trebui să privească doar considerentul 1, iar considerentul 2 ar trebui să rămână neaplicat.

În opinia sa, pretenția neaplicării considerentului 2 al deciziei CNSC conduce la menținerea în procedură a unor acte de evaluare calificate de Consiliu ca fiind ilegale, prin considerentul 2 al deciziei, despre care entitatea contractantă cunoaște că sunt ilegale, cu referire la solicitările de clarificare vizând „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului”.

Relevant pentru lipsa de temeinicie și onestitate a apărării intervenientului este, din punctul său de vedere, faptul că, deși pretinde că nu ar fi transmis înscrisuri noi prin răspunsuri, nicăieri în cadrul Capitolului D” punctele 64 - 90 din cadrul Cererii sale de intervenție, nu precizează concret care ar fi înscrisurile care ar exista în oferta inițială și din care ar rezulta că cerința minimă aferentă expertului Inginer Constructor ar fi îndeplinită, prin precizarea categoriei de importanță a construcțiilor.

Astfel cum rezultă și din punctul de vedere al entității contractante, contestatorul apreciază că aceste înscrisuri nu există în oferta inițială și au fost ulterior furnizate prin răspunsuri, contrar considerentelor deciziei CNSC, care apreciază ca ilegală o astfel de asanare a inadmisibilității inițiale a ofertei pe calea schimbului de adrese dintre entitatea contractantă și ofertant.

Cu privire la pretinsa inadmisibilitate a ofertei sale, contestatorul precizează următoarele:

În subsidiar, pentru ipoteza în care ar fi respinsă excepția inadmisibilității și tardivității criticilor formulate prin cererea de intervenție față de oferta sa, contestatorul solicită respingerea acestora pe fond.

Susține că, pentru a da aparență de temeinicie criticilor sale, intervenientul reproduce eronat prin punctul 102 al cererii sale de intervenție cerința minimă aferentă Expertului Juridic, iar prin punctul 103 reproduce cerința aferentă acordării punctajului, care este irelevantă în contextul unei critici referitoare la pretinsa neîndeplinire a unei cerințe minime.

Cerința minimă eronat reprodusă privește ori „procedura” ori forma inițială a caietului de sarcini, ulterior modificată de entitatea contractantă.

Contrar celor arătate de intervenient, susține că, cerința minimă aferentă Expertului Juridic, în cadrul prezentei proceduri, astfel cum a fost modificată prin Clarificarea din oficiu nr. 40.867/ 18.10.2024, are următoarea formulare: „Expertul propus a participat în 1 (un) proiect în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.”

Arată că, prin punctul 108 al cererii sale de intervenție, intervenientul afirmă: „Contestatară dorește să inducă în eroare Onoratul Consiliu cu privire la faptul că cerințele minime aferente prezentei

proceduri și procedurii avute în vedere de Decizia CNSC sunt diferite și vine cu propria interpretare asupra acestora.”

În opinia sa, pretenția identității cerinței minime din prezenta procedură și a cerinței minime din „procedura” poate fi susținută doar în condițiile reproducerii eronate în cadrul punctului 102 al cererii sale de intervenție a cerinței minime din cadrul prezentei proceduri, în fapt, cerințele minime aferente Expertului Juridic, în cadrul celor două proceduri, sunt diferite:

<i>CERINȚA MINIMA - „Procedura”</i>	CERINȚA MINIMA - prezenta procedură
Expertul propus a participat în 1 (un) Proiect de tip EPC Contractor (Contract la cheie- proiectare si execuție), în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.	<i>Expertul propus a participat în 1 (un) proiect</i> în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.

Așadar, susține că, cerințele minime din cele două proceduri sunt diferite, entitatea contractantă renunțând în cadrul prezentei proceduri, prin clarificarea din oficiu nr. 40.867/18.10.2024, la tipul contractului în care a activat expertul, nemaifiind necesar a proba implicarea în „proiect de tip EPC Contractor (Contract la cheie-proiectare și execuție)”, ci exclusiv faptul că expertul „a participat în 1 (un) proiect.”

Consideră că diferența este semnificativă, dat fiind că prin considerentul 1 al deciziei CNSC se face trimitere explicită la lipsa îndeplinirii cerinței minime si prin raportare la tipul contractelor prezentate în probațiunea experienței expertului: „considerentul 1 [pagina 80 alineatul (2) din Decizie]: „Din documentele depuse nu rezultă desfășurarea de către dna a activității care să conducă la îndeplinirea cerinței minime de conformitate a ofertei constând în participarea într-un proiect de tip EPC Contractor, în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.”

Așadar, consideră că decizia CNSC a vizat o cu totul altă cerință, cu o cu totul altă formulare si care impune cu totul alte condiții, cu referire la tipul contractelor (EPC), motiv pentru care însăși aplicarea acestei decizii în reevaluare la oferta sa nu a condus la constatarea inadmisibilității ofertei, ci exclusiv la depunere.

Subliniază că, în cadrul activității de reevaluare a ofertei sale, comisia de evaluare a înlăturat 3 (trei) contracte pe care anterior le

luase în considerare pentru acordarea punctajului, întemeindu-se pe considerentul 1 al deciziei CNSC.

Menționează astfel, contractele nr. 217/2024, nr. 23/2020 și nr. 100/2022, deși sunt încheiate de Societatea de avocatură și (contractul nr. 23/2020 fiind chiar semnat de dna în calitate de avocat asociat) nu au fost luate în considerare în vederea acordării punctajului întrucât nu ar include nominalizarea echipei de experți implicată în respectivele proiecte și nu au fost depuse dovezi din care să reiasă că expertul juridic declarat a fost implicat efectiv în realizarea proiectelor, aceste proiecte fiind doar menționate în CV-ul dnei

Însă, în opinia sa, aceste aspecte sunt irelevante în contextul analizei îndeplinirii cerinței minime. fiind relevante exclusiv în chestiunea acordării punctajului.

Menționează că intervenientul produce prin argumentele sale în mod intenționat o confuzie între îndeplinirea cerinței minime și îndeplinirea condițiilor pentru acordarea punctajului, dând cu titlu de exemplu că, însăși reproducerea în cadrul punctului 106 al cererii sale de intervenție a cerinței de acordare a punctajului este lipsită de legătură cu cauza, atât timp cât critica sa este una de inadmisibilitate a ofertei, așadar relativă exclusiv la îndeplinirea unei cerințe minime, și nu o critică privind acordarea punctajului.

Pentru clarificare, precizează că în urma reevaluării ofertei sale și a înlăturării contractelor nr. 217/2024, nr. 23/2020 și nr. 100/2022, anterior luate în considerare în vederea acordării punctajului, oferta sa a fost depunctată cu 2.80 puncte.

Însă, subliniază că, în ceea ce privește îndeplinirea cerinței minime, comisia de evaluare a stabilit în mod corect în cadrul reevaluării că, atât din perspectiva modului de formulare a cerinței minime, cât și din perspectiva considerentului 1 al deciziei CNSC, cerința minimă este îndeplinită prin depunerea Contractului nr. 3620858/2024 (208/2024).

Acesta precizează că, potrivit cerinței, din cadrul căreia, contrar celor citate eronat de intervenient prin punctul 102 al cererii sale de intervenție, a fost eliminată referirea la tipul contractelor prin care se poate face proba îndeplinirii cerinței, anume „proiect de tip EPC Contractor”, proba îndeplinirii cerinței viza următoarele elemente:

- „Expertul propus a participat în 1 (un) proiect” - cerință îndeplinită prin depunerea contractului nr. 3620858/2024(208/2024), care, prin preambulul său stabilește că obiectul acestuia privește „asistență, reprezentare în legătură cu [...] Proiectul”, iar prin art. 1 - Desemnare procedează la individualizarea echipei de avocați care va presta serviciile, printre aceștia fiind expres nominalizata dna, Expertul Juridic propus de Asocierea acestuia;

- „a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului” - cerință îndeplinită, dat

fiind că prin art. 2 - Servicii de asistență juridică din cadrul contractului se stabilește după cum urmează obiectul serviciilor:

„a) Revizuire și adaptare contract încheiat între Client și TERM;

b) Revizuire și adaptare 2 modele standard de subcontractare transmise de Client; [...]

d) Asistență cu revizuirea altor subcontracte care vor fi încheiate de către Client, precum și orice alte solicitări din partea Clientului în legătură cu activitatea Clientului.”

Prin urmare, precizează că, prin contractul nr. 3620858/2024(208/2024) se face atât proba „participării” expertului, cât și proba naturii participării, cu referire la „elaborarea și derularea contractului.”

Consecință a celor de mai sus, consideră că cerința minimă este îndeplinită prin depunerea contractului nr. 3620858/2024(208/2024).

Pentru aceste motive, în subsidiarul excepției inadmisibilității și tardivității, contestatorul solicită respingerea ca nefondată a criticii intervenientului privind inadmisibilitatea ofertei sale.

Din nou, acesta consideră critica intervenientului de la punctul 109 al cererii sale de intervenție, ca fiind lipsită de legătură cu critica de inadmisibilitate formulată întrucât se referă la depunctarea ofertei și nu la îndeplinirea cerinței minime.

În opinia sa, critica intervenientului se referă la contractele nr. 217/2024, nr. 23/2020 și nr. 100/2022, înlăturate în reevaluare de la acordarea punctajului, însă îndeplinirea cerinței minime a fost probată, astfel cum reține și entitatea contractantă, prin contractul nr. 3620858/2024(208/2024), care face în mod deplin proba îndeplinirii cerinței minime.

Susține că aceste critici vizând depunctarea sunt completamente irelevante în contextul unei critici privind inadmisibilitatea, fiind în discuție moduri diferite de formulare a cerințelor de punctare și a cerințelor minime, contracte diferite avute în vedere în reevaluare și consecințe juridice diferite ale neîndeplinirii cerințelor de punctare și a cerințelor minime.

Făcând trimitere la prin punctul 110 al cererii de intervenție, contestatorul apreciază ca fiind falsă afirmația intervenientului: „Alegațiile contestatarei, potrivit cărora Decizia CNSC ar fi vizat o cerință complet diferită, trebuie respinse, întrucât, așa cum s-a arătat anterior, acestea nu corespund realității și contravin celor reținute expres în considerentele deciziei respective.”, reiterând faptul că anterior a probat faptul că cerința minimă din cadrul „procedurii” este diferită față de cerința minimă din cadrul acestei proceduri.

Or, atât timp cât decizia CNSC are în vedere cerința minimă din cadrul „procedurii”, în opinia sa, rezultă logic constrângător că decizia CNSC privește o cerință minimă diferită de cerința minimă din cadrul prezentei proceduri.

Consideră că, în cadrul prezentei proceduri cerința privind tipul contractelor – „proiect de tip EPC Contractor” - a fost eliminată prin Clarificarea din oficiu nr. 40.867/18.10.2024. În cadrul „procedurii” cerința privind tipul contractelor – „proiect de tip EPC Contractor” - a fost menținută și, cu titlu de necesară consecință, considerentele deciziei CNSC privesc o cerință diferită de cea din cadrul prezentei proceduri: considerentul 1 [pagina 80 alineatul (2) din Decizie]: „Din documentele depuse nu rezultă desfășurarea de către dna a activității care să conducă la îndeplinirea cerinței minime de conformitate a ofertei constând în participarea într-un proiect de tip EPC Contractor, în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.”

Or, în ceea ce privește prezenta procedură, susține că „participarea într-un proiect de tip EPC Contractor” este lipsită de relevanță, atât timp cât cerința minimă din prezenta procedura nu impune o astfel de condiție.

Susține că prin punctul 115 al cererii sale de intervenție intervenientul procedează, din nou, la citarea eronată, probabil deliberat, a cerinței minime din cadrul prezentei proceduri, ignorând clarificarea din oficiu nr. 40.867/18.10.2024, care a eliminat referirea la TIPUL contractelor („proiect de tip EPC contractor”).

În opinia sa, intervenientul are nevoie în cadrul demersului său argumentativ de această „eroare”, astfel încât să poată concluziona în sensul nefondat al neîndeplinirii cerinței minime.

Menționează că prin punctul 115 al cererii sale de intervenție, acesta continuă să argumenteze fără legătură cu cauza, în sensul că, din nou, revine asupra unor critici din contestație care vizeau modul de acordare a punctajului și nu îndeplinirea cerinței minime.

Susține că prin raportul procedurii entitatea contractantă a reținut îndeplinirea cerinței minime relative la Expertul Juridic, motiv pentru care niciuna dintre criticile sale din contestație nu vizează îndeplinirea cerinței minime, ci exclusiv modul de depunere în reevaluare a acestui expert.

Apreciază că toate argumentele sale din contestație, referitoare la CV-ul expertului și la eventuala clarificare în continuare, vizează acordarea punctajului și nu îndeplinirea unei cerințe minime, or, intervenientul ridică argumente relative la depunere și concluzionează în sensul neîndeplinirii cerinței minime, cu vădită fractură logică între elementele silogismului expus.

Procedând în această manieră, de argumentare relativă la punctare și de concluzionare relativă la îndeplinirea unei cerințe minime, intervenienta culminează prin punctul 122 al cererii sale de intervenție, în cadrul căreia arată: „în concluzie, comisia de evaluare a acționat legal și temeinic atunci când a constatat că expertul juridic propus de contestatoare nu îndeplinește cerințele de calificare, în lipsa unor

documente doveditoare. Decizia este justificată și în concordanță cu cerințele documentației de atribuire, fiind fundamentată pe o interpretare corectă și obiectivă a dovezilor (sau a lipsei acestora!).”, afirmație pe care contestatorul o consideră neadevărată.

Susține că entitatea contractantă nu a „constatat că expertul juridic propus de contestatoare nu îndeplinește cerințele de calificare”, ci a procedat exclusiv la depunere, prin eliminarea din evaluare a 3 contracte.

Consideră că raportul procedurii atestă conformitatea ofertei sale, cu consecința logic necesară că afirmația intervenientului este pur și simplu falsă.

Totodată, contestatorul apreciază ca fiind falsă afirmația intervenientului de la punctul 119 al cererii sale de intervenție: „[...] Fără alte documente-suport, comisia de evaluare nu are la dispoziție suficiente informații pentru a verifica dacă expertul a fost direct implicat în proiectele menționate, ce rol a avut, care au fost atribuțiile și responsabilitățile sale, dacă experiența invocată este relevantă și echivalentă cu cerințele din caietul de sarcini.”

Contestatorul evidențiază că din cuprinsul contractului nr. 3620858/2024 (208/2024), avut în vedere de Comisia de evaluare pentru îndeplinirea cerinței minime, rezultă:

- Implicarea directă a expertului: art. 1 - Desemnare procedează la individualizarea echipei de avocați care va presta serviciile, printre aceștia fiind expres nominalizata d-na, Expertul Juridic propus de acesta:

Așadar, expertul propus „a fost direct implicat în proiect.”

- „ce rol a avut”: contractul privește servicii juridice prestate de o societate de avocatură, așadar rolul este, evident, acela de avocat prestator de servicii juridice.

Mai mult și mai clar, în opinia sa, art.1 din contract vorbește despre „avocați desemnați”.

Prin urmare, este deplin clar, la o analiză neinfestată de partizanat, „ce rol a avut” expertul în cadrul respectivului contract.

- „atribuțiile și responsabilitățile”: art. 2 - Servicii de asistență juridică din cadrul Contractului stabilește în mod clar și detaliat obiectul serviciilor, printre care elaborarea și revizuirea unor contracte.

Așa fiind, apreciază ca nefondată critica intervenientului, îndeplinirea cerinței minime rezultând din contract, cu sau fără luarea în considerare și analizarea CV-ului expertului.

Precizează, din nou, că toate aceste referiri la CV-urile experților sunt fără legătură cu critica privind pretinsa inadmisibilitate a ofertei sale, atât timp cât chestiunea efectelor conținutului CV-urilor a fost ridicată prin contestație cu referire exclusivă la acordarea punctajului, fără nicio legătură cu îndeplinirea cerinței minime, care rezulta exclusiv din contract.

De asemenea, în opinia sa, criticile formulate de intervenient prin punctele 123 - 137 din cererea sa de intervenție sunt fără legătură cu critica de inadmisibilitate a ofertei formulată întrucât răspund criticilor noastre din contestație vizând acordarea punctajului.

Rolul avocatului coordonator și consecințele juridice ale semnării contractelor de către avocatul coordonator au fost ridicate prin contestație exclusiv cu referire la ilegală depunere a ofertei noastre și, în consecință, sunt lipsite de legătură cu îndeplinirea cerinței minime. Niciunul dintre aceste argumente și contraargumente nu are legătură cu îndeplinirea cerinței minime.

Aspectele de mai sus au fost ridicate cu referire exclusivă la contractele nr. 217/2024, nr. 23/2020 și nr. 100/2022, înlăturate în reevaluare de la acordarea punctajului, însă îndeplinirea cerinței minime a fost probată, astfel cum reține și entitatea contractantă prin contractul nr. 3620858/2024(208/2024). care face în mod deplin proba îndeplinirii cerinței minime. Susține că cerința minimă este îndeplinită prin contractul nr. 3620858/2024(208/2024), îndeplinirea acesteia rezultând din cuprinsul contractului.

Așa fiind, susține că în chestiunea îndeplinirii cerinței minime este deplin irelevant ce soluție s-ar da criticilor noastre privind rolul avocatului coordonator și consecințele juridice ale semnării contractelor de către avocatul coordonator, aceste chestiuni privind alte contracte decât cel avut în vedere de comisia de evaluare la analizarea îndeplinirii cerinței minime, și alt aspect al procedurii, cu referire la ilegală depunere și nu la îndeplinirea cerinței minime.

Inserând punctul 136 din cererea de intervenție, contestatorul susține că din acest text nu rezultă că experiența expertului va fi probată prin „fișe de activitate, rapoarte” și nici că, astfel cum nesustenabil arată intervenientul, probațiunea îndeplinirii cerinței minime nu s-ar putea face prin prezentarea de contracte.

Acesta susține că, în primul rând, contractul, ca act juridic, care în sens de instrumentul probationis face dovada nașterii și executării unui raport juridic cu anumit conținut și condiții, se subsumează în mod vădit noțiunii de „orice alte documente similare”.

În al doilea rând, susține că, entitatea contractanta admite expres prin răspunsul nr. 33, întrebarea nr. 1 din cadrul clarificării nr. 42.838/30.10.2024, cu referire directă la Expertul Juridic, că: „1. Confirmăm că demonstrarea experienței experților principali se poate realiza și prin contractele de servicii[...].”

Așadar, susține că însăși entitatea contractantă confirmă expres că probațiunea îndeplinirii cerinței se poate face prin prezentarea de contracte.

În al treilea rând, evidențiază că Instrucțiunea ANAP nr. 1/2017 arată prin art. 9 alin. (7) următoarele: „NOTĂ EXEMPLIFICATIVĂ: în evaluarea ofertelor, în vederea îndeplinirii criteriului de calificare

solicitat, documentele-suport relevante care atestă experiența specifică pot fi fișa de post, contractul de muncă, recomandarea sau orice alte documente similare”.

Prin urmare, subliniază că acest contract face proba îndeplinirii cerinței, fiind un înscris permis atât de documentația de atribuire, cât și de legislația terțiară.

În al patrulea rând, contestatorul susține că, în condițiile în care entitatea contractantă ar fi intenționat ca prin „orice alte documente similare” să nu se înțeleagă și contracte, adică în ipoteza în care ar fi intenționat să stabilească un mod de probațiune contrar Instrucțiunii ANAP mai sus iterate, ar fi avut obligația de a preciza expres acest aspect.

De altfel, susține că, atunci când entitatea contractantă a intenționat să excludă anumite înscrisuri din probațiunea îndeplinirii cerințelor minime a făcut-o expres, arătând prin clarificarea nr. 42.838/30.10.2024 că „nu se acceptă recomandări emise de actualul angajator al expertului.”

Așadar, acolo unde entitatea contractantă a intenționat a exclude din aria sintagmei „orice alte documente similare” a precizat expres această excludere, însă, în privința probațiunii îndeplinirii cerinței minime prin contracte, o astfel de excludere nu există în documentația de atribuire, iar o permisiune expresă este atestată de instrucțiunea ANAP.

În al cincilea rând, consideră că, a pretinde entității contractante să evalueze îndeplinirea cerinței minime prin raportare la o excludere care nu există în documentație, valorează a-i solicita acesteia să evalueze ofertele după alte criterii și cerințe decât cele prescrise prin documentația de atribuire, conduită prohibită prin lege și practica judiciară constantă a Consiliului, a instanțelor de control-judiciar și a instanței comunitare.

În sensul celor de mai sus, invocă jurisprudența CNSC, respectiv Decizia nr. 213/C9/3.226 din data de 30.01.2023.

În opinia sa, caracterul obligatoriu al documentației de atribuire și interzicerea dreptului autorităților contractante de a proceda, pe parcursul evaluării, la „adaptarea” și „reinterpretarea” documentației de atribuire au fost în mod repetat subliniate de jurisprudența europeană, care, prin Hotărârea din 10 octombrie 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, punctul 40, Hotărârea din 6 noiembrie 2014, Cartiera dell'Âdda, C-42/13, EU:C:2013:2345, punctele 43 și 44 și Hotărârea din 2 iunie 2016, Pippo Pizzo, C-27/15, EU:C:2016:404, punctul 39, arată: „în temeiul articolului 2 din Directiva 2004/18, unei autorități contractante îi revine sarcina de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși le-a stabilit [s.n.1.]”

Perfect consecvent, în Hotărârea din 14 iunie 2017, Medipac - Kazantzidis, C-6/05, EU:C:2007:337, punctul 54, CJUE a precizat că obligația de transparență „interzice autorității contractante să respingă o

ofertă care respectă cerințele anunțului privind cererea de ofertă întemeindu-se pe motive care nu au fost prevăzute în acest anunț și care sunt invocate ulterior depunerii acestei oferte [s.n].”

Hotărârea din 16 aprilie 2015 a CJUE, cauza C-278/14, procedura Enterprise Focused Solutions SRL, stabilește cu deplină claritate: „[...] obligațiile de transparență care rezultă din acestea trebuie interpretate în sensul că autoritatea contractantă nu poate respinge o ofertă care îndeplinește cerințele anunțului de participare pe baza unor motive care NU SUNT PREVĂZUTE în anunțul menționat [s.n.]”

Prin urmare, susține că, în prezența stabilirii unui mod de probațiune prin referire la „orice alte documente similare”, a Instrucțiunii ANAP mai sus iterate, care permite probațiunea prin contracte, și a excluderii exprese prin Clarificarea nr. 42.838/ 30.10.2024 a unui anumit înscris probatoriu („recomandări emise de actualul angajator al expertului”) și fără excluderea explicită și expresă a contractului ca mijloc de probă, apreciază că în deplin acord cu legea, cu practica judiciară și cu documentația de atribuire am făcut proba îndeplinirii cerinței minime prin depunerea de contracte.

Acesta evidențiază că prin punctul 149 din cadrul cererii sale de intervenție, intervenientul valorifică citarea eronată a cerinței minime din cadrul acestei proceduri, arătând că: „Având în vedere Decizia CNSC în urma căreia Comisia de evaluare a dispus reevaluarea ofertei Asocierii HUI, acest contract [Contractul nr. 3620858/2024(208/2024), n.n.] a fost luat în calcul în mod eronat pentru îndeplinirea cerinței, singurul care ar fi putut să demonstreze această solicitare expresă a documentației de atribuire ar fi fost contractul prezentat suplimentar în cadrul acestei proceduri, respectiv, contractul nr. 217/2024 - Asistență privind achiziția și derularea: Asistență juridică acordată beneficiarului în legătură cu un contract de tip FIDIC SILVER - Câmpia Turzii.”

Contestatorul menționează că, în susținerea criticii sale, intervenientul arată că acest contract a fost avut în vedere de Consiliu prin considerentele deciziei care constituie temeiul reevaluării și că, odată ce Consiliul a stabilit cu referire la acea procedură că acest contract nu face proba îndeplinirii cerinței, nici în cadrul prezentei proceduri nu ar putea face această probă.

Susține că ceea ce însă alege intervenientul să nu observe este că cerințele minime din cele două proceduri sunt diferite, reiterând că astfel face deplin posibil, atât logic cât și legal, ca deși cerința nu este îndeplinită în „procedura” să fie îndeplinită în prezenta procedură.

Evidențiază că, spre deosebire de „procedura”, în cadrul prezentei proceduri nu s-a solicitat ca experiența expertului să fi fost dobândită neapărat într-un contract de tip EPC contractor, cu consecința că, dacă un contract probează implicarea expertului în proiect și activitățile relevante (elaborare și derulare contracte), fără a fi un contract de tip EPC contractor, cerința minimă va fi:

- neîndeplinită în „procedura”;
- îndeplinită în prezenta procedură, în care tipul contractului prezentat în probațiune este irelevant.

Totodată, contestatorul reiterează că, în cadrul punctului 128, chiar considerentele deciziei CNSC fac referire la lipsa îndeplinirii cerinței minime în cadrul „procedurii” urmare a faptului că prin contracte nu s-a probat „participarea într-un proiect de tip EPC contractor” [pagina 80 alineatul (2) din Decizie], or, în prezenta procedură tipul contractului este irelevant, tocmai pentru că, astfel cum intervenientul în mod interesat nu observă, cerința minimă este diferit formulată.

Cu privire la modul de punctare a ofertei sale, contestatorul precizează că prin contestație a criticat modul de punctare a experților Inginer Rezident și Specialist punere în funcțiune.

Susține că a arătat prin contestație și prin răspunsul său la punctul de vedere al entității contractante motivele pentru care apreciază că prin transmiterea unor solicitări de clarificare situația acestor experți ar fi putut fi clarificată, cu consecința punctării superioare.

Acesta menționează că intervenientul argumentează că nicio astfel de clarificare nu ar fi putut fi transmisă, date fiind considerentele deciziei CNSC, iar conduita entității contractante este deplin legală.

Din punctul său de vedere, intervenientul susține, fără nicio rezervă relativă la coliziunea frontală cu propriile argumente, că:

- pe de o parte, în privința ofertei noastre aspecte legate de acordarea de punctaj nu pot fi clarificate prin transmiterea de solicitări de clarificare, și
- pe de altă parte, în privința ofertei sale, solicitările de clarificare transmise în vederea clarificării unui aspect mult mai grav, prin raportare la consecințe, anume îndeplinirea unei cerințe minime, pot fi transmise, sunt perfect legale și urmează a fi menținute în reevaluarea întemeiată pe considerentele acestei decizii CNSC.

Acesta precizează că intervenientul pretinde fățiș aplicarea în privința ofertei sale a unui tratament preferențial, or, dacă temeiul reevaluării rezidă în considerentele deciziei CNSC, astfel cum inechivoc atestă entitatea contractantă prin raportul procedurii și admite expres prin punctul său de vedere depus la dosarul cauzei, rezultă că orice solicitare de clarificare care determină un răspuns prin care este asanată o neconformitate inițială a ofertei este ilegală.

Prin urmare, contestatorul apreciază că, nu doar eventuale solicitări de clarificare transmise acestuia cu privire la punctarea experților vor fi ilegale, dar la fel de ilegale vor fi și solicitările de clarificare transmise intervenientului cu privire la îndeplinirea unei cerințe minime.

În acest context, contestatorul susține că nu înțelege care ar putea fi temeiul legal sau jurisprudențial al unei conduite ce implică:

- lipsa transmiterii către acesta a oricăror solicitări de clarificare aferente punctajului;

• menținerea ca legale a solicitărilor de clarificare transmise intervenientei și referitoare la îndeplinirea unei cerințe minime, în condițiile în care Consiliul a stabilit prin considerentele respectivei decizii că:

- „Consiliul notează că autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situația expusă a expertului juridic, conduită pe care consiliul o apreciază ca fiind corectă.”

- „pur și simplu lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerințe a caietului de sarcini și care, potrivit legii, nu poate fi acoperită pe calea clarificării ofertei, fără a fi încălcată regula de la art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/ 2016”;

- „proba îndeplinirii acestor cerințe fiind realizată, în cazul în care achizițarea ar fi cerut clarificarea situației, abia prin actele prezentate ca urmare a aplicării de către autoritatea contractantă a dispozițiilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016.

- „prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă, ceea ce reprezintă în mod evident crearea unui avantaj nepermis ofertantei în discuție.”

Pentru a fi și mai clar, susține că, exact considerentele acestei decizii CNSC stabilesc în mod expres și care este avantajul concret care se produce în favoarea ofertantului, printr-o astfel de conduită a entității contractante, care a aplicat în reevaluare exact tratamentul preferențial pretins de intervenientă prin cererea sa de intervenție: „Avantajul în acest caz este transformarea unei oferte neconforme (art. 143 alin. 3 Ut. a din HG nr. 394/ 2016) într-una conformă.” calificându-l care reprezentând „crearea unui avantaj nepermis ofertantei.”

Acesta susține că a arătat pe larg în contestație și în răspunsul său la punctul de vedere al entității contractante motivele pentru care apreciază că cei doi experți ar fi putut cumula punctaj superior în ipoteza în care entitatea contractantă ar fi procedat la clarificarea ofertei și nu la dispunerea măsurii depunctării ofertei înainte de clarificarea tuturor aspectelor acesteia. A arătat temeiurile legale și jurisprudențiale pentru care o astfel de conduită s-ar fi impus. Așa fiind, înțelege să nu reia respectivele argumente, în condițiile în care intervenienta se limitează la a sublinia lipsurile ofertei inițiale, dar fără a răspunde criticilor sale din Capitolul VI. din contestație privind temeiurile jurisprudențiale ale unui demers de clarificare.

Susține că eventualul argument al intervenientului privind o (inexistentă) putere de lucru judecat a deciziei CNSC puse în aplicare în reevaluare este factual nesustenabil, în condițiile în care în cele două proceduri expertii propuși sunt diferiți:

	Inginer Rezident	Specialist PIF
„procedura”	L....N L.	

prezenta procedură	G...I K.	
--------------------	----------	-------

În aceste condiții, contestatorul înțelege să insiste exclusiv asupra situației Inginerului Rezident.

Acesta susține că a arătat prin contestație că, în raport de înscrisurile din cadrul ofertei, fără vreo solicitare de clarificare suplimentară, pentru acest expert punctarea corectă ar fi fost de 6 (șase) puncte (față de 4,20 acordate), prin luarea în considerare a contractului privind „Centrală de cogenerare și desalinizare Tanajib (940 MW și 5,25 MIGD capacitate în Tanajib, Regatul Arabiei Saudite.”

În opinia sa, criticile intervenientului față de acest contract rezidă în aceea că, din informațiile sale, „contractul [...] este în derulare, astfel încât recomandarea emisă de este o recomandare emisă de un partener al angajatorului actual, fiind similară cu o recomandare emisă de angajatorul actual.” - punctul 153 din cererea de intervenție.

Afirmă că este de acord cu intervenientul asupra faptului că prin documentația de atribuire entitatea contractantă a comunicat expres că nu va accepta în probațiunea experienței experților recomandări emise de actualul angajator, însă, respinge cu fermitate concluzia acestuia potrivit căreia recomandarea ar fi „emisă de angajatorul actual,” trasă de intervenient din simplul fapt că acest proiect „este în derulare.” Logica comună respinge ideea că simplul fapt că acel proiect ar fi încă în derulare ar implica la modul necesar faptul că emitentul Recomandării ar trebui în mod necesar să fie actualul angajator al expertului.

În acest context, solicită Consiliului să constate că:

- Recomandarea emisă de este datată 18.04.2024;
- Recomandarea emisă de atestă explicit perioada implicării expertului în proiect: 28.02.2023 - 16.04.2024;
- Potrivit CV-ului expertului Gacoski Kristijan, la data curentă acesta este angajat al Tractebel - Navoi Site Office, Navoi, Uzbekistan; Expertul este angajat al acestei companii din mai 2024;
- Din CV-ul expertului și în acord cu Recomandarea rezultă că implicarea expertului în proiectul „Centrală de cogenerare și desalinizare Tanajib (940 MW și 5,25 MIGD capacitate în Tanajib, Regatul Arabiei Saudite” a încetat în luna aprilie 2024.

Subliniază că, prin punctul 156 al cererii sale de intervenție, acesta critică faptul că recomandarea expertului atestă implicarea acestuia în proiect în calitate de „Inginer Senior”, iar atribuțiile/activitățile expertului sunt precizate numai în CV.

Spre clarificarea intervenientului, reproduce în continuare un extras din Ghidul Mott MacDonald, angajatorul expertului, „Ghid pentru șantier - iPP și Instalație de desalinizare Tanajib” (Anexa 4), paginile 27 - 28:

„Inginer Senior de Specialitate:

Este responsabil pentru controlul și asigurarea executării în siguranță și fără probleme a activităților de supraveghere de specialitate de pe șantier. Colaborează îndeaproape cu Managerul Construcției pentru a verifica dacă toate inspecțiile și alte sarcini relevante sunt finalizate eficient, la cele mai înalte standarde de calitate și spre satisfacția clientului. Raportează către: Manager Construcție”.

Conform aceluiași document, susține că, inspectorul de specialitate și supervisorul de specialitate raportează inginerului senior de specialitate.

În opinia sa, acest tip de organizare este perfect similar cu organizarea echipei de proiect solicitată pentru prezentul contract, unde inginerul rezident este subordonat managerului de proiect.

Precizează că, dată fiind notorietatea absolută în branșă a noțiunii de „Inginer Senior”, coroborată faptului că are certitudinea că prezenta procedură de atribuire se derulează între profesioniști, contestatorul apreciază că simpla recomandare care atestă calitatea expertului de „Inginer Senior” este suficientă pentru punctare.

Dacă entitatea contractantă ar fi dorit asigurări suplimentare, menționează că, în completarea informațiilor detaliate din CV, ar fi putut solicita o clarificare asupra acestui aspect, iar Asocieria noastră ar fi avut deplina disponibilitate și capacitate de a transmite documente clarificatoare, adică înscrisuri care să clarifice înscrisuri deja existente în ofertă, cu referire la Recomandare și CV, din care rezultă cu suficientă că punctajul trebuia acordat și pentru acest contract.

Prin urmare, subliniază că recomandarea emisă de nu este o recomandare emisă de actualul angajator; activitățile unui Inginer senior le cuprind și le depășesc pe cele ale unui inginer rezident, iar entitatea contractantă a permis expres prin clarificări (răspunsul nr. 14 din răspunsul consolidat nr. 42.838/30.10.2024) orice denumiri de poziții, atât timp cât atribuțiile sunt similare.

În raport de aceste împrejurări, consideră că, fără vreo solicitare suplimentară de clarificare, comisia de evaluare ar fi trebuit să acorde un punctaj suplimentar de 1.80 puncte ofertei sale, pentru acest expert și acest contract.

În concluzie, precizează că, dintre multiplele soluții legale aflate la dispoziția entității contractante ulterior receptării Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, entitatea contractantă a ales-o pe sigura ilegală posibilă, anume reevaluarea ofertei cu aplicarea selectivă a considerentelor deciziei CNSC și cu practicarea unui tratament inegal și discriminatoriu ofertelor, materializat în aplicarea deciziei CNSC numai la oferta noastră și ignorarea valorii jurisprudențiale a deciziei asupra ofertei interveniente, această ofertă aflându-se într-o situație nu doar comparabilă cu situația ofertei sale, dar chiar mai gravă, atât timp cât în privința ofertei noastre s-a refuzat transmiterea de solicitări care ar fi

avut ca obiect punctarea, iar în privința ofertei intervenientei au fost transmise solicitări având ca obiect îndeplinirea unei cerințe minime.

Menționează că, receptând Decizia CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 entitatea contractantă ar fi putut constata că, în raport de definirea diferită a cerințelor minime și a cerințelor de punctare, precum și de practica judiciară diferită de considerentele acestei decizii CNSC, o reevaluare nu se impune, urmând a trece la comunicarea rezultatului evaluării deja finalizate și rămânând ca decizia CNSC să fie în viitor invocată, cu valoare jurisprudențială, în eventuale viitoare contestații față de rezultatul procedurii.

În opinia sa, argumentul aplicării deciziei CNSC tocmai pentru evitarea contestării viitoare a rezultatului este vădit inutil, aflându-ne la acest moment într-o procedură administrativ-jurisdicțională îndreptată împotriva rezultatului procedurii.

Susține că, în această ipoteză legală de lucru, oferta sa și-ar fi prezervat clasarea pe primul loc.

Contestatorul susține că, în paradigma aplicării considerentelor deciziei CNSC, entitatea contractantă ar fi putut reevalua ofertele și, chiar dacă ar fi continuat a aplica doar ofertei noastre această decizie CNSC, ar fi putut constata că, deși se impune depunctarea ofertei cu 2.40 puncte pentru expertul juridic, se impune, fără vreo solicitare suplimentară de clarificare, majorarea punctajului aferent inginerului rezident cu 1.80 puncte, dat fiind că din înscrisurile din cadrul ofertei inițiale rezultă îndeplinirea cerințelor pentru luarea în considerare a încă unui contract, astfel cum mai sus a arătat.

În această ipoteză legală de lucru, susține că oferta sa și-ar fi prezervat clasarea pe primul loc.

În paradigma aplicării considerentelor deciziei CNSC, contestatorul susține că entitatea contractantă ar fi putut reevalua ofertele cu observarea faptului că, dacă prin considerentele acestei decizii se stabilește că orice solicitare de clarificare care conduce la depunerea de noi înscrisuri în baza cărora este evaluată îndeplinirea unei cerințe minime este ilegală, rezultă că toate solicitările de clarificare transmise interveniente sunt ilegale.

Astfel, aplicând considerentele deciziei CNSC, în opinia sa, comisia de evaluare ar fi trebuit să stabilească, cu valoare de generală aplicabilitate în privința tuturor ofertelor, că îl este prohibit a solicita clarificări care ar determina răspunsuri care, în completarea înscrisurilor inițial depuse, ar conduce la îndeplinirea unei cerințe minime sau la îndeplinirea unei cerințe aferente acordării punctajelor. Stabilind acest necesar principiu al reevaluării, comisia de evaluare ar fi trebuit să constate că, în cadrul evaluării inițiale, a transmis solicitări de clarificare concurentului nostru și că numai prin răspunsurile receptate oferta concurentului nostru a devenit admisibilă.

Apreciază că, urmare a acestui fapt, comisia ar fi trebuit să constate că, dacă se procedează la reevaluare în temeiul acestei Decizii CNSC, ar urma ca din evaluarea inițială să fie înlăturate toate informațiile și înscrisurile comunicate de ofertanți prin răspunsuri, dat fiind că prin aceste răspunsuri s-a procedat la „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă.”

De asemenea, urmare a acestui demers, prin analizarea ofertei intervenientului prin raportare exclusivă la înscrisurile din ofertă, comisia de evaluare urma a stabili inadmisibilitatea ofertei intervenientului, pentru lipsa îndeplinirii unei cerințe minime, în această ipoteză legală de lucru, oferta noastră și-ar fi prezervat clasarea pe primul loc, devenind fără relevanță depunerea aferentă expertului juridic și ilegală neacordare a punctajului maxim pentru inginerul rezident.

Contestatorul subliniază că, entitatea contractantă, însă, a ales singura ipoteză ilegală de reevaluare, materializată în:

- Aplicarea deciziei CNSC numai la oferta sa, cu neobservarea tratamentului inegal, vădit preferențial aplicat ofertei intervenientei. căreia i s-a permis transmiterea ulterioară de înscrisuri în probațiunea îndeplinirii unei cerințe minime;

- Neobservarea faptului că în procedură a transmis anterior solicitări de clarificare intervenientului privind îndeplinirea unei cerințe minime;

- Neobservarea faptului că numai prin intermediul acestor solicitări de clarificare oferta intervenientului devine conformă, dat fiind că din înscrisurile existente în oferta inițială nu rezultă îndeplinirea unei cerințe minime;

- Menținerea în procedură a unor Solicitări anterioare de clarificare, calificate expres de consiliu prin decizie ca fiind ilegale. Numai în această ipoteză ilegală de lucru oferta sa se clasează pe locul 2, iar intervenientul accede la încheierea contractului.

Pentru aceste motive solicită Consiliului să dispună respingerea cererii de intervenție formulate.

Prin adresa nr. 1974/16.06.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 39910/17.06.2025, ... SRL, în calitate de Lider al Asocierii -, urmare a punctului de vedere al contestatorului față de cerea de intervenție, transmite concluzii scrise, solicitând

- respingerea ca vădit neîntemeiate a criticilor formulate de Asocieria SRL - - SRL împotriva cererii de intervenție voluntară;

- admiterea tuturor criticilor aduse în cuprinsul cererii de intervenție cu privire la oferta depusă de Asocieria SRL - - SRL, și pe cale de consecință admiterea cererii de intervenție voluntară, astfel cum a fost formulată, precum și respingerea în integralitate a contestației.

În prealabil, subliniază că prin prezenta aduce clarificări, cu scopul de a delimita poziția sa procesuală și de a sprijini o analiză corectă și eficientă a cauzei.

Totodată, precizează că prezenta nu se substituie argumentelor formulate pe larg în cuprinsul cererii de intervenție voluntară, pe care înțelege să le susțină în continuare.

Susține că prin prezenta punctează argumentele de natură a conduce la respingerea ca neîntemeiate a criticilor contestatorului, dar și pentru a nu încărca în mod inutil activitatea Consiliului, în contrast cu abordarea excesiv formalistă și redundantă a contestatorului.

Susține că Asocierea SRL - - SRL, ca răspuns la cererea sa de intervenție, a formulat o întâmpinare întinsă pe nu mai puțin de 48 de pagini, în care a reiterat obsesiv aceleași idei, fără a aduce elemente de noutate sau o argumentație juridică suplimentară coerentă. Această abordare nu doar că nu contribuie la clarificarea fondului cauzei, ci, dimpotrivă, produce un efect de confuzie și dispersie, fiind construită pe repetiții, parafrazări și redundanță, cu scopul evident de a încărca nejustificat activitatea Consiliului.

Totodată, subliniază că o astfel de practică afectează buna desfășurare a procedurii de soluționare a contestației, contrar exigențelor de concentrare, claritate și relevanță a susținerilor, ce ar trebui să caracterizeze poziția procesuală a oricărei părți. În plus, acest mod de redactare este în vădită contradicție cu economia procesului, generând o presiune procedurală artificială și nejustificată asupra autorității de soluționare și asupra părților din dosar.

Susține că cererea de intervenție voluntară principală este admisibilă, și respingerea ca neîntemeiată a excepției în admisibilității cererii de intervenție voluntară principală.

Precizează că actul său procesual are dublă natură juridică, în parte, de cerere de intervenție voluntară accesorie, în ceea ce privește argumentația formulată în susținerea legalității actului administrativ contestat, în sprijinul autorității achizitoare, a cărei poziție procesuală înțelege să o întărească, din acest punct de vedere, și, în parte, de cerere de intervenție voluntară principală, în subsidiar, în cazul în care CNSC, admitând contestația, va anula raportul procedurii și va dispune măsuri privind reluarea evaluării ofertelor, să se pronunțe inclusiv asupra legalității raportului în ceea ce privește declararea ofertei contestatorului ca fiind conformă.

Prin urmare, susține că excepția inadmisibilității invocată în cuprinsul întâmpinării contestatorului, vizează exclusiv cererea de intervenție voluntară principală, iar nu pe cea accesorie, context în care în cele ce urmează, subscria înțelegem să formulăm critici cu privire la netemeinicia excepției, subliniind aceea că partea în care acesta a formulat argumente în susținerea poziției autorității achizitoare nu este vizată de această excepție și trebuie analizată, direct, asupra temeiniciei

sale, invocând în susținere dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, care, în opinia sa, nu distinge între modalitățile cererii de intervenție voluntară, principală sau accesorie, ci trimite în mod automat la Codul de procedură civilă și la întreg regimul juridic al acestei instituții.

Consideră că, dacă legiuitorul Legii nr. 101/2016 voia să deroge și să stabilească faptul că în fața Consiliului nu se pot formula decât cereri de intervenție voluntare accesorii, nu și principale, ar fi prevăzut expres o asemenea excepție, derogare de la regimul de drept comun, nimic nu îl împiedica, așa cum de altfel a făcut în materia termenului de formulare a unei asemenea cereri, de 10 zile, diferit de cel de drept comun.

În atare condiții, susține că, formularea unei cereri de intervenție voluntară principală este admisibilă sub acest aspect, pentru că însăși legea o permite, prevederea de la art. 17 este una dispozitivă, iar nu prohibitivă.

Consideră că, odată stabilită admisibilitatea sub aspectul posibilității legale de a formula un atare act procesual, urmează a fi verificate, în mod evident, în privința acesteia, toate condițiile acțiunii civile, calitate procesuală pasivă și activă, interes procesual, termen de formulare, aspect pe care subscrisa nu l-am tăgăduit, motiv pentru care a formulat chiar în cuprinsul Cererii Titlul II, unde a abordat pe larg chestiunea admisibilității în principiu.

Acesta susține că are calitate procesuală activă de a formula cerere de intervenție voluntară principală, pentru că, în ipoteza admiterii contestației și a anulării raportului proceduri, cu reluarea evaluării ofertelor, subscrisa precizăm că avem calitate de persoană vătămată, în contextul în care raportul atacat de contestatoare este nelegal întocmit în privința soluției de declarare a conformității ofertei contestatorului. Menționează că aceasta a fost rațiunea pentru care a formulat, în parte, cererea principală, în subsidiar, în scenariul în care CNSC va admite contestația, și va dispune anularea raportului, impunându-se, anularea raportului procedurii inclusiv sub aspectul nelegalității acestuia în privința dispoziției de declarare conformă a ofertei contestatorului.

Față de afirmația contestatorului de la punctul 13, intervenientul susține că nu poate adopta poziția de parte vătămată și că nu ar putea exhiba cu succes un interes propriu în fața Consiliului, or, această aserțiune este una incorectă, ... SRL având calitate de persoană vătămată, în contextul în care s-ar relua procedura de evaluare a ofertelor și nu s-ar dispune măsura reevaluării admisibilității ofertei contestatorului, motiv pentru care, în subsidiar, susține că are calitate procesuală activă de a formula propriile pretenții, de a deduce judecății un drept strâns legat de cel care face obiectul contestației, acesta susținând că este vătămat sub aspectul interesului său legitim ca alt ofertant concurent, Asocierea SRL - - SRL, să fie exclusă din procedură.

În opinia sa, contestatorul încearcă să acrediteze în mod eronat ideea conform căreia au calitate de parte în procedura în fața CNSC, doar contestatorul și autoritatea achizitoare, ceilalți fiind doar participanți, or asemenea aserțiune desfide rațiunea instituției juridice a intervenției voluntare, care presupune ca o persoană, inițial terță de cadrul procesual, sub aspect subiectiv, să intervină în proces, să mărească acest cadru subiectiv, odată cu admiterea în principiu a cererii sale, cu dobândirea calității de veritabilă parte, și, în cazul intervenției principale, când se deduce judecării un drept conex, să mărească și cadrul obiectiv.

În ceea ce privește existența și actualitatea interesului procesual al său de a formula propriile pretenții deduse judecării, conexe și strâns legate celor introductive de jurisdicție, prin intermediul formulării unei cereri de intervenție voluntară principală, intervenientul menționează că, cererea sa va fi soluționată, abia în subsidiar, context în care abia atunci va fi verificată condiția interesului.

Acesta precizează că numai în ipoteza în care se constată nelegalitatea raportului procedurii ca urmare a admiterii motivelor de contestație formulate de Asocieria SRL - SRL, și soluția prin care SRL a fost declarat câștigător se anulează cu efect retroactiv, acesta exhibând un interes pe deplin calificat, existent și actual, de a se dispune inclusiv anularea raportului procedurii prin raportare la soluția prin care a fost declarată conformă oferta contestatorului, în perspectiva dispunerii de către CNSC a unor măsuri în sarcina autorității de a reexamina și acest aspect.

Din punctul său de vedere, contestatorul susține în mod neîntemeiat și că cererea de intervenție voluntară principală formulată de SRL ar echivala cu o contestație, fapt ce trebuie înlăturat cu fermitate.

Susține că, tocmai, că acesta nu a formulat o contestație în termenul de 10 zile care curge de la data comunicării rezultatului procedurii și a raportului procedurii pentru la acel moment, acesta susține că nu are niciun interes procesual de a ataca această soluție, nu are cum în acele condiții să se prevaleze de calitatea de parte vătămată și nici nu a invocat vreun interes propriu lezat la acel moment - așa cum corect admite însuși contestatorul - întrucât au fost declarați câștigători ai procedurii, neavând astfel vreun interes personal în anularea raportului procedurii și a rezultatului acestuia conform căruia SRL era declarat câștigător. În opinia sa, a formula în atare condiții contestație în temeiul art. 8 din Legea nr. 101/2016, ar fi îndemnat să nu întrunească condiții acțiunii constând într-un interes determinat, legitim, personal, născut și actual, actul administrativ fiindu-ne favorabil.

Abia în ipoteza în care există o incertitudine asupra consolidării caracterului temeinic și legal al actului administrativ favorabil acestuia, ca urmare a introducerii contestației, intervenientul susține că are un

interes legitim, născut și actual, de a se constata nelegalitatea acestuia sub aspectul dispoziției care privește declararea admisibilității și conformității ofertei contestatorului, nu mai devreme, interval de timp când interesul său constă în împlinirea termenului de 10 zile fără ca participantul declarat perdant să atace actul.

Susține că interesul său de a lărgi sfera obiectului judecății în prezenta cauză, în subsidiar, sub aspectul caracterului nelegal al actului administrativ în privința dispoziției referitoare la oferta contestatorului, se circumscrie interesului mai larg, care excedează pretențiilor contestatoarei, ca într-o eventuală anulare a actului atacat, măsurile de remediere pe care Consiliul le dispune, să fie unitare, să nu se definitiveze aspecte caracterizate de nelegalitate, iar autoritatea să implementeze toate măsurile, în mod conjugat.

Totodată, susține că interesul său este unul deplin caracterizat, și în contextul în care contestatoarea urmărește, deopotrivă, dispunerea unei măsuri prin care subscrisa să fim excluși din procedura de atribuire, context în care, cu atât mai mult SRL exhibă cu succes interesul propriu de a urmări excluderea concomitentă a celui alt contracandidat.

Subliniază că, semnificative în acest sens sunt concluziile CJUE în celebra cauză Archus și Gama, conform cărora „au formulat o cale de atac împotriva deciziei prin care era exclusă oferta lor, și împotriva deciziei de atribuire a contractului, adoptate simultan, și, prin urmare, nu pot fi considerate ca fiind excluse definitiv din procedura de atribuire a contractului de achiziție publică. Într-o asemenea situație, noțiunea „un anumit contract” în sensul art. 1 alin. (3) din Directiva 92/2013 poate viza, dacă este cazul, eventuala inițiere a unei noi proceduri de atribuire a unui contract de achiziție publică.”

În opinia sa, din considerațiile care precedă rezultă că Directiva 92/13 trebuie să fie interpretată în sensul că, într-o situație în care, în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziție publică, au fost prezente două oferte, iar autoritatea contractantă a adoptat două decizii simultane, de respingere a ofertei unuia dintre candidați, iar cu ocazia judecării contestației acestuia se pune în discuție conformitatea ofertei candidatului câștigător, acesta din urmă trebuie să aibă la îndemână mijloacele de a supune analizei sub aspectul temeiniciei și decizia prin care oferta necâștigătoare a fost declarată în mod eronat ca fiind conformă. În susținerea acestei teze rezidă și argumentul conform căruia, în cadrul unei eventuale reevaluări, să se țină cont de toate aspectele de nelegalitate ale procesului de decizie în aceeași procedură de achiziție.

Mai mult, menționează că, abia odată cu formularea contestației de către aceasta din urmă, ... SRL a luat cunoștință pentru prima dată de conținutul unor părți relevante din oferta contestatorului - informații ce nu puteau fi cunoscute anterior, pentru a le putea ataca.

Susține că, în acest context, intervenția voluntară principală a fost formulată legal, în temeiul art. 17 și art. 18 din Legea nr. 101/2016, având ca scop susținerea poziției autorității contractante și, deopotrivă, semnalarea, în subsidiar, a unor eventuale neconformități din oferta contestatarei, relevante abia în urma comunicării contestației.

Așadar, încercarea contestatorului de a califica cererea de intervenție drept o „contestație mascată” este, în opinia sa, nefondată și vădit artificială, fiind lipsită de suport legal și contrară cadrului procesual reglementat.

Cu privire la momentul justificării caracterului confidențial al ofertei, prin raportare la procedura internă depusă ulterior, intervenientul solicită respingerea acestei cereri, ca neîntemeiată, tardiv formulată și lipsită de relevanță probatorie în contextul legal al momentului ofertării.

Cu privire la pretinsa inadmisibilitate a ofertei sale, intervenientul reiterează că oferta sa a îndeplinit întrutotul cerințele documentației de atribuire, iar solicitările de clarificări venite din partea Comisiei de evaluare, în deplină conformitate cu atribuțiile conferite acesteia de către legiuitor, și în virtutea puterii suverane a acesteia de apreciere, au vizat clarificarea/confirmarea unor aspecte menționate în documentele deja incluse în cadrul ofertei depuse.

Evidențiază că propria interpretare adusă de contestator la punctul 105 asupra considerentelor din cadrul Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 este mai mult decât bizară, aceasta inducând ideea potrivit căreia, transmiterea unor solicitări de clarificări de către entitatea contractantă ar fi ilegală, este complet nefondată, lipsită de temei legal și contrară atât dispozițiilor aplicabile, cât și practicii constante a CNSC și a jurisprudenței relevante.

Totodată, reiterează că, în mod corect, în opinia sa, comisia de evaluare a procedat la punerea în aplicare a Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 doar asupra ofertei contestatorului, având în vedere ca aceasta o viza în mod direct fiind prezentați aceeași experți și aceleași documente în cadrul ambelor proceduri, și, în mod corect nu i s-au solicitat clarificări suplimentare conform celor dispuse de CNSC în cadrul Deciziei, având în vedere că documentele depuse inițial în ofertă nu atestau îndeplinirea cerinței așa cum solicită în mod expres caietul de sarcini — respectiv recomandări sau alte documente emise de beneficiar. În mod firesc, dacă s-ar fi solicitat clarificări, s-ar fi ajuns la situația constatată de CNSC în cadrul Deciziei nr. 784/C5/419/24.03.2025 în sensul transformării unei oferte neconforme, într-una conformă.

Din punctul său de vedere, acest raționament nu poate fi extrapolat în niciun caz asupra ofertei sale, având în vedere că, de la momentul depunerii ofertei a inclus pentru fiecare expert prezentat, pe lângă CV, și recomandări pentru susținerea experienței specifice, așa cum a fost solicitat de către entitatea contractantă prin documentația de atribuire și

răspunsurile la solicitările de clarificări. Prin urmare, pentru susținerea experienței profesionale a experților, au fost prezentate recomandări provenind fie de la beneficiarii contractelor în care aceștia au activat, fie de la foști angajatori, cu excluderea expresă a angajatorului actual.

Ca atare, susține că prin solicitările de clarificări ce i-au fost adresate, comisia de evaluare a urmărit exclusiv clarificarea unor aspecte deja menționate în documentele depuse odată cu oferta, fără a solicita completarea acestora cu documente noi. Acest demers se distinge fundamental de situația contestată, care — potrivit propriilor afirmații din cuprinsul contestației — nu a inclus în oferta depusă niciun document de natura celor solicitate prin documentația de atribuire, respectiv: recomandări din partea beneficiarilor sau orice alte documente similare, ori recomandări din partea angajatorilor anteriori, cu excluderea expresă a angajatorilor actuali ai experților propuși.

Susține că această cerință a fost clar stabilită în documentația de atribuire și ulterior reiterată prin răspunsul entității contractante la solicitarea de clarificări nr. 12, inclus în adresa nr. 42838/30.10.2024. În acest context, eventuala solicitare de clarificări adresată contestatarei ar fi echivalat cu o completare a ofertei, ceea ce ar fi fost nelegal și contrar principiului tratamentului egal.

În susținere, evidențiază că, o asemenea solicitare de clarificare este perfect permisă și prin raportare la interpretarea dată de CJUE în Cauza SAG ELV Slovensko, în considerentele 40, 41 și 43, potrivit cărora:

„Cu toate acestea, respectivul articol 2 nu se opune, mai precis, ca, în mod excepțional, datele referitoare la ofertă să poată fi corectate sau completate punctual, în special întrucât necesită vădit o simplă clarificare sau pentru a înlătura erori materiale evidente, cu condiția ca această modificare să nu determine propunerea, în realitate, a unei noi oferte. Articolul menționat nu se opune, așadar, nici ca în legislația națională să se prevadă o dispoziție precum articolul 42 alineatul 2 din Legea nr. 25/2006, potrivit căreia, în esență, autoritatea contractantă poate să solicite în scris candidaților să își clarifice oferta fără să solicite totuși sau să accepte vreo modificare a ofertei.

În cadrul exercitării puterii de apreciere de care dispune astfel autoritatea contractantă, revine acesteia din urmă sarcina de a trata diferenții candidați în mod egal și loial, astfel încât să nu se poată considera, la finalizarea procedurii de selecție a ofertelor și în raport cu rezultatul acesteia, că solicitarea de clarificare a favorizat sau a defavorizat nejustificat candidatul sau candidații care au făcut obiectul acestei solicitări.

Pe de altă parte, această cerere trebuie adresată în mod echivalent tuturor întreprinderilor care se află în aceeași situație. În lipsa unui motiv verificabil în mod obiectiv de natură să justifice un tratament diferențiat

al candidaților în această privință, în special atunci când este necesar, în orice caz, în raport cu alte elemente, ca oferta să fie respinsă.”

Cu privire la inadmisibilitatea ofertei contestatorului, intervenientul susține următoarele:

Contractul nr. 3620858/2024 (208/2024) Asistență juridică privind derularea unui contract EPC pentru o centrală de biomasă pentru Genia Bioenergy S.L. a fost luat în considerare în mod eronat pentru îndeplinirea cerinței minime, având în vedere că Decizia CNSC care a statuat că nici prin acest contract nu este demonstrată îndeplinirea cerinței astfel cum a fost formulată (chiar dacă s-a eliminat în cazul procedurii în cauză referirea la TIPUL contractelor - ECP Contractor!). Ca și în cazul celorlalte contracte prezentate de contestatară pentru îndeplinirea cerințelor de către expertul juridic propus, și în cazul acestuia contestatara s-a bazat exclusiv pe CV-ul expertului, fără a fi anexate documente justificative suplimentare, așa cum solicită în mod expres Caietul de sarcini — respectiv recomandări sau alte documente emise de beneficiar. Așadar, susținerea potrivit căreia acest contract face atât proba participării expertului, cât și proba naturii participării, cu referire la elaborarea și derularea contractului nu poate fi reținută, având în vedere toate argumente aduse de subscrisa în cadrul cererii de intervenție și, mai ales, luând în considerare cele reținute de CNSC în cadrul Deciziei nr. 784/C5/419/24.03.2025 cu privire la acest contract.

În ceea ce privește modalitatea de punctare/depunctare a ofertei contestatorului, acesta apreciază că ar fi redundantă formularea unor altor critici lămuritoare față de cele expuse inițial în cadrul cererii de intervenție, având în vedere că cerința minimă nu a fost îndeplinită, oferta fiind astfel neconformă, iar criteriul de atribuire nemaiputând fi aplicat.

Astfel, pentru toate motivele arătate în cadrul cererii de intervenție și în cadrul prezentelor concluzii scrise, intervenientul solicită constatarea inadmisibilității ofertei contestatorului.

Prin adresa nr. 192/20.06.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 41375/23.06.2025, ... SRL, transmite note scrise prin care solicită respingerea ca inadmisibilă, în parte, și ca nefondată și neîntemeiată, pe de altă parte, a cererii de intervenție formulate de Asociera -

În prealabil, evidențiază că prin capitolul I - Precizări prealabile din cadrul concluziilor sale scrise Asociera - reclamă o „abordare excesiv formalistă și redundantă” a Asocierii contestatorului, urmare a faptului că și-a permis să formuleze o „întâmpinare întinsă pe nu mai puțin de 48 de pagini.”

Referitor la inadmisibilitatea cererii de intervenție principale, acesta menționează că prin concluziile scrise intervenientul solicită respingerea criticilor formulate de acesta împotriva cererii de intervenție voluntară principală formulată de către aceasta, fără însă a se referi la niciuna

dintre aceste critici și, cu atât mai grav, fără a expune motive de neconformitate a acestor critici cu normele legale incidente evocate ori cu jurisprudența în materie.

Acesta consideră că intervenientul reiterează motivele intervenției, declarativ, prezentate asertiv, fără a răspunde punctual niciuneia dintre criticile de inadmisibilitate ridicate de contestator

De asemenea, sub acest aspect, face trimitere la art. 1, art. 2 alin. (1) și art. 3 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 101/2016, subliniind că, în opinia sa, căile de atac reglementate de Legea nr. 101/2016 privesc numai acte juridice/jurisdicționale emise, existente în realitatea juridică/ producătoare de efecte juridice și exclud folosirea acestor remedii procesuale împotriva unor acte juridice/jurisdicționale inexistente ori eventuale.

În același sens invocă dispozițiile art. 8 alin. (1), art. 10 lit. d) și art. 26 alin. (2) și (7) din Legea nr. 101/2016; art. 17 alin. (3), art. 29 și art. 34 din același act normativ.

Susține că intervenientul nu se referă nici la un act emis de entitatea contractantă și nici la o decizie a Consiliului ci, exclusiv, la o eventuală soluție viitoare dată contestației.

Din punctul său de vedere, situația ipotetică prezumată de intervenientă, a fost avută în vedere legiuitor, care, cu titlu de remediu procesual, a reglementat Plângerea la instanța de judecată prin art. 29 din Legea nr. 101/2016.

Totodată, menționează că, relevant sub acest aspect este faptul că art. 29 din Legea nr. 101/ 2016 stabilește că „Deciziile Consiliului privind soluționarea contestației pot fi atacate (...) de către orice persoană vătămată de măsurile dispuse de Consiliu”, cu consecința vădită că ofertantul de pe locul 1 nu are a fi parte în cadrul procedurii administrativ-jurisdicționale pentru a putea exercita calea de atac împotriva Deciziei Consiliului, în ipoteza în care, în urma Deciziei Consiliului, pierde calitatea de câștigător declarat al procedurii.

Așadar, menționează că ofertantul clasat pe locul 1 devine „persoană vătămată de măsurile dispuse de Consiliu” doar când și doar dacă Consiliul dispune în sensul cenzurării raportului procedurii care atestă calitatea sa de câștigător al procedurii.

Prin urmare, doar de la data pronunțării unei astfel de Decizii a Consiliului ofertantul clasat pe locul 1 poate justifica un interes născut și actual de a participa la procedura judiciară în interes propriu.

Susține că, nicăieri în legislația națională nu este reglementată echipolența dintre plângerea împotriva deciziilor Consiliului și cererea de intervenție voluntară principală, ori caracterul alternativ sau complementar al celor două căi procesuale distincte.

Sub un alt aspect, ca elemente de noutate, în sprijinul admisibilității cererii de intervenție voluntară principală, precizează că - invocă Directiva 92/13 și

„celebra cauză Archus și Gama”, or, în opinia sa, Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992, nu poate fi invocată ca temei legal din cel puțin două motive:

- potrivit art. 249 din Tratatul de constituire a Uniunii Europene, spre deosebire de Regulament, care este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în fiecare stat membru, Directiva este obligatorie pentru fiecare stat membru destinat numai cu privire la rezultatul care trebuie atins, lăsând autorităților naționale, sub aspectul transpunerii, competența în ceea ce privește forma și mijloacele (în acest sens și dispozițiile art. 1 din Directiva 92/13/CEE);

- astfel cum rezultă din precizările de după art. 71 din Legea nr. 101/2016, legea menționată transpune, alături de Directiva 89/665/CEE, și Directiva 92/13/CEE din 25 februarie 1992.

Evidențiază că, sub aspectul obligației statelor membre de transpunere a Directivelor în dreptul național, art. 1 alin. (3) din Directiva în discuție prevede că „statele membre trebuie să asigure accesul la procedurile de contestație, în temeiul normelor detaliate pe care statele membre au dreptul să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a suferit sau riscă să sufere un prejudiciu ca urmare a unei presupuse încălcări”, or, legiuitorul român a transpus corect și complet Directiva menționată, stabilind prin Legea nr. 101/2016 căile de atac împotriva actelor autorității contractante și a deciziilor Consiliului, cu detalieră corespunzătoare a procedurii de soluționare a acestora.

Consideră că, prezumtiva situație avută în vedere de intervenient este reglementată sub aspectul soluționării, prin reglementarea Plângerii prevăzute de art. 29 din Legea nr. 101/2016, considerând că acesta nu are niciun temei legal de a formula cerere de intervenție principală, în procedura desfășurată în fața Consiliului, cu privire la un act inexistent al entității contractante sau a Consiliului de anulare a Raportului procedurii, în locul Plângerii, care, în viitor, după pronunțarea deciziei de către Consiliu, poate fi formulată, vizând decizia Consiliului, și urmând a fi soluționată de instanța de judecată competentă.

În acest sens, reiterează că, potrivit dispozițiilor Tratatului constitutiv, căile de contestare recomandate de Directivă nu sunt stabilite prin aceasta ci, așa cum s-a arătat, obligativitatea privește doar reglementarea căilor de contestare, forma și mijloacele fiind lăsate în competența autorităților naționale

Or, așa cum s-a arătat, contestarea actelor autorităților contractante și de declanșare a controlului judecătoresc al deciziilor Consiliului, sunt reglementate de Legea nr. 101/ 2016 (iar principiul legalității procesului civil impune folosirea acestor căi exclusiv în situațiile și condițiile statuate de legiuitorul național în transpunerea Directivei).

Referitor la Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (Camera a opta) din 11 mai 2017 în procedura Archus sp. Z o.o, Gama Jacek Lipik împotriva Polskie Gornictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. privește răspunsul la o cerere de decizie preliminară formulată de Camera Națională de Recurs, Polonia, la care face referire intervenientul, contestatorul susține că în cauza de față, în discuție este răspunsul la cea de a treia întrebare, privind interpretarea art. 1 alin. (3) din Directiva 92/13.

Din punctul său de vedere, răspunsul dat de CJUE nu are însă nicio relevanță sub aspectul cererii de intervenție voluntară pentru următoarele motive:

- răspunsul se referă la o situație de fapt concretă și orice alte situații identice cu cea în discuție în cauza principală expusă în cererea de decizie preliminară;

- situația din cererea principală este descrisă prin pct. 2 și 59 din hotărârea CJUE;

- cele două situații (descrisă în cererea de decizie preliminară și cea din cauza de față) nu prezintă identitate;

- hotărârea preliminară, sub aspectul acestei din urmă întrebări, confirmă interesul procesual și configurează obiectul contestației, cu privire la o altă situație decât cea din cauză de față (par. 60 punctul 2 teza ultimă - ofertantul exclus, care formulează o cale atac împotriva acestor două decizii („autoritatea contractantă a adoptat două decizii simultane (...)"), trebuie să poată solicita excluderea ofertei ofertantului câștigător.").

Așadar, cu referire la hotărârea CJUE invocată de către autorul cererii de intervenție:

- în discuție în hotărârea CJUE este un act al autorității contractante, existent și nu potențial.

Or, autoarea cererii de intervenție voluntară din cauză de față se raportează nu la un act al autorității contractante, ci la posibila decizie viitoare a Consiliului de admitere a Contestației;

- calea procesuală vizată în hotărârea CJUE este cea a contestației împotriva actului autorității contractante.

Cu referire la necesara posibilitate de contestare a unui act al autorității contractante, CJUE nu a reglementat vreo cale de atac.

Calea de atac în dreptul național, care transpune Directiva menționată, este contestația reglementată prin art. 8 din Legea nr. 101/2016.

Susține că, prin art. 29 din același act normativ este reglementat controlul judecătoresc al deciziei pronunțate de Consiliu în contestație, remediu al posibilei, dar încă neactualei, vătămări a intervenientului.

În opinia sa, rezultă așadar, și în raport de motivele expuse în actul procesual de față, inadmisibilitatea cererii de intervenție voluntară principală.

Referitor la inadmisibilitatea ofertei asocierii
-, contestatorul evidențiază că prin punctul 36 al Concluziilor sale scrise de către acesta, intervenientul afirmă admisibilitatea ofertei sale întrucât „solicitările de clarificări (...) au vizat clarificarea/confirmarea unor aspecte menționate în documentele deja incluse în cadrul ofertei depuse.”

Susține că, prin solicitarea de clarificare nr. CN1073031/00063/14.01.2025 entitatea contractantă arată că „pentru expertul principal inginer constructor, din documentele prezentate nu reiese că lucrările prezentate ca experiență relevantă sunt pentru construcții industriale de categoria B sau superior.” or, în opinia sa, cerința minimă este formulată prin raportare la „construcții industriale de categoria B”, iar din chiar conținutul solicitării de clarificare afirmă că află că, din documentele inițiale ale ofertei, nu rezultă categoria de importanță a construcțiilor ce au făcut obiectul probațiunii experienței expertului.

Prin urmare, susține că cele trei solicitări de clarificare transmise intervenientei nu au vizat „clarificarea/confirmarea unor aspecte menționate în documentele deja incluse în cadrul ofertei depuse”, ci aspecte complet noi, atât timp cât din înscrisurile inițiale nu rezultă categoria de importanță a construcțiilor.

Mai mult, susține că prin a doua solicitare de clarificare, purtând nr. CN1073031/00067/27.01.2025 entitatea contractantă solicită ofertantului să transmită „recomandări în susținerea experienței relevante, respectiv documente justificative.”

Totodată, precizează că, prin a treia solicitare de clarificare, purtând nr. CN1073031/00069/04.02.2025, entitatea contractantă solicită intervenientului să transmită „extrase relevante din documente tehnice privind construcția, precum autorizația de construire, proiectul de execuție, cartea tehnică a construcției, documentele de asigurare, din care să reiasă categoria de importanță B sau superior a construcțiilor.”

Așadar, susține că nu doar din înscrisurile din cadrul ofertei inițiale nu rezultă categoria de importanță a construcțiilor, dar nici din înscrisurile transmise prin cele două răspunsuri ale ofertantului nu rezultă categoria de importanță a construcțiilor, entitatea contractantă fiind obligată, pentru a constata îndeplinirea cerinței minime, să transmită o a treia solicitare de clarificare.

Prin urmare, evidențiază că, în opinia sa, a pretinde că aceste trei răspunsuri, comunicând înscrisuri noi, ar avea rol de clarificare a unor informații pretins existente în oferta inițială valorează producerea unui conflict flagrant cu însuși textul celor trei solicitări de clarificare, care atestă textual că din oferta inițială nu rezultă categoria de importanță a construcțiilor.

În susținere face trimitere la prevederile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 101/ 2016, potrivit căreia: „(2) Părțile au obligația de a expune situația de fapt la care se referă pretențiile și apărările lor în mod corect

și complet, fără a denatura sau omite informațiile care le sunt cunoscute.”

Menționează că, prin punctul 37 al concluziilor sale scrise intervenientul afirmă: „Propria interpretare adusă de contestară la pct. 105 asupra considerentelor din cadrul Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 este mai mult decât bizară, aceasta inducând ideea potrivit căreia, transmiterea unor solicitări de clarificări de către entitatea contractantă ar fi ilegală, este complet ne fondată, lipsită de temei legal și contrară atât dispozițiilor aplicabile, cât și practicii constante a CNSC și a jurisprudenței relevante.”

Caracterul obstinat al distorsiunilor intervenientului îl obligă, după cum susține contestator, la reiterarea a însăși considerentelor Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 (pagina 80 alineatul (4) și următoarele din Decizie), potrivit cărora: „în această situație, Consiliul stabilește că autoritatea contractantă a considerat în mod nelegal drept conformă și admisibilă oferta asocierii SRL - - SRL, în condițiile în care nu a fost în posesia actelor care să probeze îndeplinirea cerinței minime.” [...]

Alăturat acestor aspecte, Consiliul notează că autoritatea contractantă nu a solicitat asocierii nicio clarificare privind situația expusă a expertului juridic, conduită pe care consiliul o apreciază ca fiind corectă. În condițiile în care, potrivit art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016, comisia de evaluare are obligația de a stabili care sunt clarificările și completările formale sau de confirmare, necesare pentru evaluare fiecărei oferte. Or, lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă. În plan alăturat, în lipsa informațiilor și documentelor care să facă proba experienței expertului juridic, de natura celor cerute de achizitoare prin caietul de sarcini, oferta este una neconformă pentru neîndeplinirea cerinței minime referitoare la experiența acestui expert, proba îndeplinirii acestor cerințe fiind realizată, în cazul în care achizitoarea ar fi cerut clarificarea situației, abia prin actele prezentate ca urmare a aplicării de către autoritatea contractantă a dispozițiilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016.

Prin urmare, este facil de observat că prin solicitarea și acceptarea documentelor probante, autoritatea contractantă ar fi determinat transformarea unei oferte neconforme într-una conformă, ceea ce reprezintă în mod evident crearea unui avantaj nepermis ofertantei în discuție. Consiliul subliniază că sarcina alcătuirii și prezentării ofertei aparține autoarei acesteia, autoritatea contractantă fiind ținută, în activitatea sa, de limitele stabilite de lege pentru evaluarea unei oferte. (...)

Consiliul reține că dispozițiile legale citate sunt de strictă interpretare, astfel încât nu pot acoperi situații ca cea existentă în cauza prezentă, în care eroarea de întocmire a ofertei îi aparține operatorului economic, în discuție nefiind niciun aspect neclar ori insuficient detaliat al ofertei, ci pur și simplu lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerințe a caietului de sarcini și care, potrivit legii, NU POATE FI ACOPERITĂ PE CALEA CLARIFICĂRII OFERTEI, fără a fi încălcată regula de la art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/ 2016, potrivit căreia: „(2) Entitatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat.”

Avantajul în acest caz este transformarea unei oferte neconforme (art. 143 alin. 3 lit. a din HG nr. 394/2016) într-una conformă.”

Prin urmare, în opinia sa, aceasta este o interpretare ca urmare a unor considerente exprese și inechivoce ale Deciziei CNSC:

- evidențiază că „transmiterea unor solicitări de clarificări de către entitatea contractantă ar fi ilegală”, aspect exprimat de însuși Consiliul prin considerentele Deciziei: „autoritatea contractantă nu a solicitat Asocierii nicio clarificare privind situația expusă a expertului juridic. conduită pe care consiliul o apreciază ca fiind corectă”, urmare a faptului că entitatea contractantă „nu a fost în posesia actelor care să probeze îndeplinirea cerinței minime.”

Or, în privința ofertei intervenientului, entitatea contractantă „nu a fost în posesia actelor care să probeze îndeplinirea cerinței minime”, cu referire la categoria de importanță a construcțiilor.

- Caracterul „nefondat, lipsit de temei legal și contrar dispozițiilor aplicabile”, dacă ar exista un astfel de caracter, nu ne incumbă, atât timp cât chiar Consiliul, prin considerentele Deciziei, arată:

- Caracterul fondat al acestei interdicții de clarificare: „lipsa documentelor care să probeze experiența expertului nu poate fi considerată formală, iar acoperirea acestei lipse pe calea clarificării ofertei nu este nici formală, nici de confirmare, de vreme ce numai în acest mod oferta neconformă devine ofertă conformă.”

- Existența unui temei legal al acestei conduite prescrise de Consiliu în sarcina entităților contractante este indicat chiar de Consiliu: „art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/2016” coroborate prevederilor „art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/2016.”

- Caracterul pretins contrar „practicii constante a CNSC și a jurisprudenței relevante” este infirmat prin chiar considerentele cu valoare jurisprudențială ale acestei Decizii CNSC, care arată, inechivoc, faptul că „eroarea de întocmire a ofertei îi aparține operatorului economic, în discuție nefiind niciun aspect neclar ori insuficient detaliat al ofertei, ci pur și simplu lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerințe a caietului de sarcini și care, potrivit legii, nu poate fi acoperită pe calea clarificării ofertei.”

Or, susține că, din oferta inițială a intervenientului lipsesc înscrisuri care să facă proba îndeplinirii unei cerințe minime, cu referire la categoria de importanță a construcțiilor, iar, potrivit Consiliului, „lipsa actelor care să facă dovada îndeplinirii unei cerințe a caietului de sarcini [...] nu poate fi acoperită pe calea clarificării ofertei.”

Susține că, prin punctele 38 - 39 ale Concluziilor sale scrise intervenientul reclamă, din nou, dreptul la un tratament preferențial, afirmând că în mod corect Asocierii sale nu i s-au solicitat clarificări privind situația experților și, în același timp și în plină disonanță cognitivă, ar fi la fel de corect faptul că Asocierii intervenientului i-au fost solicitate astfel de clarificări, în mod repetat.

Pentru a concluziona în acest sens distorsionant, susține că, intervenientul afirmă, din nou, că Decizia CNSC este aplicabilă doar contestatorului, însă nu îi este aplicabilă și intervenientului.

Reiterează că, în cadrul contestației și a întâmpinării a arătat pe larg, faptul ca Decizia CNSC conține două tipuri de considerente: considerentul 1, care este circumstanțiat situației ofertei sale, și considerentul 2, care tratează o chestiune de principiu, de generală aplicabilitate în întreaga practică a achizițiilor publice.

Or, acesta consideră că, odată ce însuși intervenientul a admis valoarea jurisprudențială a acestei Decizii CNSC, rezultă la modul constrângător faptul ca acest considerent 2, care tratează chestiunea principială a interdicției de a clarifica o ofertă sub aspectul îndeplinirii cerințelor minime, în cazul în care îndeplinirea acestora nu ar rezulta din înscrisurile inițial depuse în ofertă, este în egală măsură aplicabil și ofertei Asocierii intervenientului.

Apreciază că, pentru a întări pretenția la acest tratament preferențial, intervenientul recurge, din nou, la obișnuita deja distorsionare a situației de fapt a ofertei sale, afirmând că:

„Ca atare, prin solicitările de clarificări adresate subscrisei, Comisia de evaluare a urmărit exclusiv clarificarea unor aspecte deja menționate în documentele depuse odată cu oferta, fără a solicita completarea acestora cu documente noi.”

Din punctul de vedere al contestatorului, afirmația acestuia nu este adevărată.

Susține că, anterior a probat, citând din textele solicitărilor de clarificare, faptul că:

- din înscrisurile inițial depuse în ofertă, nu rezultă categoria de importanță a construcțiilor, deși aceasta face parte din cerința minimă;
- Entitatea contractantă a solicitat în mod repetat înscrisuri noi în probațiunea categoriei de importanță.

Mai mult, evidențiază că, prin răspunsurile la cele trei solicitări de clarificare intervenientul a depus înscrisuri noi, după cum urmează:

- răspunsului nr. CN1073031/00066/16.01.2025, prin care transmite o declarație de confirmare a categoriei de importanță a proiectelor.

- anexat celui de al treilea răspuns, purtând nr. CN1073031/00070/ 06.02.2025, ofertantul transmite:

- Recomandări de la beneficiarii finali;

- Extras din raportul UCC pentru anul 2024 la SE Craiova, care arată că lucrarea prezentată în ofertă este de categoria B.

Precizează că, însăși entitatea contractantă confirmă prin punctul său de vedere faptul că a transmis a doua solicitare de clarificare întrucât prin primul răspuns ofertantul a „transmis pentru lucrările prezentate ca experiență relevantă pentru construcții industriale de categoria B sau superior o declarație de confirmare a categoriei de importanță a proiectelor”, pe care entitatea contractantă o consideră insuficientă, și solicită ofertantului să transmită „recomandări în susținerea experienței relevante, respectiv documente justificative.”

Totodată, susține că prin a treia solicitare de clarificare, purtând nr. CN1073031/00069/04.02.2025, entitatea contractantă solicită expres înscrisuri noi: „extrase relevante din documente tehnice privind construcția, precum autorizația de construire, proiectul de execuție, cartea tehnică a construcției, documentele de asigurare, din care să reiasă categoria de importanță B sau superior a construcțiilor.”

În opinia sa, situația de față se află exact în ipoteza vizată prin considerentul 2 al Deciziei CNSC.

De asemenea, contestatorul susține că oferta intervenientului este inadmisibilă prin raportare la documentele inițial existente în ofertă, din acestea nerezultând categoria de importanță a construcțiilor, și devine conformă numai urmare a transmiterii de înscrisuri noi și numai în baza acestor înscrisuri noi, transmise ca anexe la răspunsuri la clarificări.

În ceea ce privește admisibilitatea ofertei sale, contestatorul susține că intervenientul reia argumentul potrivit căruia oferta sa ar fi inadmisibilă întrucât nici contractul nr. 3620858/2024 (208/2024) nu ar face proba îndeplinirii cerinței minime întrucât Consiliul ar fi reținut anterior, prin Decizia CNSC ce constituie temeiul reevaluării, caracterul neconform al acestui contract.

Menționează că, pentru a nu răspunde punctual argumentelor sale din întâmpinare, intervenientul furnizează textul standard: „în cuprinsul întâmpinării contestatara nu a adus argumente noi care merită a fi combătute, reluând în mod obsesiv aceleași critici.”

Or, din punctul de vedere al contestatorului, critica de inadmisibilitate a ofertei sale a fost ridicată pentru prima dată prin cererea de intervenție, iar apărările sale au fost formulate, pentru prima dată, prin întâmpinare.

Acesta subliniază că toate criticile din întâmpinare sunt noi, sunt pentru prima dată ridicate prin întâmpinare, iar intervenientul nu a

răspuns punctual niciuneia dintre acestea, reiterând că, prin întâmpinare, capitolul VIII, punctele 123 - 144, a arătat motivele de fapt și de drept pentru care contractul nr. 3620858/2024(208/2024), deși nu face proba îndeplinirii cerinței din procedura avută în vedere de Decizia CNSC, face proba îndeplinirii cerinței minime din prezenta procedură, în formularea diferită a acestei cerințe în cadrul acestei proceduri.

Susține că din acest contract nu rezultă că respectivul proiect este de tip EPC contractor, iar tipul proiectului făcea parte din cerința minimă aferentă respectivei proceduri, împrejurare în raport de care Consiliul a stabilit, cu referire la acea procedură, că acest contract nu face proba îndeplinirii cerinței minime: „Din documentele depuse nu rezultă desfășurarea de către dna a activității care să conducă la îndeplinirea cerinței minime de conformitate a ofertei constând în participarea într-un proiect de tip EPC Contractor” - pagina 80 alineatul (2) din Decizia CNSC.

Apreciază că, în cadrul prezentei proceduri tipul contractului nu face parte din formularea cerinței minime.

Așadar, susține că în cadrul prezentei proceduri cerința minimă are o cu totul altă formulare: „Expertul propus a participat în 1 (un) proiect în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.”, evidențiind că oferta sa face proba îndeplinirii cerinței minime, care viza următoarele elemente:

- „Expertul propus a participat în 1 (un) proiect” - cerință îndeplinită, în opinia sa, prin depunerea contractului nr. 3620858/2024(208/2024), care, prin preambulul său stabilește că obiectul acestuia privește „asistență, reprezentare în legătură cu [...] Proiectul”, iar prin art. 1 - Desemnare procedează la individualizarea echipei de avocați care va presta serviciile, printre aceștia fiind expres nominalizată d-na, Expertul Juridic propus de acesta:

- „a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/ contractelor aferente proiectului” - cerință îndeplinită, dat fiind că prin art. 2 - Servicii de asistență juridică din cadrul Contractului se stabilește după cum urmează obiectul serviciilor: „a) Revizuire și adaptare contract încheiat între Client și TERM; b) Revizuire și adaptare 2 modele standard de subcontractare transmise de Client; [...] d) Asistență cu revizuirea altor subcontracte care vor fi încheiate de către Client, precum și orice alte solicitări din partea Clientului în legătură cu activitatea Clientului.”

Prin urmare, în opinia contestatorului, contractul nr. 3620858/2024(208/2024) face atât proba „participării” expertului, cât și proba naturii participării, cu referire la „elaborarea și derularea contractului.”

Consecință a celor de mai sus, coroborate celor arătate prin întâmpinare, contestatorul susține că cerința minimă este îndeplinită prin depunerea contractului nr. 3620858/2024(208/2024).

Pentru aceste motive, contestatorul solicită respingerea cererii de intervenție.

Având în vedere documentele depuse de SRL și de SRL, în cadrul procedurii de atribuire sus-menționată, marcate „CONFIDENȚIAL”, respectiv oferta tehnică și oferta financiară, precum și raportat la faptul că SRL și SRL solicită „accesul la dosarul aflat pe rolul CNSC”, în conformitate cu dispozițiile art. 20 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, prin adresa nr. 46310/1771/C1/10.07.2025, adresată ofertantului SRL, iar prin adresa nr. 46340/1771/C1/10.07.2025, adresată ofertantului SRL, Consiliul le solicită acestora să comunice temeiul juridic al încadrării tuturor înscrisurilor menționate ca fiind „confidențiale”, să justifice această încadrare și să demonstreze prin orice mijloc de probă, caracterul confidențial al documentelor și prejudiciul adus urmare a dezvăluirii acestor informații, conform dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că: „La cerere, părțile cauzei au acces la documentele dosarului constituit la Consiliu, în aceleași condiții în care se realizează accesul la dosarele constituite la instanțele de judecată potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția documentelor pe care operatorii economici le declară și probează ca fiind confidențiale, întrucât cuprind, fără a se limita la acestea, secrete tehnice și/sau comerciale, stabilite conform legii, iar dezvăluirea acestora ar prejudicia interesele legitime ale operatorilor economici, în special în ceea ce privește secretul comercial și proprietatea intelectuală.”

..... SRL răspunde prin adresa nr. 202/10.07.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 46726/11.07.2025, invocând, în susținerea confidențialității ofertei sale, următoarele prevederi legale: art. 19 alin. (1) din Legea nr. 101/2016; art. 70 alin. (4), art. 79 alin. (1), art. 230 alin. (11) și art. 231 alin. (5) și (6) din Legea nr. 99/2016, art. 11 lit. e) pct. 1, pct. 2 și pct. 3 din Legea nr. 11/1991; jurisprudența națională, CJUE, precum și a CNSC, și anexează o serie de înscrisuri pe care le consideră relevante în acest sens.

..... SRL răspunde prin adresa nr. 2303/10.07.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 46753/11.07.2025, invocând, în susținerea confidențialității ofertei sale, următoarele prevederi legale: art. 1¹ lit. e) din Legea nr. 11/1991; art. 27 alin. (1) din Legea nr. 8/1996; art. 70 alin. (4), art. 231 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, jurisprudența națională, CJUE, precum și a CNSC, anexând o serie de înscrisuri pe care acesta le consideră ca fiind relevante.

Prin adresa nr. 47479/1771/C1/15.07.2025, Consiliul îi comunică contestatorului SRL, termenul de studiere a dosarului cauzei și implicit de depunere a concluziilor scrise; acesta s-a prezentat la sediul CNSC în data de 15.07.2025.

Prin adresa nr. 47481/1771/C1/15.07.2025, Consiliul îi comunică intervenientului SRL, termenul de studiere a dosarului cauzei și implicit de depunere a concluziilor scrise; acesta s-a prezentat la sediul CNSC în data de 16.07.2025.

Prin adresa nr. 212/16.07.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 48477/17.07.2025, contestatorul SRL transmite concluzii scrise prin care reiterează solicitarea sa privind admiterea contestației.

Referitor la criticile ridicate prin contestație, susține că:

- a arătat prin contestație (Capitolul IV), faptul că oferta intervenientului este neconformă, prin raportare la înscrisurile din cadrul ofertei inițiale, iar conformitatea acestei oferte ar fi atinsă doar ca urmare a unei serii de trei Solicitări de clarificare transmise de entitatea contractantă.

- studiind dosarul achiziției constatăm că nici în urma demersului ilegal de clarificare oferta nu devine conformă, pentru motivele la a căror expune vom proceda în cele de mai jos.

- neconformitatea inițială a ofertei este determinată de lipsa probării prin ofertă a cerinței minime aferente expertului principal Inginer constructor autorizat ca și diriginte de șantier, cu referire la experiența expertului ca diriginte de șantier pentru construcții industriale de categoria B.

- în fapt, toate înscrisurile din ofertă și toate recomandările din ofertă sunt înlăturate de entitatea contractantă întrucât prin niciunul dintre aceste înscrisuri și proiecte oferta nu face proba îndeplinirii cerinței minime, cu referire la categoria de importanță a construcțiilor.

- însăși entitatea contractantă a constatat și afirmat expres că niciunul dintre înscrisurile ofertei nu face proba îndeplinirii cerinței minime, motiv pentru care a decis să solicite alte înscrisuri în probațiune.

- pentru a îndeplini această cerință minimă entitatea contractantă transmite trei solicitări de clarificare și acceptă un nou proiect, pentru care se depune o nouă recomandare, conduită ilegală din două perspective:

- i) Demersul de clarificare, în sine, este ilegal, întrucât, potrivit prevederilor art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/ 2016 și practicii judiciare iterate prin Contestație legiuitorul permite clarificarea ofertelor exclusiv sub aspectul unor „clarificări și completări formale sau de confirmare”:

- ii) Acceptarea în probațiune a unui proiect nou, neprecizat prin ofertă, constituie o modificare a ofertei, sancționată cu inacceptabilitatea ofertei, potrivit prevederilor art. 140 alin. (5) din HG nr. 394/ 2016.

În continuare, precizează că proiectul prin care se face dovada îndeplinirii cerinței minime nu există în ofertă, nu există în CV-ul expertului.

Susține că, în fapt, proiectul nou invocat pe calea răspunsurilor ofertantului nu este însușit de expert, odată ce lipsește din CV-ul acestuia.

Mai mult, menționează că dincolo de faptul că recomandarea acceptată prin răspuns și prin care se face proba îndeplinirii cerinței minime vizează un proiect care lipsește din oferta inițială, recomandarea, în sine, prezintă o serie de iregularități, pe care entitatea contractantă nu le-a observat și nu le-a dat consecințele juridice necesare.

Subliniază că, în evaluare, entitatea contractantă a constatat că din înscrisurile inițial depuse de ofertant nu rezultă îndeplinirea cerinței, astfel cum chiar entitatea contractantă atestă prin solicitările de clarificare transmise.

Acesta apreciază că din niciun înscris parte a ofertei, din nicio recomandare, nu rezultă categoria de importanță a construcțiilor.

Afirmă că singurul înscris al ofertei care are aparența unei precizări a categoriei de importanță a construcțiilor este o scrisoare de recomandare emisă de, care precizează: „Prin prezenta scrisoare de recomandare confirmăm faptul că domnul Lăcătuș Victor, a activat în calitate de Inginer constructor autorizat ca diriginte de șantier în domeniul Construcții civile, industriale și agricole și instalațiilor aferente acestora, în conformitate cu prevederile Ordinului MDRT nr. 1496/ 2011, în cadrul companiei SC, pentru următoarele proiecte relevante, de construcții industriale cu grad de importanță B: [...]”

Subliniază că, acest înscris nu face proba categoriei de importanță a construcțiilor, din mai multe motive:

a) în primul rând, acest înscris este emis de angajatorul expertului, aspect probat chiar de CV-ul expertului, care atestă că angajatorul său, în perioada „2001 – prezent” este „SC - CRAIOVA. Aleea Potelu nr. 18.”

Or, prin răspunsul nr. 12 din cadrul clarificării din oficiu nr. 42.838/ 30.10.2024 entitatea contractantă a stabilit expres: „Nu se acceptă recomandări emise de actualul angajator al expertului.”

b) în al doilea rând, societatea comercială care, prin expertul angajat Lăcătuș Victor Sorin, a prestat servicii de dirigenție de șantier în favoarea unor terți beneficiari, nu are ea însăși abilitarea legală de a stabili categoria de importanță a construcțiilor, această competență aparținând exclusiv proiectantului lucrărilor, astfel cum cu deplină claritate rezultă din prevederile art. 7 din regulamentul privind stabilirea categoriei de importanță a construcțiilor din 21.11.1997, Anexa 2 la Hotărârea nr. 766/1997.

c) în al treilea rând, această recomandare emisă de este perfect similară unei confirmări a expertului pentru el însuși, în condițiile în care administratorul și asociatul unic al societății comerciale care este angajatorul expertului este d-na Lăcătuș Camelia, probabil soția expertului Lăcătuș Victor Sorin, astfel cum cu claritate rezultă din Certificatul constatator ONRC nr. 2493237/16.07.2025 (Anexa 1).

Deși:

i) entitatea contractantă constată că din niciun înscris al ofertei nu rezultă categoria de importanță și deși a precizat expres prin Caietul de sarcini, Capitolul 9.1. Cerințe privind prezentarea Ofertei tehnice (pagina 40) că: „Consultantul va prezenta în mod obligatoriu în oferta sa CV-urile Experților principali propuși și documente relevante care să facă dovada îndeplinirii experienței/cerinței solicitate (...) din care să rezulte îndeplinirea cerințelor privind profilul/ experiența specialiștilor propuși. (...) Lipsa acestor documente din oferta tehnică (CV-uri experți principali, documente relevante care să dovedească îndeplinirea cerințelor, declarație de disponibilitate) conduce la descalificarea ofertei”,

ii) Decizia CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, pe care entitatea contractantă pretinde că o pune în aplicare în reevaluare, prohibește „transformarea unei oferte neconforme într-una conformă” prin intermediul unui demers de clarificare;

iii) prin considerentele cauzei Archus sp. z o.o./Gama Jacek Lipik (C-131/16). cu certitudine cunoscută de o entitate contractantă cu o astfel de experiență în materia achizițiilor publice, CJUE dispune cu claritate: „o solicitare adresată de autoritatea contractantă unui ofertant de a furniza declarațiile și documentele necesare (...) nu îl poate permite cu titlu general unui ofertant să furnizeze declarațiile și documentele a căror comunicare era impusă prin caietul de sarcini și care nu au fost comunicate în termenul stabilit pentru depunerea ofertelor”, contestatorul susținând că entitatea contractantă nu stabilește neconformitatea ofertei, ci decide să procedeze la un ilegal demers de clarificare, transmițând ofertantului solicitarea de clarificare nr. CN1073031/00063/14.01.2025. prin care arată că „pentru expertul principal Inginer constructor, din documentele prezentate nu reiese că lucrările prezentate ca experiență relevantă sunt pentru construcții industriale de categoria B sau superior.”

Menționează că ofertantul răspunde acestei prime solicitări prin răspunsul nr. CN1073031/00066/16.01.2025, prin care transmite, anexat răspunsului, o declarație de confirmare a categoriei de importanță a proiectelor.

Subliniază că, în cadrul acestui prim răspuns, intervenientul procedează la o expunere a textelor legale relevante cu privire la modul de stabilire a categoriei de importanță a construcțiilor și la subiectele de drept legalmente abilitate să stabilească categoria de importanță a construcțiilor, urmată de stabilirea chiar de către intervenientă, în lipsa oricărei abilitări legale, a categoriei de importanță a construcțiilor în a căror execuție a fost implicat expertul propus: „Având în vedere aceste aspecte, dintre proiectele prezentate se constituie în lucrări de construcții industriale cu grad de importanță B sau superior următoarele, pentru care expertul propus a avut calitatea de diriginte de șantier: (...)”

Evidențiază că prin declarația anexată răspunsului, expertul afirmă: „confirm prin prezenta ca următoarele proiecte: (...) sunt construcții industriale care se încadrează la categoria de importanță B (...).”

Procedând în această ilegală manieră, acesta apreciază că intervenientul ratează a observa că, în cadrul aceluiași răspuns, câteva paragrafe mai sus, a iterat prevederile art. 7 din Regulamentul privind stabilirea categoriei de importanță a construcțiilor din 21.11.1997, Anexa 2 la Hotărârea nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții, potrivit căroră: „Categorია de importanță se stabilește de către proiectant, la cererea investitorului, în cazul construcțiilor noi, sau a proprietarului, în cazul construcțiilor existente, atunci când este necesar, pentru lucrări de intervenții sau în alte cazuri.”

Așadar, potrivit chiar textelor legale invocate de intervenientă, nici ea însăși și nici expertul nu au competența și abilitarea legală de a stabili categoria de importanță a construcțiilor, împrejurare în raport de care răspunsul intervenientului și anexele la acesta sunt completamente lipsite de valoare probatorie.

De asemenea, subliniază că, în cadrul acestui prim răspuns, ofertantul transmite: „De asemenea, pentru confirmarea experienței domnului Lăcătuș în calitate de diriginte de șantier la lucrări de construcții industriale cu grad de importanță B sau superior prezentăm anexat la prezenta copia recomandării nr. 2.250/20.08.2010 emisă de SC Complexul Energetic Craiova SA. Domnul Lăcătuș a deținut calitatea de diriginte de șantier pentru lucrările realizate la grupul energetic nr. 1 al obiectivului industrial cat. B „Centrala Electrică și de Termoficare Craiova.” Precizăm faptul că dintr-o regretabilă eroare acest document a fost omis la scanarea ofertei depuse.”

Contestatorul precizează că entitatea contractantă receptează un înscris nou, referitor la un proiect nou. Astfel, precizarea ofertantului privind „regretabilă eroare idei scanare”, constituie, în opinia sa, un vădit fals, pe care entitatea contractantă alege să nu îl observe, în condițiile în care:

- Proiectul „Centrala Electrică și de Termoficare Craiova” nu există, nu este precizat în CV-ul expertului;
- Proiectul „Centrala Electrică și de Termoficare Craiova” nu există, nu este precizat nici în scrisoarea de recomandare emisă de actualul angajator al expertului, ..., depusă în cadrul ofertei;
- Proiectul „Centrala Electrică și de Termoficare Craiova” nu există, nu este precizat nici în declarația expertului din data de 15.01.2025, anexată aceluiași răspuns.
- Pentru Proiectul „Centrala Electrică și de Termoficare Craiova” nu este depus niciun înscris în cadrul ofertei.

Prin urmare, contestatorul apreciază că se află în prezența unei erori de scanare, care și ea ar constitui răspunderea exclusivă a

oferantului pentru calitatea ofertei, ci în ipoteza adăugării prin răspuns a unui proiect nou, neprecizat în CV-ul expertului.

Subliniază că, în fapt, intervenientul a realizat că proiectele și înscrisurile din ofertă nu fac proba îndeplinirii cerinței și a decis modificarea ofertei, prin introducerea unui nou proiect, și a încercat a justifica această soluție de avarie printr-o pretinsă „eroare de scanare.”

Însă, din punctul său de vedere, pretenția ocurenței unei „erori de scanare” ar putea fi rezonabil ridicată numai în ipoteza în care acest nou proiect ar exista în CV-ul expertului și în scrisoarea de recomandare emisă de angajatorul său, ...

Totodată, evidențiază că, lipsa acestui nou proiect din CV și din scrisoarea de recomandare, care pretinde că precizează toate proiectele relevante din perioada 2001 - prezent, și în care, pentru acest motiv, ar trebui să se fi regăsit și acest nou proiect, trădează caracterul pur conjunctural al invocării acestei pretinse „erori de scanare.”

Contestatorul menționează că este relevant de precizat în acest context că este angajatorul expertului din 2001 până în prezent, așa cum rezultă din CV, iar recomandarea emisă de angajator și depusă în ofertă pretinde că precizează toate proiectele relevante de categoria de importanță B în care expertul a fost implicat: „Prin prezenta scrisoare de recomandare confirmam faptul ca domnul Lăcătuș Victor a activat în calitate de Inginer Constructor autorizat ca diriginte de șantier (...), în cadrul companiei SC, pentru următoarele proiecte relevante, de construcții industriale cu grad de importanță B: (...)”.

Or, în opinia sa, faptul că acest nou proiect în care intervenientul pretinde că expertul propus ar fi fost implicat nu este precizat nici în CV și nu este precizat nici în recomandarea emisă de, care pretinde că vizează toate proiectele relevante în care expertul a fost implicat, face proba irefutabilă a faptului că prezentarea acestui proiect constituie nimic altceva decât soluția de avarie a intervenientului, confruntată cu solicitările de clarificare ale entității contractante și înțelegând că niciunul din proiectele din ofertă și niciunul din înscrisurile din oferta nu fac proba îndeplinirii cerinței.

De altfel, susține că, această recomandare nr. 2.250/20.08.2010 emisă de SC Complexul Energetic Craiova SA, dincolo de faptul că privește un proiect care lipsește din ofertă, nefiind precizat în CV-ul expertului, este în sine afectată de vădite iregularități, în sensul că:

- este emisă la data de 20.08.2010 și este asumată de „ing. Dan Damian fără precizarea funcției acestuia și fără ștampilă, deși la data emiterii, anul 2010, ștampila era un element obligatoriu, potrivit legii;
- lipsa precizării funcției celui care semnează recomandarea ridică serioase semne de întrebare privind calitatea acestuia de reprezentant al emitentului, Complexul Energetic Craiova SA.

Intervenientul dovedește implicit faptul că a înțeles și ea însăși că această recomandare este afectată de iregularități, dat fiind că înainte de a o transmite entității contractante simte nevoia să adauge pe această recomandare o viză.

Menționează că, recomandarea, deși este emisă la data de 20.08.2010, poartă o „viză” a Directorului Tehnic SE Craiova datată 16.01.2025, însă, și această „viză”, în sine, este problematică întrucât:

- este datată 16.01.2025, așadar mult după data limită de depunere a ofertelor;
- Mențiunea privind „viza” Directorului Tehnic SE Craiova nu poartă o semnătură.

Din punctul său de vedere, demnă de notat în acest context este și valoarea serviciilor expertului din cadrul acestui nou proiect, 7.500 lei, care reflectă un volum derizoriu al serviciilor prin raportare la complexitatea și amploarea proiectului de atribuit prin prezenta procedură de atribuire.

Așadar, cu referire la această recomandare, contestatorul susține că ofertantul transmite un înscris aferent unui proiect neprecizat în cadrul ofertei, proiect care lipsește din CV-ul expertului și care lipsește inclusiv din declarația expertului din data de 15.01.2025, anexată aceluiași Răspuns, înscris care poartă o „viză” datată 16.01.2025, mult după data limită de depunere a ofertelor, neasumată prin vreo semnătură.

Menționează că, receptând un astfel de răspuns, entitatea contractantă evită a stabili neconcludența vădită a acestuia, cu consecința inacceptabilității ofertei în condițiile art. 140 alin. (4) din HG nr. 394/ 2016, și decide să procedeze la un nou demers ilegal de clarificare în continuare a ofertei, transmițând o a doua solicitare de clarificare, purtând nr. CN1073031/00067/27.01.2025: „Pentru expertul principal Inginer constructor ați transmis pentru lucrările prezentate ca experiență relevantă pentru construcții industriale de categoria B sau superior o declarație de confirmare a categoriei de importanță a proiectelor. Vă rugăm să transmiteți recomandări în susținerea experienței relevante, respectiv documente justificative”.

De asemenea, acesta precizează că intervenientul transmite al doilea răspuns, purtând nr. CN1073031/00068/30.01.2025, prin care:

a) face trimitere la recomandarea nr. 736/08.2020 emisă de ETI EUROPEAN FOOD INDUSTRIES SA, la Recomandarea FN/02.04.2021 emisă de Click Top Management SA și la Recomandarea nr. 205/27.03.2023 emisă de ETI EUROPEAN FOOD INDUSTRIES SA, deși niciuna dintre aceste recomandări nu precizează categoria de importanță;

b) face trimitere la „recomandarea emisă de SC în care se menționează implicarea domnului Lăcătuș Victor Sorin în calitate de diriginte de șantier într-o serie de proiecte dintre care unele au vizat

clădiri industriale de categorie B”, deși, astfel cum mai sus am probat, această recomandare nu poate constitui un probatoriu valid, în raport de interdicția expresă a caietului de sarcini de a prezenta Recomandări de la actualul angajator și de lipsa abilitării legale a dirigintelui de șantier de a stabili el însuși sau angajatorul său categoria de importanță a construcțiilor;

c) ridică critici față de modalitatea de probațiune stabilită prin documentația de atribuire: „Este imposibil de anticipat necesitatea de a fi inclusă în recomandări la finalizarea prestației a unor precizări legate de clasa de importanță a clădirilor vizate de serviciile prestate. În egală măsură obținerea unor documente justificative de la beneficiari la trecerea unor ani după finalizarea prestației este dificilă în condițiile în care responsabilii proiectelor de la data prestării serviciilor nu se mai regăsesc în aceleași poziții. De asemenea, expertul propus, în calitate de diriginte de șantier nu are cum să dispună de alte evidențe referitoare la prestațiile sale, referiri care să includă în mod explicit clasa de importanță a clădirii - acest tip de documente neputând să rămână la expert la finalizarea prestației”, deși nu a formulat vreo solicitare de modificare a documentației de atribuire sub acest aspect în perioada anterioară depunerii ofertelor și nici nu a atacat sub acest aspect documentația de atribuire, cu consecința constrângătoare a obligativității absolute a documentației de atribuire, în forma publicată.

d) Procedează, din nou, la depășirea flagrantă a propriilor competențe și abilitări legale, stabilind ea însăși categoria de importanță a construcțiilor: „se constituie în lucrări de construcții industriale cu grad de importanță B sau superior următoarele, pentru care expertul propus a avut calitatea de diriginte de șantier: (...).”

Prin urmare, contestatorul afirmă că răspunsul ofertantului eșuează în a transmite „recomandări în susținerea experienței relevante, respectiv documente justificative”, astfel cum în mod clar a solicitat entitatea contractantă prin solicitarea de clarificare, însă entitatea contractantă evită a constata neconcludența răspunsului, cu consecința inacceptabilității ofertei în condițiile art. 140 alin. (4) din HG nr. 394/2016, și procedează la un al treilea ILEGAL demers de clarificare a ofertei, transmitând a treia solicitare de clarificare, purtând nr. CN1073031/ 00069/04.02.2025, prin care solicită ofertantului să transmită „extrase relevante din documente tehnice privind construcția, precum autorizația de construire, proiectul de execuție, cartea tehnică a construcției, documentele de asigurare, din care să reiasă categoria de importanță B sau superior a construcțiilor.”

Acesta menționează că ofertantul transmite al treilea răspuns, purtând nr. CN1073031/00070/06.02.2025, la care anexează extras din raportul UCC pentru anul 2024 la SE Craiova, precizând că acesta ar privi „servicii de dirigenție de șantier” la grupul energetic nr. 1 al obiectivului

industrial categoria B - „Centrala Electrică și de Termoficare Craiova” în care expertul ar fi fost implicat.

Acesta evidențiază că raportul UCC anexat se referă la o serie de construcții din cadrul SE Craiova, fără a se indica în mod clar „grupul energetic nr. 1”, fiind certă existența mai multor grupuri energetice la SE Craiova.

Reiterează că, urmare a acestei ilegale serii de clarificări, entitatea contractantă ia în considerare în vederea verificării îndeplinirii cerinței minime aferente acestui expert proiectul „Centrala Electrică și de Termoficare Craiova”, deși:

- Acest proiect nu este precizat în cadrul ofertei;
- Acest proiect lipsește din CV-ul expertului;
- Pentru acest proiect nu există niciun înscris în ofertă;
- Acest proiect lipsește inclusiv din declarația expertului din data de 15.01.2025;

- Acest proiect are ca obiect „grupul energetic nr. 1” din cadrul SE Craiova, astfel cum chiar ofertantul afirmă prin Răspunsul său nr. CN1073031/00066/16.01.2025, iar Raportul UCC prin care pretinde că ar face proba categoriei de importanță a construcțiilor nu precizează la care grup energetic din cadrul SE Craiova face referire.

Așadar, contestatorul precizează că entitatea contractantă:

- Eșuează în a constata neconformitatea inițială a ofertei, în raport de prevederile exprese ale caietului de sarcini, care stabilesc inechivoc: „Lipsa acestor documente din oferta tehnică (CV-uri experți principali, documente relevante care să dovedească îndeplinirea cerințelor, declarație de disponibilitate) conduce la descalificarea ofertei”;

- Eșuează în a constata ilegalitatea demarării unui demers de clarificare în condițiile unei neconformități inițiale a ofertei, care nu a fost redactată în acord cu cerințele exprese și imperative ale caietului de sarcini;

- Eșuează în a observa neconcludența unei serii de răspunsuri ale ofertantului, care nu furnizează informațiile expres solicitate, evitând astfel a face aplicația incidentelor prevederi ale art. 140 alin. (4) din HG nr. 394/ 2016, care obligă la constatarea inacceptabilității ofertei, urmare a Răspunsurilor neconcludente;

- acceptă completarea ofertei cu un proiect nou. care lipsește din toate înscrisurile ofertei (CV-ul ofertantului, Declarație);

- Ulterior acceptării completării ofertei cu un proiect nou, nementionat în ofertă, acceptă în probațiunea categoriei de importanță a construcțiilor un înscris care nu face proba că se referă la același proiect, în condițiile în care proiectul nou invocat se referă la „grupul energetic nr. 1” din cadrul SE Craiova, iar Raportul UCC nu precizează la care grup energetic se referă.

În opinia sa, se relevă în acest context tratamentul inegal aplicat ofertelor:

- în cazul Asocierii SRL - - SRL, după emiterea Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, entitatea contractantă a decis reevaluarea propunerii tehnice, cu consecința depunțării, deși proiectele expertului erau expres precizate în CV-ul expertului;

- în cazul ofertei intervenientului, considerentele Deciziei CNSC nu au avut niciun impact, nicio consecință, iar entitatea contractantă a permis acestei Asocieri să probeze îndeplinirea unei cerințe minime prin:

- Includerea în ofertă, prin răspunsuri, a unui proiect nou, deși implicarea expertului în respectivul proiect este contrazisă de alte înscrisuri ale ofertei inițiale, cu referire la:

- CV-ul expertului, care nu precizează aceste proiecte;

- recomandarea emisă de, actualul angajator al expertului, care deși precizează proiectele în care a fost implicat expertul, nu precizează că ar fi fost implicat și în acest proiect nou invocat.

- Depunerea pentru acest proiect nou a unei recomandări care constituie un înscris nou;

- Depunerea unei recomandări afectate de grave iregularități, pe care entitatea contractantă nu le-a observat și clarificat.

Concluzionând asupra celor de mai sus, contestatorul susține că studierea dosarului conduce la:

i) Situația de fapt care a constituit temeiul factual al formulării criticilor din contestație este confirmată prin înscrisurile din cadrul ofertei și a răspunsurilor ofertantului;

ii) Situația ofertei intervenientului este mai gravă decât cea inițial dedusă din rapoartele de evaluare întrucât din înscrisurile la care i s-a acordat accesul rezultă cu claritate ilegalitatea conduitei comisiei de evaluare, care a acceptat completarea ofertei cu un proiect nou, neprecizat în ofertă și pentru care ofertantul a transmis înscrisuri noi, inexistente în ofertă.

În acest context, susține că, însăși practica judiciară invocată prin contestație, cu referire la Decizia CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025, devine secundară întrucât:

- această decizie CNSC prohibește completarea ulterioară a ofertei cu înscrisuri probatorii aferente unor proiecte precizate în ofertă, dar pentru care nu au fost prezentate înscrisuri probatorii suficiente;

- situația ofertei intervenientului este mult mai gravă decât situația avută în vedere de Decizia CNSC mai sus citată întrucât în discuție nu este doar completarea probatoriului aferent unor proiecte declarate prin ofertă, ci completarea ofertei după depunere cu un nou proiect. neprecizat în cadrul ofertei.

Susține că prin prevederile art. 140 alin. (1) din HG nr. 394/ 2016 legiuitorul permite clarificarea ofertelor sub aspectul unor „clarificări și completări formale sau de confirmare.”, or, a accepta completarea

ofertei cu un nou proiect, nedeclarat prin oferta inițială, nu poate constitui nici un aspect formal și nici nu poate privi o confirmare.

Confirmarea ulterioară a unui aspect implică la modul necesar afirmarea inițială a acestuia, aspect care lipsește din oferta intervenientei în condițiile în care acest proiect luat în considerare a îndeplinirii cerinței minime nu există în ofertă.

Așadar, afirmă:

- oferta intervenientului este neconformă prin raportare la înscrisurile existente în oferta inițial depusă, în temeiul prevederilor art. 143 alin. (3) lit. a) din HG nr. 394/ 2016, întrucât „nu satisface în mod corespunzător cerințele caietului de sarcini”;

- oferta intervenientului rămâne neconformă și prin raportare la înscrisurile transmise ca anexe la răspunsurile sale, dat fiind că raportul UCC transmis nu se referă textual la proiectul invocat: „grupul energetic nr. 1” din cadrul SE Craiova;

- oferta intervenientului este inacceptabilă în raport de prevederile art. 140 alin. (5) din HG nr. 394/2016, potrivit cărora „în cazul în care ofertantul modifică prin răspunsurile pe care le prezintă comisiei de evaluare potrivit dispozițiilor alin. (1) conținutul propunerii tehnice sau propunerii financiare, oferta sa va fi considerată inacceptabilă”, urmare a adăugării prin răspunsuri a unui nou proiect;

- oferta intervenientului este inacceptabilă în temeiul prevederilor art. 140 alin. (4) din HG nr. 394/2016, urmare a neconcluziei răspunsurilor, determinată de netransmiterea informațiilor expres și inechivoc solicitate.

Cu referire la alte critici: inadmisibilitate, punctaj ilegal – contestatorul precizează următoarele:

Urmare studierii ofertei intervenientului, în opinia sa, se relevă alte aspecte de inadmisibilitate și acordare ilegală a punctajului ofertei ilegal declarate câștigătoare a procedurii:

Cu privire la expertul juridic, susține că prin caietul de sarcini s-a impus în privința acestui expert: „Responsabilități: Asigură Beneficiarul de întocmirea proiectelor de contracte, soluționarea obiecțiilor formulate de ofertanți față de clauzele propuse de Beneficiar în proiectul de contract asistență și consultanță acordată Beneficiarului în faza contestațiilor formulate în procedura de achiziție, asistență și consultanță acordată Beneficiarului în vederea soluționării amiabile a neînțelegerilor cu Contractorul general pe parcursul derulării contractului.”

Totodată, menționează că, din propunerea tehnică, anexa 1.2 - alocarea zilelor de lucru pe luni și pe activități a intervenientei rezultă că expertul juridic are un total de 0 input-uri alocate în faza I - Servicii de Pregătire - Achiziția și atribuirea unui Contract (unor Contracte) pentru construirea unei unități de cogenerare de înaltă eficiență cu funcționare pe gaze naturale în amestec cu hidrogen.

Rezultă astfel că expertul juridic nu va participa la faza I a contractului, cu consecința inevitabilă că sarcinile impuse prin caietul de sarcini nu vor putea fi îndeplinite de un expert cu calificarea și cerințele solicitate.

În pofida acestei declarații exprese de neparticipare la o fază a contractului, contestatorul menționează că entitatea contractantă a eșuat în a observa neconformitatea unei oferte care nu se obligă la prestarea integrală a serviciilor.

Consideră că, este adevărat că intervenientul a propus un expert juridic non-cheie suplimentar, însă acesta urmează să fie nominalizat, deci la momentul ofertării nu a făcut dovada îndeplinirii cerințelor.

Cu privire la expert achiziții publice, contestatorul precizează că, prin caietul de sarcini s-a impus în privința acestui expert: „Responsabilități: Asigură Beneficiarul asupra elaborării unei strategii de achiziție care să conducă la încheierea unui contract/ contracte avantajos pentru beneficiar. Acesta va asigura printre altele elaborarea documentelor de licitație, pregătirea și asistarea beneficiarului în transmiterea răspunsurilor la clarificări, evaluarea ofertelor. Încheierea contractului/contractelor, administrarea contractului/contractelor și a altor documente corespunzătoare.”

Totodată, susține că din propunerea tehnică, anexa 1.2 - Alocarea zilelor de lucru pe luni și pe activități rezultă că expertul achiziții publice are un total de 38 input-uri alocate în faza I - servicii de pregătire - achiziția și atribuirea unui contract (unor contracte) pentru construirea unei unități de cogenerare de înaltă eficiență cu funcționare pe gaze naturale în amestec cu hidrogen, însă, în perioadele de evaluare tehnică a ofertelor, evaluarea financiară a ofertelor și încheierea contractului și aprobarea din partea beneficiarului, au fost alocate 0 input-uri pentru acest expert, împrejurare care face certă imposibilitatea îndeplinirii tuturor sarcinilor solicitate prin caietul de sarcini.

De asemenea, menționează că în Faza II - Servicii de implementare, Monitorizarea și coordonarea lucrărilor, pentru etapele de construcție și punere în funcțiune, faza de administrare a contractelor, expertului achiziții i-au fost alocate 0 input-uri, aspect care conduce, din nou, la o inevitabilă imposibilitate de executare a sarcinilor impuse prin caietul de sarcini.

Prin urmare, contestatorul apreciază că și sub acest aspect oferta este neconformă întrucât nu satisface cerințele caietului de sarcini, cu referire la prestarea integrală a serviciilor contractului de consultanță.

Referitor la lipsa serviciilor consultantului în perioada de garanție, contestatorul menționează că, potrivit caietului de sarcini: „De asemenea, Consultantul va asigura personal dedicat care să acopere toate responsabilitățile legate de activități, cum ar fi, dar nu limitat la: inginer de proces, inginer chimist, Inginer Operare și Mentenanță (O&M),

HSE, QA/QC, Project planning, Document controller, Contract management, etc.”

Totodată, precizează că, din propunerea tehnică a ofertantului, anexa 1.2 - alocarea zilelor de lucru pe luni și pe activități rezultă că experții suport propuși au alocat un total de 0 input-uri în Faza III - Servicii în perioada de garanție, de unde rezultă că activitățile de operare și mentenanță, care ar fi în sarcina unui inginer operare și mentenanță (O&M) nu se vor desfășura, cel puțin nu de către personal specializat.

Prin urmare, ofertantul nu acoperă prin serviciile oferite serviciile impuse prin caietul de sarcini aferente perioadei de garanție, cu consecința neconformității ofertei.

Cu privire la insuficienta volumului oferit de servicii ale experților. Diminuarea artificială a propunerii financiare. Prestarea neconformă a serviciilor.

Susține că, potrivit ofertei financiare, în Faza II a fost alocat pentru 9 (nouă) experți cheie un total de 1.493 de input-uri, pentru activitățile desfășurate în șantier, timp de 36 de luni, ceea ce înseamnă o medie de 4,6 zile/expert/lună.

Acesta apreciază că această abordare constituie o deliberată diminuare a volumului de servicii necesare unei corespunzătoare prestări a serviciilor, în scopul diminuării artificiale a valorii oferite.

În mod vădit 1 zi/expert cheie/săptămână este total insuficient pentru o executare corespunzătoare, în condiții de profesionalism, a serviciilor contractului.

Similar, menționează că, pentru 12 experți non-cheie, în Faza II a fost alocat un total de 716 input-uri, pentru activitățile desfășurate în șantier, timp de 36 de luni, ceea ce înseamnă o medie de 1,6 zile/expert/ lună.

Menționează că entitatea contractantă a verificat prețul neobișnuit de scăzut al ofertei, însă verificarea a avut un caracter pur formal, de vreme ce subdimensionarea volumului serviciilor experților principali nu a făcut obiectul vreunei solicitări de clarificare sau a vreunei explicații a ofertantului.

Consideră că volumul derizoriu al serviciilor experților ar fi impus o solicitare de clarificare și o analiză temeinică, nu formală, asupra prețului oferit, cu atât mai mult cu cât acesta se situează sub pragul legalmente statuat de 80 % din valoarea estimată, fiind posibilă neconformitatea ofertei, în condițiile art. 142 alin. (3) din HG nr. 394/ 2016.

Referitor la nelegalitatea acordării punctajelor aferente experților, contestatorul menționează că, pentru expertul termoelectrician, ofertantul a depus recomandări pentru proiecte din 2013 - 2017, respectiv 2015 - 2017, pentru clientul PKNOrlenS.A, Poland, semnate electronic, dar fără a menționa entitatea (pagina 211 - 212 din propunere tehnică + Anexe-semnat.pdf).

Totodată, subliniază că, din CV rezultă că în perioada 2012 - 2017 a fost angajat al Energoprojekt-Katowice S.A.

În pofida caracterului incert al informațiilor, contestatorul afirmă că entitatea contractantă nu a solicitat clarificări pentru acest expert.

De asemenea, subliniază că, potrivit CV-ului expertului, în perioada 2007 - 2011 a fost angajat al Siemens AG pe poziția de „Turbine cu abur/ Punere în funcțiune/inginer Service”.

Precizează că, în recomandările emise pentru proiectele CCGTPego și Pont sur Sambre (pag. 213 - 214 din Propunere tehnică+Anexe-semnat.pdf) se precizează: „Pentru abilitățile de expert în turbine cu abur, abilitățile tehnice și pentru profesionalismul dovedit, îl recomand (...).”, însă, pentru acest expert s-a solicitat prin caietul de sarcini, capitolul 9.1 - pagina 36, experiență specifică în construcția de turbine cu gaz (cerință minimă șicerință punctaj).

Susține că, deși experiența probată în contracte care privesc turbine cu abur este irelevantă în satisfacerea cerinței minime și a cerinței de punctare calibrată prin referire la turbine cu gaz, împrejurare care pune în discuție atât neconformitatea ofertei, cât și acordarea ilegală a punctajului, entitatea contractantă nu a solicitat clarificări, și a acordat punctaj maxim (pentru 4 proiecte).

În ceea ce privește expertul inginer mecanic ofertantul a depus în ofertă un certificat de activitate profesională emis de Poland, prin care se precizează că „domnul Artur Osowski este angajat al companiei din 2008”, iar în CV se indică Polonia ca angajator din 2008.

Acesta menționează că în procesele-verbale anexate certificării expertul apare pe poziția de „Director Proiect”, sau nu se indică poziția specifică, ci „reprezentant consilier tehnic”.

În pofida caracterului contradictoriu al informațiilor, de natură a conduce la neîndeplinirea cerinței minime și a cerinței de acordare a punctajului, contestatorul susține că entitatea contractantă nu a solicitat clarificări și a acordat pentru acest expert punctaj maxim.

Astfel, pentru motivele prezentate anterior, coroborate celor detaliate prin celelalte înscrisuri depuse la dosarul cauzei, contestatorul stăruie în cererea sa de admitere a contestației astfel cum a fost formulată, fiind vădită:

- neconformitatea inițială a ofertei intervenientului;
- ilegalitatea demersului de clarificare;
- inacceptabilitatea ofertei, ca urmare a modificării prin răspuns a ofertei;
- inacceptabilitatea ofertei ca urmare a lipsei transmiterii informațiilor expres solicitate de entitatea contractantă:
- prezervarea neconformității ofertei inclusiv prin raportare la înscrisurile noi transmise.

Prin adresa nr. RSEE nr. 2410/17.07.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 48808/17.08.2025, ... SRL transmite supliment la concluzii scrise, solicitând admiterea în principiu a cererii sale de intervenție voluntară, admiterea ca temeinice a tuturor argumentelor, precum și a criticilor aduse în cuprinsul cererii de intervenție, a concluziilor scrise cu privire la legalitatea raportului procedurii prin care acesta a fost desemnat câștigător al procedurii, precum și cu privire la oferta depusă de SRL, și, pe cale de consecință, admiterea cererii de intervenție voluntară, astfel cum a fost formulată, precum și respingerea în integralitate a contestației.

Cu privire la oferta depusă de SRL, intervenientul susține că în mod corect entitatea achizitoare a stabilit ca rezultatul procedurii de achiziție să constea în declararea ofertei sale ca fiind câștigătoare.

Mai mult decât atât, susține că, în soluționarea prezentului dosar, Consiliul e ținut să observe similitudinea, aproape până la identitate între procedura desfășurată de aceeași entitate, Electrocentrale conform anunțului de participare nr. CN1071972 din 09.08.2024, numită generic „CTE I” și procedura de atribuire care a fost lansată ca urmare a anunțului de participare nr. CN1073031/09.09.2024, numită generic „CTE”.

Totodată, intervenientul subliniază că în cazul procedurii CTE, pentru expertul juridic, s-au prevăzut următoarele, așa cum reiese și din dispozitivul Deciziei nr. 784/C5/419 din data de 24.03.2025, pagina nr. 79, Anexa 1:

„Responsabilități:

Asigură Beneficiarul de întocmirea proiectelor de contracte, soluționarea obiecțiunilor formulate de ofertanți față de clauzele propuse de Beneficiar în proiectul de contract, asistență și consultanța acordată Beneficiarului în faza contestațiilor formulate în procedura de achiziție, asistență și consultanță acordată Beneficiarului în vederea soluționării amiabile a neînțelegerilor cu Contractorul general a parcursului derulării contractului.

Cerință minimă:

Expertul propus a participat în 1 (un) proiect de tip EPC Contractor în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.

Consultantul va prezenta în mod obligatoriu în Oferta sa CV-urile Experților Principali propuși și documente relevante care să facă dovada îndeplinirii experienței/cerinței solicitate pentru fiecare expert, diplome, atestate, recomandări de la beneficiari, sau orice alte documente similare din care să rezulte îndeplinirea cerințelor privind profilul/experiența specialiștilor propuși. Experții principali vor semna o declarație de disponibilitate. Lipsa acestor documente din oferta tehnică (CV-urile experți principali, documente relevante care să dovedească

îndeplinirea cerințelor, declarație de disponibilitate) conduce la descalificarea ofertei.”

De asemenea, acesta menționează că în cadrul procedurii lansate de aceeași autoritate publică, Electrocentrale la CTE, ... SRL a fost inițial declarată câștigătoare, în cuprinsul ofertei tehnice a acestora, în dovedirea experienței expertului juridic propus, aceasta a depus 4 contracte de asistență juridică, respectiv:

- Contract de asistență juridică nr. 3620858/2024(208/2024) încheiat de Societatea Civilă de Avocați „.....” cu Genia Bioenergy SL;
- Contract de asistență juridică nr. 23/2020 încheiat de Societatea Civilă de Avocați „.....” cu Elecnor SA, pentru proiectul „Retehnologizare AHE Vidraru”;
- Contract de asistență juridică nr. 100/2022 încheiat de Societatea Civilă de Avocați „.....” cu DuroFelguera SA, pentru proiectul CTE Iernut iv. Contract de asistență juridică nr. JA10106424 încheiat de Societatea Civilă de Avocați „.....” cu Energia EolicaAbrego SL pentru proiectul „Campillo”.

Precizează că unul dintre participanții necâștigători la această procedură a formulat contestație împotriva raportului procedurii, inclusiv sub aspectul modului în care a fost evaluată de către autoritate oferta tehnică a SRL, din perspectiva propunerii de expert juridic, și a documentelor depuse în dovedirea experienței acestuia, pentru soluționarea căreia CNSC a pronunțat Decizia nr. 784/C5/419, Anexa 2, rămasă definitivă ca urmare a respingerii plângerii SRL de către Curtea de Apel prin Decizia nr. 301/14.05.2025 pronunțată în Dosarul nr. 2336/2/2025.

Subliniază că, în dispozitivul acestei hotărâri, CNSC admis în parte contestația, a anulat actele entității prin care a fost declarată câștigătoare oferta SRL, și a dispus obligarea autorității, cu respectarea prevederilor legale, să facă aplicarea aspectelor de fapt și de drept stabilite de consiliu, în cadrul acelei proceduri.

Totodată, menționează că în cuprinsul considerentelor acestei hotărâri, mai exact paginile 79 - 82, CNSC a statuat în mod corect faptul că din documentele depuse de SRL în cadrul acelei proceduri nu rezultă desfășurarea efectivă de către expertul juridic nominalizat de către SRL a activităților solicitate, care să conducă la îndeplinirea condiției minime de conformitate a ofertei constând în participarea într-un proiect de tip EPC contractor (contract la cheie - proiectare și execuție), în care să fi desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/ contractelor aferente proiectului.

Acesta apreciază că, în mod judicios a stabilit CNSC faptul că simpla prezentare a contractelor de asistență juridică încheiate de către societatea civilă de avocați nu este suficientă pentru a avea valoarea

întinerii condiției minime din două motive, respectiv, un asemenea document (i.) nu face proba desemnării în cadrul societății a respectivului avocat să se ocupe de activitatea și derularea respectivelor contracte pe care le implica proiectului și (ii.) nici a desfășurării efective, punctuale, a activităților stipulate în contractul de asistență juridică.

Evidențiază că, pe această cale CNSC a subliniat faptul că o asemenea ofertă nu este conformă și admisibilă, în condițiile în care autoritatea contractantă nu a fost în posesia actelor care să probeze îndeplinirea cerinței minime din caietul de sarcini de către expertul juridic.

Totodată, precizează că CNSC subliniază în acea decizie faptul că în afara mențiunilor din CV-ul expertului, în oferta SRL nu s-au regăsit și documente relevante cerute de achizitoare, prin care să se facă, în mod real, dovada experienței, și pe cale de consecință a întinerii cerinței solicitate pentru acest expert, de vreme ce nu s-au depus documente justificative stipulate de autoritate în cuprinsul caietului de sarcini, precum: diplome, atestate, recomandări de la beneficiari sau orice alte documente similare acestora din care să rezulte îndeplinirea cerinței privind profilul/experiența specialistului propus.

În lipsa informațiilor și a documentelor care să facă proba experienței expertului juridic, de natura celor cerute de achizitoare prin caietul de sarcini, oferta este una neconformă pentru neîndeplinirea cerinței minime referitoare la experiența acestui expert.

Susține că în cadrul procedurii CTE, al cărei rezultat face obiectul analizei în prezentul dosar, aceeași entitate contractantă a stabilit în cuprinsul caietului de sarcini, aceleași criterii pentru expertul juridic, relevante fiind mențiunile de la paginile 38 și 40, Anexa 4, respectiv:

„Responsabilități:

Asigură Beneficiarul de întocmirea proiectelor de contracte, soluționarea obiecțiunilor formulate de ofertanți față de clauzele propuse de Beneficiar în proiectul de contract, asistență și consultanța acordată Beneficiarului în faza contestațiilor formulate în procedura de achiziție, asistență și consultanță acordată Beneficiarului în vederea soluționării amiabile a neînțelegerilor cu Contractorul general a parcursului derulării contractului.

Cerință minimă:

Expertul propus a participat în 1 (un) proiect de tip EPC Contractor în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.

Consultantul va prezenta în mod obligatoriu în Oferta sa CV-urile Experților Principali propuși și documente relevante care să facă dovada îndeplinirii experienței/cerinței solicitate pentru fiecare expert, diplome, atestate, recomandări de la beneficiari, sau orice alte documente similare din care să rezulte îndeplinirea cerințelor privind

profilul/experiența specialiștilor propuși. Experții principali vor semna o declarație de disponibilitate. Lipsa acestor documente din oferta tehnică (CV-urile experți principali, documente relevante care să dovedească îndeplinirea cerințelor, declarație de disponibilitate) conduce la descalificarea ofertei.”

În acest sens, menționează că, ... SRL, în cuprinsul ofertei tehnice, în ceea ce privește experiența expertului juridic propus, a depus următoarele dovezi, respectiv 5 contracte de asistență juridică, după cum urmează:

- Contract de asistență juridică nr. 3620858/2024 (208/2024) încheiat de Societatea Civilă de Avocați „.....” cu Genia Bioenergy SL;

- Contract de asistență juridică nr. 23/2020 încheiat de Societatea Civilă de Avocați „.....” cu Elecnor SA, pentru proiectul „Retehnologizare AHE Vidraru”;

- Contract de asistență juridică nr. 100/2022 încheiat de Societatea Civilă de Avocați „.....” cu Duro Felguera SA, pentru proiectul CTE Iernut

- Contract de asistență juridică nr. JA10106424 încheiat de Societatea Civilă de Avocați „.....” cu Energia Eolica Abrego SL pentru proiectul „Campillo”.

- Contract de asistență juridică nr. 217/2024 (3620867/2024), încheiat de Societatea Civilă de Avocați „.....” cu Electrogrup SA.

În opinia sa, în condițiile în care într-o procedură similară aproape până la identitate, cu aceeași entitate achizitoare, cu obiect similar, caiet de sarcini identic, cerință minimă identică pentru expertul juridic, același participant, aceeași modalitate de abordare a dovedirii experienței expertului juridic, prin contracte de asistență juridică, fără a mai depune eventual alte documente, precum recomandări de la beneficiari sau atestări, sau alte documente din care să rezultă că expertul juridic propus a făcut parte efectiv din echipa de avocați desemnată pentru proiectul aferent aceluși contract, respectiv că a desfășurat în concret activitățile respective, se impune a observa că oferta SRL este nu doar, în mod corect, declarată necâștigătoare, dar și neconformă, prin raportare la exigențele trasate de CNSC în cuprinsul Deciziei nr. nr. 784/C5/419.

Susține că în niciunul dintre primele 4 contracte de asistență juridică, depuse de SRL în procedura de atribuire pentru proiectul CTE, de altfel identice cu cele depuse în procedura de atribuire pentru proiectul CTE, și constatat expressis verbis în considerentele Deciziei nr. 784/C5/419 de CNSC, act a cărui aplicare autoritatea trebuia să o facă în mod deplin și să respingă ca neconformă oferta contestatoarei, nu se arată că expertul juridic nominalizat ar fi efectuat în concret activitățile juridice specifice, necesare prezentului proiect.

Mai mult, menționează că, în cuprinsul a 3 contracte de asistență juridică, depuse în procedura pentru prezentul proiect CTE, dar și la procedura pentru proiectul CTE, ... SRL nu a făcut dovada nici măcar a faptului că expertul juridic ar fi fost nominalizat în echipa de lucru pentru activitățile juridice de prestat necesare derulării proiectelor.

În privința celui de al cincilea contract, nou depus față de procedura de atribuire aferentă proiectului, respectiv contractul de asistență juridică nr. 217/2024 încheiat de SCA „.....” cu Electrogrup, susține că, nici în cuprinsul acestuia nu sunt specificate echipa de avocați alocată proiectului din care să facă parte și expertul juridic desemnat, după cum nu face mențiuni despre competența acumulată de aceasta ca urmare a prestării efective a acelor activități juridice.

De altfel, în opinia sa, nu prin contractul de asistență juridică se poate face în mod obiectiv dovada îndeplinirii activităților juridice specifice, acestea urmând a fi prestate, tocmai ulterior, în temeiul acestui contract. După cum este posibil ca un contract de asistență juridică încheiat la o anumită dată, să poată fi denunțat ulterior, iar avocatul nici să nu fi avut în mod obiectiv cum să presteze activități juridice, ca urmare a încetării raporturilor contractuale înainte de începerea executării lui.

Un contract de asistență juridică nu poate face dovada că într-adevăr expertul juridic propus de către asocierie a asigurat serviciile din contract, sau, dimpotrivă, acestea au fost asigurate de alți avocați din cadrul societății civile de avocatură cât timp expertul juridic propus a semnat acest contract doar în calitate de reprezentant legal a societății de avocatură.

Cu privire la suplimentul la concluziile scrise depuse de SRL, intervenientul precizează următoarele aspecte:

Referitor la aprecierile formulate de SRL prin concluziile scrise cu privire la oferta sa, acesta menționează că, în continuare, se prevalează de argumentația articulată în cuprinsul cererii de intervenție și a concluziilor scrise formulate la data de 16.06.2025.

Deopotrivă, acesta evidențiază că SRL încearcă să se substituie autorității contractante și de a realiza o evaluare ofertei sale, într-un interval de timp limitat, de doar 24 de ore, fără a putea reflecta în mod corect cele prezentate în ofertă sa, succesiunea corespondenței, conținutul și corelările dintre înscrisurile prezentate în cadrul Ofertei și în răspunsurile la solicitările de clarificări.

Susține că, în cuprinsul concluziilor scrise, ... SRL nu ține cont de faptul că oferta sa prezintă abordarea ofertantului cu privire la modalitatea de implementare a activităților solicitate de autoritatea contractantă pentru obținerea unor rezultate stabilite și atingerea obiectivelor contractului ce face obiectul procedurii de atribuire.

Astfel, apreciază că SRL se substituie comisiei de evaluare și procedează la o analiză pur subiectivă, în ceea ce privește:

- aprecierea stabilirii calendarului de lucru și a alocării inputurilor pentru diferite categorii de experți în cadrul acestui calendar;
- modul de alocare a resurselor se constituie în elemente proprii ale strategiei de ofertare a fiecărui participant la procedură, nu este niciunde prevăzută o restricție sau o constrângere cu privire la implicarea experților cheie sau a experților non-cheie în diferite faze ale proiectului, cu atât mai mult cu cât experții non-cheie se pot mobiliza rapid imediat după semnarea contractului, cum de altfel este menționat ca și aspect esențial în Propunerea tehnica depusa de Subscrisa;
- îndeplinirea cerințelor minime și a cerințelor privind acordarea punctajului către diferite categorii de experți propuși;
- aprecierea corectitudinii elaborării unor recomandări de către terțe entități, eludând faptul că nu există nicăieri un standard pentru modul de formulare și prezentare a recomandărilor și că în niciun caz o recomandare emisă la un moment dat nu poate include orice tip de informații ar putea fi solicitate ulterior de o Autoritate Contractantă;
- în această categorie se înscriu inclusiv aprecierile eminamente subiective cu privire la modul de prezentare a informațiilor pentru experții propuși pentru pozițiile inginer constructor autorizat ca si Diriginte de șantier, în domeniul construcției civile, industriale si agricole si instalațiilor aferente acestora, expert termoelectrician, expert Inginer Mecanic.

Din punctul său de vedere, pentru a păstra simetria abordării, și dacă ar replica același mod de analiză pe care îl prezintă SRL, cu privire la documentele depuse de aceasta și pe care acesta le-a luat la cunoștință prin consultarea dosarului achiziției, susține că cel puțin următoarele aspecte care se pot constitui în cauze de neconformitate evidentă a ofertei contestatorului:

- nealocarea de inputuri pentru experții non-cheie. În formularul 2 E - Grafic de timp pentru personalul propus nu este alocată nicio zi de lucru pentru experții non-cheie. Se poate ridica astfel întrebarea dacă ofertantul va avea în mod real capacitatea de a mobiliza acești experți.

- Din informațiile prezentate în DUAE nu reiese în mod clar modul în care este îndeplinită cerința privind experiența similară. Astfel pentru Contractul de servicii FN din data 12.11.2021 – „Servicii Owner's Engineer pentru proiectarea, fabricația, construcția, punerea în funcțiune și testarea Proiectului Centrala Electrica cu Ciclu Combinat cu Turbine cu Gaze (CCGT) Komotini” prezentat de N.V. și pentru Contractul de servicii nr. 277399/05.10.2016 - Asistenta Tehnica pentru Managementul Implementării si Supervizarea Lucrărilor în cadrul proiectului „Reabilitarea sistemului de termoficare urbana la nivelul Municipiului Oradea pentru perioada 2009 - 2028 în scopul conformării la

legislația de mediu și creșterii eficienței energetice - Etapa II” derulat în asociere de cei trei membri ai ofertantului, nu reiese ce servicii au fost concret prestate în perioada de referință, cum au fost calculate sumele indicate ca experiența similară în perioada de referință.

De altfel, susține că documentele DUAE prezentate de membrii asocierii prezintă grave vicii de completare, deoarece pentru niciun contract inclus ca experiență similară nu sunt indicate documentele care vor fi prezentate în susținerea celor declarate.

Prin urmare, intervenientul apreciază ca nefondate toate criticile aduse de contestatar față de oferta sa, solicitând Consiliului să procedeze la o evaluare corectă a actului administrativ atacat, imparțială, bazată exclusiv pe documentele dosarului achiziției, pe logica procesului de evaluare a ofertelor și pe stricta aplicare a legii.

Prin adresa nr. 214/18.07.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 48975/18.07.2025, ... SRL transmite note scrise, ca răspuns față de criticile intervenientului, precizând următoarele:

Cu privire la oferta Asocierii SRL - NV -..... SRL, susține că, intervenientul reia prin suplimentul la concluziile sale scrise, fără niciun fel de aspecte de noutate, aceeași critică formulată anterior prin cererea de intervenție și căreia SRL i-a răspuns pe larg în cadrul întâmpinării sale.

Susține că intervenientul reiterează că oferta SRL ar fi neconformă ca urmare a unei pretinse, dar nereale, neîndepliniri a cerinței minime aferente expertului juridic, arătând în susținerea acestei critici neîntemeiate următoarele:

- „similitudinea, aproape până la identitate între procedura (...) „CTE I” și procedura [...] „CTE”, în sensul că, pretinde intervenientul, „în cadrul procedurii CTE, (...), aceeași entitate contractantă a stabilit în cuprinsul caietului de sarcini, aceleași criterii pentru expertul juridic.”

Sub aspectul care interesează din perspectiva criticii formulate, contestatorul apreciază că această afirmație este pur și simplu falsă, în condițiile în care acesta a arătat, repetat, că cerința minimă aferentă acestui expert în cele două proceduri este diferit formulată.

- în privința expertului său juridic, susține că oferta sa ar fi cuprins în ambele proceduri aceleași contracte în probațiune, iar Consiliul, prin decizia nr. 784/C5/419/24.03.2025, analizând aceste contracte, ar fi stabilit neîndeplinirea cerinței.

În opinia sa, și această afirmație a intervenientului este pur și simplu falsă, astfel cum chiar intervenienta admite prin punctul 17: „în privința celui de al cincilea contract, nou depus față de procedura de atribuire aferentă proiectului, respectiv contractul de asistență juridică nr. 217/2024 încheiat de SCA „.....” cu Electrogrup (...).”

Pentru a da aparență de temeinicie factuală și juridică criticii sale, contestatorul apreciază că intervenientul ignoră deliberat faptul că, în cele două proceduri, cerința minimă are altă formulare.

Susține că, prin punctul 12 al suplimentului la concluzii, intervenientul reproduce eronat textul cerinței minime, manoperă vădit deliberată în condițiile în care prin punctele 123 și următoarele din întâmpinarea sa a arătat faptul că aceeași eronată reproducere a cerinței este precizată prin cererea de intervenție și a iterat textul corect al cerinței.

De asemenea, susține că, cerința minimă eronat reprodusă la punctul 12 privește ori „procedura”, ori forma inițială a caietului de sarcini, ulterior modificată de entitatea contractantă.

Contrar celor arătate de intervenient, contestatorul afirmă că cerința minimă aferentă expertului juridic, în cadrul prezentei proceduri, astfel cum a fost modificată prin clarificarea din oficiu nr. 40.867/18.10.2024, are următoarea formulare: „Expertul propus a participat în 1 (un) proiect în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.”

În opinia sa, pretenția identității cerinței minime din prezenta procedură și a cerinței minime din „procedura Progresii” poate fi susținută doar în condițiile reproducerii eronate în cadrul punctului 12 al suplimentului la concluzii a cerinței minime din cadrul prezentei proceduri.

Evidențiază că, în fapt, cerințele minime aferente expertului juridic, în cadrul celor două proceduri, sunt diferite:

CERINȚA MINIMA - "Procedura Progresii"	CERINȚA MINIMA - prezenta procedură
Expertul propus a participat în 1 (un) Proiect de tip EPC Contractor (Contract la cheie-proiectare si execuție) , în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.	Expertul propus a participat în 1 (un) proiect în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.

Așadar, susține că cerințele minime din cele două proceduri sunt diferite, entitatea contractantă renunțând în cadrul prezentei proceduri, prin clarificarea din oficiu nr. 40.867/18.10.2024, la tipul contractului în care a activat expertul, nemaifiind necesar a proba implicarea în „proiect de tip EPC Contractor (Contract la cheie - proiectare și execuție)”, ci exclusiv faptul că expertul „a participat în 1 (un) proiect.”

În opinia sa, diferența este semnificativă, dat fiind că prin considerentele deciziei CNSC se face trimitere explicită la lipsa îndeplinirii cerinței minime si prin raportare la tipul contractelor prezentate în probațiunea experienței expertului: „Din documentele depuse nu rezultă desfășurarea de către dna a activității care să conducă la

îndeplinirea cerinței minime de conformitate a ofertei constând în participarea într-un proiect de tip EPC Contractor în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului.” – (pagina 80 alineatul (2) din Decizie).

Așadar, acesta evidențiază că decizia CNSC a vizat o cu totul altă cerință, cu o cu totul altă formulare și care impune cu totul alte condiții, cu referire la tipul contractelor (EPC), motiv pentru care însăși aplicarea acestei decizii în reevaluare la oferta sa nu a condus la constatarea inadmisibilității ofertei, ci exclusiv la depunere, Comisia de evaluare stabilind în mod deplin corect și legal conformitatea ofertei sale.

Or, susține că, în cadrul prezentei proceduri cerința minimă este îndeplinită prin depunerea Contractului nr. 3620858/2024 (208/2024).

În opinia sa, întrucât acest contract nu face proba faptului că privește un „proiect de tip EPC Contractor” nu a fost luat în considerare de Consiliu în cadrul „procedurii”, unde o astfel de cerință minimă exista, însă, în condițiile în care tipul contractului lipsește din textul cerinței minime aferente „procedurii”, acest contract face proba îndeplinirii cerinței minime în cadrul acestei proceduri.

Menționează că, potrivit cerinței, din cadrul căreia, contrar celor citate eronat de intervenientă prin punctul 12 al suplimentului său la concluzii, a fost eliminată referirea la tipul contractelor prin care se poate face proba îndeplinirii cerinței, anume „proiect de tip EPC Contractor”, proba îndeplinirii cerinței viza următoarele elemente:

- „Expertul propus a participat în 1 (un) proiect” - cerință îndeplinită prin depunerea contractului nr. 3620858/2024(208/2024), care, prin preambulul său stabilește că obiectul acestuia privește „asistență, reprezentare în legătură cu () Proiectul”, iar prin art. 1 - desemnare procedează la individualizarea echipei de avocați care va presta serviciile, printre aceștia fiind expres nominalizată dna, expertul juridic propus de Asocierea SRL - NV -..... SRL:

- „a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului” - cerință îndeplinită, dat fiind că prin art. 2 - Servicii de asistență juridică din cadrul contractului se stabilește după cum urmează obiectul serviciilor:

„a) Revizuire și adaptare contract încheiat între Client și TERM;

b) Revizuire și adaptare 2 modele standard de subcontractare transmise de Client; (...)

d) Asistență cu revizuirea altor subcontracte care vor fi încheiate de către Client, precum și orice alte solicitări din partea Clientului în legătură cu activitatea Clientului.”

Prin urmare, în opinia contestatorului, contractul nr. 3620858/2024(208/2024) face atât proba „participării” expertului, cât și proba naturii participării, cu referire la „elaborarea și derularea contractului.”

Consecință a celor de mai sus, susține că cerința minimă este îndeplinită prin depunerea contractului nr. 3620858/2024(208/2024).

Menționează că, se relevă în acest context deplina lipsă de relevanță a faptului că acest contract nu face proba îndeplinirii cerinței minime aferente „procedurii”, atât timp cât face în mod deplin proba îndeplinirii cerinței minime aferente prezentei proceduri, urmare a modului diferit de redactare a cerinței minime.

De asemenea, susține că, se relevă caracterul factual fals al afirmațiilor intervenientului potrivit cărora nu ar fi depus „alte documente din care să rezulte că expertul juridic propus a făcut parte efectiv din echipa de avocați desemnată (...)”.

Afirmă, de asemenea, că, în opinia sa, contractul depus în probațiunea îndeplinirii cerinței minime procedează, prin art. 1 - desemnare, la individualizarea echipei de avocați care va presta serviciile, printre aceștia fiind expres nominalizată d-na, expertul juridic propus de Asocierea SRL - NV -..... SRL.

Sub acest aspect, contestatorul susține ca fiind neîntemeiată critica intervenientului de la punctul 19, în cadrul căruia arată: „Un contract de asistență juridică nu poate face dovada că într-adevăr expertul juridic propus de către asociere a asigurat serviciile din contract, sau, dimpotrivă, acestea au fost asigurate de alți avocați din cadrul societății civile de avocatură cât timp expertul juridic propus a semnat acest contract doar în calitate de reprezentant legal a societății de avocatură.”

În opinia sa este din noi, fals: expertul propus de acesta nu doar „a semnat acest contract doar în calitate de reprezentant legal a societății de avocatură”, ci este expres nominalizat prin contract ca făcând parte din echipa de avocați care prestează efectiv serviciile.

Pretenția aplicării automate a Deciziei CNSC nr. 784/C5/419/24.03.2025 ignoră deliberat și interesat faptul că decizia CNSC are în vedere cerința minimă din cadrul „procedurii”, așadar decizia CNSC privește o cerință minimă diferită de cerința minimă din cadrul prezentei proceduri.

Menționează că, în cadrul prezentei proceduri cerința privind tipul contractelor – „proiect de tip EPC Contractor” - a fost eliminată prin clarificarea din oficiu nr. 40.867/18.10.2024.

În ceea ce privește prezenta procedură „participarea într-un proiect de tip EPC Contractor” este, în opinia sa, lipsită de relevanță, atât timp cât cerința minimă din prezenta procedura nu impune o astfel de condiție, împrejurare în raport de care contractul nr. 3620858/2024(208/2024), deși nu ar face proba îndeplinirii cerinței minime din cadrul „procedurii”, face proba îndeplinirii cerinței minime din cadrul „procedurii”

Pentru aceste motive, menționează că, în mod deplin legal, entitatea contractantă a stabilit conformitatea ofertei sale sub acest

aspect, deși a procedat la depunerea ofertei pentru acest expert, înlăturând din evaluare toate celelalte contracte depuse.

De altfel, în privința acordării punctajelor pentru acest expert, precizează că entitatea contractantă a modificat această cerință prin clarificarea din oficiu nr. 40.867/18.10.2024, eliminând inclusiv referirea la „elaborarea” de contracte și a menținut doar „participarea în ce puțin [...] proiecte, în care a desfășurat activități pentru derularea contractelor.”

Evidențiază în acest context tratamentul inegal aplicat ofertelor, entitatea contractantă transmitând intervenientului o serie de trei clarificări aferente îndeplinirii unei cerințe minime a caietului de sarcini, iar Asocierii SRL - NV - SRL refuzând să-i transmită solicitări aferente punctajului.

Evidențiază că, prin punctul 24 al suplimentului la concluzii, intervenientul îi reproșează „nealocarea de inputuri pentru experții non-cheie. În Formularul 2 E- Grafic de timp pentru personalul propus nu este alocată nicio zi de lucru pentru experții non-cheie.”

Astfel, evidențiază că potrivit caietului de sarcini, pagina 49, denumirea formularului 2 E este: Grafic de timp pentru Personalul cheie.

Or, acesta afirmă că nu înțelege pretenția intervenientului ca într-un grafic care privește experții cheie să fie alocat timp de lucru pentru experți non- cheie.

Totodată, evidențiază, disponibilitatea intervenientului de a reproduce eronat denumirea Graficului de timp, astfel încât să dea aparență de temeinicie criticii sale nefondate.

Acesta menționează că intervenientul îi mai reproșează, cu referire la îndeplinirea cerinței privind experiența similară că „pentru contractul de servicii FN din data 12.11.2021 (...) și contractul de servicii nr. 77399/05.10.2016 (...) nu reiese ce servicii au fost concret prestate în perioada de referință, cum au fost calculate sumele indicate ca experiența similară în perioada de referință.”

Ridicând pretenția calculării unor valori, susține că intervenientul adaugă la documentația de atribuire, reformulând potrivit propriilor interese textul cerinței de calificare.

Astfel, menționează că prin capitolul III.1.3.a) Capacitatea tehnică și/sau profesională din cadrul Fișei de date a achiziției entitatea contractantă a stabilit următoarea cerință de calificare: „Ofertantul va face dovada prestării de servicii similare duse la bun sfârșit, în ultimii 5 ani, prin prezentarea a minim 1 contract de servicii de consultantă de tip owner's engineer în sectorul energie sau termoficare.”

Prin urmare, subliniază că valoarea serviciilor prestate este irelevantă din perspectiva îndeplinirii cerinței minime, obiectul acesteia privind exclusiv tipul contractului invocat.

Or, atât denumirea contractelor, cât și conținutul acestora, fac în mod deplin proba îndeplinirii cerinței de calificare:

- „Servicii Owner's Engineer pentru proiectarea, fabricația, construcția, punerea în funcțiune și testarea Proiectului Centrala Electrică cu Ciclu Combinat cu Turbine cu Gaze (CCGT) Komotini”

- „Asistenta Tehnică pentru Managementul Implementării și Supervizarea Lucrărilor în cadrul proiectului „Reabilitarea sistemului de termoficare urbană la nivelul Municipiului Oradea pentru perioada 2009 - 2028 în scopul conformării la legislația de mediu și creșterii eficienței energetice - Etapa II”.

Mai mult, consideră că aceste contracte sunt însoțite de scrisoare de recomandare și extrase din caietele de sarcini, din care rezultă dincolo de orice rezonabil dubiu obiectul serviciilor, cum, de altfel rezultă și din clauzele contractuale.

Cu privire la oferta SRL, contestatorul precizează că:

Prin punctul 21 al suplimentului la concluzii, intervenientul îl acuză că s-a substituit comisiei de evaluare, procedând la analiza ofertei sale, or, în opinia sa, examinarea reciprocă a ofertelor de către concurenți, în scopul exercitării unor căi de atac împotriva actelor de evaluare ale entității contractante constituie un drept legalmente statuat prin prevederile Legii nr. 101/2016.

Însă, susține că, ceea ce transpare din acest capitol B al suplimentului la concluzii al intervenientului, este lipsa oricăror apărări punctuale față de criticile noastre concrete din cadrul concluziilor scrise depuse la dosarul cauzei ulterior consultării dosarului achiziției publice.

Susține că, ... SRL formulează aspecte de vagă generalitate, însă nu explică motivele pentru care oferta sa ar fi conformă, deși:

- din înscrisurile inițial depuse nu rezultă îndeplinirea cerinței minime aferente expertului inginer constructor;

- îndeplinirea cerinței minime nu rezultă nici din înscrisurile ulterior transmise, pe calea răspunsurilor.

De asemenea, contestatorul susține că SRL nu explică motivele pentru care ar fi legală stabilirea admisibilității ofertei sale, deși:

- însuși demersul de clarificare este ilegal, atât timp cât caietul de sarcini a impus expres prezentarea prin ofertă a unei probațiuni, iar aceasta a lipsit din oferta inițială a intervenientului;

- Tentativa, nereușită, de a face proba îndeplinirii unei cerințe minime printr-un proiect nou valorează modificarea ofertei;

- Acceptarea unui proiect nou, în condițiile în care acesta nu este precizat în CV-ul expertului exhibă cu certitudine adoptarea unei soluții de avarie și nu realitatea experienței expertului;

- Seria de răspunsuri transmise entității contractante eșuează a transmite informațiile solicitate, împrejurare în raport de care la receptarea primului astfel de Răspuns entitatea contractantă ar fi avut obligația legală de a stabili neconcludența răspunsului și, în consecință, inacceptabilitatea și neconformitatea ofertei.

Acesta menționează că intervenientul îi reproșează că ar fi ridicat critici privind „corectitudinea elaborării unor recomandări de către terțe entități, eludând faptul că nu există nicăieri un standard pentru modul de formulare și prezentare a recomandărilor (...).”

Din punctul său de vedere, prin această critică, intervenientul ridică o falsă problemă: în discuție nu este vreun standard de formulare a recomandărilor, ci faptul că prin caietul de sarcini s-a impus efectuarea unei probațiuni relative la categoria B de importanță a construcțiilor, probațiune care lipsește din oferta sa, atât în forma inițială, cât și în forma modificată prin răspunsuri.

De asemenea, apreciază că argumentul potrivit căruia „o recomandare emisă la un moment dat nu poate include orice tip de informații ar putea fi solicitate ulterior de o autoritate contractantă” exhibă o simplă referire la propria culpă.

Apreciază că intervenientul cunoștea conținutul cerinței și avea obligația de a-și procura, înainte de depunerea ofertei, înscrisuri din care să rezulte îndeplinirea cerinței.

Susține că aceste înscrisuri există și nu sunt imposibil de procurat, astfel cum chiar entitatea contractantă i-a indicat prin solicitările de clarificare: „extrase relevante din documente tehnice privind construcția, precum autorizația de construire, proiectul de execuție, cartea tehnică a construcției, documentele de asigurare, din care să reiasă categoria de importanță B sau superior a construcțiilor”.

În opinia sa, criticile sale nu reprezintă, astfel cum eronat afirmă intervenientul, „aprecieri eminamente subiective”, ci motive concrete și irefutabile de neconformitate și inacceptabilitate a ofertei intervenientului.

În ceea ce privește inadmisibilitatea intervenției principale - recalificare cale de atac - excepția neconstituirii cauțiunii, contestatorul precizează că:

Prin întâmpinarea față de cererea de intervenție a invocat inadmisibilitatea intervenției principale a acesteia.

Prin punctul 26 al întâmpinării a arătat că „intervenția principală formulată îmbracă caracterele unei contestații împotriva rezultatului procedurii.”

Prin intervenția principală, ... SRL solicită Consiliului anularea raportului procedurii, sub aspectul admisibilității ofertei sale, și a comunicării de rezultat transmise acestuia, pe care le apreciază ca fiind acte vătămătoare, și obligarea entității contractante la reevaluarea ofertei sale.

Invocând dispozițiile art. 2 alin. (1), precum și cele ale art. 8 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, în opinia contestatorului rezultă cu claritate că un act procedural care urmărește anularea unor acte de evaluare emise de entitatea contractantă și obligarea autorității la anumite măsuri de remediere considerate necesare îmbracă forma unei contestații, iar

potrivit prevederilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 „Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune (...).”

Or, în opinia sa, poziția procesuală identică celei de contestator nu poate viza doar beneficiile procesuale, în sensul exercitării căilor de atac, necoroborate obligației de a se supune condiționalităților prevăzute de lege relativ la constituirea unei cauțiuni.

Concluzionând, recalificarea cererii de intervenție principală ca fiind o contestație, implică la modul necesar constituirea cauțiunii, în cuantumul și termenul prevăzut de lege, împrejurare în raport de care, contestatorul înțelege să invoce excepția neconstituirii cauțiunii aferente intervenției principale/contestației Asocierii -

Așadar, în continuare, acesta invocă art. 246 din C.p.c. considerând astfel că prevederile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, sunt relative la constituirea cauțiunii aferente judecării contestațiilor, ocrotesc și privesc interesul public general, condițiile administrării procesului de judecată, stabilitatea circuitului civil.

Susține că, prevederile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/ 2016 sunt introduse în legislația specială a achizițiilor publice prin OUG nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, care este adoptată:

- „Având în vedere:

- necesitatea adoptării unor măsuri urgente pentru perfecționarea și flexibilizarea sistemului achizițiilor publice, în caz contrar existând riscul diminuării gradului de cheltuire a fondurilor alocate, inclusiv a fondurilor europene, consecința cea mai gravă în acest caz reprezentând-o amânarea/întârzierea implementării unor proiecte de investiții majore, cu impact social și economic la nivel național sau local”

și

- „în considerarea faptului că aspectele sus-menționate vizează interesul general public și constituie situații de urgență a căror reglementare nu poate fi amânată.”

În opinia sa, rezultă, cu incontestabilă claritate, că obligația constituirii cauțiunii aferente judecării unui act procedural care vizează cenzurarea unor acte de evaluare, adică a unei contestații îndreptate împotriva rezultatului procedurii, constituie un aspect de interes public general și astfel de ordine publică.

Or, potrivit prevederilor art. 247 alin. (1) din C.p.c., în raport de cele mai sus expuse, contestatorul invocă excepția neconstituirii cauțiunii aferente contestației Asocierii -, pentru ipoteza în care cererea de intervenție principală a acesteia ar fi considerată ca admisibilă și s-ar proceda, în condițiile art. 22 alin. (4) din

Codul de procedură civilă la recalificarea intervenției principale ca fiind o contestație.

Pentru toate aceste motive, coroborate celor detaliate prin celelalte înscrisuri depuse la dosarul cauzei, ... SRL stăruie în cererea sa de admitere a contestației, astfel cum a fost formulată, fiind vădită:

- deplina conformitate a ofertei sale;
- neconformitatea inițială a ofertei intervenientului;
- ilegalitatea demersului de clarificare;
- inacceptabilitatea ofertei, ca urmare a modificării prin răspuns a ofertei;
- inacceptabilitatea ofertei ca urmare a lipsei transmiterii informațiilor expres solicitate de entitatea contractantă;
- prezervarea neconformității ofertei inclusiv prin raportare la înscrisurile noi transmise.

Prin adresa nr. 151/22.05.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 33612/22.05.2025, contestatorul transmite, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 211328388/1 din 21.05.2025, în cuantum de 457.500,00 lei, eliberată de CEC Bank Sucursala Gara de Nord.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei, **CONSILIUL constată următoarele:**

..... SA, în calitate de entitate contractantă, a organizat procedura de licitație deschisă, în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Servicii de consultanță de tip Owner's Engineer în vederea implementării unei unități de cogenerare de înaltă eficiență, pe gaze naturale în amestec cu hidrogen, la CTE” - cod CPV: 79400000-8, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând, în SEAP, anunțul de participare CN1073031/19.09.2024, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 22.875.000,00 lei fără TVA. Criteriul de atribuire al contractului este „cel mai bun raport calitate-preț”.

În cauza care formează obiectul prezentei, ... SRL, în calitate de Lider al Asocierii -, a formulat cererea de intervenție nr. 1762/29.05.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 35670/30.05.2025.

Din analiza capetelor de cerere formulate în principal de SRL, Consiliul constată că cererea de intervenție are natura juridică a unei cereri de intervenție accesorie, deoarece, în calitate de ofertant câștigător al procedurii, sprijină poziția autorității contractante, fără a solicita desființarea vreunui act emis de aceasta, motiv pentru care, Consiliul califică cererea de intervenție drept cerere de intervenție accesorie formulată în favoarea autorității contractante.

În raport de dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, care stipulează că „Până la soluționarea contestației de către Consiliu, (...), operatorii economici participanți la procedura de atribuire pot formula cerere de intervenție voluntară în litigiu, potrivit prevederilor

Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, în termen de 10 zile de la data publicării în SEAP a contestației. (...)” și art. 5 din același act normativ care prevede că: „(1) Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului. (2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare”, având în vedere faptul că, la data de 19.05.2025, entitatea contractantă a publicat în SEAP sub identificatorul: „[CN1073031/00123] Contestatie- Owner's Engineer Grozavesti.pdf.p7s”, contestația formulată de SRL, Consiliul constată că cererea de intervenție este formulată în termenul legal.

Având în vedere dispozițiile art. 17 alin. (3) și art. 68 din Legea nr. 101/2016, coroborate cu prevederile art. 61 alin. (3), art. 63, 65 și 67 din Cod proc. civ., dar și faptul că, în cadrul procedurii de atribuire în cauză intervenientul solicită, în principal, menținerea deciziei entității contractante, Consiliul admite în principiu cererea de intervenție formulată, astfel cum a fost calificată, iar, în conformitate cu art. 67 din C.p.c., coroborat cu cele ale art. 68 din Legea nr. 101/2016, va analiza cererea de intervenție împreună cu contestația formulată de SRL.

În ceea ce privește petitul 7 din cererea de intervenție, formulat în subsidiar, Consiliul reține că SRL solicită ca, în cazul admiterii contestației și, implicit, a pierderii calității de ofertant desemnat câștigător, să fie respinsă, ca neconformă, și oferta Asocierii SRL - SRL.

Având a se pronunța asupra admisibilității în principiu a petitului 7 din „*cererea de intervenție voluntară*” formulată de SRL, Consiliul se va raporta la dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2017 coroborate cu art. 61 alin. (1) Cpc care prevăd: „*Oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare*”, art. 62 alin. (1) cpc „*Cererea de intervenție principală va fi făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată*” și art. 63 alin. (1) Cpc „*Cererea de intervenție accesorie va fi făcută în scris și va cuprinde elementele prevăzute la art. 148 alin. (1), care se va aplica în mod corespunzător*”.

Intervenția este principală când intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta astfel cum prevede art. 61 alin. (2) Cpc.

Dincolo de definiția impusă de Cod, Consiliul este dator să verifice condițiile de formă ale cererii de intervenție principală, care va fi făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată conform prevederilor art. 62 alin. (1) Cpc, acesta pentru că, sub aspectul naturii juridice, intervenția voluntară principală este o veritabilă chemare în

judecată, îndreptată împotriva ambelor părți inițiale, prin care se urmărește valorificarea unui drept subiectiv.

Întrucât, prin intervenția principală, terțul poate invoca un drept propriu, fără a fi necesar să existe identitate între dreptul pretins de terț și dreptul ce formează obiectul cererii de chemare în judecată, se pune în evidență ipoteza că este vorba de o acțiune veritabilă, dar pentru faptul că trebuie îndeplinită și condiția interesului terțului, a fost calificată ca o acțiune civilă specială.

Totuși, între cele două cereri și anume cererea inițială și intervenția principală trebuie să existe o strânsă legătură de conexiune, impusă de altfel de cod și care, în esență, să justifice rezolvarea împreună a acestora.

De aceea, în contextul analizei admisibilității cererii de intervenție, Consiliul este dator să verifice dacă între cele două cereri există această legătură plecând de la dreptul subiectiv pretins de părțile din proces și de intervenient, deopotrivă.

Din interpretarea dispozițiilor legale, se deduce fără echivoc, că, atunci când judecarea cererii principale ar fi întârziată de judecarea cererii de intervenție, instanța poate dispune disjungerea ei pentru a fi judecată separat, în afară de cazul în care, intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, însuși dreptul dedus judecății.

Pe de altă parte, este foarte important ca dreptul câștigat de către părțile litigante să aibă, în acest sens, repercusiune directă asupra dreptului pretins de către intervenienți.

În susținerea argumentelor legate de admisibilitatea sau nu a acestei cereri, Consiliul va avea în vedere, însăși, problema ipotetica a disjungerii, și conchide că, legiuitorul în mod evident a acordat o mare importanță intervenției, câtă vreme, a admis că măsura disjungerii celor două cereri trebuie să fie luată de către Consiliu/instanța de judecată cu mare atenție, pentru a nu lipsi de conținut și de finalitate tocmai intervenția principală pe care legislația procesuală a consacrat-o ca o instituție în vederea rezolvării unor pretenții conexe, deci, așa cum s-a arătat, în strânsă legătura cu cadrul procesual actual.

Per a contrario, se constată că, în analiza situației este necesar a se porni de la temeiul legal ce guvernează dreptul pretins de intervenienți în cererea acestora și de la temeiul legal ce guvernează cererea principală.

Potrivit art. 8 din Legea nr. 101/2016: *„Persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de (...)”.*

Prin contestația formulată de SRL, în calitate de Lider al Asocierii SRL - SRL (oferant situat pe locul 2 în ierarhia rezultată din aplicarea criteriului de atribuire), s-a

solicitat atât reevaluarea ofertei contestatorului, în sensul majorării punctajului, cât și respingerea ofertei desemnată câștigătoare.

Prin petitul 7 din cererea de intervenție formulată de SRL, în calitate de Lider al Asocierii - (ofertant situat pe locul 1 în ierarhia rezultată din aplicarea criteriului de atribuire), s-a solicitat respingerea ofertei situate pe locul 2, motiv pentru care, se reține că susținerile intervenientului pe care se sprijină petitul 7 se îndreaptă, în totalitate, împotriva modalității de evaluare a ofertei contracandidatului său, solicitările acestuia fiind similare cu cele ale contestatorului, îmbrăcând forma unei veritabile contestații.

După cum rezultă din argumentele părții din cererea de intervenție formulată în interes propriu, în fapt, intervenientul atacă, la rândul lui, decizia entității contractante, în ceea ce privește conformitatea ofertei contestatorului, finalitatea urmărită fiind eliminarea acestei oferte și anularea procedurii de atribuire.

Astfel, criticile formulate pe parcursul cererii de intervenție, de către SRL, împotriva modului de evaluare a ofertei contracandidatului său, conduc către o veritabilă contestație.

Dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 stabilesc că: *„Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, potrivit prevederilor prezentei legi”.*

De asemenea, același act normativ prevede, la art. 8, că: *„(1) Persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim(...)”.*

Deci, calea aptă să conducă la anularea rezultatului procedurii în partea dedicată ofertei unui operator economic nu este intervenția, ci, contestația.

În ceea ce privește acțiunea unui ofertant câștigător (cazul în speță), formulată pe calea unei cereri de intervenție, doar pentru a evita îndeplinirea anumitor obligații referitoare la constituirea cauțiunii sau depășirea termenului, practica este aceea de calificare a cererii de intervenție ca și contestație sau de a respinge, ca inadmisibilă, cererea de intervenție.

Prin decizia civilă nr. 5497/2017, Curtea de Apel-Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal a respins plângerea formulată de un ofertant clasat pe locul 2 într-o procedură de atribuire și care a

formulat cerere de intervenție, și nu contestație, aducând următoarele argumente:

„Configurația instituției contestației și cea a cererii de intervenție principală nu permit, în reglementarea Legii nr. 101/2016, contestarea rezultatului procedurii pe calea intervenției principale în cadrul contestației formulate la Consiliu de către un alt ofertant, fără respectarea procedurii notificării prealabile și a termenului prevăzut de lege pentru contestație.

Astfel, intervenția principală reprezintă o formă de participare a terților la judecată și reprezintă cererea unui terț de a fi introdus într-un proces aflat în curs de judecată, pentru a i se recunoaște sau stabili un drept propriu.

Ca natură juridică, intervenția principală este o veritabilă cerere de chemare în judecată, îndreptată împotriva părților din procesul în care terțul intervine.

În materia contenciosului administrativ este admisibilă cererea de intervenție principală prin care un terț solicită, la rândul său, anularea, în tot sau în parte, a actului administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

În mod evident, o astfel de cerere de intervenție principală trebuie să îndeplinească și celelalte condiții prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, precum respectarea termenului de introducere a acesteia (care curge de la data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă) sau obligația îndeplinirii procedurii prealabile.

În mod similar, o cerere de intervenție principală prin care se solicită anularea rezultatului procedurii sau a unui alt act al autorității contractante trebuie să respecte toate condițiile obligatorii pentru contestația având acest obiect.

Diferența dintre cererea de intervenție principală și cererea de chemare în judecată o reprezintă faptul că intervenția principală este formulată în cadrul unui proces ce a fost declanșat deja.

Terțul nu are obligația de a formula cerere de intervenție principală, putând formula o cerere de chemare în judecată care să fie conexată cu cererea de chemare în judecată formulată de către o altă persoană.

În mod similar, art. 17 din Legea nr. 101/2016 prevede conexarea contestațiilor formulate în cadrul aceleiași proceduri.

În cazul în care pretențiile terțului sunt formulate pe calea unei cereri de intervenție principale, aceasta trebuie să îndeplinească toate condițiile prevăzute de lege pentru contestație.

Aceste condiții sunt obligatorii în raport de natura cererii de intervenție principală, aceasta reprezentând o veritabilă cerere de chemare în judecată.

Or, în cauză, astfel cum în mod corect a reținut Consiliul, în opinie majoritară, nu a fost efectuată procedura notificării prealabile și nu a fost respectat termenul prevăzut de lege pentru formularea contestației.

În consecință, în mod legal a apreciat că această cerere nu îndeplinește condițiile pentru a fi declarată admisibilă”.

Dacă se considera vătămat de rezultatul procedurii (considera nelegală modalitatea de evaluare a ofertei situată pe locul 2), determină Consiliul că, intervenientul avea deschisă calea de atac a contestației, pe care trebuia să o exercite cu respectarea termenelor legale imperative prevăzute de dispozițiile art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr.101/2016 și cu îndeplinirea condiției de admisibilitate privind constituirea cauțiunii, conform prevederilor art. 61¹ din Lege.

Este adevărat că, în conformitate cu art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, operatorii economici interesați au dreptul de a formula cerere de intervenție, însă, acest mijloc de a interveni în proces, nu poate fi utilizat în scopul de a se eluda termenele legale de formulare a contestației și condițiile acesteia de admisibilitate. Cu alte cuvinte, nu se poate utiliza acest mijloc procedural pentru a se masca, în fapt, o contestație, așa cum încearcă intervenientul să facă.

De asemenea, nu se poate admite nici că dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, au fost edictate pentru a se crea o categorie aparte, privilegiată, de operatori economici care, utilizând acest mijloc, să scape sancțiunilor inadmisibilității contestației, pentru neconstituirea cauțiunii, așa cum s-ar întâmpla în cazul intervenientului de față care, dacă i s-ar admite cererea de intervenție ar obține beneficiile formulării unei veritabile contestații, cu încălcarea, însă, a tuturor prevederilor legale impuse pentru inițierea acestui demers.

Calea de atac împotriva unui act emis de către entitatea contractantă cu încălcarea legii, în speță, rezultatul procedurii, este contestația, și nu cererea de intervenție principală.

În consecință, în ipoteza în care SRL dorea să supună controlului de legalitate actele emise de entitatea contractantă cu privire la modalitatea în care a fost evaluată oferta situată pe locul 2, trebuia să facă aplicarea art. 8 alin. (1) lit. a) coroborat cu art. 61¹ din Legea nr. 101/2016.

Cu privire la termenul de formulare a contestației, de către ofertantul desemnat câștigător, împotriva deciziei de admitere a unui alt ofertant, Consiliul apreciază drept relevante următoarele considerente, reținute în **Hotărârea din 24.02.2022 pronunțată de CJUE în cauza**

C-532/20:

„20 Întrucât articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf și alineatul (3), precum și articolul 2c din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care

vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO 1989, L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, sunt analoage articolului 1 alineatul (1) al patrulea paragraf și alineatul (3) și, respectiv, articolului 2c din Directiva 92/13, jurisprudența referitoare la aceste dispoziții din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, este relevantă și pentru interpretarea dispozițiilor în discuție din Directiva 92/13.

21 Articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf din Directiva 92/13 impune statelor membre, în ceea ce privește contractele care intră sub incidența Directivei 2014/25 sau a Directivei 2014/23, obligația de a se asigura că deciziile entităților contractante pot face obiectul unei proceduri de contestare eficace și cât mai rapide posibil. Or, stabilirea unor termene de introducere a unei căi de atac sub sancțiunea decăderii permite realizarea obiectivului de celeritate avut în vedere de această directivă, obligând operatorii să conteste în termene scurte măsurile pregătitoare sau deciziile intermediare luate în cadrul procedurii de atribuire a unui contract (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14

februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18,

EU:C:2019:118, punctul 27 și jurisprudența citată).

22 Stabilirea unor termene de introducere a căii de atac rezonabile sub sancțiunea decăderii îndeplinește, în principiu, cerința efectivității care decurge din Directiva 92/13, în măsura în care ea constituie o aplicare a principiului fundamental al securității juridice și este compatibilă cu dreptul fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie 2019,

Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18, EU:C:2019:118, punctul 28

și jurisprudența citată).

23 Prin urmare, conform articolului 2c din Directiva 92/13, în cazul în care un stat membru prevede termene de introducere a unei căi de atac împotriva unei decizii a unei entități contractante luate în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/25 sau al Directivei 2014/23 sau în legătură cu o astfel de procedură, termenele de exercitare a căii de atac împotriva deciziei menționate sunt stabilite în funcție de modalitățile de comunicare a deciziei entității contractante către ofertanți.

24 Astfel, termenul trebuie să fie de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii acestei decizii către ofertantul sau candidatul interesat, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice. În cazul în care sunt utilizate alte mijloace de comunicare, acest termen este egal fie cu cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei menționate către ofertantul sau candidatul interesat, fie cu cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii aceleiași decizii. În cazul formulării unei căi de atac împotriva deciziilor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/13, care nu fac obiectul unei notificări speciale, termenul este de cel puțin zece zile calendaristice începând cu data publicării deciziei respective.

25 În speță, **dreptul român prevede că termenul de zece zile începe să curgă, pentru toți ofertanții, inclusiv pentru**

adjudecatar, începând cu ziua următoare celei în care s-a luat

cunoștință de actul entității contractante. Astfel, adjudecatarul care are intenția de a contesta o decizie prin care oferta unui ofertant necâștigător este declarată admisibilă trebuie să introducă calea de atac în acest termen, independent, pe de o parte, de aspectul dacă sau, după caz, când a introdus acest ofertant o cale de atac împotriva acestei decizii și, pe de altă parte, de faptul că acest adjudecatar nu avea nicio informație referitoare la modalitățile de evaluare a ofertei depuse de ofertantul menționat.

26 Deși atât instanța de trimitere, în cererea sa de decizie preliminară, cât și părțile din litigiul principal și Comisia Europeană, în observațiile lor scrise respective, abordează condiția interesului de a exercita acțiunea, trebuie să se constate că această instanță a ales să își limiteze întrebarea numai la problema momentului de la care începe să curgă termenul de introducere a căii de atac.

27 În această privință, trebuie amintit că articolul 1 alineatul (3) din Directiva 92/13 impune statelor membre să asigure accesul la căile de atac, în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost

prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare.

28 Această dispoziție are vocația de a se aplica în special situației oricărui ofertant care apreciază că o decizie de admitere a unui

concurrent la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice este nelegală și riscă să îi cauzeze un prejudiciu, acest risc fiind suficient pentru a întemeia un interes imediat pentru formularea unei căi de atac împotriva deciziei menționate, făcând abstracție de prejudiciul care poate, pe de altă parte, să decurgă din atribuirea respectivului contract unui alt candidat (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie

2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18, EU:C:2019:118, punctul 36).

29 Astfel, Directiva 92/13 nu se opune, în principiu, unei reglementări naționale care prevede că orice cale de atac împotriva unei

decizii a autorității contractante trebuie formulată într- un termen

prevăzut în acest scop și că orice neregularitate a procedurii de atribuire invocată în sprijinul acestei căi de atac trebuie invocată în același termen, sub sancțiunea decăderii, în așa fel încât, după împlinirea acestui termen, nu mai este posibil să se conteste o asemenea decizie sau să se invoce o asemenea neregularitate, în măsura în care termenul respectiv este rezonabil (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14

februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18,

EU:C:2019:118, punctul 40 și jurisprudența citată)".

Consiliul apreciază că principiile statuate de către instanța comunitară în considerentele anterior reproduse se pot aplica întocmai și în cazul speței care face obiectul prezentei, motivat de faptul că SRL ar fi trebuit să verifice, încă de la data luării la cunoștință a raportului procedurii, dacă se regăsește în situația descrisă la considerentul 28 din hotărârea CJUE anterior menționată, și nu doar la data formulării contestației care face obiectul prezentei.

Față de aceste aspecte, Consiliul va respinge, ca inadmisibil, petitul 7 din cererea de intervenție formulată de SRL.

Ținând seamă de documentele depuse de părțile cauzei în cadrul procedurii de atribuire sus-menționată, respectiv, declarațiile conform cărora propunerile tehnice/financiară ale Asocierii SRL - SRL și Asocierii sunt confidențiale, precum și raportat la faptul că atât contestatorul cât și intervenientul solicită „accesul la dosarul aflat pe rolul CNSC”, și ținând

cont de prevederile art. 19 din Legea nr. 101/2016, forma în vigoare la data depunerii contestației, care dispun, în mod expres și imperativ, faptul că „La cerere, părțile cauzei au acces la documentele dosarului constituit la Consiliu, în aceleași condiții în care se realizează accesul la dosarele constituite la instanțele de judecată potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția documentelor pe care operatorii economici le declară și probează ca fiind confidențiale, întrucât cuprind, fără a se limita la acestea, secrete tehnice și/sau comerciale, stabilite conform legii, iar dezvăluirea acestora ar prejudicia interesele legitime ale operatorilor economici, în special în ceea ce privește secretul comercial și proprietatea intelectuală”, Consiliul a solicitat intervenientului SRL prin adresa nr. 46340/1771/C1/10.07.2025 și contestatorului SRL prin adresa nr. 46310/1771/C1/10.07.2025, să comunice temeiul juridic al încadrării anumitor înscrisuri menționate ca fiind confidențiale, să justifice această încadrare, cu demonstrarea prejudiciului în situația dezvăluirii acestora, prin orice mijloace de probă.

La această solicitare, cei 2 operatori economici au formulat, prin adresele înregistrate la CNSC sub nr. 46726/11.07.2025 și nr. 46753/11.07.2025, explicații generice, prin care explică, în principiu, că propunerea tehnică/financiară include contracte care includ date cu caracter personal sau date/informații protejate de un drept de proprietate intelectuală iar, propunerea financiară cuprinde date sensibile, cum ar fi, prețuri negociate, facturi, structura costurilor detaliate, fără, însă, a demonstra/dovedi, în concret, caracterul confidențial al înscrisurilor indicate, ca atare și nici prejudiciul care va fi suferit, urmare a dezvăluirii acestora, motiv pentru care, Consiliul a decis să pună la dispoziția părților cauzei care și-au manifestat dorința de a studia dosarul achiziției, conform dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 101/2016, toate documentele aflate la dosar.

Având în vedere prevederile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căroră „Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond (...) iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei”, Consiliul urmează a se pronunța, cu întâietate, asupra excepției lipsei dovezii calității de reprezentant invocată de intervenient față de contestația formulată de SA, pe care urmează să o respingă, ca nefondată, având în vedere faptul că, potrivit certificatului ONRC nr. 941068/17.03.2025 depus la dosarul cauzei de contestator, semnatarul contestației, are calitatea de administrator al Societății SRL precum și faptul că mandatul acestuia produce efecte între data 08.06.2023 și data de 07.06.2033, precum și certificatul constatat ONRC nr. 1801689/21.05.2025, din care rezultă că persoana anterior menționată are calitatea de administrator al SRL la momentul semnării contestației.

Totodată, Consiliul va respinge, ca nefondată, excepția inadmisibilității ultimului capăt de cerere din contestație, având în vedere că din modalitatea de formulare a acestuia, nu rezultă că societatea contestatoare ar solicitat Consiliului să respingă el însuși oferta intervenientului, ci a solicitat reluarea activității de evaluare cu adoptarea măsurilor de remediere care urmează a fi dispuse.

Procedând la analiza fondului cauzei, Consiliul reține că SRL este nemulțumit atât de punctajul obținut la o parte din factorii de evaluare tehnici cât și de modalitatea de evaluare a ofertei desemnată câștigătoare, despre care susține că ar fi trebuit respinsă ca neconformă.

Analizând, pentru început, criticile contestatorului cu privire la punctajul acordat de către comisia de evaluare propriei sale oferte, Consiliul reține că, potrivit mențiunilor de la pag. 6 din raportul procedurii nr. 19340/07.05.2025 (pag. 746 din dosarul achiziției, vol. 2 din dosarul cauzei), oferta intervenientului a fost desemnată câștigătoare cu 91,44 puncte iar oferta contestatorului s-a situat pe locul 2, cu 90,60 puncte.

Conform tabelului cu detalierea punctajului, aflat la aceeași pagină din raportul procedurii, cele 90,60 puncte obținute de contestator sunt formate din 40 puncte (maximul posibil) la factorul de evaluare financiar și 50,6 puncte (din maxim 60 posibile) la factorii de evaluare tehnici.

Conform informațiilor de la secțiunea II.2.5) din anunțul de participare, cele 60 de puncte maxim posibile pentru factorii de evaluare tehnici sunt formate din 10 puncte pentru gradul de adecvare al graficului general de realizare a investiției publice (durata, succesiunea activităților și inter-relaționarea acestora, inclusiv drumul critic) și 50 de puncte pentru experiența personalului de specialitate, acesta din urmă fiind relevant în soluționarea contestației care face obiectul prezentei.

Din motive tehnice, legate de limitările SEAP, algoritmul de acordare a punctajului pentru factorul de evaluare „*Experiență personal de specialitate*” a fost detaliat în modelul formularului 3 din setul de modele de formulare publicat în SEAP în anexa anunțului de participare sub identificatorul „[CN1073031/00004] Formulare.doc.p7s”, astfel:

„Denumire factor:

Experiență personal de specialitate

Ppersonal = maxim 50 puncte

$$\mathbf{Ppersonal} = \mathbf{Ppe1+Ppe2+Ppe3+Ppe4+Ppe5+Ppe6+Ppe7+Ppe8+Ppe9+Ppe10+Ppe11}$$

*Ppe1 = total puncte pentru **managerul de proiect** (coordonator de proiect) - propus pentru implementarea proiectului;*

*Ppe2 = total puncte pentru **inginerul rezident** - propus pentru implementarea proiectului;*

*Ppe3 = total puncte pentru personalul **specialist GT (inginer termoelectrician)** - propus pentru implementarea proiectului;*

Ppe4 = total puncte pentru personalul specialist **inginer mecanic** - propus pentru implementarea proiectului;

Ppe5 = total puncte pentru personalul **specialist inginer electric autorizat ANRE** - propus pentru implementarea proiectului;

Ppe6 = total puncte pentru personalul specialist **inginer instrumentație si control (I&C)** - propus pentru implementarea proiectului;

Ppe7 = total puncte pentru personalul specialist: **inginer constructor autorizat ca diriginte de santier in domeniul construcțiilor** - propus pentru implementarea proiectului;

Ppe8 = total puncte pentru personalul specialist **expert achizitii publice** - propus pentru implementarea proiectului;

Ppe9 = total puncte pentru personalul specialist **expert juridic** - propus pentru implementarea proiectului;

Ppe10 = total puncte pentru personalul specialist **Inginer punere in funcțiune** propus pentru implementarea proiectului.

Ppe11 = total puncte pentru personalul specialist **Expert financiar** propus pentru implementarea proiectului".

Contestația formulată de SRL vizează punctajul obținut pentru expertul juridic (Ppe9 conform numerotării de mai sus), inginerul rezident (Ppe2) și inginerul punere în funcțiune (Ppe10), cu privire la care se regăsesc în formularul 3 următoarele informații:

„Pentru Inginerul rezident

Foarte Bine: Specialistul propus a detinut functia de Inginer rezident (in implementarea proiectului sau servicii de consultanta pentru proiect) in cadrul proiectelor de tip EPC Contractor, in cel puțin 4 proiecte pentru constructia de centrale cu turbine cu gaze

Punctaj: 6 p

Bine: Specialistul propus a detinut functia de Inginer rezident (in implementarea proiectului sau servicii de consultanta pentru proiect) in cadrul proiectelor de tip EPC Contractor, in 3 proiecte pentru constructia de centrale cu turbine cu gaze

Punctaj: 4.2 p

Acceptabil: Specialistul propus a detinut functia de Inginer rezident (pentru implementarea proiectului sau servicii de consultanta pentru proiect) in cadrul proiectelor de tip EPC Contractor, in 2 proiecte pentru constructia de centrale cu turbine cu gaze.

Punctaj: 2.4 p

(...)

Pentru Expert juridic

Foarte Bine Specialistul propus a participat in cel puțin 4 proiecte de tip EPC Contractor, in care a desfasurat activitati pentru derularea contractului/contractelor aferente proiectului.

Punctaj: 4 p

Bine: Specialistul propus a participat in 3 proiecte de tip EPC Contractor, in care a desfasurat activitati pentru derularea contractului/contractelor aferente proiectului.

Punctaj: 2.8 p

Acceptabil: Specialistul propus a participat in 2 proiecte de tip EPC Contractor, in care a desfasurat activitati pentru derularea contractului/contractelor aferente proiectului.

Punctaj: 1.6 p

(...)

Pentru Specialist punere in functiune

Foarte Bine: Specialistul propus a participat in cel puțin 4 proiecte pentru constructia de centrale cu turbine cu gaze in care a desfasurat activitati de punere in functiune

Punctaj: 4 p

Bine: Specialistul propus a participat in 3 proiecte pentru constructia de centrale cu turbine cu gaze in care a desfasurat activitati de punere in functiune

Punctaj: 2.8 p

Acceptabil: Specialistul propus a participat in 2 proiecte pentru constructia de centrale cu turbine cu gaze in care a desfasurat activitati de punere in functiune.

Punctaj: 1.6 p

(...)

NOTĂ: Cerințele minime privind experiența experților cheie din Caietul de sarcini nu se punctează.

Neîndeplinirea cerințelor minime conduce la neconformitatea ofertei”.

Cerințele minime de conformitate au fost stabilite, la pag. 37-38 din caietul de sarcini astfel:

- Pentru expertul juridic: „expertul propus a participat în 1 (un) Proiect de tip EPC Contractor în care a desfășurat activități pentru elaborarea și derularea contractului/contractelor aferente proiectului”;

- Pentru inginerul rezident: „specialistul propus a deține funcția de inginer rezident are experiența specifică în urmărirea contractelor de tip EPC Contractor sau conducerea proiectelor de tip EPC Contractor și a participat la 1 (un) Proiect pentru construcția de centrale cu turbină cu gaze”;

- Pentru specialistul punere în funcțiune: „specialistul propus a participat în 1 (un) proiect pentru construcția de centrale cu turbină cu gaze, în care a desfășurat activități de punere în funcțiune”.

Urmare a emiterii de către ANAP a unui aviz conform condiționat, entitatea contractantă a reformulat cerințele cu privire la personal și algoritmul de punctare, prin clarificarea din oficiu nr. 40867/18.10.2024

(fișierul publicat în SEAP sub identificatorul „[CN1073031/00024] clarificare din oficiu.pdf.p7s”), în sensul **eliminării** condiției privind experiența în domeniul contractelor de tip **EPC Contractor**, după cum urmează:

- Pentru expertul juridic:
 - o Cerința minimă de conformitate: *„Expertul propus a participat in 1 (un) Proiect in care a desfășurat activități pentru elaborarea si derularea contractului/contractelor aferente proiectului”;*
 - o Algoritmul de punctare: *„Foarte Bine: Specialistul propus a participat in cel puțin 4 proiecte in care a desfasurat activitati pentru derularea contractului/ contractelor aferente proiectului - punctaj: 4 p.*
Bine: Specialistul propus a participat in 3 proiecte in care a desfasurat activitati pentru derularea contractului/ contractelor aferente proiectului - Punctaj: 2,8 p.
Acceptabil: Specialistul propus a participat in 2 proiecte in care a desfasurat activitati pentru derularea contractului/ contractelor aferente proiectului - Punctaj: 1,6 p”;
- Pentru inginerul rezident:
 - o Cerința minimă de conformitate: *„Specialistul propus a detinut funcția de Inginer rezident, are experiența specifica in activități de supervizare in cel puțin 1 (un) Proiect pentru constructia de centrale cu turbina cu gaze”;*
 - o Algoritmul de punctare: *„Foarte Bine: Specialistul propus a detinut funcția de Inginer rezident (in implementarea proiectului sau servicii de consultanta pentru proiect) in cel puțin 4 proiecte pentru constructia de centrale cu turbine cu gaze - Punctaj: 6 p*
Bine: Specialistul propus a detinut funcția de Inginer rezident (in implementarea proiectului sau servicii de consultanta pentru proiect) in 3 proiecte pentru constructia de centrale cu turbine cu gaze - Punctaj: 4.2 p
Acceptabil: Specialistul propus a detinut funcția de Inginer rezident (pentru implementarea proiectului sau servicii de consultanta pentru proiect) in 2 proiecte pentru constructia de centrale cu turbine cu gaze - Punctaj: 2,4 p.”;

Prin urmare, în cazul fiecăruia dintre experții care fac obiectul contestației formulată de SRL, cerințele de conformitate și algoritmul de punctare sunt similare, diferența constând în numărul contractelor prezentate, în sensul că entitatea contractantă a solicitat, ca cerință de conformitate, experiența constând în participarea la 1 contract (cu detaliile aferente, pentru fiecare tip de expert în parte), urmând să punctele numărul contractelor suplimentare, care a participat respectivul

expert (2,4 puncte pentru 2 contracte, 4,2 puncte pentru 3 contracte și 6 puncte pentru 4 sau mai multe contracte).

În fine, cu privire la modalitatea de demonstrare a experienței experților, Consiliul reține cerințele de la pag. 40 din caietul de sarcini, potrivit cărora *„consultantul va prezenta în mod obligatoriu în Oferta sa CV-urile Experților Principali propuși și documente relevante care să facă dovada îndeplinirii experienței/cerinței solicitate pentru fiecare expert diplome, atestate, recomandări de la beneficiari, sau orice alte documente similare din care să rezulte îndeplinirea cerințelor privind profilul/ experiența specialiștilor propuși. Experții principali vor semna o declarație de disponibilitate. Lipsa acestor documente din oferta tehnică (CV-uri experți principali, documente relevante care să dovedească îndeplinirea cerințelor, declarație de disponibilitate) conduce la descalificarea ofertei”*.

Din analiza cerinței anterior reprodusă, Consiliul reține că ofertanții aveau obligația de a depune, sub sancțiunea respingerii ofertei, CV-uri și documente relevante care să facă dovada îndeplinirii experienței/cerinței solicitate pentru fiecare expert, cum ar fi diplome, atestate, recomandări de la beneficiari, sau orice alte documente similare din care să rezulte îndeplinirea cerințelor privind profilul/experiența specialiștilor propuși.

Din analiza dosarului cauzei, Consiliul reține că, la pag. 14 din procesul verbal nr. 02bis/03.04.2025 (pag. 710 din dosarul achiziției, vol. 2 al dosarului cauzei), entitatea contractantă a menționat că expertul juridic din oferta Asocierii SRL - - SRL îndeplinește doar cerința minimă de conformitate (au fost depuse doar pentru 1 contract documente din care rezultă îndeplinirea cerințelor din caietul de sarcini), motiv pentru care a acordat 0 (zero) puncte respectivei oferte la sub-factorul aferent expertului juridic.

La pag. 15 din procesul verbal anterior menționat (pag. 709 din dosarul achiziției), entitatea contractantă a menționat *„contractele nr. 217/2024, 23/2020 și 100/2022 deși sunt încheiate de Societatea de Avocați și (contractul 23/2020 fiind chiar semnat de dna. în calitate de avocat asociat) nu includ nominalizarea echipei de experți implicați în respectivul proiect și totodată nu au fost depuse alte dovezi din care să reiasă că expertul juridic declarat a fost implicat efectiv în realizarea proiectelor, aceste proiecte fiind doar menționate în CV-ul dnei”*.

Verificând, la rândul său, propunerea tehnică depusă de Asocieria SRL - - SRL, Consiliul constată că aspectele consemnate de către comisia de evaluare în procesul verbal anterior anterior menționat reflectă realitatea în sensul că la pag. 2D 174 – 2D 180 se află CV-ul expertului, la pag. 2D 181 se află diploma de licență, iar la pag. 2D 182 – 2D 214 (pag. 369-401 din fișierul „Propunere tehnica_CTE_Grozavesti_ parteaI.pdf” din arhiva rar transmisă la dosarul cauzei pe CD/DVD) se regăsesc copii după 4

contracte din care doar unul singur conține mențiuni privind desemnarea dnei în echipa desemnată pentru prestarea serviciilor (art. 1 intitulat „desemnarea”, pag. 370 din fișierul anterior menționat).

Astfel cum rezultă din cerințele documentației de atribuire reproduse anterior, autoritatea contractantă nu a impus anumite documente pentru demonstrarea experienței persoanelor propuse drept experți principali ci a menționat că ofertantul trebuie să depună, în afară de CV-uri, „documente relevante care să facă dovada îndeplinirii experienței/cerinței solicitate pentru fiecare expert diplome, atestate, recomandări de la beneficiari, sau orice alte documente similare din care să rezulte îndeplinirea cerințelor privind profilul/ experiența specialiștilor propuși”, situație în care Asocieria SRL - - SRL avea posibilitatea să depună orice fel de alte înscrisuri, suplimentar contractelor prezentate, prin care să demonstreze că dna a participat efectiv la prestarea serviciilor asumate de către societatea civilă de avocați, și nu s-a limitat doar la rolul de coordonare a activității societății, cum ar fi procese verbale încheiate urmare a ședințelor de lucru la care a participat respectivul expert, copii extrase din înscrisurile elaborate de acest expert în cadrul contractului, corespondență confirmată de beneficiar etc.

Cele 3 contracte aflate la pag. 376-401 din fișierul „*Propunere tehnica_CTE_Grozavesti_parteaI.pdf*” nu demonstrează că expertul nominalizat, ..., ar fi prestat efectiv serviciile la care se referă contractele, ci, doar că a semnat unul dintre aceste contracte (în speță, contractul nr. 23/2020, pag. 380-386 din fișierul „*Propunere tehnica_CTE_Grozavesti_parteaI.pdf*”).

Totodată, Consiliul reține că entitatea contractantă nu avea dreptul să solicite și, implicit, nici să accepte completarea propunerii tehnice a Asocierii SRL - - SRL cu înscrisurile privind demonstrarea experienței care lipsesc din aceasta având în vedere că un astfel de demers ar fi determinat apariția unui avantaj evident în favoarea contestatorului, cu încălcarea prevederilor art. 221 alin. (3) din Legea nr. 99/2016, potrivit căroră „Entitatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat”, avantaj constând în majorarea punctajului și transformarea ofertei acestuia dintr-o ofertă admisibilă dar necâștigătoare în ofertă câștigătoare.

În fine, Consiliul reține că entitatea contractantă a anticipat, încă din etapa de elaborare a documentației de atribuire importanța informațiilor referitoare la experiența personalului și capacitatea acestor înscrisuri de a influența rezultatul procedurii, având în vedere că a menționat în caietul de sarcini faptul că „*Lipsa acestor documente din oferta tehnică (CV-uri experți principali, documente relevante care să dovedească îndeplinirea cerințelor, declarație de disponibilitate) conduce la descalificarea ofertei*”, comunicând, astfel, potențialilor ofertanți, că nu

va solicita completarea propunerii tehnice cu astfel de înscrisuri, în cazul în care lipsesc din ofertă.

Din această perspectivă, Consiliul reține că prevederile documentației de atribuire, inclusiv, cerința prezentării dovezilor experienței personalului, este obligatorie nu doar pentru ofertanți, în etapa de elaborare a ofertelor, ci și pentru entitatea contractantă, în etapa de verificare a conformității ofertelor cu prevederile caietului de sarcini, **aceasta fiind obligată ca, în desfășurarea procedurii de atribuire, să respecte atât principiile din domeniul achizițiilor sectoriale, statuate la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 99/2016, cât și prevederile propriei documentații de atribuire**, care stabilește regulile ce trebuie respectate de ambele părți în derularea procesului competitiv.

Față de cele de mai sus, Consiliul reține că autoritatea contractantă a aplicat, în mod corect, raționamentul din propria prevedere a caietului de sarcini, prin care a exclus posibilitatea completării propunerii tehnice cu înscrisurile referitoare la experiența personalului .

La punctul 39 din Hotărârea pronunțată în cauza **C-27/15, CJUE** a reținut că: *„Astfel, conform unei jurisprudențe constante a Curții, în temeiul articolului 2 din Directiva 2004/18, unei **autorități contractante** îi revine sarcina **de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși lea stabilit** (a se vedea în special Hotărârea din 10 octombrie 2013, Manova, C336/12, EU:C:2013:647, punctul 40, și Hotărârea din 6 noiembrie 2014, Cartiera dell’Adda, C42/13, EU:C:2014:2345, punctele 42 și 43)”* iar la punctul 42 din aceeași hotărâre a reiterat că *„astfel cum sa amintit la punctul 39 din prezenta hotărâre, autoritatea contractantă are obligația de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși lea stabilit”* și a precizat că **„această considerație este cu atât mai importantă cu cât miza este excluderea din procedură”**.

Or, din această perspectivă, autoritatea contractantă nu putea să treacă cu vederea lipsa probelor privind experiența persoanei nominalizată expert juridic.

În ceea ce privește susținerea intervenientului, potrivit căreia autoritatea contractantă nu ar fi trebuit să ia în considerare nici contractul nr. 208/2024, pe considerentul că ar fi dispus în acest sens CNSC într-o altă procedură, Consiliul o va respinge, pentru mai multe motive.

În primul rând, trimiterile la practica judiciară sunt relative la pricinile soluționate anterior, nu constituie izvor de drept și nici nu pot obliga la emiterea unei noi decizii într-un anumit sens, deoarece, precedentul judiciar nu constituie izvor de drept în sistemul românesc.

Potrivit Legii nr. 101/2016, în activitatea sa, Consiliul se supune numai legii, deciziile acestuia fiind pronunțate în temeiul legii. În aceeași direcție sunt și normele art. 26 din Regulamentul de organizare și

funcționare al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, care statuează independența completului de soluționare a contestațiilor, deciziile pronunțate fiind bazate pe stricta aplicare și respectare a legii, iar nu pe deciziile pronunțate anterior.

Raționamentul anterior se regăsește și în considerentele Deciziei nr. 2/19.01.2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în care s-a reținut faptul că *„Ab initio, Înalta Curte observă că în sistemul de drept românesc jurisprudența nu constituie izvor de drept, instanțele judecătorești nefiind ținute de soluțiile pronunțate anterior de alte instanțe. Hotărârile judecătorești au aplicabilitate numai la speță, efectele lor neputând fi extinse la cauze similare cu care instanțele au fost investite”*.

Or, decizia invocată de intervenient nu a fost pronunțată în prezenta procedură, ci într-o altă procedură, nefiind îndeplinită condiția triplei identități - părți, obiect și cauză juridică, între cele două acțiuni.

În a doilea rând, cerința cu privire la expertul juridic a fost modificată, urmare a avizului conform condiționat emis de ANAP, fiind eliminată cerința cu privire la contracte EPC Contractor. Prin urmare, cerința din actuala procedură a fost modificată față de cea analizată de CNSC în decizia invocată prin cererea de intervenție și concluziile ulterioare.

În al treilea rând, Consiliul reține că analiza conformității ofertei Asocierii SRL - SRL se situează în afara limitelor prin care a fost investit Consiliul de către societatea contestatoare.

Astfel, conform principiului disponibilității, limitele contestației sunt determinate de contestator, care a stabilit obiectul acesteia, adică ceea ce pretinde, cu încadrarea în dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, completul de soluționare fiind ținut de contestația primită și neputându-și depăși limitele, deoarece, obligația sa este de a se pronunța numai cu privire la ceea ce s-a cerut, acest fapt constituind garanția aplicării principiului disponibilității.

În speță, Consiliul nu a fost investit de SRL cu analiza conformității propriiei sale oferte (aceasta fiind), ci cu analiza punctajului la cei 3 subfactori de evaluare tehnică.

Prin urmare, constatând că punctajul acordat de către comisia de evaluare ofertei Asocierii SRL - SRL la factorul tehnic aferent experienței expertului juridic reflectă în mod corect informațiile din documentele prezentate, Consiliul va respinge, ca nefondate criticile contestatorului cu privire la acest aspect.

În ceea ce privește expertul rezident, Consiliul reține că autoritatea contractantă a procedat corect neluând în considerare proiectul Centrala de cogenerare si desalinizare Tanajib (940 MW si 5,25 MIGD capacitate în Tanajib, Regatul Arabiei Saudite, menționat în CV deoarece

contestatorul a prezentat pentru acesta o recomandare de la anagatorului (pag. 235-236 din fișierul „Propunere tehnica_CTE_Grozavesti_parteaI.pdf”) care precizeza plasarea expertului în cadrul companiei MOTT MACDONALD LIMITED, ca Inginer Senior specialitatea mecanică și o imagine de pe Google Maps (pag. 237) cu poziționarea Centralei de cogenerare și desalinizare Tanajib și proprietarii acesteia, nefiind identificată nicio legătură între cele 2 documente și nici implicarea expertului în acest proiect.

În acest sens. Consiliul va reitiera faptul că, potrivit mențiunilor din caietul de sarcini, simpla menționare în CV nu reprezintă, în cadrul prezentei proceduri, dovada experienței expertului.

Cu privire la proiectul „Supervizarea, consilierea și controlul montajului și construcției turbinei eu gaz, cazanelor (HRSG etc) - centrala cu turbina cu gaze Takoradi”, menționat în CV-ul expertului rezident, Consiliul reține că în cadrul CV-ului expertului sunt precizate activități specifice unui Inginer rezident, descrierea proiectului se referă la un contract care are ca obiect centrale eu turbine eu gaz, din contractul de angajare al expertului rezulta că acesta a desfășurat activități în Ghana, în perioada declarată prin CV, însă în ofertă este prezentată doar o filă fără nicio semnătură, netradusă, reprezentând un angajament pentru locația Ghana pentru activități de consultanță.

Astfel cum s-a reținut anterior anterior, simpla mențiune în CV nu reprezintă dovada experienței dobândite, în lipsa documentelor suport, iar riscul privind întocmirea ofertei revine contestatorului, în condițiile în care entitatea contractantă a menționat clar în caietul de sarcini care este modalitatea de dovedire a experienței personalului și sancțiunea în cazul lipsei acestor înregistrări.

În ceea ce privește specialistul punere în funcțiune, Consiliul reține că în CV-ul acestuia sunt menționate 7 contracte, din care entitatea contractantă a punctat 2 contracte, respectiv „Inginer mecanic senior dedicat punerii în funcțiune - Câmpul petrolier West Quarna 2, Basra, Irak - centrala cu turbină gaz” și „Inginer Coordonator Punere în Funcțiune pentru Proiect: Centrala electrică în ciclu combinat (CCGT) Aliveri 416,95 MW (Grecia)”, aspecte recunoscute de contestator.

Din celelalte 5 proiecte/contracte menționate în CV, se reține că proiectul „•Centrală în ciclu combinat (CCGT) Deir Azzour 724 MW” nu a fost luat în considerare, în mod corect, de către entitatea contractantă motivat de faptul că implicarea expertului a privit activități de proiectare, aspect recunoscut de SRL în contestație.

Cu privire la proiectul „Servicii de management de Proiect și supervizare a lucrărilor pentru Proiectul: Construire Centrala Electrică cu Ciclu Combinat cu Turbine cu Gaze Iernut” nu se regăsește în oferta contestatorului nici un document pentru acest expert iar pentru cele 3 proiecte aferente locației Ubari, Libia, informațiile din propunerea tehnică se limitează la o pagină cu informații preluate de pe Google Maps, fără

nicio legătură cu expertul propus și un contract de muncă al expertului din care rezultă că acesta a desfășurat activități specifice ca „inginer mecanic”, nu ca „specialist puneri în funcțiune”.

Prin contestația formulată, ... SRL susține că entitatea contractantă ar fi trebuit să-i solicite clarificări, ocazie cu care ar fi putut să depună documente suplimentare însă aceste susțineri nu pot fi reținute deoarece completarea propunerii tehnice cu înscrisuri despre care entitatea contractantă a menționat clar în caietul de sarcini că trebuie să se regăsească în ofertă sub sancțiunea respingerii, ar fi determinat apariția unui avantaj evident în favoarea contestatorului, cu încălcarea prevederilor art. 221 alin. (2) din Legea nr. 99/2016, din motivele reținute anterior cu privire la expertul juridic.

Prin urmare, se reține că entitatea contractantă a verificat, în mod corect, strict documentele prezentate în ofertă de contestator pentru personalul nominalizat, fără a-i permite acestuia completarea propunerii tehnice, criticile SRL privind modalitatea de evaluare a propriei sale oferte urmând a fi respinse, ca nefondate.

Pe de altă parte, Consiliul reține că entitatea contractantă nu a verificat cu aceeași rigoare și oferta intervenientului, având în vedere faptul că, prin adresa aflată în fișierul „clarificare pdf” din folderul „clarificari dupa depunere oferte\clarificari tehnice\clarificari nr.1” din arhiva de pe CD, a solicitat acestuia clarificări privind categoria de importanță a construcției invocată drept experiență, în sensul „Pentru expertul principal Inginer constructor - din documentele prezentate nu reiese că lucrările prezentate ca experiență relevantă sunt pentru construcții industriale de categoria B sau superior”, la care respectivul ofertant a răspuns completându-și oferta cu o recomandare care nu se afla inițial în aceasta.

Consiliul reține că, potrivit mențiunilor exprese din caietul de sarcini, consecința constatării lipsei documentelor cu privire la experiența personalului nu este solicitarea depunerii acestora, astfel cum a procedat entitatea contractantă în cazul inginerului constructor din oferta intervenientului ci este respingerea ofertei, ca neconformă (textul exact din caietul de sarcini este „Lipsa acestor documente din oferta tehnică (CV-uri experți principali, documente relevante care sa dovedească îndeplinirea cerințelor, declarație de disponibilitate) conduce la descalificarea ofertei”).

Prin urmare, contestația SRL este justificată sub acest aspect, autoritatea contractantă încălcându-și, în fapt, propria documentație de atribuire în care a precizat că lipsa documentelor relevante prin care să dovedească îndeplinirea cerințelor conduce la descalificarea ofertei.

În speță, se reține că entitatea contractantă a solicitat prin caietul de sarcini, astfel cum a fost remediat prin clarificarea din oficiu, ca persoana nominalizată inginer constructor să fi activat în cadrul a două

contracte, din care unul să fi fost un contract de lucrări de execuție de construcții industriale cu grad de importanță B sau superior în care a participat ca diriginte de șantier iar, constatând faptul că intervenientul nu a demonstrat că categoria de importanță a lucrărilor prezentate ca experiență relevantă, nu a respins oferta acestuia, astfel cum a stabilit prin caietul de sarcini că va proceda în cazul lipsei documentelor relevante cu privire la personal ci a solicitat clarificări respectivului ofertant.

Totodată, se reține că, deși i s-a oferit o reală șansă de a-și remedia lipsurile din ofertă, Asocieria - nu a profitat de ocazia creată și nu a transmis niciun înscris din care să rezulte clar, cert categoria de importanță a construcțiilor prezentate ca experiență similară pentru inginerul constructor ci s-a limitat la invocarea prevederilor legale referitoare la stabilirea categoriei de importanță a construcțiilor de către proiectanți, și la depunerea a 2 înscrisuri, din care unul este o declarație a expertului privind categoria de importanță a construcțiilor iar cealaltă este o recomandare emisă de un beneficiar în care se regăsește menționată categoria de importanță B a construcției însă este semnată de un inginer numit Dan DIMIAN, fără niciun indiciu cu privire la calitatea acestuia.

Consiliul reține că autoritatea contractantă ar fi trebuit să constate lipsa de concludență a răspunsului formulat de intervenient cu privire la inginerul constructor deoarece declarația semnată chiar de respectivul expert nu este de natură să confirme informațiile din CV ci reiterează, practic, susținerile din CV iar recomandarea nr. 2250/20.08.2020 nu este semnată de conducătorul instituției ci de un inginer numit Dan DIMIAN, nu este ștampilată deși în anul 2010 era utilizată în mod uzual ștampila și poartă un text privind o așa-zisă viză a directorului tehnic, din data 16.01.2025 (ulterior depunerii ofertelor) din care lipsește, însă, semnătura respectivului director.

Consiliul reține că entitatea contractantă a sesizat lipsa de concludență a declarației persoanei nominalizate, având în vedere faptul că, prin punctul de vedere, menționează că a nu a acordat punctaj pentru contractele indicate în aceasta ci a luat în considerare un singur contract, respectiv cel la care se referă recomandarea nr. 2250/20.08.2020.

Cu toate acestea, Consiliul reține că și pentru contractul la care se referă recomandarea nr. 2250/20.08.2020 au fost necesare încă 2 clarificări succesive, aspect care demonstrează lipsa de concludență a primului răspuns.

Consiliul reține că această succesiune de clarificări prin care entitatea contractantă a permis intervenientului să demonstreze conformitatea ofertei din perspectiva cerinței minime aferentă experienței inginerului constructor se constituie în tot atâtea avantaje evidente în favoarea Asocierii -, acordate

acestui cu încălcarea clară a principiului tratamentului egal comparativ cu oferta contestatorului.

Prin urmare, se reține că autoritatea contractantă nu ar fi trebuit să desemneze drept admisibilă și câștigătoare oferta Asocierii - ci ar fi trebuit să o respingă, motivat de faptul că respectiva ofertă nu satisface cerințele minime din caietul de sarcini, prevederile documentației de atribuire nu permit completarea propunerii tehnice cu înscrisurile referitoare a personalul care face obiectul factorilor de evaluare tehnici din criteriul de atribuire iar răspunsurile la solicitarea de clarificări nr. 1 sunt neconcludente.

Raportat la cele evocate și ținând seama că, printre atribuțiile comisiei de evaluare, sunt și cele de evaluare a propunerilor tehnice ale ofertanților cu prevederile caietului de sarcini, așa cum este prevăzut la art. 133 alin. (1) lit. f) din HG nr. 394/2016, Consiliul constată că această verificare nu s-a făcut, în cazul ofertei Asocierii -, cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniu și, pe cale de consecință, critica privind nelegalitatea evaluării ofertei în cauză este întemeiată, urmând să fie admisă.

În ceea ce privește restul criticilor sesizate de către contestator, cu privire la modalitatea nelegală de evaluare a ofertei Asocierii -, Consiliul nu mai analizează conformitatea acestora, atâta vreme cât, din cauza motivelor antemenționate, nu poate fi înlăturat caracterul neconform al ofertei Asocierii -, rezultatul fiind același.

Având în vedere toate aspectele de fapt și de drept mai sus evocate, în temeiul art. 26 alin. (2) și alin. (5) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite, în parte, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu entitatea contractantă SA, în ceea ce privește oferta Asocierii - iar, pe cale de consecință, va anula raportul procedurii în partea aferentă ofertei desemnată câștigătoare și va obliga autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei Asocierii -, cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a motivării aferentă prezentei, în termen de 10 zile de la comunicare.

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge, în rest, ca nefondată, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu entitatea contractantă SA iar, pe cale de consecință, va admite în parte cererea de intervenție formulată de SRL.

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Respinge, ca nefondată, excepția lipsei dovezii calității de reprezentant și excepția inadmisibilității ultimului capăt de cerere, invocate de intervenientul față de contestația formulată de SA

Respinge, ca inadmisibil, petitul 7 din cererea de intervenție formulată de SRL.

Admite, în parte, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu entitatea contractantă SA, în ceea ce privește oferta Asocierii - iar, pe cale de consecință, anulează raportul procedurii în partea aferentă ofertei desemnată câștigătoare și obligă autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei Asocierii -, cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a motivării aferentă prezentei, în termen de 10 zile de la comunicare.

Respinge, în rest, ca nefondată, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu entitatea contractantă SA iar, pe cale de consecință, admite în parte cererea de intervenție formulată de SRL.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

Complet de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice:

Consilier de soluționare

PREȘEDINTE

Consilier de soluționare

Redactat practicaua deciziei

Redactată în 5 (cinci) exemplare originale, conține 188 (osutăoptzecișiopt) pagini.